

¶ Pauli Flacci Persii poetæ Satyrarum opus.

**Cloannis Brítanicí Bríxianí commentarii. in Persium.
ad Senatum populumque Brixianum**

Bartolomei Fonci in persio commentarii.

IOANNES BRITANNICVS BRIXIANVS SENA T VI POPVLOQ VE
BRIXIANO SALVTEM.

de p[re]lectio[n]is Ang[lia] poli
ani in per[pet]uum.

Vm multa & uaria in rebus humanis sint in qibus hominū ingenia exereeri solēt quippe cū alii arma sequantur: alii agitcolationi intēti sint: alii strūēdis opibus inhāreāt: & alii alia id genus opa cōpleteantur: q[uod] omnia cum aliqua ex pte per se clara & laude digna esse possint. Meum tñ semper fuit iudiciū litterarū studia ca esse. quae oībus sine controuersia sferantur. Nā quid hominī magis expetendū sit: q[uod] ut uitā optīmag[is] artiū studiis excolata. Ea n. pfecto sunt. quibus ad religionē & ad ueq[ue] dei cultū cæterasq[ue] uirtutes formamur Litteris omnia egregia & p[re]clara debent opera. Quis n. nos a barbatia vindicauit. Quis rerum cœlestium & humanarū simul cognitionē ad nos transmisit litterarē. Quis docuit nos quæ Scipio ī Africā: quæ Metellus in Numida. & alii in aliis Praeclaris imperatores locis gesserunt litterarē. Nā majorum nostrorum illustria opera in tenebris iacerēt: nisi litterarū lumen accenderet. Plato. n. Pythagoras. zeno. Socrates. & alii propemodū innumerabiles philosophi: nisi litterarū monumēta extitissent. nec ilū suis sent quales nūc noſtantur: nec eorum nomia ad nos transiuerint. Nullū quidē puto maius ab immortali d[omi]no hominib[us] dari potuisse donum. In humanis scimus opes Dīnitias. Dignitates: Honores: dominatus: imperia. & huiusmodi omnia quæ cunctis fere mortalibus exoptari solent: multa in se habere commoda: & ad hominis nomen: famamq[ue] auctoritatem multum ualeat. Sed quis affirmet ab iis ea nobis p[ro]stari: quæ littere largiuntur. Nā illa bona quidem sunt: sed quæ paruo rēporis curriculo cua nesciunt. Nec iis ea uirtus est: ut ultra fere hominis atatem alicuius memoriam extendant. Immo enī ubi qui ea possedit natura[rum] coneessit. eius s[ecundu]m nomen & fama eodem obruitur tumulo quo corpus tegitur. At litterarē non modo nobiscum non intcreunt. nec circumscripto temporis spacio nomen nostrum terminant. sed quod nemini diffidendum est: ita nos moriētes posteritati cōmandant: ut fama nostra æternitatem consequatur: & eo circumferat splendor: & nec annorum multitudo in obscurari potest: nec ulla alia temporum iniuria extingui. Adde q[uod] ex litteris delectatio petitur iucundissima. Nam cum cæteris rebus: neq[ue] omnis artas: neq[ue] temp[or]is: neq[ue] locus detur: iis studiis adolescentia regit. Senectus oblectatur. H[oc] eadem: ut ait Cicerone: res secundas ornāt: aduersis solatium p[ro]bent: delectant domini: non: impediunt fotis: per noctis nobiscum: peregrinantur: tūsticantur. Quantū autē facieūdā sint: litterarē: cum multa alta: tum illud imprimis nobis documento esse potest. quod homerum auctore Cicerone. Colophonii ciuem esse dicunt suum. Chii suū uendicant. Slām in iis repetunt. Smirnii uero suum esse confirmant. Et cur a toto populis ciuis suus dicitur Homerus: ob litteras nimirum q[uod] non paruam accessionem laudis & gloriae Ciuitatibus fore arbitrabantur: si tales habere virum contigisset. Quamobrem cum iis nihil in humanis preciosius utilius e cognoscere: ad eas semper co delatus sum desiderio: ut nihil mihi dulcius: nihil suauius uideretur. Cæterum indignum & illibera le putabam me ita litteris deditum esse: ut ex iis nihil ad communem hominum utilitatem afferem. Sed cum multa se nobis offerent. quæ labore & industria nostra non mediocrem uidebantur afferre posse legentibus fructum. illud potissimum aggrediendum censui. quod a iuuentute brixiana maxime exoptabatur. Nam cum superiore anno forte Persium publice legerem: in eiusq[ue] expositiōcā me nōnulla dicerentur: quæ uel præter multorum opinionē dici uidebantur. uel a quoq[ue]: & si sciebat ætate nostra litteris prodita nō erant: nonnulli adolescentes brixiani: qui non minus litteris q[uod] probitate morum prefulgent. Et imprimis gabriel Emus patricius Venetus Excellenti adolescenti ingenio: in præsens discipulus meus hortati sunt: ut quæ a me dicta fuerant: ac curatius colligerem publicaremque. Quod & si profitendi officio & aliis negotiis familiaribus impeditur: ut ad id efficiendum nullum mihi tempus concedi uideretur. tamen ne corum causa noluissim. aut me laboris pertersum esse p[ro]tarent: n[on] ego cium suscep[er]i. Et eo quidem studiosius: quod eiusmodi res esset: quæ mihi beniuolentiam & gratiam conciliatura esset: & illis utilitatem allatura. Persium enim cognoscebam eum esse poetam: quem certe omnibus eiusdem operis auctoribus p[ro]fcrendum non dubitarem. In eo nanque mira eruditio & acerbitas: uenustatis plurimum: felix non parum. Quis enim persio magis ad uitia fugienda nos doceat. Quis ad uirtutem sequendam magis erigit. Cæterum cum temporum mihi ratio constaret: quibus tanta hominum iniquitas irrepit: mihi non fecisse hilum uidebat: nisi op[er]um meum iis dicaretur. Quorum patrocinio & potentatu ab improhorum inuidia tantum esset. Itaque amplitudini & fiduci uestræ Ciucs Brixiani me totum. & oīa mea trado dicoq[ue]. Illud a uobis igif[er] p[ro] ea humanitate & fide qua inter alios mortales semper clarissimis ur quod opa & industria nostra ad communem omnium utilitatem in Persii expositionem elucubratū est: ita sinu uestro excipiatis: ut ab eoq[ue] morsibus: qui aliena semp uirtuti inuident tutū præstetis. Neq[ue] tñ ita amens sū: ut æstimē mema lignitatis humanæ dētcs uitare posse. Præsidio tñ & auctoritate fieri uestra potest ut imp[er]atorū latus me minus offendat. Nam quod publica fouet æstimatione ab iniquis minus audacter detrectari solet. Quod si has studioq[ue] meorum primiūas iudicio uestro probati sensero: maiorū cum fiducia alia

2

qua fam cepta sunt, ptopediem edemus. Illud enim mihi maximi esse lucrum putauis: q̄ maxie uīs
futire cōmodis: & ea omnia cogitare & facere q̄ dignitatē & amplitudinē uestram p̄mereantur. Illud
addo ne hanc interpretationem eo libentius suscepisse: q̄ a poeta secundā satyram ad brixianū quedā
Macrinū ratione tēpōg scribi eōs sic bamus. ut latius cōmentariis declarat. Confido et quodcūq̄ scri
psimus hūtus se operis studiosis nō paruā utilitatem allaturum. Eos atq̄ litteraq̄ studiosi sunt: & eos p̄
sertim qui inuidia nō mouent: oro obtestorq; ut si qua forte a me, uel male interpretara uel p̄terita fūr
qua plurima esse possunt: cum diuinī potius sit: q̄ humanī ingenii noui errare: sua ipsi industria labori
meo subueniāti: & cōmuni omnium utilitati consularūt. Nō dubito quin si horatii p̄ceptum secutus
fuisse, qui in arte poetica suadet editionem nō esse precipitandā: sed nonum premeudā in annum: plu
ra a me & addita fūssent. & mutata. Festinantis itaq; editionē maturaui q̄ crat in animo. ueritus. ne
id mihi uiuenti accideret, quod nuper mortuo accedit Palacino municipi meo uiro Singularis doctri
næ. Qui cuin in officia Ciceronis & Valerium Maximū non minus dīserte q̄ sapienter quādam scri
psisset: eadem in orte p̄vuentus edere uon potuit: quae ab iis excepta qui Gloriā alieno partā labore.
& pericolo in se libenter transferunt: supprimunt, ut successu tēporis ipsi pro suis edant: In iuriā profe
cto Palacini manibus facturi maximā. Cum igitur ciues optimi nulla proulus cōmotus gloria hoc tā
tum oneris suseperim, sed ut industria mea: qui me ad hoc hortati sunt: motē ḡcerē. uos rogo hos
cōnūctarios ea beniuolentia & liberalitate suscipiatis qua a me scripti sunt. Valete.

C VITA PERSII PER IOANNEM BRITANNICVM.

Etsius flaccus in thuscia Volaterras habet patriā: q̄ cū Eusebi⁹ testet ipseq; i ultima sua
satyra inuit cū ait. Mihi nūc ligus ora Intepet, hybernatq; meū mare: qua latus ingens
Dant scopuli. & multa litt⁹ sc ualle receptat: Lunai portū ē opera cognoscere ciues. Nā
luna oppidū est & portus Tuscia: ut sentiunt Strabo & Plinius. ostendit igitur poeta se
thuscum essecum ait hybernatq; meum mare. Volaterra oppidum est hoc mō ædificatū. In prosun
da ualle sublimis: & p̄æceps undiq; collis extat cuius in uertice plauicies ē in qua sita ipsius sunt urb̄is
moenia. ad qua stadior. xv. ascensus est. E cuius basi rupes tota ardua atq; difficilis. Illic aliquando ex
proscriptis a Sylla qui quattuor militum cōpleteuti ordines biennio per obsidionem pressi tandem
per inducias discendentes locū illum reliquerunt. Natus est ibi Persius anno. xxi. Imperii Tiberii. ter
tio annopost passionem Christi dei nostri. Mortuus anno ætatis sue. xxx. Anno. ix. Imperii Neronis
quo anno therma a Nerone ædificatæ sunt. Cum litterarum causa Romam uenisset annos egressus
pueritiae in disciplinam se tradidit. Cornuto philosopho, ut ipse cecinīt in quinta satyra, ut ait. Cum
prīnū pauido cultos mihi purpura cessit Bullaq; succinetis laribus donata peperudit Me tibi supposuit
teneros tu suscipis annos Socratico Cornute sinu. Eum summa p̄tate eoluit & obedientiam. Vsus ē
amicitia in primis Minutii Macrini Brixiani equestris ordinis principis. Viri singulari modestia & fi
de. & Cæsii bassi Poetæ Lyrici ætate iam adulta sex satyras mira carminis acerbitate scripsit: quae nūc
in manibus habentur. in quibus summa eius ingenii uirtus indicatur. Vnde non immerito Quinti
lianus eum multum ueræ gloria metuisse quis uno libro prodidit. Quae ab alis traduntur de eius us
ta cum auctoritate careant mihi nō probantur. Tenuium opum se fuisse declarat illic. Q̄uis expedi
uit p̄sitaco suū chære? Picas q̄s docuit uerba nostra conari? Magister artis ingenii largitot Venter.

C VITA PERSII PER BARTOLOMEVM FONCIVM:

Ersium aggressuro in primis necessariū uisum ē eius uitam ac satyram breui oratiōe p
currere. Aulus Persi⁹ flaccus patre Flacco. Matre Fulua olympiade ducētissima tertia i
pante Tiberio uolaterris: ut Eusebius ut ipse de se scribit. lunæ portius natus est. Medio
cri autem statura: insigni forma probatis moribus: ingenio & doctrina p̄stati fuit: Pri
ma adolescentia patre mortuo. Qu. Remnūtum Palæmionem grammaticum uicenti
num audiuit. Mox rhetoricae sub Virginio flauo incubuit. Inde se ad Cornutum philosophum con
ferens familiariter secum ad interritum usq; uixit. Anno uero ætatis nono ac uigesimo: regnante Ne
rone interiit: unum hunc satyram relinquevis librum: in quo ueræ laudis plurimum meruit. Saty
ra uero carminis genus uariis rebus refertum est. quod fere idem. quod comediam uetus est. Nā cum i
compitis oci osi diebus festis operarent antiqui: incultum ac rude carmen p̄scam comediam in ue
nere in qua p̄imum bonos laudare: post etiā malos nominatim carpere assuerunt. Sed eum in dies
maiore in sci ibendo licentia uerentur: cautum est lege ne quis eiusmodi carmen describeret. ex quo
ueteri sublata: noua comedia emanauit. ætatis cuiusq; mores & personarum affectus continens. Sed
ad comediae ueteris formā paulatim satyra hæc irrepit i qua sine ulla proprii cuiusq; nominis mētio
ne uītia hominū notarent: Priscum uero satyre genus tā latini q̄ graci excolueret. sed hæc noua saty
ra latīnō ē in qua Lucilius maximā p̄imus laudē obtinuit: Satyram autem quis a satyra lege multis
aliis conferta legibus: unoq; rogatu multa & uaria complectente. Vela satyra cibi genere diuersis te

bus condit: Vel a lance satyra: quæ multis generibus primitiarum referta sacris adhibebantur. quidam appellatam existiment: meliores tamen auctores a silvestribus satyris in vetera fabula institutis nominauere: Vix his breviter de poetae uita ac satyra enarratis explanationem ipsam aggrediamur.

A tyra carmen est. ut Diomedi placet: apud romanos maledicū: ad hominū uitia carpē da: comoediæ prisca charactere compositū: a qua in hoc tantum differt. q̄ iambis & eius modi uersibus constat: & personis introductis nouæ fere comoediæ par est: uitia hominū euni de nominatione continet personæ. Hæc autem prima satyra in hexametros assurgit: libertate simplex. Neq; enim personas apte nominat. Prisca comoediæ princeps. inuenitor fuit Susarion megarésis Tripodiscus Philini filius qui cum prauæ mulieris cōfunctus esset: abeunte mulier in pompa Dionysiorum theatr; ingressus quattuor cecinit carmina iambica: quæ sola ex omnibus eius scriptis extant. Audit; populus. Susarion hæc dicit. Filius Philini Megarensis tripodiscus. Malum sunt mulieres: sed tamen o populares nō adest inuenire domū sine malo. Sic enim prima comoedia schoma habebat apertum. Licut itaq; apte sic uituperare usq; ad tempora Eupolidis: unde Horatius. Eupolis atq; Cratinus Aristophanesq; poetae. Atq; alii. quoq; comedia prisca uirorum. Siquis erat dignus describi quod malus: aut sur: Q uod mœchus fotet: aut siccari? aut alioquin famosus multa cū libertate notabant. Sed cū poetæ abuti licentius stilo: & passim lædere ex libidine cœpissent plures bonos. ne quilq; in alterq; crimen infamia poneret lata lege per Alcibia deni siluerū. Ex prisca igitur comoedia quæ maiore lasciuuit licentia. Satyra quæ auctore Quintilia non tota nostra est: mauauit. In qua primus insignem adeptus laudem est Lucilius. qui quosdā. ut scribit Fabius ita deditos sibi amatores habuit: ut eum omnibus poetis pferre nō dubitarēt: quis Horati? non siue tñ suspitione armulationis eum in sermonibus suis lutulentū fueret diceret: & aliquid esse. quod tollere possis. Secundus post hunc Horatius. qui etiā lucilio multo tersior ac parus magis habetur. & ad notandos mores magis p̄cipius: Tertius persius annumeratur qui iudice Fabio multū & ueræ gloria: quis uno libro meruit. Quartus uero Iuuenalis habetur. qui & uenustate carminis: & satyrae dignitate seruata ita cōnieudatur: ut si aliis omnino præponendus non sit. certe nel eis par habendum Satyram nomen accepisse a uariis causis scribunt Diomedes grāmaticus Porphyrio & Aeron. a satyra lance: quæ inserta uariis: multisq; primitiis in sacra inferbatur: & a copia & saturitate rei satyra uocabat. Siue a lege satyra q̄ uno rogatu in lata simul cōprehēdit. q. s. & satyra multa poemata cōphēdan: cuius satyrae legis Lucilius meminit in primo p̄ satyra adilem factū qui legibus uiuat. & Sallustius in iugurtha. Deinde quasi per satyra sententiis exquisitis in ditionem accipitur. Siue a satyris. quod similiter in hoc carmine ridiculæ respudendaq; dicunt. quæ uelut a satyris diis silvestribus p̄feruntur & sunt. hocq; uerisimilius. Nā in comedie prisca quæ in uitia hominū apertius. ut dictum ē inuehitur. salibusq; & iocis absoluit. Satyri introducti sunt dii silvestres & procaces iocularia & lascivia inter se iactantes. Hi sunt: ut auctor ē Poilux. satyrus canus: satyrus impubis: satyrus adolescentes. Sylenus pater: atq; id genus personæ ficte: satyris igitur introductis satyra nominata est. qđ nomen hæc quæ tota ut diximus nostra est: & ab illa antiquiore defiuxit. accepit: seruauitq;. Hoc poematis genere Persius sex scripsit satyras: quæ haud dubium est prima esse: O curas hominum. Nam illud: Nec fonte labra: quedam potius meo iudicio præfatio dicenda est q̄ satyra: quam ideo tantum poemata p̄mittit ut causam assignet: quare animum poetice applicuerit. Itaq; more satyrico opus suum ex abrupto incipiens in Trimetrum iambicum erumpit: docens non ea se facilitate poetæ factum esse. qua Hesiodus & Ennius poetæ facti dicuntur. sed egestate. & rerum difficultate coactum ut uersus faceret.

JOAN
BRI.

**CIOANNIS BRITANNICI BRIXIANI COMMENTARII IN PERSIVM
AD SENATVM POPVLVMQ VE BRIXIANVM**

Ec fonte labra. Versus est senarius iambicus, qui & trimeter nominat. Constat. n. pedibus sex. recipere potest iambū locis oībus: maxime apud tragicos. Dactilum & Tribrachum locis omnibus. p̄ternouissimum. Spondeum: Anapestū locis tantum impares

bus. Et nonūq in sexto spōdeum Locī impares dicunt primus: tertius: & quintus: partes uero secundus: quartus & sextus. Quartū autem solet cur trimeter appelletur: cum senos accipiat pedes: quoniam scilicet tanta beatuitas est pedū ut iuncturæ binos complectantur pedes: iambū antem p̄dem esse celetem ostendit Horatius. Syllaba longa bteui subiecta uocatur iābus Pes citus. Antea totus uersus iābicus iambis constabat: nūc adhibetur etiam nothi: unde est illud

vid. fo. Lxx
lxx in au. 10
p̄tolog. us. coll.
2.

T rime
ter uer-
sus.

**PAVLI FLACCIPERSI POETAE
SATIRARVM OPVS.**

**EC FONTE LABRA PRO
LVICABALLINO.**

Horatii in poetica. Primus ad extremū similis sibi. i. antea totum iambicum metrū ex iambis constabat. nunc uero ut dictum est adhibetur etiam nothi: unde quia in sexto pede retinuit huiusmodi carmen spōdeam siue Trochēum: cum iambo aut pīrt ychio claudi deberet appellatū est scazō idest elaudans q̄ quasi alienis pedibus in sine maxime sustentetur & sic claudicet. Martialis. Apollinarem conueni meum scazō: iambicum metrum inuētrum est ad nōcendum ab iātō. i. noceo. Archilochum lacedæmonium inuentorem suisle testatur. Horatius: Atchiloscum proprio rabies armavit iābo: quo carmine lycaenam perscutus est: nam cum lycaenes ci Neobolē filiam in matronium promisit se: eamque mox denegasset: iratus archilochus in eum scripsit. Vnde ille dolore compulsus una cū filia scriptū sibi laqueo eripuit de quo Oui. in ibid. In te mili liber iamb⁹. Tinet a lycaeo sanguine tela dabit. Hoc igit̄ inquam carmine etumpit poeta dicens se nō co modo factum poetam potu fōris hīo pocrenes quo alii dicuntur facti. Alludēs ad Hesiodum qui patris oues iuxta Heliconem custodiēs uisus musis: & ab iis ad fontē hippocrenem idest caballinum deductus clarissimus factus est poeta: qui postea primus de agricultura apud ḡtēcos scripsit auctore plinio. Quid. in fastis. Ecce deas uidi nō quas praeceptor arandi uidet at. aſcreas cum sequeretur oues. Et idē in arte amandi. Nō mihi sunt uisae clio cliusq̄ sorores Seruanti pecudes uallibus ascta tuis. nam Dius & pīmides parentes cum paupertate apud eoles premerentur: reliet apatria Cuma in thespis ascram uicium iuxta heliconis partem incoluerunt. De quo Homerus auctore Strabone Ascrā rus miserum penes hīc helicona colebat. Hyberno durum. t̄t iste aſtu optabile nunq̄. Sicq̄ eos latenter notat qui putent egregium fieri poetā nō posse nisi fontes & loca musis consecrata celebrarit: subtili arte ostendens uirtutem homini labore & industria parari: non inani & uana rerum argumentatione. Princīpium igit̄ factum: ab indignatione tangi affirmit. quod ad uer sario longa disceptatione obiiciebat: se nullum prorsus cū musis cōmersum habere ut sit sensus. Fateor me nec hippocrenem bibisse: nec somniasse in monte parnaso ut de se alii iactant. Et gestu adiuuandū. Prolui immergi ut biberem. Compositum est a lauo quod e prima tertiam transiū coniugationem: ut diluo: alluo: abluo. Fonte. dictus est fons auctore Var. q̄ fundat aquā. Caballino: in Heliconē fontē Caballinū musis consecratū esse auctor est Strab. quem equus pegasus Neptuni & medusæ gorgonis auctore higino filius: ut alii uero sc̄t ibunt ex Medusæ sanguine: & ceruice a perseo resecta proceratus ungula saxū seriēs aperuit: qui ex eius nomine Caballinus. i. hippocrene dictus est. Hippo. n. equū significat: crine fontē. Hunc postea equum fama ē ut scribit Strabo cum portaret pīrenē in agro corinthio a Bellorophonte deprehensum suis. unde primū eum suis se qui equo uehetetur scribit Pl. Nec in bīcipiti somniasse par: pīnasus mons ē uī Strabo & Mella scribunt phocidis qua boetiae accumbit: & ad occiduos phocidis mōtes locatus. Quidius separat aonios acteis phocis ab artuis Tertia ferat. Mox addit Mons ibi uerticibus petīarduus astra duobus. Nomē patnasus super atq̄ cacumine nubes. Vniuersus autem mons consecratus est. Nam & antra & alla loca honore & sanctitate digna continet. E quibus celeberrimum & formosissimum extat coriciū nymphaatum antrum: codem qno cīlicium nomiū nuncupatum.

Scazō.
lambi-
cū me-
trum

Hesio-
dus.

Aſcrā

Fons.

pegas⁹
Hippo-
crene.
Parna-
sus.

coriciū.
antrum

BAR. FON. **¶** Ne fonte labra prolui caballino. Quo maiore animi libertate alios deinde corrigerē se pīsum imprimis corripit: q̄ festinanter nimium poeta prodiderit. Non sine causa uero suum opus metro iambico inchoauit. Eiusmodi enim carmen incitatum ac uehemens reprehensioni plurimum conuenit. Eius inuentor Archilocus: ex sex iambis primū instituit. Sed paulatim in cunctis sedibus secunda: & quarta exceptis: spondeū recepit. In prima tamen sede quandoq̄ anapestum pīo spondeo. & in seunda tribrachum proiambo. ea ratione Petri posuit. Q uod iambus cum tribracho: anapestus cū spondeo in tempore conuenit. Fonte caballino. Non se hesiodi more poetam effectum dicit: q̄ pīgo interēptā pīlūt in helionēq̄ trāsuolauit atq̄ ubi primū ungula terrā pīcussit: hippocrene fōs scaturiuit

IOAN BRI. **C**lincipiti idest illi duos colles surgenti. ut Luca. parnassus gemino petit arduus æthera colle Mons Phœbo: bromioq; sacer. Et Ouidius. ut diximus. Mons ibi uerticibus petit ardu² astra duobus. Nomic parnassus superatq; cacumine nubes. Explodenda est eorum opinio qui alterum ex collibus parvas citheronem: alterum heliconem appellari erediderunt. Cum omniⁿo citheron atq; helicon: alter ab altero distans. auctoriis Stra bone. Plinio. Mella: & Solino: montes sunt Boetiae: Parnassus uero Phocidis regionis. Sic enim scribit Strabo. Helicon igitur non procula Parnaso distans illi æmulus est & altitudie & circuitu. Vt cerq; n. niuibus pulsatur: & rupes amborum saxa est. Non multa uero illos regio circumscribit Pli. nec recedentes Athenis claritate qua cogniantur Boetiae Thebae duorum numinum liberi atq; herculis: ut uolunt patria. Et musis natale in ierone Helicone assigant Datur & his Thebis saltus Citheron: Sic & ita. Citheron prope Thebas finitur. Mella ita scribit in phocide delphi & mons parnassus: & Apollinis fanum atq; oraculum in boetia Thebae & Citheron fabulis carminibusq; celeberrimus. Memini ut nullo prorsus pacto addatur me: nam uersus non staret. primus enim pes est Anapestus: ultim² spō deus: eum semper indifferens ultima ponatur syllaba. reliqui uero iambi. Somniasse. ostendit id sibi non contigisse: ut illico poeta fieret. quod Ennio accidisse legitur qui in principio Annalium suorū: Vt scribit Porphyrio per somnum animam Homerū in corpus suum intrasse fassus est. & statim poetam factum: unde est illud. Cot iuber hoc Enni: postq; destruit esse Meonides. Sic repente. ut hesiodus & Ennius prodierunt. Helconiadas pallidamq; pyrenem illis relinquo. quorum ima. iam ego inquit relinquo musas & fontes eis sacratos illis quibus imagines hederis coronate positae sunt. qui tali ambitione uiuunt: latenterq; lui temporis poetas uorat: qui hisce rebus decorati poetas se esse putabant eximos: Vnde alibi poeta sic eos irridet. Grande locuturi nebulas. Helcone legunto dicit igif se quoque si non sit ea eruditio: et quia illi habentur alii poetæ: tamen carmina scripturum. Helconiadas idest musas quibus: ut scribit Strabo. aedes in helicone consecrata est & fons Caballinus. Nam & helicona & pieriam & Libethrum & pimpiliam eisdem musis consecrarent thraces boetiae accolæ: Vt hi qui Libethridum nympharum autrum consecrarent: & qui prisca musæ curam studiū inque dederūt thraces fuisse perhibentur Ephorus. Orpheus. & Museus Thamiris. ob id etiam emolpo inde nomine inditum est, idest cantori optimo. Helconiadas patronimicum est femininum. Tribus modis patruimica formantur feminina in as: quidem: ut lemias: in is. ut priamis: in ne. ut nerine. Virgi. Nerine galathea thimo mihi dulcior hible. Pyrenei: pyrene fons est Acrocorinthi: de quo sic strabo: Aerocorinthus nō nō est peloponnesi excelsus inter duo maria situs: ægeum uidelicet & ionium stadiorum trium ad dimidiati altitudinem habens ad perpendicularum: ascensus ad stadia. xxx. in acustum terminatur eacumen: sub cuius radice in planu instar mensæ loco iacet oppidum Corinthus. Vertex ipse acrocorinthi Veneris sacrana habet aediculam: infra uerticē pyreniem fontem aquas haud affluentes habentem. cæterum perspicuas ad imum poruq; suauissimas. Pli. item de eo ita prodit. Medio hoc intervallo: quod isthmus appellauimus applicata colla habitatur Cojonia. Corinthus ante Ephyre dicta sexagenis ab utroque littore stadiis e summa sua arce qua uocatur acrocorinthus in qua fons est Pyrene diuersa duo maria prospectans. hæc in circa studiosius scripsi: ut eorum opinio refelleretur. qui Pyrenem uallem esse crediderunt: ubi studerent poetæ. est etiam Pyrene mons q; gallicum distinguit ab hispania. de quo Tibul. Non sine me est tibi partus honos: tua bella pyrene testis & occiani littora sanctorici. Pallidam: nonnulli hoc ad fabulam referunt: que talis est: Pyrene: ut scribit Pausa. cum ex duobus filiis: Cenchre colegeoque: quos ex neptuno suscepereat. Cenchreum adole scitem admodum amississet: eius mortem adeo fleuit: ut in fontem sui nominis deorum miseratione conuerta sit unde pallidani dixerit: ab his postea. ut scribit Pli. Angustiarum termini Corinthiaci sinus denominantur Legeæ & euenire. Alii uero ita interpretantur. quod omnino placet. non paleant sed pallidos facientem. ut Virgilii. Mors pallida: irritisq; senectus. Et idem alibi. Attonitæ magna ora domus: idest attonitos facientis: scriptores enim studio iuenti solent palescere. ut Persius: iuuat impallescere chartis. et lunealis. Fuit utile multis pallere & toto uinum uescire decembri.

BAR. EON. **C**lincipiti parnaso: nec se quidem hoc in monte somniasse alludens ad Ennium scribit qui somnians homeri in se animam penetrasse repente uates apparuit. Parnassum uero. quamquam Seruius in Thessalia. Tortelius arctinus in Aonia Boetiae parte ponunt. Herodoto tameu & Pompeiome la. Straboneque ac Plinio. & alias præterea testibus phocidi regioni adscribitur. Quem in duo iuga disciudi: citheronem: q; liberi & Helicōe Apollitus idē Seruius scribit. Tātīs auctore Torte. subsecut⁹ pp Heliconē & citheronem. Vel certe ppcirrhā & Nysam parnassum bicipitem uocat. Contra tam eorundem locorum situs. & antiquorum auctoritas reperi. Parnassus: enim in phocide regione. Citheron atque Helicon montes in Boetia disiuncti sunt: ita ut Helicon procul a parnaso circiter quindecim passuum milia: Citheron uero triginta locatus sit. Cirrham quoque: ac Nysam ubes in patuasi iugis fuisse ueterum nemo scribit; Cirra enim sub Cirphīn rupem parnasi in radiis

4

ibis montis in planis cle mare uersus locata est. Nysa uero non in parnaso: sed in scelici arabia sita est in qua cum bacchus nutritus esset: in eius memoriā ipse postea aliam in india condidit. Apud homē rūquorū secundo iliados libro: Nysam in Boetia urbē esse apud Plinii in Caria: apud Strabonem uicum in Heliconem: apud Ptolæum in Ionia ac Lycia urbē lego: nusq; uero in parnaso esse comperio. Quare cū neq; helicon: nec citheron iuga parnasi: sed montes ab illo seiuunt: sint: neq; cirrha neq; uysa in fugis parnasi collocatae sint: bicipitem rectius ad montis naturā fitūq; referemus. Nam ut Strabo uolumen non refert: ab australi parte cirphini prūptam rupem cum profūda ualle: per quam plurim⁹ amnis euoluit: parnaso habet: A qua sane diuisiōne biceps cognominatur. Hic Macrobio teste baccho & apollini sacer est atq; ut Diodorus afferit idem liber pater & phœbus est. Heliconiadas: Helicon: ut Solinus & Plinius quarto refert: mons est Boetiae iuxta Thebas: atq; Strabo in nono meminit phocidi uicinus est & non procul a parnaso: ei queā temulus & altitudine & circuitus: qui & ipse apollini quoq; sacer & musis est: unde heliconiadas musae sunt appellatae. Lucretius: adde heliconiadas comites: quorum unus Homerius. Pallidāq; pirenem: Vallem inter quos parnasi colles pirenem. Tottelius esse scribit. Sed auctore plinio libro quarto .acrocorinthi fons est: & ut Strabonis octavo uolumen scriptum est haud affuentes aquas habet: sed potui suaves atq; perspicuas. Quare pallidam non ad aque: sed poetarum colorem assiduo studio pallentium Tortellius. refert: sed melius hunc pallorē piteui attribuemus: quæ eū ex Neptuno Cenchreum lecheiumq; perperisset: de quorum nominib⁹ eorinthiaci sinus termini: cuiusque ac portus denominatur. Cenchreum prima iuuentu extinctū ad IOANCO fuit: ut i hunc fontem nominis uertet. unde ea pallidā appellauit.

BRI.

Illi relinquo quorum imágines lambunt
Hederæ sequaces ipse se inipaganus
Ad sacra uatum carmen afferro nostrum:
Quis expeditiū psitaco suum chære?

CQuoq; imágines: effigies hominum nō solebāt exprimī nisi aliqua illustri causa per petnitatem moerētum: hocq; ab Atheniensibus manus videt qui primi omniū Harmodio & Aristogitonis tyrrannicidis publice posuerūt statuas: eo anno: quo & Romæ reges pulsi. Excepta dei de res est: ut scribit Plinii, a toto orbe terrarū humanaissima ambitione: uide & poetis imágies ponebātur. & a studiosis tantum ut quisque nomine auctoris diligebat. Martialis ad auitū statuā sibi

Harmodio
Aristogitoni

ponentem edit carmen subscribendum: Hoc tibi sub nostra breue carmen imágine uiuat. Quā non obscuris fungis auite uiris. Iuue. Qui facis in parua sublima carmina cella: Ut dignus uenias hederis & imagine macra. L. Accius poeta in æde camenarū ut scribit Plinius maxima forma statuā sibi posuit: cum his admodum breuis esset. Lambuit: circueunt. Vir. tactuque innoxia molles Lambere flāma comas & circū tempora pasci. Hederæ: hederis coronabantur poetæ. Vir. Pastores hedera crecent ornate poetam. Hora. Medocratarum hederæ præmia fontium dīis miscent superis. Hederarū auctore Plinio tres sunt species: Alba & Nigra. tertia q̄ & elix appellatur. Nigra: cui sc̄mē est crocanū poetæ utuntur: quam quidem Misiam: alii bacchicam appellant q̄ bacchus cum uictor ex india rediret coronas hederæ portauit siue igitur hedera coronauit poetæ q̄ quemadmodum illa baccho sacrata est ita & poetæ in tutela libcri patris dicuntur. Hedera dicta est ut placet Festo siue q̄ hæreat: siue q̄ edita. i. alta petat: siue q̄ cui adhæserit edax. Sequaces epitheton est hederæ. culus natura est ea q̄ bus adhæret sequi. Ipse semipaganus: benevolentiam sibi conciliar a modestia sua: illud moneo legendū esse: Ipse semipaganus: non autem. at ipse: uersus eum non statet. Semipaganus. semi rusticus & rudis poeta paganul' dictus est a pago quem uillam antiqui dicebant a pigiū idest a fontibus: eo q̄ iuxta fontes uilla semper fieri consuevit. Ad sacra uatum: non ut quidam interpretantur ad certamīna uatum: sed ad ædeni Apollinis musarum: ad quam poetæ opera sua deferebant. Eam Augustus ut scribit Tranquillus) Apollini in ea parte palatii erexit: quam fulmine disiectam aruspices adeo defiderati responderūt. In eius aditu porticus erat cum biblioteca tam græca quam latina. Martialis loquens ad librum suum: siue tuo ueneranda noui peti limina templi Reddita pierio sunt ubi templum choro. Iuue. Ne quid tibi conferat iste quem collis & musarum & apollinis æde relicta ipse facit uersus Horanius scripta palatinus quæcumq; recepit apollo. Carmen idest poema Virgilius Carminis in contempti lusus lectuē procaces. Qui expeditiū psitaco suum chære? antipophora est quasi aliquis dixerit quomodo carmen scribes: cum te semipaganum dicas esse & imperitum! Dicit igitur se necessitate coactum: lucrī spe animum ad carmina scribenda aplicuisse. Idque per similitudinem psitaci & pīcē facere ostendit: quæ aues cupiditate satiandi uentris uoces humanas ediscunt & emodulantur. Quis expediuit. i. quis expedite loqui psitacum instruxit. Psitaco. Avis est auctore Plinii. super omnia humanas uoces reddens & quidem Sermocinans: eam India mittit psitacē uocant græci uiridem torso corpore: torque tantum miniato in ceruice distinctā: impatores salutat: q̄ accepit uerba pīnuntiat Matt. Psitacus a uobis aliorū nomis disco: Hoc per me didicī dicere Cæsar aue. Stat. Humanæ sollers initator psitace linguae: Suā chære: nota pprium: sed q̄ id tā facile ediscant & expedite pīnuntiant. FON ut naturale illis esse uideatur. Chære Græce: salue latine. **C**Quorū imágines labunt hedere seq̄ces

hederæ

10 19
pagan⁹

Augu.

psitac⁹

Chære.

cum hedera bacho sacrata sint: iure illa poetæ coronabantur qui in tutella liberi patris sunt Imagini bus quoq; uatu corona hederaceæ ponebatur. Iuue. Ut dignus uenias hederis: & imaginæ macra: Se quaces autē dicendo ad earum naturam respexit: cū enim dictæ sunt: uel quod hereant: uei q; edita semper perant uel quia si quibus adheserint: edant iure illas sequaces cognominauit brachia. enim ramosa: maximeq; robusta cum habeant q; semel cooperint tenaciter prosequuntur. Libero uero patri sacratae sunt: uel quia sicut ille hominum mentes: ita hedera oia illigant quibus haerent: Semipaganus: in translatione uerborum manet. Nā cū in caballino fonte se dixerit labra non imetisse: fons uero a græcis ῥηγ̄ dicatur unde pagus & paganus deducitur: nunc semipaganum se nominat: ut qui se nō penitus inhippocrene proluerit: sed eius aquā summo tenuis ore attigerit: ac propterea nondū poetis sacris imbutus sit. Ad sacra uatū: uel ad scripta: & numerū poetarū. Vel ad ædem appollinis & mufarum in qua oīum scriptorū uolumina seruabatur. Ho. scripta palatinus q̄cūq; recepit apollo. Quis expeditius p̄sitaco suum chare: per p̄sitacos picas coruos humana uerba fame edoctos ostendit: urgen te necessitate multos spelucti cōpulsos: tanq; poetas bonos carmina scribere p̄stacuſ uero quædam uerba quæ accipit ita dearticulata uoce pronunciat: ut sibi peculatia uideant. Ob quam pronuncian di facilitatem suum chare tanq; sibi fere naturale dixit: ut apud Mar. Hoc dīdicī p me dicere: cæsar aue. Chare autē græcc salue atq; aue significat. Coruos qui oīum concauū salutare: Quis oli docuit coruos concauos ac rauca intra fauces uoce salutē oībus dicere. Plures quidē augusti tempore salutare eū cotui edotti sunt. sed oīum celeberrimus fuit qui tybetio principe singulis diebus manc in rostra uolitans primo Tyberis: deinde germanicū & drusum cæsares: mox alios e populo transcurres nominatiū salutabat. Vnde postea salutatoris cognomē coruus obtinuit. Mart. Corue salutator cui tu fellator haberis.

IOAN
BRI.

Cicas auis est & ipsa uocalis cui quidem quod ex longinquō non uenit minor est nobilitas: sed expr̄c̄sior loquacitas Mar. Pica loquax certa domini te uoce saluto. Si me noui uideas esse negabis auē. Comati: cum omni difficultate loqui Magister artis. necessitatē eam esse monstrar q; & aues quoq; doceat uoces humanas log: & homines idustrios reddat hor. Et laris & fūdi paup̄tas impulit audax ut ucrus facerem. Vir. labor oīa uincit iprobus: & duris ingens in rebus egestas: Artis. ars p̄ceptio ē quædā q; ad aliquid e ratione agendum instruimur. Venter. i.ege stas & terū difficultas: Negatas a natura. s. Qd si dolosi spes refulserit nūmī: cōfirmatio est superioris rōnis ur hoīnes cū egestate laborent ad ea se mirabilī studio accōmodēt unde appareat lumen. Sensus est: si qua spes lucrī apparuerit credes non tñ hoīmīnes; sed & coruos & poetas: & poetides pieas sc̄as: ita docte cantabunt. Dolosi exitiosi: Ver. Quid non mortalia pectora cogis Auri safa. Refulserit: resplenduerit: apparuerit: nitorem metalli respexit. Coruos poetas: coruus effingēdo sermone humano nulli cædit: nam auctore Macro. Redeunti augusto ex acciacho bello cum ingenti gloria quidam romæ obuiam se illi cī coruo dedit qui ad imperatorem ait. aue imperator inuictus: quo delectatus augustus. xx. millibus nummū emit: cuius exemplo alter excitus similcm Coruū edocuit: quem cum audisset augustus. Taliū inquit salutatorum satis domī habeo. Nobilitatus est & oīlim ut scribit Pli. funere publico constrato lecto duorum athiopum habueris: precedente tibicina & corona omnium generū latus usque ad rogū qui constuctus est dextra uiæ app: ad secundū lapidem in campo Ridiculi appellato: hic erat qui Tyberium deinde Germa. & Dru. cæsares nominati: mox transuitem ro.po. salutabat. Mar. Corue salutator quare fellator haberis. Poetidas. formatio est per modum patrōymici ut masculum poetam. mulierem poetidem appellauerit. Melos cantū: melos priorem habet correptā. Lactā. Fitq; reperclusio dulcior aura melo sed hoc loco gemiuit. l. ut sc̄a fionis stet rō: ut Vir. Reliquias danaum. Pegascum. i. tā dulcem & suauem: qualem solent musæ q; bus fons pegaseus. i. caballinus: ut dictū est in helicone est cōsonēratus. Pegaseum possessiuū est a pegaso eo modo formatum quo apud Vir. priameius. Ecce trahēbatur paīsl priameia uirgo. Neq; p̄ politio per addēda est. ucrus. n. & sensus simūl de prauarentur: non. n. trocheus hoc carminis genere excipit: illud addo auctore Pli. pennatos equos & cornibus armatos pegāsos uocatī: quorum meminit ita Cicerō in oratione pro Pub. Qui. Ohoīem fortuīatum qui eiusmodi iūnctio: seu Pegasos habeat.

Coruus
Augu
sto dat⁹

Poetis
Melus.

pegas
sus

IOAN
BRI.

Picas quis docuit uerba nostra conari: Magister artis ingeniiq; largitor Venter negatas artifex sequi uoces. Quid si dolosi spes refulserit nūmī: Coruos poetas: & poetidas picas Cantare credas pegaseum mellos.

Satyra prima. Cinane
Curas hominū oīatū ē in reb⁹.
Quis leget hæc: mintu istud aīc:
nemo hercule nemo?

nisi alii ead em innotescant. Monet itaq; poeta indecōtū esse ad eum finem carmina scribi: nec ullo modo assentiones uulgi esse querendas & in dialogi pene morem introducit monitorem qui & respondet & plātūq; conuulat quid sibi agendum sit. Tota indignatio & fremitus in Nero. fertur. quem multis in locis notat abitiosum. nā auctote Trāquil. dēclamauit sapientē publice recitauit & carmina non mō domī: sed in theatto ranta uiuersorum lētitia: ut ob hanc recitationem supplicatio de creta sit. atq; pars carminū aurēs litteris lōui capitolino dicata. Præterea orationis & carminis lari ni coronam: de qua honestissimus quisque contenderat ipsorū cōfēnsu concessam sibi receperit. Cū igit̄ plausu populari & laudibus alienis dlectareē occulte a poeta notaſ. ut locis suis dicemus. Ocu ho. p̄fncipiū factū est ab indignatione & usu satyrico. genetalis enim est acclamatio in suorum temporum poetas: quod famam rīn correpti carmina scribant: Sed hoc satyræ initium ingenti arte in se detorquet: ut quid in scipio turpe ostendit. in aliis licentius insectetur. Hæ at exclamations per nominatiū accusatiū & uocatiū fieri solent. & sine aliquo uerborum adminiculo. Per nominatiū uo hoc modo: O romana militia. O mos antiquus: Per accusatiū: ut O fortunatā natā me consule Romā. per utū. O lane a tergo quē nulla cīconia piuxit. Oquātū est rebus inanc: o quanta est in rebus humanis uanitas: cum omnes eo scribēdī studio ferimur: ut apud uulgus laudem q̄ramus. Quis le. hæc: mouitorem interrogat: per quod apparer se laudis cupiditate & sanie scribēre: hincq; exclaimauit arguens turpe ēē hæc sibi querere. Min tu. i. a uerba monitoris. Nemo her. subau. superiori leget. nemo. inter admirantis simul neminē futurū operis sui lectorē.

BAR. **C** Q uod si dolosi. illos redarguit: qui spe lucri adducti īeptissima carmina edere non uarentur. **D** FON. losi nummi denominatio est: Cum ab eo quod fit id quod facit denominat. dolosos enim appellat nū mos per quos innumeri dolii fiunt: ut cum pigrum frigus: quia pigrā reddit corpora nuncupamus.

Et poetri. pī. a porta poctia & poettis deriuatur. Pīcē nero pieri & agauippes noueni filiæ: ausa cū musis de cantus uoce contendere: nymphis iudicib⁹ superare: Cum illis comitarentur ī pīcas a nymphis conuersæ sunt: in quibus: ur ait Oui. Facundia prisca remansit Raucaq; garrulitas studiūq; īna ne esse loquendi: per pegaseum melos ualde pegaseum: idest poeticum per suauem & dulcem cantū. Melos autem sicut & sophos genere neutro indeclinabilit̄ ponitur. Curas hominū: O quantū est rebus īanc: Hæc Sarvra leuocinio uerborū plausum popularem caprantes: & auditores lectores: que scripta lasciuia & molia magis q̄ uirilia cōprobātes reprehendit: nō sine quadam nērōis uota. quē scēnæ studiōsum fuisse constat: O curas hominū: cū Persius cuidam uelle satyrā scribere sc̄ dixit: Ille superflua eius curam oībusq; ingrata deridens eum intetragat: quis tam feuera & grauia scripta leget. Quidā poeræ initium hoc attribuit consultanti superfluas hominū curas īnanesq; cogitarōnes se oīo uelle reprehendere.

IOA.

BRI. V el duo: uel nemo turpe & miserabile quare Ne mihi polydamas & troades labecōem Prætulerint. nugae. non siquid turbida roma Eleuet accedas. examenue īprobum ī illa

lecturus sit. Quare: Trahitur in admittatōē & secū q̄rit poeta: cur cum aliortim & maxie Acci labēōis. opa legauit: sui carminis non sit quisq; suturus lector. Ne mihi polydamas. Per polydamata neronē intelligit ī cuius in uidiā hoc scribit Iličū enim adeo studiosus fuit. ur & scripsiterit troica Et plurimā pattem urbī Ro. incenderit: ut similitudinem ardentis Troiæ cerneret: in cuius īcēndio Halosim illi decantauit idest captiuitatē: & eorum: ur scri. Cor. causa suscep̄ta Claudio imperante Romanum Troia demissum. & Iulie stirpis auctorem Acneam. aliaq; haud procul fabulis facunde executus perpetravit ut opera de rebus Troianis constaret. qualta erant Acci Labeon: s qui catmine resilienses p̄fecetus fuerat: ut alibi: non est hic illias Acci. Inde igit̄ satirice ostendit p̄ncipiū p̄terita carminis ratione ca tñ placere q̄ de troianis sint coimposita hinc indignatur hinc excandescit. Polydamas. apte p̄ Nerone Polydamantis uiri Troiani miscebat personam: ur mirum ēē uideatur. Si uito Troiani res troiane placeat cū ipse p̄inceps originem a troianis ducere affirmaret. Simulq; ad illū allusit qđ scri. ho. d̄ Hector: q̄ cū qđā nocte cōtra uolūratē Polydamātūnī ex priorib⁹ urbī: suos cōtra achillé ducē græcōq; duxisset: ab achil. supatus ē maxia troiāq; strage facta. Quāf achil. ī supbiā elatus ante portas ubis curru īuēctus troianis insultabat. hec pro portis astans cum eo cōgredi parabat. Verum parci & mater uerrentes ne si cum illo: congregaderetur occumberet multis p̄teibus orabant ut in ut bē se recipere. Hector parentum uerbis minime mouebat qn Achil. superbū in se p̄perantem expectaret. Indignabūdus tñ magno secū animo. Hei mithi tingit hī intra muros me t̄ccipia primus me polydamas arguet: q̄ ut n̄os intra moenia reducerē hac exitiosa. q̄ in nos Achil. insurrexit nocte cōsulebat: cui ego minime obsecut̄ sum: qđ satī p̄fecto fuisset. Nunc eū temeritate mea populū amissim troiāq; troia norumq; conspectum reformido: negs imbecillior dicat. Hecorem suis uitib⁹ frētū troiāos pdidisse

Labeo. Ne certe. Vir. in. xi. Tu ne etiam telis moriere Diana. Teren. Ne ego homo sum infelix: Nec alt
nes. Cæ ter q̄ affirmatine accipi debet. Nam statim infert: nō si quid turbida Roma eleuet: hec enim particula
fares cæ sc̄mper producit nisi cum interrogative pronunciatur. Troades Ro. qui in assentationem principi-
fones p̄is eadē laudabaut: q̄ ei grata esse c̄ēserent. Labeonem. Accius Labeo iō Neroni gratus quia Ho.
Pilūni initatus: res troianas carmine cōplexus est: ut supra diximus. Labeones a Labior̄ magnitudine auc
Pisones tore Pl̄i sunt appellati. Sicut Caſares eaſones c̄ā ſo matris inter ſunt dicti: pilūni q̄ pilū p̄ſtrinis in-
Fabii. uenerunt. Pisones a p̄ſcēdo Fabii: Lētini: Cicerones sit q̄ſq̄ aliquod optimē geniū legumī ſerent
Lentini Alius fuit labeo pretorius iuris ēt peritus qui memor libertatis in qua natus. erat multa cōtumaciter
Cicero aduersus Augustū dixisse & fecisse dicitur de quo Hora. Labeone iūſanior inter ſanos dicatur de hoc
nequaq̄ intelligendum ē. Pretulerint prepoſuerint: tpiſ est futuri: ita p̄onunciatum est ut de re cer
ta. Nugæ ad ſeipſum poeta loquitur potestq̄ hic locus interrogative & pronunciatiue legi. Si cū in
terrogatione hic ſensus erit. putabis ne nugas fore quare statim ut coq̄ iudicium cōtēnēſ ſubdit. Nō
ſiquid turbida Roma: ſicq; ſub audies erūt. Si at pronunciatiue legeris ſubaudiendum erit ſunt: ut ſi
ſensus pro nihilo habendum eſt et ſi carmen meum non recipiatur nec laudetur quod idicant ſequē-
tia. Non ſiquid turbida Roma eleuet accedas. Duo fugienda eē monet: unum ne populi iudiciū ma-
gnificat: qui non ratōne res colligit unde. Hor. iudice quo noſti populo q̄ ſtultus honorem ſaſe dat
indignis & famaſ ſeruit ineptus. qui in ueritatem in titulis ſimilariib; alterum ne alienam laudem querat:
quod hoī turpissimum eſſe indicatur. Ho. Neq; te ut miretur: turbā labores Contentus paucis lecto-
ribus. Accedas. i. aures tuas non adhibeas: noſi cures: non plurimi facias. Accedimus. n. & animo &
corpo ut ſi dicas non accedo: ſentētia tua. i. non adhærco tanq̄ mala: Rōa turbida. Quæ nō recto
iſedit iudicio: ſed ex aī libidinē cuncta iudicat ut ſit turbida. i. confuſi iudicij. Eleuet: Diminuat. Tra-
cum re ponderosa que ut par ſit eleuator. i. diminuitur. Li. li. iii. ab urbe eōdita. Mifor iquit ſi uana ue-
ſtra patres cū auſtoritas ad plebem eſt. Vos eleuatis cam: gppe quia plæbs ſenatus ſe consultant in con-
tinuāndis magistratibus ſolnit ipi quoq; ſolutum uultis ne temeritatē multitudinis cedatis trāquillus
in Caligula: uerſiculor̄q; fidem eadem hāc eleuant & eo facilius auctore ſunt. Va: Adeſto uerſu grā
eo qui ſidem ſoniorum eleuat. Examenue itnprobum: Examen propriæ eſt filium trutinæ. Virg. Inp-
piter ipſe duas æquato examine lances ſuſtinet. Hic uero metaphoricos pro iudicio ponit quema-
admodū. n. examē rei ponderatioris nobis iudicium facit: ſic fit ut ſi qualibet re pro iudicio ſumatur
Improbū: quod ex anīmī libidinē proficiſc̄t. In illa trutina. Cūcōtēptu legendum ē in illa quā ſit
iniqua ſit. BAR. FON. **C** Min tu iſtud aīſ: rñdet Persius: cur ſe ita interroget eīi utiliſſima ſcribere
ordiſtatur: Nemo hercule: affirmatio rñdentis eſt: ſi talia ſcripſerit: neminē ſcripta ſua lecturum eſſe.
Nō admiratur poeta cur ille dicat a nemine hanc satyrā lectum: iſi: uerum contractiore ſrōte nō ſine
admiratione pronuncianda dicitio nemo eſt: Vel duo uel nemo: turpe & miserabile respondentis: ſi
ueratio: uel duos: q̄ turpe eſt: uel neminem: q̄ miserabile hoc carmen lecturos eſte: Quod ſane igno-
miniosum ſcribenti eſt. Quare interrogat quam ob causam a nemine uel a paucis legi turpe ac miſe-
rable fore putet. ne mihi polydamas: continuat Persius: ab aduersario quārenſ tam & ſi ob: hoc igno-
miniosum existimet ne ſibi a romanis Labeo præferatur. Polydamas & troades: Ex Ho. aſſumptum ē
qui ſecundo & uigesimo illiados libro Hectorem ſi: ſe achillis metu intra muros recepit uerentem in-
ducit ne a polydamante: troianiſq; redargnat: q̄ & Aristoteles ſu ehticis de fortitudine ſcribens &
Cicero ad atticum aſſumpſerunt. Labeonem: Tortelius: pro tragœdia de polydamante a Labeone
conſcripta legit: Quidā Home. illiada ab Accio Labeone conuerſam dicunt. De qua paulo post non
eſt hic illiadas acci ebría uerato. Et circiter satyræ finem. Nullā tibi uendo illiadē: Nō nulli. M. antistiū
Labeonem uirum pretorium: iurisque peritum iſtelligit: qui pristine libertatis memor: multa in augu-
ſtum & dixit & facit: ob que insanus eſt habitus. Hera. in Ser. Labeone iūſanior inter ſanos dicatur.
Sensus autem talis eſt. Cuiſes ne forſan ob id triste: miſerabileq; futurum ne romanū me Labeone de-
mentiorem existiment: ſi audebo satyrā ſcribere in maloque inuehi: & rei publica: occupatores. ut La-
beo fecit. Nugæ quidam respondentis hoc eſt: uolunt: inſequentesq; uerſus eidem per interrogatio-
nem attribuunt. q̄: interrogat Persium ab iudicio populi nū diſcedat: & nū redarguere eum audeat:
& nū cæterorum more ab omniib; laudari non querat: cū p̄ſertim nemo Romæ ſit: qui non itidem
faciat. Doctiores tamen cum ſuperiori uerſu continuantes poetæ tribuunt. Nugas enim ſi Labeonē
ſibi Romani prætulerint eſte putat. Verum aſſueranter non ſine riſu diſtorto paululum ore legen-
dum eſt. Non ſiquid turbida Roma eleuet accedas: Cum corrupo populus romanus iudicio ſit: ſi
aliquem extulerit & laudarit: populatū iudicio non accedas. Non enim quia laudetur a uulgo aliquis
ſcriptor probandus eſt. Examenē improbum in illa caſtiges trutina. Falsum illud populaſe iudicium
corrige. Examen enim hoc loco iudiciū inuestigatio atque examinatio eſt ab examinante ſilo tractū quo
pondera in trutina perpenduntur. de quo Vergi. Iuppiter ipſe duas æquato examine lances ſuſtinet

IOAN **C** Caſtiges: Sensus eſt. noli iudicium Romano-
BRI. rum: quod nulla rōne ducitur. i. q̄ habent in ſua
Trutina trutina iniustum caſtigare. q.d. paruſfacias. Tru Castiges trutina: nec te quæſiuſteris extra.
Trutina ſina. Statera: Idem enim ſunt Horati. Trutina Nā romæ ē: quis non: ac ſi fas dicere: ſed fas,

Tūc:cū ad canicē:& nostrū istud uiuere triste
Aspexi:& nucibus facimus quæcunq; relictis

poneres eadem:unde Trutinor:ut Persius alibi

Trutinatur uerba labello. Nec te quæsiueris extra:sententia est catholica qua monet neminem oportere in rebus gerendis famam popularcm captare: nec alieno uiuere iudicio. Sed ut ex Cicerōis philosophia habet sufficeat daber ad gloriam bnefacti conscientiam. Vnde illud ē apud Verg. Pulcherrima prīmū Dī mo

resq; dlabuntuestri: Tum cætera reddet Actutum pius Aeneas. Nec te quæsiueris extra:illud attendum est Persium tanta indignatione uchi:ut præ ira sermonem & scnsim non absoluat plerūq; hic enī dicturus erat:nec te quasi ueris extra:quod alii faciunt:nam mo x sequit. Nā romæ ē non Sensus est igitur: Quid de te homines loquantur:non curabis:non q; res quod ab aliis feci omnibus sit:unde illud emerget. Et uerū inquis amo:uerū mihi dico de me quis populū sermo: Nam Romæ est quis non:hæc omnia excipienda sunt risu:ut indignationem:quam in animo concipit poeta rideo ostendat:sequitur enim .Sed sum petulantī splene cachino. Et paulo inferius. Rides ait & nimis uncis naribus indulges. Nam Romæ est quis non. Subandī laudis & gloriae cupidus quis Romæ non ideo aliquid scribit:laudetur .Illud enim uenerat in consuetudinem ut scriptores laudes alienas quæ rerent. Vnde Iuuena.librum si malus cest nequeo laudare .Horati. Scribet mala carmina uecors laudato. Ouidi.in arte amandis:Q uid petitur sacrī nisi tm fama poetis:Hoc uotum nostri summa labo ris habet At si fas dicere. Tautum libi displicere mores poetarum sui temporis ostendit:ut i eos multa & gtauia diceret:nisi sciret sibi periculum inimicere:tum a Nerone :tum ab aliis Romanis. Quare infert:At si fas dicere:deest dicerem multa quidem:dubitat autem sibi non concedi:ut libertate satyrica qua usi sunt priores dicat qat sentiar Hoc autem eo risu pronunciandum est quo animi indignatio ostenditur. Sed fas:subaudi est id est lictum est quidem dicere:Scd fas:ita pronunciandum est:ut diu secum deliberasse videatur. Tum cum ad caniciem:& nostrum istud uiuere triste aspexi:hic locus continuatur usq; ad id scribimus inclusi:cuius sensus talis est:omnes quidem siue grauioris sumus & tattatis:siue excessimus a pueritia ea ratione aliquid scribinus ut a populo laudemur:Vnde sequitur. Att pulchrum est digito monstrari:& dicier hie ē ordo cest. Tunc tunc scribimus inclusi: cū aspexi ad caniciem . Aspexi ad caniciem id est cum senes & iuuenes respicio & intueor.illud hoc loco addo auctore Pli.canicē homini tantum & equis dari. Et nostrum istud uiuere triste.tristem dicit uitā nostram: quia nimis ambitiosi sumus: & de laude aliea solliciti:& id co ualde tristē. Et nostrū istud uiuere triste: Sermo ē figuratus cū infinito uerbo sit usus pro appellatōe nostrā. n. uitā uult intelligi.uitā mur & uerbo p̄ principio. Vergi.magnū dat ferre talētū:tag ferēdū:Et principio p uerbo: ut uolo datū. Sic ēt Varro uetus est cum ait in arcadia scio me esse spectatum suem: pro spectasse. Istud cum con- Cācīes
ceptu pronunciādūs quia tantopere de glotia anxiū sumus:Et nucibus facimus quæcunque relictis: relique
estate in puerilem designat:quæ nucibus delectatur. Martialis. Iam tristibus nucibus puer relictis Cla- re.
moso reuocatur a magistro. Et alibi. Alea parua nuces & nou dānosa uidetur. Sæpe tamen pueris ab-
stulit ista nates: Horatius: postq; te talos Aule nucesque ferre sinu laxo donare & ludere uidi. Facim?
q;cumq;:id est liberiore licentia uiuimus præterita pucritia:id est postq; ad adolescentiam peruentū est.
Terentius. Postq; excessit ex ephesis liberior fuit uiuendi potestas.

IOAN **C**um sapimus patruos: id est sumus patruis
BR. sapientia pares. pueri enim i custodiam & disci
Pueri in plinam patruis dabatur. Horatius. Siue ego
patruis praeceps recte hoc uoluit. ne sis patruus mihi.
in custo Tunc: tunc Geminatum est aduersarium qd
diababā confunditur urdicatum est cū scribimus: ut Vir
tur. gil. Nunc nunc o licet crudelē abrumperem tam
ut sit tunc tunc: tunc inquam scribimus.

Cachi-
nus pes-
tulaus
Splen.
Lien.

Pulmo.

BAR.
EON.

IOAN
BR.
Natalis
tia dōa
Sardōix

Cū sapimus patruos: tunc: tūc: ignoscite: nolo
Quid faciat: sed sum petulāti splene cachino
Scribimus inclusi: numeros ille: hic pede liber
Grāde aliquid qd pulinoāt: praelargus anhelet
Scilicet hæc populo pexusq: togaq: recenti.
Ignoscite illud spectat sed fas: id est si uos fortasse offendere dum dico quod sentio ignoscite: Hoc
uerbo ignoscite calide ostendit rem turpem eē de qua dicturus sit: de risu Satyrico oīa proferēda & ue
nusta capitis agitatione pronunciauda. Nolo: Subaudi dicere dubitat: an dicat. Ad illud refertur at
si fas dicere Quid faciam? Quasi dicat quid proderit dixisse eum iam omnes perditā laborent am
bitione: Sed sum petulanti splene cachino: Sed particula est aduersativa. quæ ita superioribus ad
uersatur ut quāuis satius esset tacere eum nihil loquendo proficiat: ramen ostendat se racere nō pos
se eum a natura profusus sit in risum. Cachinos. Is est qui immoderate ridet. Petulanti procaci a pe
tendo unde dicimus hominem perulanteri qui hunc & illum absque pudore petit. Splene. Scribit
Plinius in splene peculiare cursus impedimentum esse: & iecirco per uulnus etiam exēpto uiuere ani
malia. Opinionem etiam eē adimi risum simul homini intemperantiaq: ioci constare licet magnitu
dine splen græce: lien dicitur latine a quibus splenetici & licenosi: nec iū imperiti audiendi sunt qui lie
nem intestinū exponunt. quo egeruntur sordes alui. Scribimus inclusi: Strepitum fugientes. Iuue
qui facis in parua sublima carmina cella. Numeros ille. iuersus qui peduni numeris costant. Pe
de liber: A metri lege solutus. Grande aliquid: Ironia ē id est orationem tumidam inflatam. Anhe
let: proferat uehementi spiritu. Pulmo plargus animæ. Abundans spiritus: Nam ut scribite Plini
us sub corde est pulmo: spirauitq: officina artrahens ac redens animam: iecirco spongiosus ac fistu
lis inanibus cauus. Scilicet hæc populo. Hinc omnis pendet indignatio poetæ q: carmina ad laudē
populi consequendam scribant. Scilicet cum Ironia infertur. f. Teren. id populus eurat. f. Pexusq:
togaq: recenti. irrisio est in eos qui opera sua recitanres & carminis lasciuia. & cultu corporis fauore
populi querunt. Toga recenti. Noua.

Cum sapimus patruos. Adoloscētibus corrigitur seueriores patrui quam patres sunt. Parētes. n.
indulgentiores in liberos natura facit. Ob hoc patruis educādi pueri tradebātur: qm & scuere eos eor
tiperent & propter sanguinis propinquitatem amore etiam nō carerent. Horatius. Metuētes patruæ
uerba linguae: Tunc tunc ignoscite. Si satyram scripsero subauditendum est. Nolo quid faciam. Du
bitatio est. Ambigit enim utrum de duobus potius eligat an scribat satyrā: an omittat. Sed sum
petulanti splene cachino. Statuit tandem satyram scribere. quum non possit uanitates & ineptias homi
num non ridere. Est autem hoc gestu quodā liberali cum iactatione utriusq: manus. & cum decora ca
pitis agitatione pronunciandum: quo melius deliberantis affectio exprimatur. Splen uero græce.
farine lienis & lien dicit. Et ut Cornelius Celsus de medicina uolumine quarro refert: sinistra in parte
locatus est. intestino ininxus. natura mollis & rarus longitudinis. crassitudiniq: modicæ. Eius uero
magnitude. ut Plinius undecimo libro scribit: risum & intemperantia ioci facit. iure igit satyrā discre
pturus se esse dicit splene petulanti cachino. i. splene: qui risu luxuriet: & abūdet. Cachinus enim effu
sior risus est: reprehensioniq: admixtus. Scribimus inclusi. Hactenus tanq operis proposito & descri
bende satyre deliberatio quædā fuit. Nūi uero narrationē ingredit primum inuehens in scripto
res sua opera publice recitantes: & plausū popularē. aucupātes. Verū: quo magis reprehēdere eos pos
fit: in eorum numero se reponit. Inclusi autem dixit: uel quod secretis in locis a strepitū ac turbare
motis scribitur. Velut eos reprehendant. qui ut diligentius atq: accuratius scribere putarentur: secre
tiora loca quærebāt. De quibus Horatius. Secreta petit loca: balnea uitat. Numeros ille. Carmīna
certis numeris. pedibusq: finita. Pede liber: prosaīcam orationem intelligit. quæ licet numeros.
concentusq: suos & ipsa habeat. non tamē pedibus iisdem: quibus lex: carmīniis circunserbitur. Grā
de aliquid pulmo animalia praelargus anhelet: ostendit ampulosum aliquid turgidūq: describere qd po
stea magna cū anhelatione prouinciet. pulmo at. ut Celsus in quarto scribit. Spongiosus ideoq: spiri
tus capax ē: & a tergo spine iunctus in duas fibras ungulæ bibulæ modo diuiditur. Sed eo cum respire
mus: quod & spongiosus & fistulis in naibus cauus est: iuræ eum praelargū animæ. i. spiritus capacem
atq: abundantē appellat. f. hic populo pexus. Qui aliquid mollius turgidiusq: cōscripserit quū bene
cōptus atq: ornatus molliter: ac lasciuie scripta sua pñunciabit. uidebis nedum uulgares ac uiles homi
nes. sed uiros etiā militares ac nobiles tanta libidine affici. ut eam gestu & uoce significant.

Cum sapimus patruos: tunc: tūc: ignoscite: nolo
Et natalitia tandem cum sardonice albus
Sede legens cæsa liquido eū plasinate guttū
Mobile colluerit patrantī fractus ocello.

Hic neq; more probo uideas: nec uoce serena
Ingentes trepidare titos: eū carmina lumbum
Intrant & tremulo scalpūtū ubi intima uersu

pugnarū reus ebriaq; noctis ecenatoria mittat
aduocato. Infamata uitū puella uicit: ueros Sac
donicas: sed ipsa tradat. Sardonyce: onyx gē
ma ē: cui nomē ē cōiunctū cū Sarda alio lapide
Nā ut Sudies dicit auct of Pli: onyci cādor ē un
guish humani similitudinē: itē chrysoliti & iaspī

dis & sardæ unde noīs societas oritur: Sardonyce Ptolemæus à sardonyce monte Indiæ deriuari scri
bit: ea usus ē primus superior apfricanus: auctor ē Pli. Virili genere protulit Iuuenalis: lu manib; deu
si radiant testudine tota Sardonyces. Tandē signū est tarditatis: dictū in exprobrationē nimii cult⁹
quod turpe esse in homine ostēdit. Quidius: Sint pocula nobis iuuenes. ut foemina compti. Fine coll
modico forma uirilis amat. Albus mundus: politus: sic. n. sperat populi fauore pmereti posse. aut
quod magis placet Porphyroni pallidus. Sede celsa: eminenti cathedra. Līgdo cum plātinate: ir
ridetid uitū: quod frequē erat apud recitantes: nā ut uoce molliore pronūciarent plasmate ui ebā
tur unde Fabius. Quintil ita eos fugillat. Lectio sit uirilis & cū suauitate quadā grauis: nō tñ in can
ticū dissoluta: nec plasmate: ut nīc a plārisq; sit: effeminata. plasma genus este potiōis oñdit Ca
to: ei ait de plasmate bibendi: unde bene poeta dixit liquido. i. nō spistō: sed diluro eo uox cōmēda
tur aplassō uenit: quod ē fingo & cōpono. Guttur accipit pro ea parte: q; est a faucibus ad iugulum
unde Pli. guttū homini tñ & suib; iutum cest aqua: q; potanf plārunq; uitio: gula uero ea fistula
appellat q; cibus atq; potus deuora: cōstatq; neruo & carne: hæc tñ ab auctoribus confundunt. Col
luerit. bībendo lauerit. Fractus in lasciuia pfusus: dū impudica carmia recitat. Patrati libidinati: q;
si rē carmina recitādo pficiat: patrare. n. ē aliquid turpiter cōmitere: ut ille homicidiū patrauit: ergo
patrati tremēti & libidinose se agēti: quod libido efficere solet. ut luue. oculosq; in fine trementes.
Ocello satyrice hoīs lasciuia ocellū appellauit. Hic neq; more probo: auditō & impudētiā notat: quin
turpi gestu & libertali motu corporis recitantes subsequunt. Hincq; ostēdit in scēnis lasciuia carmia re
citat in cōsuetū: quod ut turpissimū notat Persius. Quare nō debita laude fraudādi sunt Massiliēses
q; in scēnā (ut Vale, tradit) nullū aditum nimis decerūtq; eorū argumēta maiore ex pte stuporū cō
tinēt actus: ne talia spectandi cōsuetudo ēt imitandi licentia sumeret. Hic: aut hic p tunc: aut hic p
illic. s. auditorio. Negi mōf probo: sed lasciuo gestu. Voce serena: nec clara uoce. sed tremula & fo
minia: quod libido solet efficere. Trepidare. quodā libidinis titillatu moueri & plaudere recitādi: cū
tā lasciuia pronuntiat carmina. Ingentes titos: ironia ē: dest romanos principes magnæ auctorita
tis & urbīs tutores: romanog. n. est pnomē titus a tuendo. unde & tituli milites appellant̄ quasi titu
li q; patriā tuerent. Cū carmina lumbū. Intrat recipiunt lūbi ubi sedes ē Veneris & oīs libidinis ex
citatio. Scalpunt titilanf: tremulo uersu. uoce tremula pronunciato a poeta.

BAR. **C**Natalitia Sardonice: qua diebus natalibus ueterenf. Fuit. n. in magna: quondā cōsimatiōe Policeratis
FON. Samii tyrāni annulo maxie celebrata. Quih circiter ducētesimū atq; trigesimū annū romāe urbis
ē interfectus. Apud romāos āt superior africanus primū sardonyce usus fert. Hac sola prope gem
mag caram in signo nō aufert. Erob hoc initio i annulis placuit. Coloris ē in cādido cārulei cū qua
dā specie purpurea: ut transire miuimū uideat. In india uero & arabia & ai menia nascit. sed deterior
armenica. hæc & sardonycus dī. Vnde luue. Gēmagī pīnceps sardonycus. Albus pauidus: uñ Ho
ratius in sermonibus. Pingū uitiis. albūq; neq; ostrea. Nec scaurus aut pōt pegrina iuuare lagois.
Hic āt & uitiis & recitatiōis mētu pauebat. Liquido cū plasmate: ad fauces molendas: uocēq; suauis
ter & mītēdam nōnulli guttū emplastro colluebant. quod plasma a plātro ḡaco uerbe: quod fingo
cōponoq; significat. appellabant. Ex pluribus. n. liquidionibus rebus cōmixtis: uocēq; adiuvantibus
missēbat. Quā sane p̄nuntiationē hiis uerbis. Quintilia. li. i. institutionū redarguit. Si āt imprīmis
lectio uirilis & cū suauitate quadā grauis & nō quidē prosæ similis quia carmē ē: & se poetæ canere te
stant: nō tñ in canticū dissoluta: nec plasmate: ut nunc a plārisq; sit effeminata. Guttur mobile: ad
gestū pronūtantis mobile retrulit. Nūc. ii. in dextrā: nūc in sinistrā partē guttū in'flectit: mō etiā
pro rex de quibus loquimur diuersitate atq; naturā uel deprimitur uel attollit. Patrati fractus ocel
lo: hic multa oris suauitate magna: gestus lasciuia & uciei ea oculog mutatiōe uersus p̄nuntias ip
so quoq; molliori obtutu ad libidinē auditores quodāmodo excitabat. Qui uero uenerē pagūt ocul
is cōtremiseunt: luue. oculosq; in fine trementes. Cū āt huiusmodi rē pficiunt: id patrare latini di
cunt. Paratum enim plutarcho auctore in problematis finitum quidā ac determinatū significat.
Vnde & patres parratos dici putant: quod ad patrādū: hoc ē pagendum iuramentū ubi de foderis
bus conuenerat: mitterenf. Trepidare: tremulo gestu & plausu lasciuia demonstrarē cū tali pronun
tiatione ac gestu: & obtutu facile adlibidinē mouerentur. Titos: ritorum prānomen: ut Festus ait:
a titulis ortum: est. Tituli uero milites appellati sunt: q; dō fortiter patriam tutarentur. Cū carmia
lumbū intrant: cum huiusmodi recitatiū mō molles affectus lumbos penetrarent prurigine uencre
tangebantur. Ad nares enīt lumborum uergit extremitas: in quibus libidinis sedes est. Virgilius
in priapeis. Crīslabit tibi fluctuante lumbo;

CT si uetulae auriculis: hoc pondet ex eo quod
JOAN. supra dixit Tunc cū ac canicē: reprāhēdit. n.
BRI. eos q̄ extrema ætate gloria & laudē q̄runt seri
ptis suis. **Tū** Vetus: gestu & exandescens &
Vetus. Irati pronuntia. & eouultu quo delinquētes co
rā corripimus. Vetus nomē est conulci. Nā
plerunq; uetus inferē ad laudē interdū ad uitu
peratlonē ut hic quasi catiose rancide. sic Terē
tius. Sed qui uetus maliuoli ueteris poetæ ma
ledictis respōdeat. Collis es eas auriculis alīcīs
carmia scribis ut eoz delectatione aures uul
gi pascant. & inde te laudent. Auriculis repe
tito est facta ad majorē indignationē. Terenti
us in andria. Olim istuc. olim cū ita animū induxti tuum. Qulbus & dicas cute peditus ohe. Irrisio
est. qua ostēdit q̄ turpe sit se ipsum ostentare. Cute pditus. ita quidē senex ut sā cutē amiserit. quod i
senibus accidit. unde luuenalis de sene. Deformē p̄ cute pallem. Ohe. uox bacchantū ē. ut illud ho
ratii. Quo me bacche rapis tui plenū! Ohe recenti mens trepidat motu. Donatus tñ ad facietatem
significari docet ut luueal. Satur est cū dicit horatius ohe. Quid didicisse. hoc pēdet ex eo. Oquā
tum est in rebus inane. Nā ambitionē coq̄ irridet qui ideo uirrute colunt. ut famā & gloriam asse
quant. Vnde erumpit illud luuenalis. Tanto maior ē famæ sitis quā uirtutis quis. n. amplectiſ ipsam
pmia si tollas. Ouidi. in arte amandi. Quid petitur sacrī nisi tantā fama poctis? Hoc uotum nostri
summa laboris habet. Quid didicisse eclipsiſ est. subaudi aut prodest aut suuat vel aliquid tale. Nisi
hoc fermentum & quæ semel Intus. Innata est rupto iecore exierit caprificus. id ē nisi hac tua sc̄ietia
quæ pectore tuo uix prætumore contineri pot̄ ostensa fuerit. Fermentū apte fremento scientiam
ostentatotis comparuit. Nam quemadmodū fermentū quod a fetuendo est dictum. farina inuolutū
suo feruore erumpit & tumore. ita etiam scientia in ostentatoris pectore inclusa erūpere oīno cupit
nec coerceri potest. Intus in altitudine pectoris. Exierit. patefacta suerit & diuulgata. Caprificus
ex silvestri genef sicus est nunq̄ auctore Plinio maturescens. e muris maxime erūpit. Martialis. Mar
mora messalæ sindit caprificus. luuenalis ad quæ discutiēda ualent steriles mala tobora fici. Rupto
iecore. perstat in methaphora. i. patefacto pectore. lecur nostrum est. epar uero græcum. En pallor
seniumq; Itonia est. quasi dicat & cur nō ostenda. sc̄iam suam cū ex nimio studio & pallorē cōtraxe
rit. & senio sit confectus. O mores. exclamatio est cū indignatione in ambitiosum ostentatatorē. cū
unusq; cōscientia benefacti contentus esse deberet. Scire tuum. hunc uersum allegat Quinti
lianuſ li. ix. dicens in eo sigurā clse quam regressione appellat. q̄ s̄p̄ius idem uerbū repeat. At
pulchrū est digito modo. hinc emergit omnis indignatio poetæ Itonia est. Martialis. Sed toto legor
orbe freqns & df hic est. Et idem alibi. Rumpitur inuidia q̄ turba sempit in omni mōstramur digito
Ten cirratorum centum dicta fuisse. Pro nihilo pēdas. i. pro nihilo putas. q̄ in scholis magistri pue
ris dictata præbuerunt ex libris tuis. Nā dictata sunt quæ magistri pueris præbēt imitāda. Nec ea tñ
in litteris. sed in aliis quoq; artibus appellamus. Asconius his uerbis scribit. Ergo libellum ueterem
dictata. uult intelligi attulisse Ceciliū. unde magistri dictata pueris p̄bere cōsueuerunt. Suetonius ryrones
p̄ equites romanos ac etiā p̄ senatorēs armōq; pitos erudiebant. p̄cibus enitens. ut disciplinā singu
loq; suscipierent. ipsi p̄ dictata exercentibus datent. luuenalis. Donec peragat dictata magistri. Hora
tius. Sic iterat uoces & uerba cadentia tolit. Ut puerq; sc̄euo credas dictata magistro Reddere. Deri
uatum ē a dicto. Nā dictare ē enuntiare quod alius excipiat & notet. Ten. pro te. ne. ordo est. p̄ nī
chilopēdas te fuisse dictata centū cirrator. i. ex libris tuis magistros dictata cētū pueris p̄buisse. Ho
ratius in eo ita insurgit. An tua demens Vilibus in ludis dictari carmina malis? Centū cirrator. id
est puerorq; quæ ætas capillis gaudet. Nā cirti dīcūf. capilli cincini & torti martialis. Caput nudū cit
ris grādibus hinc & inde cingūt. Idē alibi. Nec matutini cirrara caterua magistri. Iuue. flanā cæsarē
& madido. torquentē cornua citrō. Carnes ēt ostreorq; cītri dñr. Mar. & ostreorq; rapere liuidos cirros.
BAR. **FON.** **Cum** uetulae: cum reprehendit quod tall scriptorq; suoq; recitatione uulgi fauorē captare populoq;
placere: & ab eo laudari pudeat. Auriculis quibus: nō interrogantis est: sed uehemēntis admiratis
quasi non purgatis auribus & indoctis. Cuite perditus: inflationē animi summo artificio cutis tumo
ri ac sene etiū coniunxit. Ohe. tidentis interieatio ē: nā respondētis loquitur uerbis. quibus reprehē
deretur: quod scripta suo populo recitaret: ei usq; fauorem. Plausumq; captaret: hæc nō sine lētia
quadam monitorem ridens respondet. Quid didicisse. per detractationē. ut Qulntianus in uo
no refert figuræ multæ s̄unt. quarum una est: cum subtractū uerbum aliquod satis ex cæteris intel
ligitur. Quale est iū buccolicis apud Virgilium. Nouimus & qui te. Decenter enim pudotis gratia
stuprauerit. sustulit: hoc item in loco Persius breuitatis causa suuat. substuxit. ut sit. Quid suuat di
dicisse. hanc figuram Elypsim a grammaticis appellari perspicio. Quæ sit necessaria dictioñis de
scitu ad integrum sensum percipiendum. Ex respondentis uero persona loquitur nil sorte utile dī

dicisse: nisi quæ didicerimus ostendamus. Nisi hoc fermentum: a seruendo dictum fermentum ē. qm̄ feruefactum farinæ immixtū optimū panē facit. Quemadmodū uero fermentū in sua farinam distractum p̄sferuorē suū emittit: sic scientia & doctrina in humano pectore inclusa, exire ac suas ostendere uires cupit. Rupto iecore exierit caprific⁹: ut parietes ac sepulchra caprific⁹ penetrat ac disrūpit: sic in eo qui doctrinā intus conceperit: doctrina illa sicut caprificus penetrare: ac iecore tanq̄ mu-ro disrupto exire ntitur. Verum in fermento & caprificu: translatio color ē: quā ex alia re pp simili-
tudinē fermentū & caprificus ad rex cognitionem ac scientiā transferunt. Iecur at a nostris: epar ue-ro a græcis apppellatur. ut Celsus in quarto scribit: dextra in patre sub præcordiis ab ipso septo or-tum: in trinsecus gibbū est: quid prominens leuiter uetriculo insidet. & in quattuor fibras: diuiditur.
Caprificus uero e silvestri genere siccus est: nullo unquā tempore maturescens: sed oīa in quibus na-scitur loca uī sua penetrans. En pallor: seniumq; o mōres: Suo loco & tempore exclamatiōe utī cū quadam significatione indignatiōis atq; doloris. Eum enim indignanter reprehendit q cū etiā senio palcat ita tamen alienū a bonis moribus se ostendat: ut scientiam quā nō aliis innotescat: nihil pos-sidenti profuturā existimet. Scire tuū nihil ē: nisi te scire hoc sciat alter. Figura locutionis: utī quā regressionē Quintilianus appellat. Fit autē quādōq; in eodē sensu: quandoq; etiā in diuerso sensu: cū eadē uerba ponunt. Interdū etiam uerbor̄ iteratione mutata. At pulchrum ē. Superiori interrogatiōi respondet aduersarius pulchri esse prærereuntium digiro demōstrari. Et dicier. Parago-ge figura ē cū ad finem dictionis littera uel syllaba apponif. Dicier. n. pro dīcī legitur. Ten círrato rum: interrogat an parui aestiniet a multis concelebrati. Cirri uero capitis crines & cōtorti capilli sūr Vnde círrati pueri qui in círris utuntur eiusmodi nominantur.

CEcce inter pocula querunt somulida saturi Satyrico risu in eos inueniēt qui epulis repletis ter ipsa pocula de scriptis alienis disputat cum uerū iudicium tūc ferri nō possit. Vnde Hora. Dilcite nō inter lancē: mensaq; nūtentes. Cū stupet insanis acies fulgoribus & cū Accili⁹ sal sis animus meliora recuset. Verū hic in pransi mēcū disquirite. Et paulo ifra. Male uex exa-minat omnis corrupt⁹ index. quasi dicat rectū

IOAN. Pronihilo pendas ecce inter pocula querūt
BRL. Romulidae saturi quid dia poemata narrent
Hic aliquis cui circa hūeros & iāthina lena est
Rācidulum quiddā balba de nare locutus
Phyllidas hyperspylas uatū & plorabile siqd

iudicisi fieri nō posse cū erapulatus fueris. Hocq; inuidiose in Neronē dicit: qui ut auctor ē Cornelius Tacitus etiā doctoribus sapientiæ impariebat post epulas. Ecce incipiens est: demōstrantisq; rem nouā & inauditam. cū indignatione & animi impatiētia dictū ecce. Inter pocula: Hinc exit indignatio & ardor poetae. Romulidae. Romanī: ironice: idest nō Romulo similes: qui summa cū sobrietate ad res gerendas descendebat: Quod docet. L. Piso frugī. quē ad coenā uocatum ait nō multū bibisse qā postridie negotiū haberet. Saturi post epulas. f. Quid dia poemata narrent. i. scribāt & tractet Hic. i. in cōuiuio. Cui circa humeros & iāthina lena est: a qualitate uelis diuitē designat & nobilem de ipso nerone puto intelligi: cū reliqui cōuiua in eius gratiā & assentationē qualiacūq; p̄nunciatet carmina laudarent. Nā illud cōstat carminis studiosū fuisse & s̄a pe p̄iuati & publice. ut diximus car-mīna decātasse. Lena. uestimenti genus habitus duplicitis: quod ita appellatā existimat tusce: gdā græce clamyda. auctor ē festus. Virgilius loquēs de Mercurio: Tyrioḡ ardēbat murice lena Demītia ex hūeris. Ianthina. i. coloris uiolacei: Ion. n. uiola. anthos flos. Nā ut scribit Plinius: ex uolīs. quarū plura sunt genera Purpurear̄: Lutea Albæ: quæ sponte apricis & macris locis proueniunt. Purpurear̄ Latiore folio statim ab radice carnosa excunt: solaq; græco nomine a cæteris discernunt̄ appella-tæ: ita ab his iāthia uestis: licet apud Plinium legat iācynthia uestis. & paulo inferius iacynthinum de prauato textu. A uiola ergo q iāthis appellat̄ iāthina est uestis. Luxuria. n. auctore Pli. uestib⁹ quoq; puouauit eos flores qui colore cōmendant̄. Hos ait tres esse principales. Vnū in coco, q in rosis mi-cat. quo nihil gratius tradit̄ aspectu: & in purpuras tyrias: dibaphasq; aut laconicas. Aliū amechistō qui uiola. & ipse in purpureū quēq; iāthimum appellauit. legendū itaq; erit. Cui circa humeros & iāthina lena: ut interfesarut hæc particula: & nam aliter uersus nō staret: corripit enim prima syllaba iāthina. Martialis Coccina famosæ donas & iāthina mœcha. Hincq; appetat magni precii suis eā us-tem: cum Martialis ostendat. Tale munus nō cōuenire meretrici. & hæc particula ad indiguarionē poita est: ut illud. Et quisq; numen iunonis adoret. Rācidulum quiddam: putidum. & insipidum: sumpta trāslatione a carnibus rācidis. unde Hora. Rācidum aprum antiqui laudabāt. Balba de nare lo-cutus. hinc indignatur: quod p̄nuntiatione malos uersus & aliena scripta iuuare conat̄. Balba nare: balbutienti. Phyllidas: fabulam Phyllidis. Phyllidas Hypsiphilas: numero plurali satyrice dixit: qsi quæ a multis scripta essent. Phyllis regina Thracum fuit. quæ Demophoontem Thesei filiū regē Phyllis. Arhenensem redeuntem de Troiano p̄celio dilexit. & in cōiugij suum rogauit. Ille ait se ante or-dinaturū rēm suam: & sic de eius nuprias reuersūrum. profectus itaq; cum tardaret: phyllis & amoris Impatiētiam & doloris impulsu. p̄ se spretam credebat laqueo uitam finiuit: & conuersa est i arborem amigdalām sine foliis. postea reuersus Demophoon cognita re illius amplexus est truncum. qui

hypsy uelut sponsi sentiret aduentum folia emisit. de hac Ouidius & multi alii scripserat. Hypsy las hypsy le Thoatis filia temporibus argonautarum a milicribus Lemni regina constituta fuit electis mari bus: nā cū Vulcanus. Veneris cum marte adulteriū deprehendisset in lemno. ut scribit Statius: Lemniades tanto nenerem cōtemptui habuere: ut cū omnibus diis sacrificarent illam omnino sine honore omittarent. Quæ illis irrata omnibus fetorem hircinum in im misit. ob quod a viris euntibus in bellum aduersus thraces spretæ cōmuni oīum consensu niros e bello reuersus intermetunt omnes ppter hypersyplem: quæ patrē Thoantē seruauit: eumq; nauī iposuit: quæ prospera nauigatione bacch? eius in Coum insulā pduxit. Hypsyple struxo rogo in propria regia: alterius suppediti funera p pate quem occidisse aiebat celebrauit. Mox cū argonautæ Colcos proficisciētes eo peruenissent ab iis fœminis hospitio ac lecto suscepiti sunt. Et hypersyplem Iason cū biennium cū ea cōmoratus eēt hor tantibus. deniq; sociis p discessu grauidā teliquit q gemellos peperit Thoantem. s. & Eunuelū: quos deinde mater extra insulam alendos misit ne cōrra legem masculi domi nutritren̄. Sētuatū igitur Thoantem ab Hypsyple cum Lemniades cognoscerent: eā ut perfida ad cruciatū poposeerūt. at ea fugiēs a piratis in littore capta. Lycurgo regi Nemea dono data fuit. In eius seruūtio dū siliū eius opheltem qui postea Archeniorus est dictus nutrix aleret. Et redeuntibus ab obsidione thebag; regi bus argiuis: ac in nemæa Sylua siti pene pereuntibus: aquā indicaret: suosq; interrogata cāus expōneret: a siliis qui cum Adrasto erant cognita fuit. in quorum amplexibus dū motat infans quem in ter flores & herbas ludentem liquerat a serpente necatus est. Q uod Lycurgus pueri pater sentiens mulierī necem parabat. sed a regibus & filiis scrutata est. Vatū & plorabile liquid: deest: est ut sit: Et si quid est plorabile uatum. i. si quid alind poetæ flebile scripsetunt iis simile idest elegiam quæ carmē miserabile significat: ut Ouidius Elegi fleoile carmen:

BAR. Ecce inter poculā. Persi uerba sunt eorū consuetudinem reprehēdētis: qui scripta sua recitaturi **FON.** familiares & notos ad cocnam cōuocabant. quo postea sibi magis applauderef. Ostendit autē beneficis obnoxios bencq; saturatos non rectū de poetis iudiciū ferre posse. Et iāthina lena. Iacinthinā uestem ab iacitho puero ab apolline dilecto atq; ab eo p imprudentiam intei fecito & in purpureum florem sui nominis uerso. in quem & ajax quoq; conuersus est cognominari fere ab omnibus uideo Verum non iacinthina sed ianthina a uiole colore quasi violacea legendum est. Ion: enim uiolā anthos florem significat. quod Pl. i. & xx. lib. de niolis scribens his uerbis ostendit. Et iis uero quā spōte apricis & mactris locis proueniunt purpureæ latiore folio statim ab radice catnosa exēunt: solæq; græco nomine ab cæteris discernuntur appellatae: ita ut ab his ianthina uestis. Cum itaq; Pl. ianthinā uestem a uiola appellatam dicat: ianthis uero uiola sit nemo debet ambigere nequaquam ab iacitho cognominari. Licer enim iacinthus flos sit purpureus. ut apud Virgilium. Suaue rubens iacinthus: inter uolas tamen neq; a ueteribus neq; a nostis herbariis numerat. Nam nec foliis nec caule nec radice uolat est illa in parte consimilis: flore autem omnino dissimilimus. Est enim flore lilio par nī rāntum colore distarer. De quo etiam scribit Ouidius. T yrioq; nitētior ostro Flos otif: formāq; capit quam lilia: si nō purpureus color his argenteus esset in illis. Quare cum iacinthus uiola non sit. Plinius autem a uiola uestem cognomiātam scribat. uerisimilius mihi fit antiquiores librarios iacinthinam p ianthina nominis deceptos similitudine iuertisse. Martialis quidem libro secundo ianthinam non iacinthinam uestem scribit. Coccina famosæ donas & ianthina mochæ. Vis daf quæ meruit munera mitte togani. Quoniam nero ianthina pīma syllaba breui legit: eorundem quoq; uilio factū ē. ut cum & ianthina scriptum i pīsanis codicibus inuenient ignari cur & eōpula. cū ianthina fūgeref iacinthi in purpureum florem conuersi memores aliquantulum primis litteris itinimatis iacinthinam ipsi deserberent. Et uero p etiam ad maiorem ignominiam recitantis non sine summo attificio poeta posuit. Nam cum circa humeros & ianthina lena hoc est etiam purpurea uestis: sit maiorem pfecto reprehensionem mercē. quam si necessitate & inopia urgeretur. Quod ita esse non modo colore: sed etiam habitu uestis: ostendit. Lena enim seruio ac festo auctoribus uestis gen? est habitus duplicitis & amictus auguralis. Qua nō solum domi: sed & militiæ utebantur. Nam super cætera uestimenta. Marcello teste imponebatur. Virgili. eam Aeneæ tribuit. Tyrioq; ardebāt muti cæ lena. Dēissa ex humeris. Iuuenia. quoq; non humili uiro dedit. Cauet hunc quem coccina lena: Vitartiubet & comitum longissimus ordo. Reliquum est: ueris iacinthinam a purpurea uiola. ut scri. Plini. appellemus: nihil ad poetæ sc̄nsum pertinere sciamus: Legentes hæc pro suo arbitrio iudicabunt: Cæteræ quis hic sit: cui lena purpurea erat circa humeros ignoratur. Quidam néronem intelligunt quem & carmina scriptitasse: & poemata decantasse constat. Non nulli generaliter dictum esse i omnes scripta sua recitantes existimant. Ab habitu quidem uestis & audientium assentatione vir non ignobilis demonstratur. Raneidulum quidam. translatio a sapere ad ueſba est: Rancidulum. n. nō integræ saporis & uetustate corruptum est. Balbade nare: in pronosticis irrisiōnem hoc posuit spiritus. n. ad nares cum labitur: & in uerba difficulter conciditur & pronuntiatione in ingrata mē reddit Phyllidas: hypersy las: phyllis Lycurgi thraciae: Hypsyple thoantis jemni regū filiæ fuere miserabilis in amore Phyllis in Demophontem Hypsyple in Iasonem.

IOAN. Eliquat & tenero supplantat uerba palato.
BRL Assensere uiri: nunc non ciniſ ille poetæ.
Fœlix: non leuior cippus nūc imprimit oſſa?
Laudant conuiuæ: nunc non e manibus illis
Nunc non e temulo: fortunataq; fauilla.
Nascent uiolæ: tides ait: & nimis uncis.
Naribus indulges an erit qui uelle recuset
Os populi meruisse: & cedro digna locutus
Liquere nec ſcōbros metuētia carmia nec tuſ?

geantur: itaſ ſolent mortuis optari. Oui. Oſſa quieta ci-
teti non onerosa tuo. Iuue. Dif maioꝝ Vmbris tenuem & ſine pondere terrā Spirantesq; ctoſos & I-
urna perpetui uer. Mar. Si tibi terra leuis: molliq; tegaris atena. Tibul. uero contra. O tu q; uenerē
docuisti uendete primus. Quisq; es in ſeſſix urgeat oſſa lapis. Cippus ſepulchrū. Ho. Mille pedes i Cippus
fronit: trecentos cippus in agrum hic dabit. Laudant cōtiuæ. irriſio eſt in laudātes q; in alſentatio-
nem principis Ita laudant carmina ah eo recitata. Nūc nō e manibus illis laudantiū uerba. Māib;
manes antiq; aias in ſeſſix dixerūt. Manes tñ dñ ab augutib; uocahāt q; per eos omnia manare cre-
dabant: eo ſq; deos ſupbos. atq; in ſcōros dicebat. auctor ē Festus. Fottunataq; fauilla: morē antiquo-
rum rēſpexit apud quos corpora mortuoꝝ cremabant. licet id apud romanos ueteris nō fuerit inſi-
tuti. terra cōdeband. At poſtq; ut ſcri. Pl. longinquis bellis obrutis erui cognouere. tunc institutum
tñ multificat píſcos ſeruare ritus. Sicut in Cornelia domo: nemo ante Sylla dictatorē tradid eē cre-
matus. Idq; eum uoluiffle ueritātē rationē eruto. C. Marii cadauere. Rides ait: uerba monitoris itro-
ducti ad Persiū. Vneſ naribus indulges. ridēdo. n. nares in rugas cōtrahuuf. Mar. Et pueri naſū ri-
nocerotis hñnt. Hor. Acutis naribus hog; hominū rideſi poſſit. Et alibi. Persius. Ingeminat tremulos Nares
naſo crīſpanite cachinos. Nares. a natitatē ideo dicta ſunt quia nos odoratu doceāt. pſto & ppe eſſe
qd adhuc. oſſiculi nō uideāt. An erit qui uelle recuset os populi meruisse. i. inueniet ne quispiā qui plau-
ſum populi & laudes cſi ex merito ueniāt cōtemnāt! Os populi. i. laudē. Credo digna. i. qna ppe
tuo ſeruent. illi. n. tanta uis & præcipue quæ in Syria naſcit: ut in ægypto corpora hominū defū
ctoꝝ p̄tua eius liquore qui ex ligno mō aquæ fluit ſeruent. libri auctore Vitruvio oleo Cedrino ri-
eti nō timet tineaſ. nec carie. Et Hemina in annalibus scriptū reliquit: libros. Nūmæ reptoſ a Cn.
Terētio ſub laniculō nō fuilē cōſumptos qūis annis qngentis. xxxv. in foſſoſ qm̄ cedratī eēt. Mar.
Quæ cedro decorata purpuraq; nigris pagina circuit umblicis. Id alibi. Cedro ille et ambules pun-
ctus. Hora. Speramus carmia ſungi poſſe linēda cedro. Oui. Nec titulus minlo. nec cedro charta no-
teſ. Scombros metuentia. Papyraceis cuculis ſalfamenta uendebanf. Mar. Nec rōchos metues malig-
noꝝ. Nec ſcōbitis tunicas dabis moleſtas. Scombrus píſcis ex quo laudatissimū ſiebat gaſt: hoc ſal-
famenti genus eſt. Mar. Expirantis ad huc ſcōbri de ſanguine primo. Accipe fastig; miſera chara-
gatum. Hinc dicta ē Herculis iſula ad Carthaginem ſpectaſ a ſcōbrorum multitudine captore Scō-
bria. auctor ē Strabo. Nec tuſ. in Arabia colligiſ in ſabota móte excelfo. Regione Saba. ſaba uero
mysterium ſignificat. ut græci interpretantur. Virgi. India mittit ebur. molles ſuatura ſabei.

Manes.

Cedrus

Scōbri.

Scōbria

iſula

Tus.

Saba

BAR. Eliquat. Liquida molliq; uoce pnuſtiaſ. Tenero palato in translatione uerboꝝ manet. Supra. n.
FON. diſerat: Liquido cſi plasmatे guttur mobile colluerit. Nunc uero eliſre: & tenero palatu ob eiusmōt
cām dicit. Supplantat uerba. molli uoce pnuſtiaſ ac quodāmodo de industria extrētis syllabis uer-
ba inculcare eoz e qui auditores ad libidinē e citare cupiſit. Nā cſi leuiter uox inſtingit. ſonus ipſe
manat iocſidior. De cōſimili pnuſtiaſ. Iuue. Ait. Vox blāda & nequa dīgitos habet. Hic tñ pro-
nuntiādi moedū. Q uintili. primo institutionū his uerbis rephendit imprimis uitia ſi qua ſunt oris e-
mendet. ut expreſſa ſint uerba. ut ſuis quæq; litteræ ſoniſ enūtientur. & paulo post curabit etiā ne ex-
tremæ ſyllabæ inretcidat. ut par ſibi ſermo ſit. Assensere uiri. quis auditores aſtēſerit. nō tñ pp̄terea
bonum ac p̄cobandū poeta eſſe ſignificat. Nū nūc. in dictiō ſi repetito color eſt: quæ tullio auctore
ſit. cum cōtinenter ab uno atq; eodē uerbo in rebus ſimiſibus & diuīſiſ principia ſumunt. cuiuſmo
di apud Virgi. Nū ſigeſ occumbere campis. Num capti potueret capi! nū incēſa cremauit Troia ui-
tos? Num leuior cippus. terra coaggerata i cumulum cippus eſt & pro ſepulchro interdum capitul
Hora. in ſermoni. Mille pedes in frōte trecentos. cippus in agrum hic dabit. Ridens. ait. rēſpōdentis
loquitur uerbiſ. Et nimis uncis naribus indulges. nimis irridens. naſum enim in rugas crīſpanꝝ cum
quēpiam iriſtemus. Hora. naſo ſupendis acuto. Os populi ſermonem ac laudem. quæ quia nō niſi
tore fieri poeſt. id quod facit pro eo quod ſit denomiuauit. Et cedro digna elegantiā & perpetuo ſer-
uari digna. Cedrus enim arbor tineaſ naſcit. & non facile ueruſtate corrumplitur.. Scombros ma-
ſini píſces ſcōbri ſunt. quibus in aquis ſulphureus color eſt: extra aquas uero idē. qui cāteris. atq;

Supplā-
etum ab ilis quæ igni aut calore aliquo liqri ſo-
lent. Supplātare. ſupprimit. i. nō apta. uoce eſ-
fundit: ſed quā uoce ſtrāgulata pnuſtiaſ. quo
leuius & ſuauius eſſe uideat. Tenero palato:
aut ironia eſt. i. palato delicate: aut palati Epis-
theon. Assensere uiri ironia ē & riſu pronun-
tiāda q; ſequunt. Viri: ironicos quāli mulieres.

Assensere p̄buere. quæ dixerunt. Nūc nō ei-
nis ille poeta ſeſſix. Verha laudatiū ſcripa: alt-
ena: ironia ē poeta. Nō leuior cippus nūc iſ-
primit oſſa. i. certe. ita bene dixit poeta: ut cius
oſſa deorum beneficia lapide ſepulchrī nō ūr-

rum p̄ſpexit apud quos corpora mortuoꝝ cremabant. licet id apud romanos ueteris nō fuerit inſi-
tuti. terra cōdeband. At poſtq; ut ſcri. Pl. longinquis bellis obrutis erui cognouere. tunc institutum
tñ multificat píſcos ſeruare ritus. Sicut in Cornelia domo: nemo ante Sylla dictatorē tradid eē cre-
matus. Idq; eum uoluiffle ueritātē rationē eruto. C. Marii cadauere. Rides ait: uerba monitoris itro-
ducti ad Persiū. Vneſ naribus indulges. ridēdo. n. nares in rugas cōtrahuuf. Mar. Et pueri naſū ri-
nocerotis hñnt. Hor. Acutis naribus hog; hominū rideſi poſſit. Et alibi. Persius. Ingeminat tremulos Nares

naſo crīſpanite cachinos. Nares. a natitatē ideo dicta ſunt quia nos odoratu doceāt. pſto & ppe eſſe
qd adhuc. oſſiculi nō uideāt. An erit qui uelle recuset os populi meruisse. i. inueniet ne quispiā qui plau-
ſum populi & laudes cſi ex merito ueniāt cōtemnāt! Os populi. i. laudē. Credo digna. i. qna ppe
tuo ſeruent. illi. n. tanta uis & præcipue quæ in Syria naſcit: ut in ægypto corpora hominū defū
ctoꝝ p̄tua eius liquore qui ex ligno mō aquæ fluit ſeruent. libri auctore Vitruvio oleo Cedrino ri-
eti nō timet tineaſ. nec carie. Et Hemina in annalibus scriptū reliquit: libros. Nūmæ reptoſ a Cn.
Terētio ſub laniculō nō fuilē cōſumptos qūis annis qngentis. xxxv. in foſſoſ qm̄ cedratī eēt. Mar.
Quæ cedro decorata purpuraq; nigris pagina circuit umblicis. Id alibi. Cedro ille et ambules pun-
ctus. Hora. Speramus carmia ſungi poſſe linēda cedro. Oui. Nec titulus minlo. nec cedro charta no-
teſ. Scombros metuentia. Papyraceis cuculis ſalfamenta uendebanf. Mar. Nec rōchos metues malig-
noꝝ. Nec ſcōbitis tunicas dabis moleſtas. Scombrus píſcis ex quo laudatissimū ſiebat gaſt: hoc ſal-
famenti genus eſt. Mar. Expirantis ad huc ſcōbri de ſanguine primo. Accipe fastig; miſera chara-
gatum. Hinc dicta ē Herculis iſula ad Carthaginem ſpectaſ a ſcōbrorum multitudine captore Scō-
bria. auctor ē Strabo. Nec tuſ. in Arabia colligiſ in ſabota móte excelfo. Regione Saba. ſaba uero
mysterium ſignificat. ut græci interpretantur. Virgi. India mittit ebur. molles ſuatura ſabei.

Manes.

Cedrus

Scōbri.

Scōbria

iſula

Tus.

Saba

ut Strabo. uolumine. iii. auctor est. Ex his hanc op̄imis. hoc falsamenti genuis est conditum quo li-
quore ut scri. Pli. nullus pene pr̄ter unguenta maiore in pretio esse cōcipit: tanta uero scombrorum
multitudo in freto hispano est: ur in insula ad carthaginem nouam spectans: ab eaq̄ urbe ad quattuor
& xx. stadia distans a scombris sit scombria nuncupata.

BAR. Quisq̄ es o modo. Monitori introducto re
FON. sp̄ōder Persius. Nō ego cū scribo si forte quod &
aptius exit laudari metuā. Hoc ad illud referē.

phoenix An erit q̄ uelle recuseros populi meruisse. Sen-
sus ē: Nō nego iugē si qd̄ recte me scriptum fue-
rit: mihi quoq̄ placet laudes populi. Q̄ si hac
rara auis ē. V̄erecūde suas extenuat uires sum-
pta ē trāslatio ex phoenice: quē unū in toto or-
be tradit aquilæ magnitudine. aut fulgore cir-
ca colla: cætera purpurei: cæruleam roseis cau-
dā pennis distinguentibus: cristis facie caputq̄
plumeo apice honestare. Sacrū in arabia soli es-
se uiuere annis sexcentis sexaginta pdidit Ma-

nilius senator ille maximus nobilis doctrinis Doctore nullo. Senescentē cassia. turisq̄ sureulis con-
struere nidū replere odoribus & super emori: ur ostib⁹ deinde ac medullis nasci primo ceu uermicu-
lū: deinde fieri pullū. Corne. ualerianus phoenicē decuolasse in ægyptū tradit. allatūq̄ esse in ushem.
Claudii principis cēsura. & in comitio positū q̄ oīa ut fabulosa scri. Pli. Oui. Et uiuax phoenix unica
semp auis. Fibra pectus. Fibra extremū d̄f̄ iecoris & cuiusq̄ fere uisceris: Antiq̄ fibrū dicebat extre-
mū: uñ in sagis simbriæ dñr. auctor ē Var. Fibra itē dñt in portis & in arborib⁹. Cornea dura ut lau-
dis dulcedine nō moueat Corneū & a cornu & a cornu deduci pot̄ a cornu. Vir. cornea bina serunt
p̄fixa hastilia ferro a cornu Pli. Pro labris cornea & acuta uolucrib⁹ rostra. Sed recti sinēq̄ extremūq̄
estē recuso. Euge tuū & belle: hoc pendet ex stomacho supioḡ carminū. Quid didicisse? nisi hoc fer-
m entū & q̄ seniel intus. Innata est rupto iecore exierit caprisicus. Sēsus. n. ē. Recuso laudē esse eā pp
quā rectū sit colendū. quia sublata laude sc̄ueret uirtutes nō esse colēdas. dicit iḡ se recusare laudē
tā eē ad cuius finē summi restū sit colendū. nā p̄ se uirtus ē colēda. Vñ exclamat Iuue. Tāto maior
fama sitis ē q̄ uirtutis. quis. n. uirtutē amplectit ipsam. Præmia si tollas. Ordo ē: Recuso euge & tuū
belle esse finē & extremū recti. Recuso euge & tuū belle. i. laudes & adulatiōes quib⁹ hoc mō recti
bus applauditis. Esse finē & extremū recti. i. ex eas ad quaq̄ finē rectū. i. uirtus colaf. Finē & extre-
mū exaggeratio ē: id. n. sonat. Nam belle hoc excute totū. Quid nō intus haber: hoc dicit. Si bene
has laudes inspereris: eas adōlationū & irrisiōnē inuenias plenās: nec ex uero pfici sci iudicio. hinc ē
indignatio poetae. Belle hoc. i. hanc laudē qua recitantes excipiunt ab auditoribus. Excute cuol-
ue. in spīce. tractū a uestibus ex quibus puluis excutit solet. Quid nō intus haber: s. adulatiōis & irri-
sionis. uñ sequit exclamatio poetae O iane a tergo quē nulla ciconia pinxit: monet itaq̄ laudib⁹ cre-
dendū nō esse. cū cæ ex assentatiōe magis & irrisiōe pfici sc̄ant. Nō ē hic ilias acci. auferte inq̄ istas
uñas laudes q̄ irrisiōis plenā sunt: nā nō sum ego labeoni & pceribus similis qui & si male scribat lau-
dis tñ tā cupidi sunt ut laudatores cœnū cōducāt. Sicq̄ sua tēpora notat. Nō est hic ilias acci. i. hic
liber meus nō est ilias acci labeōis. de quo supradictū q̄ laudē q̄rat. Ebria ueratro. ironia ē. i. plena ue-
ratri. i. elebori. qd̄ ur melius scriberet s̄apius sumpterat. Id. n. potabatur ad aciē ingenii p̄ putgādam
sc̄circo Carneades Achademicus. ut scri. Gellius: respōsūrus libris stoici zenonis eleborq̄ cādidit su-
psit. sumebat at tunissime in anticyra illsula. Oui. ibidē dixissēm purgātes pectora succos. Quicqd &
in tota nascit anticyra. Quare eo ut scri. Pli. Liuius drusus nauigauit cū morbo coītiali laboraret
sumptuq̄ eleborō liberatus ē. Id humeros noxios & insaniā hoīs emendat. neq̄ hyeme neq̄ æstate.
recte dat: optime uere: tollerabiliter aytūno. auctor ē Celsus. Nō si qua elegidja crudi Dictatunt p̄
ceres. ordo est hic liber meus nō ē elegidja: si qua crudi proceres dictarunt. i. non ego similiis sum diu-
tibus & primoribus qui siue elegias siue quid aliud scribentes laudem cœnis & muneribus uenantur

elegidiū Elegidia elegidiuni diminutiuū est græcum ab elegia inuidiose & satyræ diminutiuū usus est: ut
Elegi ostendat etiam in minima re laudem querere. In elegis claruerunt apud græcos Callimachus. Phi-
poetæ letas. Alexander ætholus. Anthimachus. Calinus. Mlinnerinus. Tyrtheus lacedæmonius. apud lan-
nos uero Tibullus qui auctore Fabio tersus atq̄ elegans auctor est talis carminis. Properius. Ovidius
Gallus. Catullus. Instituti elegi primum desiendo desiderio mortuorum: mox ad amores
traducti. sed nomen tñ retinuerūt a miserbili cantu quo olim mortuos deplorabāt. nā eleo idē ē qd̄
miseteor. Crudi qd̄ corporis ē ad animū trāstulit crudi. n. dñr cibi nō cocti. & q̄ nō facile cibos cōco
quid. Ergo crudi. i. nō cocti pfectat sc̄iat. Proceres primotes & p̄cipes urb̄is dicti q̄ emineat i ea si
cur in adīficiis multi hoc est capita trābiū quæ proceres dicuntur. neronem notat qui inuenis car-
mina elegiaca scripsit. ut ostendit Martialis. Ipse tuas & ueritus nero dicuntur aures Lasciuū iuue

Crudū p̄ceres nūscum tibi lūsit opus.

BAR. **FON.** **C**quisquis es o mō: respondet Persius non se uerā laudē quā ex recte scriptis oriatut querere: sed plausus assentatorē cōtēnere. Si forte quid aptius exit. si quid apte cōcīneq; descripsērī: quod raro paucisq; cōtingit: tū claudē meritā nō recuso. hoc aut̄ loco cōduplicatio & ratione amplificatōis: fācta plurū verbōꝝ iteratione. Neq;. n. mihi cotmea fibra nō ita dura p̄cordia mihi sunt ut laudis amo re nō afficiar. Fibre uero q̄q; & iecoris & cordis & cuius uisceris extremae partes & uenaꝝ quoq; pertenues quidā meatus per quos iudor emata sunt: tñ ēt q̄nq; arboribus tribuunt. Pli. n. de arbōꝝ sationi bus solū ait legi oportere q̄ maxime rimosum ne sol exurat fibras: qui uero laudis spiritu non afflantur: corneas: quaꝝ prāduras sibras habere dicunt. Sed recti finē. Sed recuso tuō hoc ēuge & belle & assentatiōes eiusmodi finē & extremū recti quasi uerā laudē ēē quā in tali applausu nō consistit. Nā belle hoc excute totū. Hoc totū belle exteriori ex parte: atq; excute intrissecus uitiatū & uanū est: belle si aut̄ est deriuatū a bono est. Quid non intus hēt: assentatio. n. multū uitoꝝ & uanitatis intrinseus hēt. Nā ut de Gnatone patrem apud Teren. ait. Assentator hoīes prorsus ex hoībus itultis infans facit. Non est hic illias acci ebria ueratro. Hic nihil simile in lauis scriptis Accii reperit. Sunt q; hunc acciū ineruditū poetā autumāt Homeri iliadā latinis uersibus trāstulisse: q̄ ita male cōverterit: ut ne ipse quidē opus suū intellexerit: ac prop̄p̄erea elleboro se purgarit. Quidā Acciū tragediarum scriptorē intelligunt. Cuius lib̄ꝝ infra quoq; uenosum scribit. Sed quisq; fuerit eius opus tanq; infānū ueratro: qd & elleboꝝ dī ebriū esse significat. Elegidia: elegidiū ab elegia diminutiū deducitut.

Crudi proce. crudū cōtrariū cocto dicimus. Sed de stomacho logmūr nō qd incocitū astumptū sit: sed qd stomachus nō bene cōcox erit crudū intelligimus. Iuue. Crudū pauonē in balnea portas: hoc uero a stomacho ad indigestū carmen Persius terrulit. Lectis in citreis: Vcl quod in tabellis citreis: hoc est ex citro arbore factis atq; selectis describit. Vel qm̄ antiquores poetae parietes cubiculi incera bant: ut si qua noctu intra lectū carmīa excogitassem̄: illie stilo facile ānotarēt. Hora. Immeritusq; laborat. Iratis natus paries diis: atq; poetis. Citri sane arbor nō multū crescir: & folia hēt māiora q̄ laurus. ī atlāte aut̄ mōte plurima nascit. De ea Mar. Et maurisiaci pōdera cara citri. Calidū scis ponere sumē. Et coenā daf & lacernā uestē dōare scis tua caria laudaturis. Sumē uero porcarꝝ māma salita ē.

JOAN
BRI. **D**ictarunt p̄rocerē: non quicquid deniq; lectis Scribitur in e citreis calidūm scis ponere sumen Scis comitem horridulū trita donare lacerna Et uerum inquīs amo. uerū mihi dícito: deme Qui pote: uis dicā? nugaris: cum tibi calue

CDictarū t̄pceres: dictare ut dictū est: entūta: qd alius excipiat: und dictara. In lectis citreis ī discubitoris. Nā antiqu in lectis discubebant. Hora. Sāpe tribus uiduas lectis cōnare q̄ter nos. lune. Tertia ne uacuo cessaret culcittra les. sto. Ter. Lectulos ī sole lignis pedibꝝ faciūdos dedit ubi poteris uos. Vlt. A uileis īā se regi na supbis. Aurea cōposuit spō. eosdē toros ap

Torus.

pelearūt. Mar. Impat extructos solueū nona to

ros. Verg. Inde v̄to pater æneas sic orsus ab alto. i. lecto discubitorio: cōtra eos q̄ toros pro sellis exponūt cui nūs̄q; hoc inueniat. Hoc ideo de lectis studiosius scripsi: ut impiiores hoc loco lectos discubitorios inelligāt: nō āt ubi dormiret: nā cōnātes pleriq; tāto. n. scribedi studio tenebant: carmina dictabāt. Hor. Mutauit mētē populus leuis & calet uno scribedi studio pueriq; p̄f̄sq; seueri. Fronde comas uineti cōnāt & carmīa dictāt. Lectis citreis: hoīem diuitē designat. Atlas mauritaniae mōs ī trū arbōꝝ p̄ducit: unde mēsæ citreæ siebat tāta taxatōe: ut haꝝ sūptus faciēt uiris exprobrarēt. cuj ip; sis margaritarꝝ luxus exprobrare: cæ p̄cipue laudabant: q̄ nudati pauoniū caudæ oculos imitabant: Citreæ tāto auro repēdebant. Mar. Accipe fēlices atlātica munera syluas: Aurea q̄ dederit dona māiora da mensa. bit. Et triclinis: lecti discubitoris his tabulis opti pauonim dicebāt. Mar. Noīa dat spōdæ pīctis pul lecti pacherīma pēnis: Nūc iunonis auis: sed prius argus erat. Calidū scis ponere sumen: hinc excādescit uonsni. poeta qd laudatores cōnīs & munera bus cōducat: Hor. Nō ego uētosꝝ plēbis suffragia uenor. Impēsis: cōnāt & tritæ munera uestis. Nō ego nobilis scriproꝝ auditor. Mar. Quod tā grāde sophos cīmat tibi turba togata: Nō tu pōponi cōna diserta tua est. Sumē ex papillis porca lactatīs fit: ut plācer. Pli. idq; opti. mū ex porca p̄mitp̄ata poriūt q̄ ueterē q̄ nouella. si mō fretus nō hauserit. Mar. Esse sumen. putēs nōdū fūmē sic ubere largo Eſſluit & uiuo lacte papilla tumet. Et ueq; īq; amo: ueq; mihi dici to: q̄ scribebat q̄q; mūeribꝝ & cōnīs laudatores cōduceat: tñ se assentatiōes odifīsc mōstrabāt: & ueritatē qdē amare. Mar. in Gallicā. Dic ueq; mihi marce: dic ambo. Nihil ē qd magis audītā libēter. De me cū inferioribꝝ cōfigunt: ut sit sensus & ordo. De me q̄s populi sermo. Cātera q̄ iterponuntur a poeta: tāto stom: acho & irrisiōe inferunt: ut singulis pene uerbis ardeat idignatio. Qui pote. i. q̄o possibile ē te ex his ueq; audire: q̄ ob cōnās & munera accepta tibi assentati cogunt. Qui: pro q̄o. Terē. Qui scis. Vis dicā: q̄s ille dixerit: Cur nō mihi ueq; dicef. Nugaris cū tibi calue Pinguis aqua liculus: p. sc. ex. ī sanus qdē es: si ex te p̄fīcisci putas q̄ digna sint laude: cū uētri tm̄ īseruias: ex quo in nūt ex crassō hoīe & gula tñ idulgēti lūbrilē scisū nō elici: nā ut scri. Pli. Magis audi sunt ciborꝝ: q̄ bus ab alio lōgius spatiū: idē minus sollertes quibus obesissimus uēter. i. pinguis. Nugaris. i. p̄ nūgīa carmīa tua hīda sunt. i. male qdē uersificaris: nec aliter fieri pōt: ut bene scribas: cū epulis intētus sī.

BAR. Scis comitem horridulum: pro trementi horridulum ponit: quoniam frigus horrorem solet indu-
FON. cerc. Ver. Campiq; natantes lenibus hortescunt flabris. Lacerna trita. Lacerna genus uestis est. lu-
uenalis. Crispinus tyrias humero reuocante lacernas. Vnde lacernatus: lacerna indutus deducitur:
ut apud cundem poetam. Ipse lacernatae dum se iactaret amicæ. Qui pote: quomodo possibile ē:
nam hic & hæc potis & hoc pote dicitur. Vnde comparatiuum potior: & superlatiuum ponissimus:
& aduerbia potius & potissime derluantur. Dicit autem quo pacto uerum narrari ab auditoribus ti-
bi usis: quos beneficiis obligaris. Vis dicam. Vis ne ut tibi uerum: & quod sentio eloquar. Nuga-
ris cum tibi caluc pinguis aqualiculus propenso sesquipedie extet. Nugas loqueris: ac prope insanis-
talla carmina describendo: cum ingenio rudi & pinguis. Nam quod uestris est ad animum atq; in-
genium non sine causa retrulisti. Vr enim Plinius lib. xi. scribit. Minus sollertes sunt quibus. obessi-
mis uenter est. De Diogene autem mutuatū est: qui ut apud Laer. Legitur in Anaximenem iocat⁹
Inquit. Pingui aqualiculo rhetorem impartire: & nobis pauperibus uerrem. quippe & ipse leuigabe-
ris: & nobis emolumento eris. Aqualiculus uero aliuis est in quam sordes confluent: qui & si proprié-
porcorum est: quandoq; tamen de homine reputatur.

JOAN porcorum cti: quandoq; tamen de homine rep
BRI. C^Upinguis aqualiculis: hinc fremit poeta. A-
qualiculus receptaculum est sordidum. Ex-
ret:eminat. Sesqui:ipcede:uno & dimidio pe-
de:sesqui enim indeclinabile significat unum
& dimidium: additur cuius nominis Plini. Iu-
nior ita scribit. Egeram tribus horis & dimidia
superat sequi hora: nam ita diuiserat tempo-
ra reus: ut ego quinq; horis: ille reliquis uteret.
Festus sic. Scipio Aphricanus primus fortissi-
mum quenq; delegit qui ab eo in bello non de-
scenderent & cætero munere militiae uacaret
& sesquiplex stipendium acciperent. Propen-
sauerat enim quod uicem uulnus non
acciperet.

Caluus uero ita iterpretor: ut per irrisione m eum caluum nocet hoc est poerari egregium: nam caluus poe-
pocta ta fuit epigrammatum præstantia celeberrimus temporibus. C. Cæsar is de quo ita scribit T rāquili-
lus. C. Caluo potest famosa epigramma de reconciliatiōne per amicos agenti ultro ac prior scri-
psit. Eiusdem Pli. Iunior ita ineminit. Præterea Pompeius Saturniūs facit uersus quales Catullus:
aut Caluus. Er alibi canto carmina uersibus minatis. His solini quibus & meus Catullus: & Caluus ue-
teresq; de Caluo poeta item sic legitur apud Macrobiūm in ham & apud Caluū Aterianus affirmat
legendum. Pollentemq; d eum nenerem: non deam. Ouidius.

Cicōia. Obulus hūc uenies hedeta ibiuenīta cinctus
Tempora: cum calvo docte catulle tuo.
Est igitur sensus. O calve: O tu poēta qui te alterum Caluum carminis præstantia putas: siccq; irrisio
est. Calvus item optimus orator fuit & de quo & Plinius & Tacitus sāpē nieminit in opere de claris
oratoribus. O laue a tergo nīmia indignatione exclamat poēta appellās Ianum felicem: cul a ter
go ea non fiunt quæ alīs fieri solent. Nam ianum bifrontem fuisse fabulata est antiquitas quasi supe
rum & inferum ianitorem. Ut Macrobius scribit ex sententia Bassi: eundem quadriformem quasi cō
plexum quattuor mundi climata. Nulla cīconia: modis est irrisonis id est digiti in unum collecti
in modum rostri cīconiae. Occidisse cīconiam in thessalia capitale fuit: quod ea serpentes nocent.

Cicōia, rum & inferum ianitorem. Ut Macrobius scribit ex sententia Bassi: eundem quadriformem quasi cōplexum quattuor mundi climata. Nulla ciconia: modus est irrisionis id est digiti in unum collecti in modum rostri ciconiae. Occidisse ciconiam in thessalia capitale fuit: quod ex serpentes nocent. Pinsa pistores pistillū pistillus pīstrinū pīstrinū pistillus: Diomedes tamen grammaticus pinsat legit a prima coniugatione. Auriculas albas: id est asininas quae interiori parte albican. Imitata: qui temporibus apponitur moueturq; instar auris asininae. Nec linguae: subaudi cui sit ordo. Olane cui. Nec tantum linguae: deest exercitum in de-
risione. Quantum, scilicet exercit. Sifiat: deest cum ut sit cum finiat. Canis apula: apulia æstuosa est: nam ut Varro scribit ut lati campi: ibi magis æstus: & eo in apulia loca calidiora & grauiora: & ubi montana ut in Vesuvio ibi leuiora: & ideo salubriora. Horatius. Nec tantus unq; syderum, insedit uapor siticulosæ apuliae. Vos o partitus sanguis inuidiose hoe dicit nam omnes fere carminū studio tenebantur: ut inde laudem mererentur: unde illud exit Horatianum. Scribimus in dōcti docti poēmata passim. Idem alibi.

Sanna
Subsan
uare,
Mutauit mentem populus leuis: & calet uno Scribendi studio, *Iuuenalis.*
Expectes eadem a summo minimogi poeta.
Vos o patrinus sanguis: apostrophe est. Hæc enim schemata & his similia conuertunt in se audi-
torem nec languere patiuntur. Occipiti cæco: idest irrisione quæ a tergo fieri solet. Sannæ irri-
sio quæ sit distorto uultu: unde subsannare.

BAR. FON. Mida. Propenso sc̄quipede. Extenso ac porrecto. Sesquipes autem unum pedem & semis continet. Ses qui enim semis significat. Varro de re rustica libro primo. Annus est diuisus in quatuor partes tot & id em̄ subtilius sc̄quimenses in octo. Sesquimensis itaq; meusum unum & semis cōplicetur cū annus in duodecim menses partitus sit. Oīanc a tergo. Eiusmodi popularis auræ cupidos a tergo posse a irridere significat. Ianū aut̄ propterea iuuocat: quod cū bifrons pingatur a tergo nequeat irrideri. Nulla eiconia. Extremis digitiis in rostri formā collectis acerba manus & brachii motatione cico niae collū & caput exprimitur in eius infamia: quē ridemus. Pinsit: pinsus uerbū antiquū est. Nam ante molam usus frumenta in pilis pinsabat. Vnde & pinsores dicti sunt: qui postea pistores cognomini. Nec manus auriculas imitata est mobilis albas. Applicatis expensis manū ad tēpora pollici bus crebro palmas motu: asini aures non sine risu representantur in eius ludibriū: quē a tergo irrideamus. Quod a Midæ auribus tractū est. Nec lingua ē. Lingua in aliquē exertare irrisioñis est signū.

Siciat canis appula quantū: Canis per æstū defatigata multū linguæ exortat: in apulia p̄fertim: ubi calores imēsi sunt eā sisticulosam Hora. appellauit. Vos o patritius sanguis. Meliores hortat & quo rū scripta diututiora futura sint: nec plausu & adulationibus capiant quo tales irrisioñes effugiant.

Occipiti cæco: Occiput & occipitū posterior capitis est pars. Quā iure cæcā cū oculis careat: appellauit. Posticæ occurrite sanne. Euitate irrisioñē quæ ab occipitio distorto ore & labris contractis sit anterioꝝ dentiū ostētatione. Quo vocabulo & suuinalis est usus. I nūc & dubita qua sorbeat æra sanne Tullia. Hinc sanones ridiculi homines: in dictisq; vacuis satui appellantur. Cicero ad papirium petū salis. n. satis est: sanionū par. Sānatores quoq; eos: qui benigne irridēt: nūcupamus. Desanare ēt per fastidiū deridere significat. Posticæ sanne. Postica dicunt quæ post nos sunt: sicut antica quæ ante. Vnde posticū hostiū in posteriore parte adiū sibi dicit. Hora. Postico falle clientem.

IOAN BRI: Ad un- guem Rubi- ca Sinopis Luxa Lu xuri osus luxuria

Mida. Q uis populi sermo: cuim superioribus cōiungunt: ut sit De me quis populi sermo: nam cetera: ut dictum est a poeta interposita sunt. Q uis. n. laus assentatoris. Hora. Scribet mala carmina uecors Laudato. Q uis. n. subaudi ē ironia est assentatoris. Nisi carmīa molli. nūc demū numero fluere: sic Horatius de ficto laudatore. Clamabit. n. pulchre: bene: idem alibi. Dicitor uero plus laudatore moueri. Fluere. sumptū ab aquis quæ moliter & sine strepitu fluunt. Molli numero: suau rhythm. Vt iuncta: cōpositio uerbis. Effundat: trāsmittat nulla intercurrente asperitate: trāslatio est sū-

p̄ta a marmora iis qui suineturā lapidum ungusbus pertendant: unde ortum est illud dictū rem eē factam ad unguēnum uolumus significare rē esse perfectā. Per læue. i. la uore: & scribit p & diphthon gon. Vngues eueros: scrip pulorū inuentores. Scit tēdere uersum. i. tā quidē recte uersū facit: ut ex oī parte quadre: & æqualis sit: sumptū a fibris lignariis q; rubrica lineas rectas in lignis dirigunt. Rubrica: tercia est tisa: quæ alio noīe sinopis dicit: primū inuenta auctore Pli. in ponto: unde nomē a Si uope urbe nascit: & in ægypto: balearib;: aphrica: sed optima in Lēno: & in Cappadocia effossa: & in spelūcis: quæ axis adhæret excellit. Ex reliq; rubricæ generibus fabris utilissima ægyptia & aphrica: quoniam naxime sorbeūt. Siue opus in mores: in luxū & prandia regi dicere res grandes: qd cunq; inquit uelt scribere noster poeta: siue satyricum carmen: siue tragediam: musa res grandes ei suggerit. Ordo ist: musa dat nostro poeta dicere res grandes. Siue opus in mores: subaudi scripturis sit aliquid tal;. In mores & luxū. Alii autē distingunt: ut per mores comediat intelligat: per luxū uero satyrā accipiant. Alii uero cōiuncta legunt: ut sit rei exaggeratio: idest satyram: quæ & mores & luxū hoium p̄sequitur: & hoc melius. Luxū: luxa mēbra e suis locis mota & soluta dicunt: a quo luxuriosus in re familiarī solutus: ut scribit Festus: luxuria est igitur omnis moꝝ solutio. Prandia regum. i. tragediā: qua cœnæ regum extitiose scribunt. Ecce modo heroas: sensus afferte uidemus: indignatio est in quoddā græculos. i. in eū qui paulū aliqd ultra primas litteras græcas p̄gressi ubiq; græce perstrepunt: cū latinaꝝ literaꝝ cognitionē perfectā nou habeant. Quod turpe ostendit ēt luxuenalis. Omnia græce: cum sit turpe magis nostros nescire latine. Hinc ergo fremit poeta nullo mōferens ab his poemata heroica scribi: cum nec ad minima quæq; describēda sint apti. Ex quo innuir Persius poetas oportere omni studioꝝ genete p̄ditos esse. Ecce: particula est incipiētis & rem nouā demonstratis. Solitos nugari græce: idest nec adhuc tñ perfectos græcos. Sēsus heroas. i. heroicos principale pro deriuatiuo. ut Virg. Hoc itacu uelit pro itaceensis. Nec artifices: doctos. Ponere: scribere: ut alibi. Fabula seu moesto ponatur hianda tragedio. Lucum: quasi rem humilē & minimā

Lucū: aut. n. generaliter loquit: aut lucum dicit Marti consecratū: in quo peperit Iliā Romulum & Remū. Sequitur. n. unde Rēmus: nam de eo multi scripferant. Iuue. Nota magis nulli domus est sua q; mihi lucus Martis. Sed generaliter locutum esse magis placet.

BAR FON: **C**quis populi sermo est. Ventosi scriptoris interrogatio qd de se populū colloquaēt. Quis n. respō dētis assentatio. Enī āt ornatus & metti cā posuit Vir. Quā pius æneas tibi. n. tibi maxima iuno ma- stat. Molli numero fluere. Nūc tandem elaborata: pfecta q ad amissim carmā est. Vt p leue seueros effundat iūctura unguis: trāslatio ab his est: qui unguis lapidū cohærentē iūcturā probat. Marmo rarii. n. iūctutas marmorū tūc absolutas existimant: cū unguis superductus nihil ostēdit. Hinc ad un guē facta esse dicim̄: quā absolutissima esse putari volumus. Per lāne: lāwigatū & planū. Lāne. n. cū prima syllaba per & pīphthongon effertur initidū & ppoltū: sine diphthongo uero pīma breui minime pōderosum significat. Oculo rubricā dirigat uno. Lignarii: fabri: lapidūq; sectores rubrica ta linea opus dirigūt: unoq; oculo clauso eius rectitudinē metiunt: ne uago amboq; oculog; discursu norma rectitudinis cōturbet. Rubrica uero plurib⁹ nascit locis: rubra q; e & minio pxima colore palma lemnīæ dabat. Fabris uero utilissima ægyptia & africana. In niorestī luxū: in prādia regum.

Quidā mores pro comoedia: luxū pro satyra: regū prandia pro tragedia ponūt. In hiis sane uerbis cæsa oīone sine copula interuallīs distinctis articulis exornatio est. Ecce modo heroas sensus. Ecce demōstrandī aduetbū est. Atq; ut Asconius Pedianus in Verrē sribit: In rebus improuisis Cicerōis p̄priū est quod nō sine diligēti cura Vergilius quotiēs opus fuit sibi desumplir. & hoc quoq; in loco sumā cū arte Persius posuit. Iueptos. n. atq; ineruditos poetas nō expecto: ac quasi de improuiso reprehendit. Qui cū lucū describere: aut turis cōmoda laudare: que quidē parua sunt: nesciāt: maxīa tamē aggredī non erubescat. Nugari solitos: grāce uel grācoq; more nugas inserere: uel grāce describete: qd Horatius quoq; in sermo. carpit a Quirino se monitiū dicens ne grācorum cateruas im plere uelit. Nec ponere lucū artifices: nec qui artificiose aliquē describere lucū sciant: ponere enim scribete est. Lucus uero a contrario nomen traxit: quia opaca adumbratio parum luceat.

IOAN **BRI.** **Rus** **Parilia** **C**rus saturq; plenū & oīum abūdās. rus diētū ut Vatroni placet q; quottanis rutsū eadē facienda sunt: ut rutsū capias fructus. Laudāt hinc poetæ uirtus cognoscit: cū rē uerbis & ex collere & deprimere nouit. Parilia: festa palis deæ pastoq; & feriae ei deæ sunt: sic dicta ut cerealia a cerere uinalia a uīo uulcanalia a uul cano. uīus tñ obtinuit: ut parilia non palilia dīcerent: qñ pro partu pecoris eidē facta siebat xii. kal. maias: ut scribit Seruius: parilibus Romulus urbē cōdidit: quē diē festū p̄cipue habebant mi nores: auctores Festus & Varro de re rustica. Fumosa fœno: nā pastores ut diximus. xii. kalē. maias solēnia qdā in honorē palis celebribat: quā putabant ad salutē tā pastoq; q; pecorq; q; canū pertinere. unde Ouid. Pelle p̄cul morbos ualeant hoīesq; gregesq;. Et ualeat uīgiles puida turba canū: dcā. n. liba offerri solita. Idē testat. Quā pecor eueniāt: & nos faciamus ad annū: Pastoq; dominā grandia liba pali. Stipulaq; manipulos sumā effusū hilatitate trāsiliebat idē. Moxq; per ardētes stipulae crepitatis aceruos: Trajicias celeri streuia mēbra pede. Tibullus. Ille leuis stipula solēnis potus aceruos: Accēdit flāmas trāsilietq; sacras: sicq; ea sacrificiū solēnitate expiatū putabat: unde Ouid? Omnia purgat edax ignis. uitūq; metellis: Excoquit: iccirco cū duce purgat oues. Vnde remus: latēter tomanorū originē rūdit duci a pastoribus de qbus scribit Varro. Romanorū uero populi a pastoribus esse ortū quis nō dicit: quis Faustulū nescit pastore suis nutrīciū: q Romulū & Remū educauit. non ipsos si ille pastores obtinebūt: Quid parilibus potissimū condidere urbē? Sulcoq; te. den. quīn. hinc ē ille L. Quintius Cincinatus qui filiū Cæsone petulantissimū abdicavit & dictus dictator: insignibus suis. Q. Minuriū cōsulem in aligido monte a uolscis & sabiniis obseuum liberauit. Quare a minutio & eius exercitu corona aurea obsidionali donatus est: uicit hostes: ducē eorū: in deditiōne accepit: & triumphi die ante currū egit. Sextodecimo dictaturā: quā acceperat depositū & ad agriculturā recuer sus ipse itetum post uiginti annos dictator dictus Spurium Melium regnum affectantem a Seruilio hala magistro equitum occidi iūsūt domum eius solo æquauit: unde locus æquimeliū dicit: Hincq; dictus est seranus a screudo. Virg. Nec te sulco serētem: nam aranti trans Tiberim quartuor sua iugera in uaticano: quā p̄tata quintia appellantur. Viator attulit dictaturam: & quidem: ut tradit Norbanus: nudo plenoq; pulueris etiam num ore cui viator uela corpus inquit: ut proferā senatus populi romanī mādata. Dentalia. i. aratra: partē posuit pro toto. Nā détale ea pars est ararii cui uonet p̄figitur. Dictaturā induit: insignia dictatoria: Dictatorē scribit Varro appellatū esse q; a consule dīcetur: eiusq; dicto oēs audiētes essent. Vxor: dicta est quasi unxor: eo q; nouæ nuptæ euntes ad māritum pottas adīpe lupiuo ungebant: nequid mali medicamēti inferret. Lictor: ut Valgius Rufus scribit: appellatus a ligando: q; eū magistratus po. ro. quēpiā uerberari iūsūset crura eius & manus ligari uīncitq; a uiatore solita sint. Isq; qui ex collegio uiatorū officium ligandi haberet lictor sit appellatus. Cice. in oratione pro. C. Rabirio. lictor inquit colliga manus. Festus tamen dicit a ligādo q; fasces uīgarum ligatos imperatibus & magistratibus gerit Tironi uero Ciceronis liberto a līno uelli cōderiuari placet. Euge poeta: insultatio est & ironia in imperitum poetam.

Artifices nec rus saturum laudare ubi corbes
Et focus & porci: & fumosa parilia fœno
Vnde remus fulcoq; terens dentalia quīnti
Cum trepida ante boues dictaturā induit uxor
Ettua aratra domum lictor tulit euge poeta

L. Qui **tius Cincinatus** **seruilio** **dictator** **Vxor** **Lictor** **æqmeli um** **Seran⁹** **Dētalc.** **dictator** **Vxor** **Lictor** **C**rus saturq; plenū & oīum abūdās. rus diētū ut Vatroni placet q; quottanis rutsū eadē facienda sunt: ut rutsū capias fructus. Laudāt hinc poetæ uirtus cognoscit: cū rē uerbis & ex collere & deprimere nouit. Parilia: festa palis deæ pastoq; & feriae ei deæ sunt: sic dicta ut cerealia a cerere uinalia a uīo uulcanalia a uul cano. uīus tñ obtinuit: ut parilia non palilia dīcerent: qñ pro partu pecoris eidē facta siebat xii. kal. maias: ut scribit Seruius: parilibus Romulus urbē cōdidit: quē diē festū p̄cipue habebant mi nores: auctores Festus & Varro de re rustica. Fumosa fœno: nā pastores ut diximus. xii. kalē. maias solēnia qdā in honorē palis celebribat: quā putabant ad salutē tā pastoq; q; pecorq; q; canū pertinere. unde Ouid. Pelle p̄cul morbos ualeant hoīesq; gregesq;. Et ualeat uīgiles puida turba canū: dcā. n. liba offerri solita. Idē testat. Quā pecor eueniāt: & nos faciamus ad annū: Pastoq; dominā grandia liba pali. Stipulaq; manipulos sumā effusū hilatitate trāsiliebat idē. Moxq; per ardētes stipulae crepitatis aceruos: Trajicias celeri streuia mēbra pede. Tibullus. Ille leuis stipula solēnis potus aceruos: Accēdit flāmas trāsilietq; sacras: sicq; ea sacrificiū solēnitate expiatū putabat: unde Ouid? Omnia purgat edax ignis. uitūq; metellis: Excoquit: iccirco cū duce purgat oues. Vnde remus: latēter tomanorū originē rūdit duci a pastoribus de qbus scribit Varro. Romanorū uero populi a pastoribus esse ortū quis nō dicit: quis Faustulū nescit pastore suis nutrīciū: q Romulū & Remū educauit. non ipsos si ille pastores obtinebūt: Quid parilibus potissimū condidere urbē? Sulcoq; te. den. quīn. hinc ē ille L. Quintius Cincinatus qui filiū Cæsone petulantissimū abdicavit & dictus dictator: insignibus suis. Q. Minuriū cōsulem in aligido monte a uolscis & sabiniis obseuum liberauit. Quare a minutio & eius exercitu corona aurea obsidionali donatus est: uicit hostes: ducē eorū: in deditiōne accepit: & triumphi die ante currū egit. Sextodecimo dictaturā: quā acceperat depositū & ad agriculturā recuer sus ipse itetum post uiginti annos dictator dictus Spurium Melium regnum affectantem a Seruilio hala magistro equitum occidi iūsūt domum eius solo æquauit: unde locus æquimeliū dicit: Hincq; dictus est seranus a screudo. Virg. Nec te sulco serētem: nam aranti trans Tiberim quartuor sua iugera in uaticano: quā p̄tata quintia appellantur. Viator attulit dictaturam: & quidem: ut tradit Norbanus: nudo plenoq; pulueris etiam num ore cui viator uela corpus inquit: ut proferā senatus populi romanī mādata. Dentalia. i. aratra: partē posuit pro toto. Nā détale ea pars est ararii cui uonet p̄figitur. Dictaturā induit: insignia dictatoria: Dictatorē scribit Varro appellatū esse q; a consule dīcetur: eiusq; dicto oēs audiētes essent. Vxor: dicta est quasi unxor: eo q; nouæ nuptæ euntes ad māritum pottas adīpe lupiuo ungebant: nequid mali medicamēti inferret. Lictor: ut Valgius Rufus scribit: appellatus a ligando: q; eū magistratus po. ro. quēpiā uerberari iūsūset crura eius & manus ligari uīncitq; a uiatore solita sint. Isq; qui ex collegio uiatorū officium ligandi haberet lictor sit appellatus. Cice. in oratione pro. C. Rabirio. lictor inquit colliga manus. Festus tamen dicit a ligādo q; fasces uīgarum ligatos imperatibus & magistratibus gerit Tironi uero Ciceronis liberto a līno uelli cōderiuari placet. Euge poeta: insultatio est & ironia in imperitum poetam.

BAR. CRus saturum: fertile ac copiosum. quodq; saturare colētes possit & sumosa palilla scēno Pales dea
 FON. pabulotum est: cui pasto talia lacra palili: quæ & parilia nuncupant: ad lupos arcendos mo: bosq; a
 pecore ḥepellendos a pastoribus in agris siebant undecimo kal. maii: quo die Romulus urbē funda-
 uit. Fumola uero dixit: quod stipulae ac scēni manipulos pastores incēdetent: unde fumi ingēs copia
 emanabat. Tibul. Ille leuis stipulae solēnis potus aceruos accendet flāmas transilietq; sacras. Vnde
 remus: ex quo ture & Quintius puencre: Parechalis aut̄ hoc est egressio quædā in rūis honorē est:
 quæ cū suo loco ponit. ornatū maximū cōfert: ad taras aptasq; in terretere conuicit. Sulcoq; terēs
 dentalia quinti. ad. L. Quintiū cincinatu dictū missi legati nudum eū arantēq; inuenetunt: sed dicta
 tutæ insignibus sumptis iolscos: sablosq; domuit: deque iis trūphauit. Sextodecimo aut̄ die dicta
 tuta de posita ad agriculturā reuertitur. Dētalia: dentale lignū est in quod uomer imittif. Vit. Du-
 pli aptan̄ dentalia dorso. Dictaturā induit. magistr̄ pro ueste: q̄ dictaturā in euntes assumunt po-
 nit: dictator aut̄ ut Vat. placet appellatus est: quod a cōsule dicere: etiūq; dicto audiētes omnes cēnt

Lictor: lictores Romulus primus instituit a ligandoq; appellavit: hi catniscis officio fungētes uir-
 gæ fasciculū cōsecuti ligatū portabant. magistratusq; pibant. ac quotiēs iussi erant fascem soluētes
 primo uirgīs reum cedebant: mox securi feriebāt. Liuīus de Brutī filio: cēde. Mistiq; lictores ad su-
 mendū suppliciū: nudatos ultgīs cadunt. securi q; feriunt. Euge poeta: ironice cū iiritione clara uo-
 ce p̄nuntiandū est. Ridet. n. quod cū leuila ignoret: heroleos sensus attigerit. Est nunc brysei quē ue-
 nosus liber acci: eos nunc reprehēdit: qui antiquitatis præcupidi meliori grauioribusq; omisiss Acci
 um. Pacuuiūq; legebāt: duplēciter aut̄ hunc locū a peritioribus legi uideo. Quidā in laudē Acci u-
 nosum libg; sanguine abundantē grandiloquū atq; aiosum intelligunt: ut apud Hora. Animosiq; ac
 cius oris. Bryseum uero bacchicū leguat: qm̄ in tutela bacchi poeta sunt: cæteri penitus cōtra senti-
 uit. Bryseū. n. fure ore insaniaq; bacchantē: ut ministri liberi patris solent: & uenosum eius libg; tanq;
 male descriptiū ponunt. Nam cū p̄sūs cetneret acci & pactiū fabulas neglectis posterioribus c̄tebre: q;
 legi indignattus nullā graue atq; utilē lectionē cōcelebrati: nō in lectores tm̄: sed et in scriptores ipsos
 modestē inuech: f: alterq; uenosum: ueruosity alterq; cē dices: qd ob eā cām sane fecit: ut ab eoq; assidua
 sectione facilissimū homines remoueret. qd ne quis in persio admiref. Hora. quoq; uetusiores poetas
 pleraq; nimisis antiquedateq; dicere: & Lutulentū ceciliū fluere: & recte nece necroci floresq; pambu-
 let. Accii fabibula dubitare se scribit. Brysel acci. Bryseus ex uariis bacchi cognobis unū a. Q uod
 aliq; a Bryse a ciuitate aoniac: in qua bacch' colebat: qdā ab antiquo uerbo bryō: qd emano scaturit: q;
 significat dicici uolūt: qm̄ uel ex aluearibus mella: uel ex uuis musta exprimit: primus docuit. Qui cū
 noui scriptores sint: ueritas quæ in occulto lateat: ipse quoq; eā opinionē subiiciā in quā doctos plae-
 rosc̄ ire perfspicio: qui bryseum potius q̄ bryseū bacchi cognatiū a byrsa pelle: quā in bellis indu-
 bat. existimāit. Nā apud Diodorū quinto uolumine bacchū in plīlis pardalōg; pellibus usum constat.
 Bytsam aut̄ coriū ac tergū significante ostendit. Virg. Mercatiq; solū facti de noīe bytsam Taurino
 quantū posset circūdāte tergo. Postea uero q̄ huius cognominis cām redidimus nō alienū a pposi-
 to nō uidebis: qui ad utilitatē discentiū hæc scribimus: si cæterā quoq; bacchi cognōia apud alios
 pastim dispeſa: nos hunc in locū breuitet redēgerimus. Bacchus: ut Diodorus testit: a mulieribus
 dīctus est. Quæ illū bacchantes: hoc est furētes sequēbāt. Ab Ioue aut̄ parēte: urbe quæ Nisa: ubi
 educatus a nymphis fuit: Dlonysius appellaſ. Liber pater: Lieusq; dicit: aut̄ quod libertatē loquendi
 præster: aut̄ quinū: cuius inuentor fuit a cutis hoīes liberer: aut̄ quod exercitū apud indos sua lapiē
 tia liberanit. Aqua lysii quoq; cognomē a grācis auctore Plutarchō meruit: & si quidā alii alycln: qd
 soluerit significat: dictūq; putat. Leneus uero à totulari quo uinū exprimī dictus est: Bromius atq;
 pyrgenius à tonitu: qui elius in ortu cōrigit: df. Mitrophotos: quod mitra caput ligabat: si qn̄ pini po-
 tu agitabat: est appellatus. Dimitora quoq;: hoc est bimattē nuncupatū tradunt: q̄ ex uno p̄tre dua
 bus p̄ mattib; gemini Dionysii otti sunt. Antea enim luppiter ex p̄serpina allum Dionylium pro-
 creat. Si triumphat̄ eriam dicitur: quod de tridis omnī primus in patriam rediens triumphauit.

Bastareus a longā nestis habitu: Euchius ab Iouīs laudatione: uel a uoce bacchantum dictus serf.
 Nyseus a nyssa urbe. lachus ah effusione uel uini uel uocis lætitia causa nominatur. Thyoneus a
 matris cognomine: quæ Thyonē dicitur nuncupatur.

INAN
BRI. Est nūc brysei quem uenosus liber acci:

Sunt quos ppacuuiusq; & ueruosa moretur

bus Gelio & Macro. tāq; scopolis sugiedū cē inauditi atq; insolēs serbū: cū nihil sit odioſus: ut scribit
 Fabius affectatōe uerboq; ueterē: Est nūc. i. nūis tpibus. Est: subaudi aliq;. Liber acci: Accius & Pa-
 cuulus tragedia scriptores clarissimi iisdē tpibus s̄niaq; grauitate: ut scribit Fabius & pondere uer-
 boq; cæterē nitor & summa in colendis operibus manus defuit: non eorū culpas edēpog: qbus studia
 adhuc erāt sculta. uñ Martia. uerboq; asperitatem notans. eos tridēt ḡ ueteribus delectant̄. Attronia
 tūsq; legis tertia frugiferak Accius & quicqd pacuuiusq; uomunt. Venosus & durus: d̄ asper: a uenit

Dichus
 Dionisia
 Lib. p̄t
 lieus
 lisi
 seruē
 zomis
 pyrgenū
 Mitrophore
 Dimitori
 Triumpl. v
 L. vir. .
 Euchius
 Nysea

quæ in corpore eminentes asperum illud efficiunt: unde ita scribit Tacitus de Asinio: Pacuvium certe & accium non solum tragœdiis: sed etiam orationibus suis expressit adeo durus & siccus. Oratio autem sicut corpus hominis ea demum pulchra est: in qua non eminent uenæ: nee ossa numerantur sed temperatus ac bonus sanguis implet membra & exurgit thorax: ipsos quoque neruos robur tegit: & dec̄r̄ cōmēdat. Nam dura fuisse quæ scriptis Accius illud etiam testimonio est: quod cum Accius Tarenti auctore Gellio ad Pacuvium diuertisset: ei⁹ desiderati Arreum comediam suam legis- set: fertur Pacuvius dixisse sonora quidem esse quæ scriptis & grandia: sed uideri tamen ea sibi du- riore paulum & acerbiora ad quem inquit Accius ita est ut dicas: neque id me sāne pœnitet: meliora. n. fore sp̄ero quæ deinceps scribam: nam quod in pomis est: istud inquit esse aiunt ingenios quæ dura & acerba nascuntur: post fiunt mitia & iucunda. Acci: accius: ut diximus tragœdiarum scriptor natus est Mancino & Serano consulibus parentibus libertinis. Et ut dictum est: seni iam Pacuvio Tarenti sua scripta recitauit: a quo & fundus accianus iuxta Pisaurum dicitur: quia illuc ex urbe in- ter colonos fuit deductus. Brysei: briseum pro bryseum dixit figurate ponens principalitatem p- derivatione: ut Vir. lat. cem⁹ lieum. Acci brysei. Quia in tutelam bacchi esse dieuntur poetae. Ho- ra. Scriptorum chorus omnis amat nemus: & fugit urbem Rite cliens bacchi somno gaudentis & um- bra. Brysei: unum ex cognominibus bacchi a brigmos. i. a stridore. nam eius sacra magno bacchan- tum stridore celebrantur. Pacuvius & Brūdusinus fuit Ennii sorore genitus: ut Pli. scri. ut uero Eu- sebius Ennii poetæ ex filia nepos: uixitq; Romæ nō tantū poetica: sed & pictura clar⁹. sic. n. scribit Pli. proximie celebrata est in foro boario ædes Herculis Pacuvii poetæ pictura. Tarentum deinde trans- gressus prope nonagenarius diem obiit.

BAR. FON. **C**Venosus liber uenarum plenus & malus a lucidis gemmis: translatio est preciosioribus sine uenis. Pli. de carbunculis Archelatus & in ægypto circa Thebas nasci tradidit: fragiles uenofas morienti carboni similes. Acci: acci pro accii per apocopę figuram legitur: quæ est ablatio litteræ uel syllabæ in fine dictioñis. De Accio uero Eusebius de temporibus olympiade centesima & sexagesima hæc scribit: Accius tragœdiarum scriptor agnoscitur: natus Mancino. & Serano consulibus parentibus libertinis & seni iam Pacuvio tarenti tua scripta recitauit: a quo & fundus accianus iuxta pisaurum dicitur: quia illuc ex urbe inter colonos fuerat deductus. Sunt quos Pacuvius: idem auctor Olympiade sexta & quinquagesima supra centesimam de pacuvio hæc refert. Pacuvius Brūdusinus tra- gœdiarum scriptor clarus habetur. Ennii poetæ ex filia nepos uixitq; Romæ quoad picturam exer- citac fabulas uenditauit: deinde Terentium transgressus prope nonagenarius diem obiit. Veru- cosa antiopa. Si in laudem Pacuvii referemus: Veruosa pro aspera: laboriosaq; sumemus. Si uero quod plures consentiunt: contra Pacuvium exponeamus. Veruosam: hoc est non apposite descrip- tam intelligemus. Sicut enim veruca corporis ita inæqualitas stilum deturpat. Veruca autem car- buncula eminens in corpore est sine primitu: culus sanguis fricatione: alias quoque cuncta uereat. De ea. Q. Serenus. interdum existit turpi ueruca papilla. Et mox si rupta imensos fundit ueruca cruo- res. Locum etiam in monte editorem: atq; excelsorem uerucam antequam nominauere. Pacuvius & ueruosa antiopa Endiadis hoc loco figura est: quæ sit: quotiens uincit diuiditur in duas coniunctio- nes: quæ tamen in unum soluuntur coniunctione detracta. Antiopa enim pacuvii intelligit: ut apud Virgilium. Pateris libamus & auto: pro aureis pateris.

IOAN. BRI. **C**Antiope: lyci thebag regis uxor fuit: quæ cum Iuppiter in satyrum cōuersus grauidam fecisset: eam ueluti adulterā Lycus derelinques Dircem superduxit. Quæ suspicata cum An- tiopa Lycum rem habuisse: ipsam in vincula compegit quæ in stante parti auxilio Louis ru- ptis uinculis in citherone monte geminos pe- perit. Zetum & Amphionem: si cum adoleuis- sent in ultionem matris. Direcem nouercā in-

domitorum taurorum caudis alligauerūt per nemora distraherendam. Eam crudeliter saceratā: & ad fontem clarissimo deductam poetæ in sui nominis fontem conuersam scripsere. Antiopa. i. tragœ- dia antiope: quam Pacuvius poeta scripsit. Veruosa: aspera & salebrosa nimia uerborum antiquitate: uerucam enim Cato: auctore Gellio locum asperum & editum appellat. Verucam etiam in cor- pore dicimus paruam pustulam & tuberculum. Hora. Qui nō tuberibus propriis offendat amicum postular ignoscet uerucus illius. Moretur: delectet & detineat: tractum a spectatoribus theatri: quos ludorum celebratio detinet & remoratur. Cor luctificabile fulta sine edoehe est. Vir. Nodusq; sinus collecta fluentes. Fulta: sustentans. Hos pueris monitus patres infundere lippos: dicit mirandum non esse: si pueri in loquendo uerbis priscais & asperis utantur assentationesq; & laudes q̄rant populi: quando a sanioribus hæc omnia didicerint: hinc erumpit omnis indignatio poetæ ut supra. Tuccū Monit⁹ ad canicēm ac nostrū istud uiuere triste aſ& nu. fa. q. r. Monitus: numero plurali secundat & quat̄a declinationis dicimus. Ovidius. Finierat monitus. Virg. Ille Louis monitis imota tenebat Lumia.

B
Lippos dicimus quibus semp stillant oculi sed acumen poetæ attendendū est qui quod corporis ē lippum ad iensum animi transstulit. q d. eos cecæ mentis q hæc filios doceant. Vnde hæc sartago loquendi hic modus: hic sibilus: & dictiōnū nimiris præsaꝝ ionus: qualis sartagine representat. Venerit in lin guas: in usum quotidianū. Vnde istud dedecus: q nimiris præsaꝝ secedent: de scriptis suis inscrant. In quo trossulus exultat tibi p subsellia lœuis: stultitia arguit romanorꝝ q eadē uerboꝝ antitatē laudat poetis applaudētos. Lœuis trossulus: ad uitupationē spectat lœuis. i. politus & circa corporis cultum morosus: cū ante bellis & laboribus eq̄tes astueti eēnt: nā Trossuli eq̄tes dicebanf. lpm. n. eḡtū no men s̄pē uariatū est celeres sub romulo regibusq; appellati sunt a celere Centurione rōmuli: deim Trossuli de Flexumines: postea Trossuli cū opidū in thuscis citra Volfinios hoc nomē passuī. ix. milia si ne ullo adiūmēto peditū c̄p̄issent: eius vocabuli uis durauit ultra. C. Grechum. Iunius certe q ob amicitiā eius grachanus appellatus est: scriptū reliq̄t his uerbis: quod ad equestrem ordinē pertinet ncs antea Trossulos uocabat: nū equites uocat. Ideoq; quia nō intelligunt Trossulus nomē quod uale at: multos pudet eo noīe appellari: cām q; quæ supra dicta est exponit: auctor est Plinius. Exultat ap plaudit. Subsellia: hoe loco scamna auditorii significat: subsellia tribunorum triumuitorum: quæ storum: & huiusmodi minora iudicia exercentiū: qui non sellis curulib⁹ nec tribuūlib⁹. sed in sub selliis cōsidebant auctor est Asconius.

BAR. FON.
Antiope erūnis cor lueticabile fulta. Lycus thebaꝝ Rex antiope nictei Lesbi regis filiam uxore duxit. Quā a ioue in Satyri formā conuerso grauidā factam repudiauit. Dir cēq; nouā cōjugē su perduxit. Hæc uerita ne lyceus quādoq; se recōciliaret. Antiope eā graui seruitio p̄ssit. atq; in uinculis tenuit. Sed instāte partus tēpore r̄galibusq; manicis ruptis. in citheronē effugit. illicq; zetum & Amphionē sustulit. Qui p̄imū a pastore quodā educati longo postea interuallo a matre recogniti cūcta q̄ edoceti in eius ultiōnē. & lycū interficeret: & Thebano regno occupato. Dirce tauro indo mito alligatā: adeo usq; fonte extra thebana menia distraxerat: qui ab ea dirce cognominat. Hos pueris monitus. Cū parentes uideas scriptis antiquorꝝ tragicis. ac mollibus delectari filiosq; talia ēt edoceret: mirandū nō est hāc pag: uirilē atq; enerū loquēdi cōsuetudinē increuisse. P̄es lippōs. Oculoꝝ uirū ad aī perspetiā trāstulit. Lippitudo. n. morbus oculorꝝ ē mouēs inspiciēti fastidiū hæc sartago loquēdī: sartagine q latine fixoriū dicit. q̄a erēpitū cōfusum in strictum enītit p corrupto ac depravato kloqndi more accepit. Trossulus leuis: c̄ques eultus & nitidus. Trossulus. n. eq̄tes antiquas. ut festus m̄neminit: appellauit qd sine peditā auxilio tuseorꝝ oppidū Trossulū expugnārūt. qd & Pli. tertio: & triigesimo li. his uerbis plāe significat. Quin ēt ipsum eḡtū nomē s̄pē uariatum ē in lis quoq; qui ad eq̄tatū trahebant. Celeres sub romulo appellati sunt. deinde flexumines. postea Trossuli: cū oppidui in tuseis etra uulfinios hoc noīe passuī nouē milia sine ullo adiūmēto peditū cōp̄issent: Exultat: gestit: & applaudit. Per subsellia: a sedēdo sedes ac sella dicta ē. hinc subselliū. qd nō plane erat sella: sicut sublipe n̄ plana sapēdī. Sit at pprie asconio auctore subsellia triū uitroꝝ tribu noꝝ: q̄stoḡ & hamōi m̄ota iudicia exēcētiū q̄ non in sellis currulib⁹ nec tribuūlib⁹: sed i subselliis cō sidebat. Recitatus at poēmata auditorib⁹ subsellia sternebāt lūne. d̄ sta: sed cū frēgit subsellia uersū.

JOAN. BRL.
Nil nō pudet capiti nō posse p̄tēcula cano. Pellere: q̄n trepidūm: hoc optet audire decēter. Fur es aīt pediō pedius quid: criminata sis. Librat in antithēsis: doctas posuisse figurās. Laudat bellum hoc bellū hoc an rōule ceues.

f
furti: ēt in p̄iculō capitī tanta laudis cuptditate agebat. ut fere relictis causaꝝ argumentis: exornatōib⁹ tm̄ populo studeret placef: adeo laudis & gloriaꝝ dcſiderio uexabatur. itaq; ad antithēta. i. con trapoita: & reliquias figurās cōuertebat. Sensus ē igif. nullo ne teneris pudore: cū de uita tua agat sollicitū esse de laude adipiscēda. Pellere pericula. l. capitī: i. dcſiderere te ipsum i ūdicio. Capiti canon: a capite cano. hinc ē poetæ ardor. q̄ ēt cū in p̄iculō uita: tñ ēt in extrema aītate laudis tantopere anxius sis. Hoc tepidū decēter. te p̄idas & frigidas laudes. sic. n. dicere solēt laudatōres. Hora. Clama bit. n. pulchre: bene rete. Tepidū. quia fīcte & frigide lauda: cū adulatio oīo sit. Fur es aīt pedio. exemplū pediī. quē p̄ quo cunḡ ponit qui laudē sibi ēt in capitalibus criminibus refellendis. exornatōib⁹ uerboꝝ & fīctiꝝ q̄rit. Hic ē ille blesus pedius q̄ sub nerōe auctore Tācito: motus est scrutu. Pedius. euſāntibus cyrenensisbus uiolatū ab eo thesauf & aſculapii: delectūq; militare pretio & ambitione cor ruptū. Fur es aīt pedio. i. aliq; furti Pediū accusat. Pedius quid: subaudī: quō se defendit. Crimia rafis librat in antithēsis: hoc ē pedius neq; refellit obiecta criminā uerū ad figurās & exornatiōes de currit. Crimia n̄ carimā legendū ē: sed criminā: q̄b⁹ accusat̄ ē. Librat: p̄oderat. aſtimat: q̄si putans his exornatiōbus & abſolutionē & laudē posse p̄nieri. Librat: expendit. i. tanti quidē aſtimat exornatiōne & figurās orationis suā. quāti furtū & obiecta cēsent: ut facile speret & abſolutionē & lau

Lycus re
zetus
Amphion

Sartago
fixouū

pediū

**antithe
ta** dē. Antithesis latine sonat contraposita, ut in. ix. scri. Quā int̄l. quā figura quidē non uno modo fit: nā ut sit si singula singulis opponunt ut uicit pudorē libido. timorē audacia. rōnem amentia. Et bina binis nō ut iūfī s̄geniū: uestri auxiliū est. Et sentētia sentētis: ut dīetur in cōcionibus. iaceat in iudicis Teren. in Andria. Antitheton facit. Ut p falsas nūpnias uera oblungandi cā. Antitheton. n. est: quā falsa dixit. deinde intulit uera. Sic idē in eadē. Quā se se īnhoneste optauit parare diuitias potiusq̄ī pattia hōeste paup̄iū uivere antitheton īnhoneste & hōeste. Rasis q̄a neut̄g altero uerboꝝ oīo plus habet. Figuras grāce schemata dñt. Duplex ē figuratū genus: alterḡ sentētiaꝝ: alterḡ uerboꝝ. Figura: ut Fabius tradit̄ ē sicut noīc ipso patet cōfirmatio q̄dam orationis remota a cōmuni. Ergo figura ē arte aliqua nouata forma dicēdi. Bellū hoc. uerba laudatoris q̄ p̄nuntiatue elegunt̄ & cū admiratiōe more adulatoris Bellū hoc. interrogatiue & cū indignatiōe p̄ferunt̄ a poeta: q̄ eū carpit. a quo adulatorio gestu iūmū poeta laudaſ. Nā quārīt poeta bellū hoc: quasi dicat: nō ex uero animi iūdicio: sed ficto laudas. unde sequit̄. An romuleceues. An romule: in cōtemptum dictū est quasi neq̄ q̄ Romulo similis. Ceues. ccucre uerbū est in obscoenisiūuenalis. Ego te ceuentem Sex te uerebor hoc ē indecoro motu corporis adulatis: sumptū a canib⁹. qui clunes agitando biādiunt̄.

**Ccucre.
BAR.
FON** Nil ne pudet. Senex cū sis in qua ætate prudētia maior inesse debet. nōne pudet eiusmōi assentationibus delectari. Pericula q̄ ex tali assentatoria laude. q̄ insanire p̄pe nos facit: oriunt̄. Qui tepidū hoc opes audire decēnt: qui uehementē laudari. tibiꝝ applaudi desideres. & ingenti uoluptate afficiatis. quū audis assentatores scripta tua: quā te p̄pida sunt decēnt ac bene cōposita p̄dicantes. Tepidū. quā incpte descripta sunt iure. tepida nuncupat̄. cū in calore sanguinis ingenii uis cōsistat. Fures ait pēdīo: ornatu lasciuiaꝝ uerboꝝ: atq̄ atte orationis tñi romanos teneri dicit: ut nō solū in poematis. sed et in causis peragendis eiusmōi multitudine abutant̄. Pōit̄ at aliquid furti pedium accusant̄. Pedius quid: qua defensione se Pedius tueat̄ cū in ius uenit. ostendit. Crimina rasis librat in antithesis: quū obiecta crima debeat ualidis rōnibus cōfutare. qm̄ per magna reo uincēdi spes in confutatione locata ē. eius loco figutis elocutionis abutitur atq̄ in re leui. fucoḡ orationis occupatus: uires ae nervos causæ p̄termittit. Antitheton uero figura. Quinti. auctore contrapositū uel cōtentio dī. singula cū singulis: uel bina binis opponunt̄. Rasis at̄ pro poliūs & climatis tanḡ pilo ca rentibus posuit. Librate uero a libra tractū. æstimate ppendereq̄ significat. Bellū hoc bellū ē. O tu quāl̄ tā lasciuia scripta laudas. discip̄. hoc bellū: & hoc bellū est: es ne tā perdītis moribus hēc ut prob̄es. An romule cœues. Romulū p̄ romanis ponit: qui eundē quem colunt imitari deberent: Tanḡ uero de tūtilitate Rōmuli dubitaret an Rōmulæ cœues inquit. Moris. n. romanoḡ scrip̄ tor̄ fuit quū in quempī īueherēt. Romulū īuocare. Catul. Ciudē romule hēc uidebis & feres. Cœuerū autē cīnædorum est leniter & obſcene clunes. dum subagitan̄ mouentū.

**IOAN.
BRI.** Men moueat: ita hēc īferunt̄ a poeta qua si aliquid dixerit tu quoq; ad hos laudandos iis exornationibus & uerboꝝ & sententiaꝝ moue retis. & ipse respōdeat mene moueat. i. nullo q̄ dē pacto adducarūt hēc laudē quā & ipsi poētæ ambitionē exprobrat̄ & ipsi populo assentationē. cū oīo laude digna n̄ sint. Et cātet si naufragus. assem potulerim: erat cōsuetudo apud antiquos. ut quā naufragiū fecissēt. illud ex humeris in tabella pīctū circūferrent. mendicantes ne ab oīibus cogētē casus suos narrare. Marti. Nec fasciato naufragus loquax truncō. Iuue. Naufragus assem Dum rogat & pīcta se tempestate tueſ. Ostēdit igit̄ poeta sumpto exemplo a naufragō ut supuacaneū ē & pāz p̄dest naufragis cantate casū suū cū pīctum habeat in tabella quod quidē satis est ad misericordiā hoīum alliciendā. ita & poetæ & oratori non cōuenire ostentare se scriptis suis. i. laudē & uerboꝝ & sententiaꝝ & figuris quārere. eū argumenta causæ tñm sim p̄liciter sint p̄seq̄ndā: nec affectatis exornationibus utendū. Et cātet si naufragus assem ptulerim ordo ēst & priuslerim assem si cātet. Protulerim assem. i. nec ob eā rem q̄a cantet dedero assem. Hēc oīa in metaphoris ad poetā accōmodāda fuit. i. ego quidem nō laudauctro eū quā exornationibus & figuris affectatis cōmendet scripta sua. Cātas cū te fracta in trabe pīctū ex humero portes. hīne ostendit idēcos rū esse poetis & oratoribus. cū eoz uittus nota sit. uelle exclamationibus & crebris figuris uerborum laudē sibi q̄tete. Quod turpe esse ostendit Fabius cū ita ait. Ideoꝝ magis nobiles. ut nouitate autem excitāt̄: ita copia satiāt̄. Nec se obuias dīcenti. sed cōquisitas & ex omnibus latebris extractas congregatas declarant. Ergo ita figutis scripta exornāda est̄ docet. ut nō cōquisitæ. sed obuias scribenti fuisse uideant̄. Cātas ironia est. i. exornationibus uteris & ita ad oratorem referas. si at̄ ad naufragū applies. hic est sensus. cantādo & sub lata uoce mendicās naufragiū tuū oīibus pīdicās. Fracta in trabe. i. naufragiū fracta. quā pīcta una cū nautis in tabella. ut dictū est circūferebat̄ a naufragō: alibi Trabe rupta brūtia saxa p̄dedit amicus īops. & paulo inferius. largire inopī ne pīctus oberret Cārulea in tabula. Vēḡ nec nocte paratum Plorabit. i. si a me uolet laudari. uera causaz̄ argumenta & ad rem

Men moueat quippe & cāteſ ſi naufragus aſſe Protulerim: cātas cū ſracta te i trabe pīctū. Ex humero portes: uerū nec nocte paratum. Plorabit qui me uolet īcuruasse quārela. Sed numeris decor ē & iunctura abdīta crudīl Claudere ſic dīdīcit uersum berēcyntius atys

pertinentia prosequatur. i. ex animo & cord e doleat: nec putet his figuris & ornatibus nocturno studio paratis a me laudari. Cur uasse flexisse ad laudem. f. Querela: naufragum respexit. Sed nū meris decor est & iunctura abdita crudis: hic obicitur poeta: ea carmina omnino laudanda esse: quia mira uerborū cōpositione cōtent. Iunctura abdita: cōpositio quādā uerborū occulta: ea enī de-
mum oratio optima habet: quā elegāti uocabulorū cōpositione & ordine constat. Abdita abstrusa

Numeris crudis: quos crudos appellas tu Persi. i. nihil saporis habētes: ut in maturos uersus. Clau-
derc sic dedit uersum: pbat per exemplum Neronis aliena carmina nō esse damnāda quādo & Ne-
ro ita inflata didicet finire uersum suū: nā ita scribit Tacitus. Carminū studiū: Nero ita affectate
cōtractis quisbus aliqua pangēdi facultas: considerare simul: & allatos: uel ibidē repertos uersus cōnecte
re atq; ipsius uerba quoquo modo plata supplere: quod spes ipsa carminū docet: non impetu & insti-
tu nec uno ore fluēs: irridet igitur Nerone: qui tam indecenter tāq; inflate & sua carmina scriberet
& aliena imperfecta quoquo modo suppleret: quis Trāquillus affirmet ad manū suas peruenisse libel-
los Neronis cū quib; sādā notissimis uersibus ipsius chirographo scriptis ut facile appareret non trā-
latos: aut dictāte aliquo exceptos sed plane quasi a cogitante atq; generante ex aratos: ita multa & de-
leta & indicta & suptascripta inerrant. Claudere finire: quasi qui aliena imperfecta quoquo modo
finiret. Didicit. s. Nero. Sic ut est bērecyntius atys: hoc est quod notat Tacitus: q; ipsius uerba quo
quo modo prolata supplebat: non impetu & instinctu nec uno ore fluentia. Bērecyntius atys: hāc
cōcludebant carmen. Atys: puer phrygius a Cybele marre deorū amatus cum ei castitatem promis-
set: quā in nymphā Sangaritide non seruauit: Nymphaq; suppliciis affecta periisse: correptus furo-
re putans domos: ut scribit Ouidius: ruere tectum omne diffugit: & per sumā Dindymini mōtis phry-
giae discurrens: arcepito lapido cultro se ipsū excastrauit: unde Ouidius: Ha pereat partes quā nocu-
ere mihi. Ha pereat dicebat ad huc: onus inguinis auferit: Nullaq; sunt subito signa relicta uiri: Gal-
lus tamen aliter scribens tradidit puerū cū ex: quia Galli fluminis phrygiae bibisset: in furorē ex aquā
natura cōpūlsum scilicet se castrasse. Tandem ē monte elapsus ī arborē Pinī couersus est. Ad hūius.
pueri imitationē sacerdotes Cybelis q; Galli cognominari sunt a gallo fluuiō phrygiae quē accollūr
ut scribit Plinius & Festus. eunucabant: unde lūuenalis. Et ingens semiuirtus obscoeno facies reuerēda bērecyntius
mīnorū: Mollilia qui rapta secuit genitalia testa. Et q; diximus iiii Nympha Sangaritide: illud sciendū res.
sangaritidē p̄proptū nō esse nōmē: sed patronymicū a Sāgario fluuiō phrygiae. Bērecyntius. i. cybe-
licus. bērecynties enī natio quādā: inter phrygias est: simpliciter uero: ut scribit Strabo: phryges tro-
esq; prope Ida habitantes rheā p̄cipu o uenerātur honore: ei us Orgia frequētantes hanc quidem
deorū matrē wocāt. & uestā: & deā phrygiam magnā. a locis a utem Ideā: & Dindymenam: & Phylenā
& Pessinuntiam: & Cybelem: grāci sāne mīnistros eius nuncupant uno uocabulo. Curetes: eosdem.
& coribantes uocant.

CMen mouar. Similitudo est apte cōcīnneq; posita. At n. si reum uidero tali uerborum artificio
so lenocinio: e tuentem: perinde ad misericordiā cōmouebor: ac si naufragū casum suū in tabula de-
pictum cōcūserente cantare audire. Cui sic cātāti. cū plorare debeat se assem datuq; negat. Q uo
dicto illud h̄eratianū ostēdit illi imprimis dolendū esse: qui sui misereri alios uelir. Cū fracta te ī rra-
be pietū ex himero portes. Mos erat eorū qui maris periculū euāsifērē depictū naufragiū in tabella
appensa huneris cōcūferre. ut infortunio cognito ab inspectatiib; naufragiūq; miserantibus: sti
pēsib; aliquātō pararent. Fracta te in trabc pictū. in aliquo fractæ nauis fragmēto. Verū nec nocte
paratum ploabit: uere. & ex corde. ex aioq; dolebit. & se sine talib; dicēdi figuris tuebit. q; me uo-
let ad sui misericordiā cōmouere. Sed numeris decor est. & iunctura addita crudis. Cū Persius eius
modi sermonis lasciuia & mollitiem reprehendisset: respōdet aduersarius decorē: quo uetetes carebāt.
tali scribendistilo quāsūtum esse. Claudere sic dedit uersum bērecynthius atys: auctoritatē poeta
rum sui sācūi affert. q; sic uersus cōponere cōsueuerū. ut ostēdat n̄ rep̄hensionē. sed laudē illos me-
teri. qui cū lepore ac uenere scribunt: Athin uero qdā ppriū nōmē poetā dicūt. de quo Martia. ad
Classicum. Nec dicta mihi luculentus athis. Nō nulli cōfictum nōmē p̄ uitato ae molli poetā po-
nunt. cuiusmodi Phrygius atys a Cybele dilectus fuisse dicūt. Peritiores: quidā nō ppriū aut effi-
ctū poetā nomē. sed fabulam ipsam de athi conscriptam intelligunt. Carterum bērecynthius mōs
& urbs in phrygia. Quo ī loco mater deorum cybele. quā arhī dixerat. colebat. Vnde & ipse
quoq; athis bēreclnthus nominatur.

IOAN
BRI:
Et qui cāruleum dirimebat nere a delphīn.
Sic costam longo subduximus apōnīno.
Arma uitū: nōne hoc spūosū & cortice pingui
V tramale uetus pr̄grandi subere coctum?

amoribusq; loīum fuit: grādīq; pecunia cōparata domum tēdeuntja nautis cardes parata ē. Q uod

Et qui cāruleū dirimebat nere a delphīn. ali-
ud est carmen meo iudicio Neronis. quod uel
ipse scripsit uel repertū suis cōnexuit. quod ir-
ridet. ut nimis altū & inflatū. historiā uideat
gere Arionis. q; ut scri. Hero. nobilis cātor fi-
arionis.
dibus fuit loco & oppido Mitilēus: is cum in historia
Siciliā atq; italiā uenisset. auresq; omnium mē-
tesq; demulſiſſer in quāstib; & uoluptatib;
cū

cum cognosceret traditis oībus bonis impetrat: ut sibi liceat sua oīa indu mēta & fides capere & cane
re carmē casus illius cōsonabile: atq; ibi mox de mote comptus & ornatus. stansq; in summa puppi
carmē quod orithium dī uoce subaltissima cātavit: iecitq; pēl in pfundū: sed a delphino dor
so sup̄ flūctus edito īneolumis Tēnaḡ in terrā laconicā deuetus est: de hoc pluta apud Hēro. & Ge
liū. Sic costā longo subduximus apoenīo: aliud uitiū in carmine neroniano rēphendit ostēdit. n. fide
eorū esse in quto pede heroici catmīnis frēquēter & affectare spōndē ponit: ut ē illud Virgilianum.
Cornua uelatarū obuertimus antennaḡ. Lucanus altus eāsorū pauit crūor armentoḡ. nā Nero id in
troicis suis affectauit: in cuius iuidiā hanc sc̄re totā satytiā scribit. Sic. i. ut p̄ hoc eat mē patet. Sub
apenīn⁹ duximus: subtrāximus. Costā. i. syllabam. Lōgo apoenīo. i. carmīni hexametro: quod lōgū dicit ad
similitudinē apoenīi mōtis: q; ab alpībus īcipiēs p̄ mediani italiāi excurrit: quā in duas ptes sepa
rans à dextris īscrū mare relinquit: a sinistris àt superū. in sicutūq; usq; fretū p̄gredit. Arma virū:
nō hic carpit Virgilii. ut quot undā ē opinio: sed uersa sunt exensantis uersus crudī poetæ. Nonne
hoc spūmosum: q̄li dicat si hoc uitio nō das. neq; id supius dandū. Cortice pingui. Crassum supbū
& tumidū. Ut ramale uetus: uetus truncus q̄ nō facile flectit. nā tale carmen ut nimis dux̄ iridetut
ut illud Antimachī apud Hor. Fottuñā priami cātabo: & nobile regnū: Sequit. n. Quidnā igit. tene
rum & laxa ceruice legendū. Ex quo apparēt supiora carmina ēē rēphensa: q̄a dura. & niniis sonan
tia essent: ut erunt & sequētia. Torua mīmalloneis īpletunt cornua bōbis. Coctū. scribit Seruīus
recoctū multi tp̄is aliquid recoctū. uocari. ut Vitgi. Solidū nobis & robore cocto. Vñ Hora. Hoīes lōgo reg
usu & tēporis exercitatos recoctos appclauit. Plarunq; recoctus Seriba ex quinq; uiro coruum delu
det hiantem. Ptēgrādi. i. ualde grādi. Porphyrio tñ exponēs illud Horatii in secūda satyra. Ve pal
lida lecto Desiliat mulier: affirmat hoc loco legendū ēē uegrādi. Quod legiſ apud Varro. de re rusti
ca. Quodq; postea cōcipiunt fiunt uegrādes atq; imbecilla. Subere. hoc loco cortice. Virgilii in
Gcor. Huīc natā libro & silvestri subere clausam. Suber pp̄c. ut sc̄i. Pli. numina arbor. Glans pessi
ma. rara: cortex tñ fructu prēcrastus ac renalcens. atq; ēt ī denos pedes explanatus: usus eius ancho
ralibus maxime nauīu pīscantūq; tragulis: & eadōq; obturamentis. Pr̄terca ī hyberno foeminaq;
calciatū. Quidnā igit tener & laxa ceruice legendū ē. Veluti offensus monitor. quod poeta tas
lia irrideat catmīna. ut nimis tonāta & plena. ita cū intērogat. ut ostēdat talia carmina non esse re
p̄tchendenda qñ ab oībus poētis talia fuit. Ad quod Persius ridens subiungit quattuot carmia se
quentia. Neronis. quasi ostēdens illa non esse niniis sonāta & plena: sicq; neronem irridet.
BAR. Dēlphin delphīni fabulā pelago illudentis. ac uel arionē metinnesi: nel quēpiam alīu deuehentis
ab aliquo eius & tatis poētā descriptā reot. Nereū uero pro mari posuit. cū deus marinus sit Oceani
& Thecios filius. Sic costā longo subduximus apoenīo. longū apoenīu alīq; p̄ exametro uersu
legunt. cū costā subducit. cū spōndus p̄ daetilo q̄nta in sede ponitur: uersūq; antiquoris poetæ esse
uolunt. Quidam uero apoenīu mōtem p̄nūlūtūdine ueterē poētā. & costā p̄ eoq; ruditate du
rīcētq; aēcipit. ut respōdēntis depulsio talis sit. Hunc nostrum scribēdi morē o Persi non iure arguis
quod niniis apparatus & mollis sit. Eiusmodi. n. stilo ruditatē omnē tanq; filuosam quandā costā a
poenīo longo. i. multo carmīni abstulimus. decorēmq; ac uenustatem oī turgiditate remota addidi
mus. Arma virū: Quid multā inflationē carmīnibus nouissimi poētā subtrāxerint exēplo ostē
dit. dicit enim. Nō ne tibi o Persi. ut cāterōḡ omittam. uel maronianum opus inflatū turgidūq; uide
tur. Vegrandi subere. Et si sc̄io p̄grandi subere scriptū ī oībus fere exemplaribus p̄terq; admodum
paucis reperirī ut ego tñ uegrandi potius q̄ pr̄grandi legendū putarī. Porphyrius grammaticus
me adīmoniuit. Is in sermones Horatii super uepallida lecto desiliat mulier sic scribit. Quidam puta
runt ne pallidam nūc unam partē orationis esse ut uegrandi subere coctū ait Persius flaccus. Ptēte
rea cū suber auctore Plinio. uolumine sextodecimo arbor minima inter glandiferas sit iute eā Persi
us uegrandem. idest paruam minutā quā respectu alias arborum grādem ferentū appellauit. Ve
grandem uero male grandē & patuum significare aptum est. Ve enīm syllabam rei paruæ ueteres
prēponebant. unde ueiouem paruū louem & uegrandem fabam minutam fabam uocabant. in ca
dem significatione Ausonius secundo epigrammatū libro ait. Hic sāpē falsus messib; uegtandi
bus. Var. quoq; secundo de re rustica idem p̄bat de facta ouium scribens. Quod quā postea cōci
piunt: fiunt uegrandes atq; imbecilla. Quare cum inter glandiferas minima suber sit uegrandis ue
ro paruum significet. si p̄grandi legeretur effet cum cōtra arboris quantitatē. tū porphyrius dos
ctissimi atq; diligctissimi uiri auctoritatem. Sunt tamen qui porphyrius testimonio ducti eū ue
grandi legendū assentiant. pro multum & ualde grandi accipiunt quidam p̄grandi potius legi uo
lunt. Coctūm antiquū. Multi. n. tēporis aliquid coctū dī. undē recocti homines ipso usū & frēq
tia & longitudine temporis cautiores. exarcitatiōresq; facti cognominantur. Hor. n. sermo. Pierūq;
recocturus scriba ex quinq; uiro coruum deludet hiantem.

IOAN. Quidā igit tener: quasi dicat omnia pati
modo haberi in omnībus poētis. Tener: non
nimis dux̄. non niniis plenum. Laxa ceruice
idest remissiore sono. nec tam erecta uoce. sū-

Quidnā igit tenerū: & laxa ceruice legēdū ē
Torua mīmalloneis īplerūt cornua bōbis

Et secundum uitulo caput ablatura superbo
Bassaris; & lyncem menas fluxura corymbis.

nebas mordaci radere uero Auriculas. Eos ut nimis plenos & tumidos irritet. ut Hora carmen antimachi. Fortunā priami cātālō & nobile regnū: & Mar. ca:mē detraçtoris irritidēo inserit. Quid cū panticibus laxis & cū pede grādi. & Hor. carmē surii bibaculi. Furius hibetnas cana niue cōspuit alpes. Torua terribilia: quasi terua a terrēdo. Vir. Torua leena lupū sequit. Mīmalloneis: mīmallones. Torum nes mulieres bellicosæ dūr:a niimune. i. imitor. qd imiten bacchum. nā ut seri. Strabo sileni. satyri. Mīmallones bacchæ leuæ: thades: mīmallones: naïades: nymphæ: & quos tytros uocat: sacerdotes fucrūt bacchi. Ouidi. in arte amādi. Ecce mīmallonides sparsis in terga capillis Ecce leues satyri præuia turba decit. Ebrius ecce senex pando silenus ascllo. Vox sedet. & præstas cōtinet arte comas. Dū seq̄itur bacchæ.

Cornua quibus utunt in sacrificiis bacchi. Bōbis. sonitibus nomē fieti a sono uocis. Et raptū uitulo: hoc uersu tangit fabulā Agauæ. nā Pentheus Echionis & agauæ filius thebae rex liberi patris fabula sacra cōte mnens. cū eo accessisset ubi illa eelebrahan: mater furore & tremulentia peita una: cū reli quis bacchis Pentheus interermit: & osum prima caput abstulit: unde a luctu fortitus ē nomē. Nā penthos significat luctum. Pagus at ex quo Pentheus deductus & disceptus suit scholus appellat in ora Pēthos. at A puliæ sub citherone. Auctor Strabo. Vitulo. Ouidius aprū dicit usum fuisse. ut ille mihi feriens scholus aper more poetæ nomē pro nomie posuit. ut Domitus polucis habenis: cū castor equorū domi tor fuerit. Bassaris. idest agane sacerdos bacchi: nā bacchæ bassarides dictæ sunt a bassareo uno ex cognominibus bacchi Hora. Nō ego te cādide bassareu inuitū quartiā. A genere at uestis quā id uerbatur dictus estut porphyrio scribit usq; ad pedes demissam: dicta nt Acroni placet a bassara loco libyæ ubi fiat. Tali. n. ueste & numina uti dicunt. ut Vir. Pedes uestis defluxit ad imos. ut alii uolūt dicuntur a potō bilis. i. a uallibus p quas sacrificantes ferunt. Et lyncē. animal est baccho dicatum. Virgi. iii. Geor. Quid lynes bacchi natiæ. Elius animalis utinam scrib. Pli. ubi reddita fuerit glacia Lynx. in geminas carbunculis similes. Oui. Victa racemifero lyncas dedit india baccho. E quibus ut memoran: q̄cquid uesica remisit. Vertitur in lapidē. & cōgelat aere tacto. Menas sacerdos bacchī a me Menas. no. i. furo. Cōrymbis: uia est hederatum: quæ baccho ideo dedicata sunt: q̄ cum uictor ex india ut. Corymb dictum est tec̄dire. coronas hederæ pottavit.

BAR. Quidnam igit tenerum. Si filius: uirgilianus turgidus & inflatus uidet ibi? Respōdet persius. qd nam graue & ornatum putaudū ē. Et laxa ceruice. libera ac remissa ceruice & q p qualitate carminis inflectatur. Torua mīmalloneis. Et si quidā hæc Persii uerba putant cū indignatiōe interrogantis. an hæc tala carmina sint. quæ laxa ceruice legātur. Satius tñ ē: ut ea r̄sidenti aduersario tribuam. Cum. n. poete interrogari qd laxa ceruice legendum est ex quo Virgi. nō p̄baret. Respōdet ille hæc carmina quæ subiungit eiusmodi esse. ut iueſide. ac flexibiliter legi possint. quæ sane carmina. uel alieuius cōdem poetæ cōtemporanei. uel Neronis principis sunt. quem cōstat. auctore Suetonio uersus notissimos cōscriptisse. Hos autē maxime uersus poeta posuit in eorum reprehensionem. qui grandioremnū captantes. rex sensus nequaq̄ aduerterent. Mīmalloneis bōbis Mīmallones bacchæ mulietes sunt cornua in orgiis ferentes ea: quæ spiritu inflates. Cognomlnatas uero plures autuant. a mina mōte ioniat. de quo Pli. li. v. & Stra. quartodecimo referunt. In ionia. n. iuxta Lebedū quæ urbs nō rocul a minātē locata ē. artificiū liberi patris cōuentus ē: & Ionom hīratio usq; in Helespōtum in ea solēnia & certamia libero patri. quot annis celebrant. V̄g quidē ex doctorib⁹ a militum grācuerbo. qd imitor significat mīmallones dcās aiuntq̄ libe⁹ patrem imitarent. & ad eius imitationē cenua ferrēt. unde ēt Galsandtā Lycophron clari mīmallonē appellat quod in clao ubi apollinis r̄ns: daban̄. artē uaticinādi ab eo edocta in uaticlinū illum imitaret. Torua cor. ad sonantū toruitatē espexit. Toruū at a tauris tractū est cū quadā truculentia irati respectat. Cornua uero in flexa erāt a curuo aere q̄ ea curuarentur cognolata. Iude cornicen. ita tuba tubicen deriuatur in orgiis at ppter ea cornibus utebantq̄ Bacchus illis in capite usus sit. Et uero cornua dedit antiquitas. uel q̄ hoīes nimio uino cuius lpsē inueniēt fuerit truces siāt. Vel ut Diod. placet. quod prim⁹ tauros iugo submisserit: atq̄ arare terras doeuerit. Vitulo caput ablatura supbo Bassaris. Pētheus Echionis filius thebae rex liberi patris numē ira cōtemnēs dei ab agave matre religiq̄ thyadibus titulū eū esse credētib⁹ disceptus ē. Bassarides at Bacchæ sunt a Bassareo appellatae. Bassareus ueto unū & cognominibus bacchī c. Hora. a. Nō ego te eādide bassareu inuitū quartiā. a genete at uestis qua in duebat. auctore Porphy. bassareus dicit. & sane uestis ad pēdes fluebat Sta. Si decet aurata bacchū uestigia palla V̄rere. a bassara uero loco Lydīæ cognominata ē. ut noui qdā scriptores litteris manus dauerent. Et lyncē me fle. a tygib⁹ lycibus q̄ bacchī curtus trahebat. Sta. Effrenæ dextra laeuaq̄ se quītut. Lynes & uida mero labiūt retiacula tygres. baccha uero mulier i liberi patris mysteriis lycem ad delcū posita tanq̄ auriga deflectebat. Lynx qdē ut Pli. locis pluribus auctor ē binos utrigi dīgitos hēt linguaq̄ serpentī similem i magnā lōgitudinē porrigit. grādibusq̄ ungulis seu gracul⁹ est circūaglō collū in aduersum se pegrina est anis de clarissime cernit atq̄ in æthiopia nascit. Me

nas. a mænō me grāco uerbo. quod furor significat. apppellatae. ut Dido. in quinto scribit. bacchæ mulieres sunt libere patrē semper securæ. Corymbis: corymbi acini hederæ sunt qbus bacchus coronabat: Tibul. Sed uarii flores & frōs redimita corymbis.

IOAN. **E**uion ingemiat: uox bacchantū ē: nā liber
BRL. cū in bellō giganteo dilaniatus a gigātibus: ut
Eulon. scripsit Orpheus fuisse: iuppiter eū qrenis ma-
gno clamore & lamētatiōe ita appellabat. Euion. i. bone fili. eue bī: ios grā. siliū sonat latie.
qđ postea in eius sacris seruatū ē. Oui. i arte a.
Pars hymenea canūt. ps euion euio clamat.

Echo: reboatio: ab echin. i. resonare. Repa-
rabilis: q̄ repetit uoces. qđ fieri solet in locis cō-
cauis. Hæc fierēt si testiculi uena ulla paterni: i

Euion ingem̄nat. reparabilis aſſonatecho.
Hæc fierent si testiculi uena ulla paterni
Viuueret in nobis summa de lumbe ſaliua
Hoc natat in labris: & in udo ē menas & atys
Nec pluteū cædit: nec demorsos sapit ungens
Sed quid opus teneras neordaci radere uero

dignatur poeta qđ semp de baccho tm̄ & cybele scribat: & dura nimis & plena carmina oñdens id p̄
uenire ex nimia poetaḡ incurio. q̄ si diligentius ſtlo ſuo uterēt: elimatiuſ ſcriberent. Eſt igif ſenſus
Si nos haberēmus aliqd maior̄ nostroḡ hæc a nobis ſi fierēt. ſūma delūbe ſaliua hoc natat i labris
ideſt: hoc tm̄ poetis tēpoḡ nostroḡ in p̄mptu ē: ut de baccho & Cybele ſcribāt: quoꝝ ſacrificia com-
munia fuſſe apud Phryges auctore Strabone pdunf. Nā ita Home. in palamede choꝝ loquentē di-
cit. Qū patre libero laſciuīs. q̄ per idā latatur cara cū matre tympanoḡ ſonitu & cōgregātes in unū
Sylenū & marsiam Olympū & tibiaꝝ q̄rentes repertoress: celebrantesq̄ rurus bacchia. & phrygia ſi
ſimil conferunt. Delūbe: ueluti ſolutū & enerue: tāta repletione ſerf̄ carmē: qualia ſunt q̄ p̄ceſterū
Scribit Tacitus Cice. a Caluo male audiuit ſanq̄ ſolutū & enerue. a Bruto āt. ut ipſius uerbis utar
tanq̄ ſractū & elubē. In labris & in udo. Exaggeratio ē: rei: nā idē ē in ſaliua: i labris: in udo. Mænas
i. carmē dē baccho. ut illa. Torua mīmalloneis impleriſt coriua bōbis. Atys ppter id berēcinthius
atys. Nec Pluteū cedit. incuriā notat poetaḡ. Sic Hora. de Lucilio. & in uerſus faciendo ſaþe caput
ſcaberet uiuos. & roderet ungues. ſaþe ſtliū uertēs iterq̄ q̄ digna legi ſum ſcripturus. nā in uerſibus
pluteū: faciēdīs: cū res & uerba nō ſuppetāt. p̄ indignatiōe plerūq̄ poet̄ & Pluteū p̄cutiūt: & ungues rodūt
cogitādo q̄ dicāt: Pluteū: plutei crates erāt corio crudo intētæ. quæ ſolebāt. ut ſcri. Festus oppōi mi-
litibus opus faciētibus: & appellaſt militares. Nūc ēt tabulae quib⁹ quid præſepiſt codem nomine
ſignificant. Sed qđ opus teneras monitor īroducit ſibi cauendū eſſe ne ſuppliſtio efficiat dū tam
apte nobilitatē inſectat. q.d. ſupuacaneū eſſe. Teneras Neronis potiſſimū & cæteroꝝ nobilium ut
ſupra. Nō ſi qua elegēdia erudi Dictarūt p̄ceres. Radere rephendere. mordere tāngere. Tractum
a medicis qui cultro uulnera radere & reſecare ſolēt. ut alibi pſius. Pallentes tradere mores Doctus.

Euion ingemiat: ut Acrō ſcribit: ex eu qđ bonū ſignificat: & hīos ſiliū euchi⁹ cōponit. Ait. n. bac-
chū in leonē cōuersū primū deoꝝ oſum illi gigātheo in pliō affuiſſe: R̄ hoc tuq̄ ſterfeciſſe: ex quo ſcō
efi luppiter ita laudauit euchi. i. bone fili. porphy. aut̄ a uoce bacchātiū dictū referr. nā hæc uox i
bacchi ſacris iactabat: ob qđ ſigem̄ari euchi⁹ dixit. Repabilis echo: q̄ ipſa reperuſtio uocis: ut i cō
uallibus & cōcameratis locis audimus. repaſ. natura. n. locoꝝ euennit: & plærūq̄ cōuallifū: ut accepta
uoces nū ſiote reperuſtſu multiplicent. Nō inq̄ echo eius. mōi uoci a grā. datū ē: ut pli. vi. &. xxx lib.
Hæc fierēt: inſignanter cū acrimōia uultus: & ceruicis agitatiōe: uoceq̄ clariore legendū ē. Ait. n.
perſius: Si quid in nobis utilitatis patriæ ſuperellet: ne quaꝝ ſcripta ciuſmodi probarem?. Hoc de
lūbe natat i labris: Hæc mollia & enerua ſaþe legimus: crebroque in ore habemus. Genitalis autē
ſeminis ſedes in lūbiſ ē Vnde a ſacris litteris lūbos: at præcīngamus: admonēmur: De lumbe uero
hoiem effeciminaſtū & molem ob nimia uenerē dicimus: Hinc delūbe carmen: ore laſciuo minimeq̄
uirili tranſſertur: Et in udo ē menas & atys: de menade atq̄ aty uerlus: crebro legūtur: In translationē
āt uerboꝝ manet: Nā cū ſaliua ac nataſ posuerit: nūc merito udu addidit. Vocis. n. int̄ udu ē: q̄ p̄ udu
arteriaꝝ ac fauciū. uia labiſ. Vir. de almōe. Hæſit. u. ſub gutturae uuln⁹ & udaꝝ uocis iter. Nec plute
um eadit: nec demorsos sapit ungues. Nec accurate neq̄ apposite ſcriptū ē. ex Horatio uero trāſtu
lit: q̄ in fmonib⁹ ait. Et i uerſu faciēdo. ſaþe caput ſcaberet uiuos & roderet ungues. Stilus āt tard⁹.
potius ac diligē ſe celer & lāguidus eē debet. Nā quod bene ſcribit ſatis celeriter ſcribit. Qui uero
moram ſtlo iudiciūq̄ apponunt in ipſo líma labore irari interdū & caput ſcabūt & pluteos cædunt
& extremoſ ungues morſicāt. q̄ tñ corā alii fieri nō decet. Nā uſcri. Quinti. Ridicula ſunt niſi cum
ſoli ſumus. Nec pluteum cædit. Plutei propriæ crates e corio crudo intētæ ſunt: quæ militibus o-
piſ ſatiētibus: ne ab hostibus laſdi poſſent opponebātur. Poſtea uero etiā tabulae: quib⁹ aliquid p̄-
ſepireſt: eodē nomine dictæ ſūt: hinc libroꝝ & tabularum: ſignorūq̄ reſpositoria plutei appellaſt
luue. Et iubet archetypos pluteū ſeruaf cleatēs. Sed qđ op̄ teneras mordaci radere uero auriculas
interrogat aduersarius qđ cauſa ſit. cur alios reprehēdēdo odiū in ſe cōtrahit. Admōet autē ex ei⁹
modi ſcriptis mortis eſ periculū imīncre. Magna uero in hiſ uerbiſ ē: uis. Nam mordax uer⁹ cē de
nō tangere ſed radere aures arq̄ teneras dixit. ut pote. quæ celerius reprehenſionem admittant pro
ptereaq̄ uehementius indignētur.

BAR.
FON.

IOAN Auticulas uidesis ne maiorum tibi forte
BRI. Limina frigescant: sonat hic de nare canina
Littera: per me equidē sint omnia ptinus alba
Nil moror: cuge: oēs etenī bene mirae critis res
Hoc iuuat: hic inquis ueto qnisc̄ faxi toletum
Pingue duos angues: sacer est pueri locus extra.
Meite discedo: fecuit lucilius urbem.

Vide sis ne maiorē amulatio est Horatii. O
puer ut sis uitalis metuo: & maiorē ne quis amic
eus Frigore te feriat. Vide sis: id est uide si uis
hoc est caue tibi: quā impatiua uet ba uelut cōtu
meliosa sunt: addebat ueteres sis: qd significat
si uis. Frigescat: tibi frigida siat horrore mor
tis: ut illud Horatii. Ne qs amicus Frigore te fe
riat. i. hortore mortis: ut porphyrio interpretat.
Vir. i. xii. d. morte Turni. Ast illi soluunt fri
gote mēbra. i. morte. Sonat hic de nare cani
na lfa. i. in domo Nerōis aut diuitū: Lfa canis
ca
cuntut pprile canes. Per me equidē sint oia ptinus alba permisso ē: nō ex uolūtate sed ex stomacho
pficisens. i. quantū in me est cōcessero oia esse optima. Alba: cädida: polita: sine macula. Nil mo
rot: magno cū ardore hac a poeta dicunt: & p̄cipitanter legenda sunt ne indignatio oīdat. Nil mo
rot: quali p̄timore abiturus sit. sequit. n. discedo. Euge: exultatis est & assentientis. nā & se oia probatu
rum dicit. Ironia est. Oēs res eritis mit: & per me. i. ego laudabo posthac: oia scripta quasi mira & egte
gia: nee uillo loco carpēda. Hoe iuuat: eos irridet qui in assentationibus delectant: ut de scriptis suis
quod displiceat nolint audire. Hoc iuuat: quasi monitor dicat. Ita placeat Persi ut oia laudes. Hic in
quis ueto faxit oletū: allegoria est. i. nolo quīsq̄ carmina mea reprehēdat. Veto: hoe uerbo ueto innu
st neronē reprehendit: cuius est & uetare & impare. Hic. i. in carmine meo. Faxit: faciat. Oletū ster
cis est humana. Veranius: sacerdotula i sacrario Martialis fecit oletū. Pingue duos angues: ueluti of
fensus poeta hocdicto in indignationē prūpit. Sensus est. Si nō uis tua carmina reprehendi: ea aliquo
signo: ut a me cognoscant tibi notanda sunt. Pingue duos angues: nullū locū auctore Servio anti
qui putauerūt: esse sine Genio: qui per anguē lape oīdebat: ut pueri territi pictura serpētis locum ut
facit uenerare: n. nec in eo meierent: unde Virg. lib. v. loquens de serpētis qui e tumulo Anchisae exi
erat oīdere id uidetur. Incertus genium ue loci famulū ne parentis Esse putet. Sacer est locus. iro
nia est: quasi dīcat carmina nostrorum poetar̄ tangēda non sunt. Disce: bene iratus discessum mi
xiatur sic supraa. Nil moror. Secuit Lucilius urbem: indignat̄ eam sibi libertatē scribendi eripi: quæ
olim Lucilio & Horatio concessa fuit: nam ante occupatā temp. ab impatoribus Lucilius mira carni
nis acerbitate multos noīatim insectatus est: unde Hora. de Lucilio. Aut laeso doluere Metello Famo
sisq̄ lupo cooperito uersibus. At qui p̄timores populi arripuit populūq̄ tributim. Lucilius poeta sa
tyricus natus est uno anno ante q̄ Carthago in dīctionē romano: per Scipionē redacta est: anno aut
ætatis. xlvi. ne: poli mortuus: & publico funere elatus est: quo anno Furius bibaculus poeta natus est
Cremona. Et ymbri superati sunt a Mario. Secuit urbē: ueluti gladio dilacerauit. Iuue. Ense: uelut
stricto quotieis lucilius ardens infremuit. Hora. Q uis sale multo urbem defrictūt.

BAR.
FON.

Vide sis ne maiorē tibi forte limina frigescant. Vide si satyrā scriperis ne a potētiōribus occidaris
Frigescere. n. ibi potentiorē limina nihil est aliud q̄ potentioribus frigore: hoc est morte: quae frigus
ui caloris extīcta inducit feriti. Totus uero hic locus ex ttematia uo admonitu apud hora. sumpt̄
est. O puer ut sis uitalis metuo: & maiorē ne qs amic⁹ frigore te feriat. Sonat hic de nare canina lfa.
hac tua in satyra tāta inest modacitas quātā irritatus canis ringendo solet ostendere. R. aut lfa cani
bus tribuit. Irrit enim canes restrictis dentibus. R. lfram ringendo exprimūt. Vnde & irritare Dona.
auctore deducūt est. Per me equidē sint oia ptinus alba. Ironice respondet Petrus quantū ad me pti
net: nemo nigra turpis nota afficiet. nihil enim in quāpiam scribam. Euge: bene oēs mīte eritis res
assentientis p̄je: & quasi sponte sua eōg ratulantis q̄ bene se res habebit: si satyrā nō attigerit. Totum
uero p̄ ironiā cū risu legendū est. Nā tacite eū irridēs oia uitia hoīum se descriptur⁹ significat. Hoc
iuuat. Sippe mentē tuā p̄spicio: quenq̄ nō reprehendi te iuuat. Hic inquis ueto quīsq̄ faxit oletū. Ve
to ne quis hic uētrem exoneret. In te aut sublōdida similitudo assumpta est. Ait. n. Hic uetas excre
menta deponi: quasi satyrici carminis graue olentia quenq̄ potētiōq̄ uotari phibes. Oletum uero ab
oleo quod in pretito & olui facit: & oleui: unde oletū deducit. tractū est: auctore aut Festo stercus hu
manū significat. Veranius sacerdotula in sacrario fecit oletū: pprile uero pro loco: in quo meimus
atq̄ excernimus: ponit. Tacitus in nerone: gymnasii eo anno dedicatū a nerone: p̄bitūq̄ oletū egri
ac senatui. Pingue duos angues: qm̄ hic exerceendū: hoc est in aliquē p̄tritatē inuehendū esse: ne qcq̄
censes. Pingue aliqd signū: quo moneat a qbus mihi sit abstineudū: geniū uero loci p angues ostens
dit. nam locū nullū ueteres carere genio putauerūt: quod p anguum picturā genio sacratōq̄ demō
staba. Verg. Incertus geniū ne loci famulū ne parentis ē: putet. Duplex ueto eōg genus est aucto
re Pli. nono & uigesimo. Quidam. n. in aqua uiuit: nūnulli in terrā uiuit inter se fere p̄similes. Pul
cherrimi uero anguisū genus est quod in aqua uiuit hydrū uocant̄: sed hi noxii ac nulli serpentū in
feriore ueneno. Cæteri placidi ac fere semp̄ inocui sunt. In terrenis aut anguisbus multa ē: remedia
credeban̄: uulgoḡ comæ & īdomibus pascebant̄. Aesculapioḡ salutis ac medicinæ deo cōsacrabā

tur pueri facer est locuſ extra meite. Veteres q̄bus illoſ ſieri uolebat angues tanq̄ loci geniū de pingebat quo ſigno pſpecto; ide metu pueri diſcedebat; p quā ſilrudinē pollicet; ſi ſibi onderit; a q̄ buſ abſtinēdū ſit nō in eos q̄ppia ſe ſcriptuſ; ſed illi hinc tāq̄ e loco quodā uerito diſceſſor. Diſcedo ſeparatim a reliq̄ hoc uerbu cū aliquo interuallo pronuntiandū eſt; quo melius Perſi aſſueratio de ſua diſceſſiōe perciptiaſ. Secuit lucilius urbē; eū ſupiuſ nihil eſt ſcriptuſ; pmiſiſſe; uolūrate nūc īmuata cū lucilio īngt Horatioq; licuerit quēuiſ aperte magna cū libertate rephēdere; cur nō d mihi ſa tyra ſcribere; uel clāculi cōcedef. Secuit; hoc uerbo amaritudinē; actimoniāq; Luciliſ exprimit; qui non contrētus paucos intra ſatyra legē rephendere; totam urbem acrius flagellarit.

IOAN. CT e lupe te mutiſ. Lupus & Mutius Albutius

BRL. infames fuere tpiibus Lucili. De mutio ita Lu ci. græci te Albuti q̄ romanū atq; Sabinū: mu nicipē pōri tritamē cēturionū. Er demū eha re Tīre mutiſ. Genuinū fregit; iuptū a canib⁹ q̄ ir titati hūc & illū dētibus incestunt. Genuinū: genuini dētes ſunt hoſ nouiſſim⁹ q̄ circiter ui cefimū ānū gignunt multis & octogefimo; au

Genui ni dētes & tor eſt Pli. dicti qđ a geniſ ut ſcri. Fest. pēdeāt.

Vafri. Oē uafeſ uitii: miq; Horatii ingeniū ondit q̄ tāta carniſ urbanitate uitia hoſum inſectatur ut eos ēt in riſu moueat. Vaſer: afri pſidi ſem per ſunt hiti: uñ uafros hoſies dicinuſ callidos & aſtutos quaſi ualde afros. Ludit: uerſaſ nr get. Praeordia: uno noſe: ut ſcribit Pli extra in hoie dicimus. Populū ſuſpēdere: ſubſānare. i. p fastidiū quoddā deridere. Hora. Naſo ſuſpen diſ adunco. Naribus. n. auſtore Fabio dciſiſ ſonceptuſ: fastidiū ſignificari ſoler. Excuſo: extorto & moto: ut ſieri ſoler in deriſu. Horati

us aut̄ dixit Naſo unco. Men murire nefas: ergo inquit Lucilio & Horatio tanta libertas cōcessa fu ſit & mihi loqui nō licer: cum interrogaſione legendū eſt. Muſire loqui. Ennijus. Palam murire homi ni plābeio piaculū eſt. Terē. in andria. Nihil jam muſire audeo. Nec ſcrobe: alludit ad fabulā midaſ quae talis eſt. Cum inter marsyam. ſiue ut alii uolunt Pana & Apollinē: orta eſt conterio de laude ca tilinā: uictoriaq; iudice Thmolo ſtaret Apollini: oētq; Thmoli iudiciū probarent ſolus midas Pani fauit. Q ua re apollo iratus ei: ut aures aſinā eēnt effecit: quam deformitatē cum uelamentis re geret ſolus tonfor uidit. Verum cum id uereretur loqui: nec tamen rericere poſſer effoſſe telluri illā inſuſravit. Natae inde harundines ſunt: qua uentorum flatu agita ta ſecretam turpitudinem. Mi dae iudicauerunt: hunc autem Gordii filium uifile regem phrygum diſiſſimum tradunt Herodotus libro primo & Trogus undecimo: euſius pater Gordius ab agricultura ad imperiū eſt euectus: ab eu ſius nomine inter phrygiam minorem & maiorem erat gordia: urbs: i qua ſeruabatur plaueſtre: quod olim gordii fuerat. Midas autem ſanguine: ut ſcribit Eusebius tauri e poto extinctus eſt. Nuſq; di ſtingendū eſt: & cum interrogaſione & indignatione legendum. Hic tamen inſodiaſ: in hoc meo libello ille tam: ut ille Scrobī ſiurmurauit: perſtat in metaphora. Vidi uidi ipſe libelle auriculas aſi ni quis nō habet: hæc ſunt quae uelut ſecreta libello ſuo dicir cōmiſſum. hoc ſignificat neminem eē: qui ut laudis & aſtentationis cupidus non irrideatur. illud reſpexit. Nec manus auriculas imitata eſt mobilis albas. Auriculas aſini quis non habet: id eſt quis non irrideatur: receptum tamen eſt a Per ſio ſcriptum uifile auricula aſini Midas habet: ſed quia in Neronem diſtum uideri potuiffet a cornu to mutata uifile, nam is. ut ſcribit Tranquillus: tanta laudis cupiditate agitabatur: ut orationis car minisq; latini Coronam de qua honestiſſimus quisq; contendat ipſorum conſenſu confeſſam ſibi receperit. Vidi uidi. geminatio facta eſt mira excandelcentia & riſu ſatyrico legendum. Hoc ego opertum. Hoc ridere meum tam nil nulla tibi uendo Iliade. hoc pendet ex ſtomacho eorum carmi num. Ne mihi polydamas aut troades labeonem Prætulerit. quaſi dicat hic libellus meus quem nul lius pretii eſſe dicitis. Iliadi labeonis non eſt poſponendus hoc totum in inuidiam Neronis dicit. q & troica ſcriperit. id eſt captiuitatē illi quam ardentē urbe. ut dixinus cantauit ut ſcribit Tranq illus. & tantopere ut diſtum eſt labeonem ſouerit quia de rebus iliensib⁹ iſcripſiſſet. Hoc opertum. hoc occultum & ſecretum meum propter id. Hic tamen inſodiaſ. Hoc ridere meum hinc moſtratur totam fere ſatyram riſu legendam eſte. Hoc pendet ex illo. Sed ſum petulantis ſplene, eachinoſ Tam nil: quod Nero paruſiſacit & Roma. hoc illud ſpeciat. Quis leger hæc: min tu iſtud aſi: nemo hercule. Nulla Iliade aut labeonis aur Neronis qui troica ut diſtum eſt ſcripſit. Iuuenalis. Nunq̄ ca ſtauſt horeſtes Troica non ſcripſit. Audaci quicungq; afflate cratino. hoc loco mōnet uulgi iudiciū non eſſe magnifiſaciendū. ſed doctoſum tñ uiroq;. Iuxta illud horatii. Neḡ te ut miſer turba labores

Contentus paucis lectoribus: Ait igit̄ eos uelle lectores esse sui operis: qui diligēter euoluerint & uiderint comedias Cratini: Eupolidis: atq; Aristophanis: qui tres comedias prisca p̄cipui scriptores ciuiū uitia fecūdissima libertate nota uerū: unde Hora. Eupolis atq; cratinus aristophanesq; poetæ. Atq; alii quoq; comedias prisca uiros: Si quis erat dignus describi quod malus aut fur. Qd mœchus foret: aut siccarius aut alioquin Farnosus multa ei libertate notabant. Talis igit̄ iudicio: ut doctissimorum standū esse docet. Afflate: iniūte: quidā aura scriptorū cratini resp̄sc. Sumptū est ab incendio alicuius rei. Audaci: unicuiq; ep̄itethon suum dedit. Iratū: in uitia. Eupolidē: hic ducta uxore primiū nocte mortuus inuenitus est una cum puella: unde Oui. Sint tibi cōiugij nox prima nouissima uitæ. Eupolis hoc periit: & noua nupta modo. Pragrādi cum sene. Aristophanē significat: cuius ingeniosæ & attici salis plenæ extant comedias. Pragrādi: an ad ingenii excellentiā: au ad ætatem retulit: Nam utroq; natūl major fuit. Olympiade octuageſima octaua claruit iſdem fere tēporibus: quibus Pericles mortuus est. Aspice: & hæc i. satyras meas. Si forte aliquid decoctius audit. Vnde uaporata lector mihi feruac aure. Sensus est: uide num in meo libello aliquid inuenias boni ex quo lector mihi conciliſ: & feruentior fiat ad mea scripta legencia. Modestissimie poeta declarat opus suum utile fore. Decoctius: perfectius: suauius: translatio est sumpta a uino quod ad dulcedinem eoquatur. Vnde: ex quo: unde legendū esthō inde. Lector ferueat mihi: cū feruore & ardore scripta mea legat. Vaporata aure perstat ha methaphora bene. n. subdit uaporata: qua decoctius præcessit: & itē illud: Afflate cratino. Votū enim est ab incendio sumptū. Vaporata i. uapore scriptorū meorū pfusa Non hic qui in trepidas graiōz ludere gestit. arcendos oīno affirmat rudes homines & uulgarès ut potē contemptores uirtutis & petulaates a sui operis lectione. Non hic: subaudi sit lector: nam hic promen est. Gestir delectat: gestire proprie est animi iſensu gestu corporis indicare. Terē. Quid gestiā: aut quid latus siem. & Vir. Est studio incassum uideas gestire lauandi. Ludere: tridere. Crepidas graiōz. ii. philosophos: nam crepidæ calciamenta sunt philosophorū.

Eupolis

Gestire
crepidas

BAR.
FON. Te lupe: te muti: Luciliū maiorē Pompeii magni fuisse constat. Nam Pompeii auia: Luciliū soror fuit eius nobilitatis. Horatius in sermonib; meminīt. Quicquid sum ego quanuis iusta Luciliū sensum. Ex arunca uero urbe non procul a pontinis paludibus genus duxit. Iuuenalis: Per quē magnum equos arunca: flexit alumnus. Acer aſit & uolens poetā fuit: primusq; apud latinos satyram scripsit. Sed in primo e eius libro ut apud Seruiliū legitur. Dī concilium habere: & de interitu lupi cuiusdam in repub. duciās agere inducuntur. Mutium quoq; pr̄apotētem: sed malum ac noxiū cūuē carmine suo perstrinxit. De lupo Hor. Famōsiq; lupo cooperio uersibus. De mutio Iuue. Quid refert scrip̄t ignoscat mutius an non. Et genuinū fregit in illis qui alios reprehendunt: genuini dentē agitare: quasi coniondere mortificus lacerareq; dicunt. Hiero. ad Marcellam. In pleriq; prouinciis familiare est: ut genuinū dente se lacerent. Verum quoniā ad genuinū peruenitum est: non præter rem esse uidebitur: si pauca de dentibus Celsum Pluviūm: seenti scripscrimus. Durores ossedentes sunt quorum pars maxillæ: pars superiori ossi malaq; hæret. In humano autem ore quaterni ordines dentium sunt. Ex his quaterni primi lati & acuti: & quibus primo mortus affigit. primores nō ga primi sunt temici a gracis: ga fecat dicunt. Post hos rotundi aliquatenus & in ferrā modū acuti: canini locati sūt: qui hos loco tertio subsequuntur duplices ac cibū cōficiētes molares dicunt. Iuue. Iuterq; molares difficile crescēte cibo. Ultimi oīnum genuini sūt q sero gigni solēt. Nā circiter. xx. autū qnq; & lxxx. inascūt: qm uero a genis depēdeat ḡcūni cognovant. Et admissus cir cū p̄cordia ludit. Extra hoī ut Pli. xi. li. scribit. Ab inferiori uīceq; pte separant mēbranis quæ p̄cordia: ga cordi p̄tendunt: appellant. Quāq; ut lib. xxx. idē ait p̄cordia uno noīe exta in hoīe nūcupamus. His in mēbranis p̄cipua ē sedes hilaritatis: q; in ritilatu maxime alaq; intelligit nō alibi renuiore cure humana: ob qd maxima illuc dulcedo scabēdi est. Cuius rei Persius nō ignarus a lectoribus admissum. Horatiū circa p̄cordia. Iudere: & eos q̄s tritilare significant. Quod sane ad horatianos sales referēdū ē. Callidus excusso populu suspēdēre nāsō: doctus populū rephēdere acridere. Nasū. n. cōtrahimus: tū aliquē deridemus uīn nasuti pro tephensoribus atq; irrisoribus capiunt. Mar. Nasutus sis usq; licet: sis deniq; nasus. Calidū uero ut sc̄ti. C. iii. de natura deorū li. dicti sunt quoq; tangū manus ope: sic aius usū cōcaluit. Men mutire nefas: cū Lucil. atq; Hora. acriter & apte rephēderint: nōne me loqui uel elāculū p̄missū erit.

Nec cū sc̄bbe: Scrobs fossa intra terrā manu facta est ad uīcas uel arbōres cōserēdas: uel metalla: & quæcumq; aalīa fodiēda. Nūsq; r̄ndet aduersari us: ne in sc̄bō qdē & occulte licere ei quenq; corripere. Possuntus & aliter ordinare: ut cū Persius dixerit. Est ne mutire ac loqui nefas ille respondat. nec clam nec i te cū sc̄bō in alterq; loqui decet. Qua quidē prohibitione Persius substratus quasi iterrogans cū indignatione de rugata fronte respōdeat. Nūsq; hoc est: nōne saltē clama & cū sc̄bō muti te possum. Ac deinde cum aliquātulo interuallo sedata uoce subiungat. Hic tamē infodiā: hūc fūtū bellū significas. Vidi uidi. cōcupicatio est color eiusdē uerbū iteratōe ad maiori affectū aī exprimēdū magis q̄ qd sentit in auditori: aīs infigēdū. Cicc. pro Milone. Erit erit illud pfecto tēpus & illuceſcent aliquando dies. Auticulas asinī quis non habet. Mydas Gordii filius phrygiae rex inter maiſi am. uelut Ouidius scri. inter Panē atq; Apollinē iudex electus ex hebeti suo iūgenio cū sn̄iam p̄ marſia. tulisset Apollo eū asinīnis autibus deturpauit. hæc aurū deformitas cū cæteros oīis p̄ter. tonsorē.

eius latere: tōsor uero nec retlcere uisum posset: nec pdere cuiq; auderet: in agrū secessit: scrobēq; ef-
fodit: ac capite in cā de missō tenui uocula rettulit: quales mīdæ aures respexisset: nō multo post: cum
arundines ibi natæ leui aura motarent: eadē uerba q; tōsor regius scrobi dixerat: referebat: hoc ē: Au-
tieulas asini Mīda rex hēt: quo pacto hūc uersum primo poeta posuit: Sed postea monete cornuto:
ut nūc legit: imutauit ne tam apte in sedictū Nero aduerteret. Cæterq; mihi eiusmōi figmētū diligē-
tius pscrutati simile ueri sit qd̄ philostratus lib. vi. his uerbis scri. lps. n. Mīda satyros genus partici-
pauit: qd̄ ipsius aures manfestat. Satyrus igit̄ qdā per affinitatē i pī illudebat in Mīdæ aures calsinias
factans: nec uoce solū: uerq; ēt tybiis in ipm carmina decātabat. Hoc ego opertū: hoc qd̄ elanculū seri-
bo: quodq; tam paruifieri: & a quoq; lectum iri existimas: nulla acciana iliade cōmutare. A udaci qui
cunq; cōtemptoribus: sed ab hi qui graues scriptores legere astucti sint: & a satyra nō abhorreant: le-
gi uult. Cratinus uero atheniensis & Eupolis atq; Aristoph. quē pergrandē senē appellat: priscā co-
mēdiā multa cū libertate aī descripsere. Pales: cū pallore regis uitiorū mētu. Si forte aliquid deco-
ctus audis. Modestissime de se loquit̄. ait. n. quicunq; alias satyros legisti meū quoq; hoc opus aspice
nisi forte legi sit. decoctius aut̄ pro bene cōcocto & apposite scripto ponit. Cōtra superius erudos pro-
ceres: q; non bene descripsent appellavit. Vnde uaporata lector eius a me aure uaporata quadā uetera exēplaria idem hēnt.
Quoinodo si legemus: nō a Persio: sed ab aliis antiquioribus satyris autem uaporatā intelligemus.

Vaporata aure hodie quoq; moris est: ut quē acriter reprehenderimus ei aurem calefecisse dicam⁹
non sine causa uero in prouerbīu hoc uenit. Aures. n. indicia animi sunt: & in mulieribus cōmissum
adulterium rubore produnt. Iuuinalis. V exatasq; comas: & multum aurem q; calentem: in equis eti-
am & omnium iumentorū genere: ut Pli. xi. uolumine auctor est: indicia animi præferunt: festis mar-
cidæ: nutantes pauidis: subrectæ furētibus: resolutæ ægris sunt. Auribus autem aut a uocibus ha-
uifendis impositum nomen est. unde Verg. Vocemq; his auribus hausit: aut quia uocem ipsam græci
audin uocat: ab auditu per imputationem litteræ autes uelut audes sunt nominatae. In crepidas gia-
iorum: crepidas pro philosophis ponit: quia huiusmodi calciamēti genere utebantur.

IOAN
BRI.

Lucei

Supinū
Relipi-
num
Aediles

Hēmīa.

Aretiū

Abac⁹.

Cynic⁹.
Cyno-
sargis

Cynos.

Sordidus: uiftiosus: immundus: cītra uirtutē
Et lusco: qui possit dicere lusce hominem in
telligit insulsum & procacem: qui fortuita ui-
tia boni imputat. Lusco: lusci dicuntur caren-
tes oculo: aut qui parum cernunt. Iuuena. Am-
bos perdidit ille oculos: & luscis inuidet. Sese
aliquē credens italo q; honore supinus Frege-
rit heminas arcti ædilis iniquas: eos irridet: qui
uel mini ma dignitate fungentes ita in superbī
am effruntur: ut alios præ se contēnant. Sicq;
hominis amentiam ostēdit. Sese aliquem: ali
qui codices habent sese aliquid credens. i. seip-
sum magnæ auctoritatis putans. Supinus: superbus: elatus: & erectus: unde resupinare oritur. Iuu-
inalis. Aulam resupinat amici: & Pli. loquens de portu auium: sic scribit. Sed ex his quib; longa sunt
colla interentes capite resupinato ueluti infunden̄ es sibi bibunt. Aedilis: ædiles præterant men-
suris: & minimi magistratus erant: adolescentesq; prima cōmendatione creabantur. Cicero legum
secundo. Suntoq; ædiles curatores urbis: annona: ludorumq; solennium: ollisq; ad honoris ampli-
oris gradum primus accessus esto. Fregerit heminas: hoc erat: nt diximus etiam officium. Iuuena-
lis: & de mensura ius dicere: uasa minoria Frangere. Heminas: genus mensurae siue ponderis: drag-
mas sexaginta: ut scri. Pli. pendens. Arcti: pro arcti: ut pataui pro pataui: nā oppida præter urbem
ipsam ædiles habebant. Cicero ad Brutū. Nam constituēdi municipiū cā: hoc anno ædilē filiū meum
fieri uolui & fratris filium: & M. Cesū. is. n. magistratus in nostro municipio: nec aliis ullus creari so-
let. Aretium oppidum est hetruriæ fictiliibus celebre: nam ex terra aretinæ fictilia magna laude fie-
bant: ut scri. Pli. Mat. Aretina nimis ne spernas uasa monemus. Lautus erat Thuscis Porsena fictili-
bus. Numeros abaco: arithmeticos dicit q numeros & figuras in abaco. i. in tabella ad id accōmoda-
tad designat. Erat p̄terea abacus mēsa in qua pocula potoria reponebant. lune. Vrceoli sex ornamen-
tū abaci. Et seco puluere metas geometras designat: qui uirga in terra signa & mensuras notant.

Multum gaudere paratus Si cynico barbam petulans nonaria uellat. Hinc hominis inscītia ostē-
dītur: qui philosophorum opprobriis delectatur. Vellat barbam cynico: philosophi plarunq; erat
ludibriū. Horatius de Stoico. Vellant rībi barbam lasciū pueri: quos nī tu fuste coctes Virgeris: tur-
ba circum te stante: miserq; rumperis: & latras magnorum maximē regum. Cynico: cynicō: seco
princeps autore Laertio Antisthenes atheniensis fuit qui cū discesserat in gymnasio qd̄ cynolargi
appellabāt: nō longe a Ianuī: cynicū cognomen suā sectæ dedit. Lactan. uero a canib; cognomen
acepisse trahit his uerbis. Quid loquar de cynicis: quib; in ppatulo coire cū cōiugib; mos fuit?
Quid miq; si a cāib⁹ quoq; uitā imitat̄: ēt uocabulū nomēq; traxerūt? Cynos: n. græce: canis latie. allii

Sordidus: & lusco qui possit dicere lusce.
Sese aliquē credens italo: quod honore supin⁹
Fregerit heminas areti ædilis iniquas
Nec qui abaco nūeros & seco i puluere metas
Scit risisse uafre multum gaudere paratus
Si cynico barbam petulans nonaria uellat
His manc edictū: post prandia caliorem do-

uero cynicos dictos esse pū tāt: qd essent mordaces ut canes: nā Diogenes: ut scribit Lærtius interro
gatus quare canis diceret: r̄ndit: q̄a in eos qui dant blādior in eos q̄ nō dāt oblatro: malos āt mordeo
Cynici nobilitatē & diuitias abūciebāt. Barbā: barbati. n. i cedebāt pli: ut alibi Persius. Barbatū hōc
crede magnum Dicere: & Mar. Sie q̄si pythagoræ loq̄ris successor & h̄fs: Perpēdet mēto nec tibi bar-
ba minor. Nouaria. i. meretrix q̄ in lupanari post nonā horā p̄stabat: cū āte hoēs ī negotiis occupa
ti ēānt. Mar. Sufficit ī nonā nītidis octaua palestris: Impat extructos frāgente nōna toros. His māe
editū. hic cū cōrēptu legēdū ē. i. his ut alpnatoribus vīrtutū hoc tū curadū mādo: ut mane edicta p̄-
torū audiat & q̄rant: post prādia scorta petat. Edictū d̄ p̄toris & cōsulū: quo aliqd iubēt aut phibent
sieri. Post prādia caliore do: multi caliore fabulā accipiūt: q̄ in theatris s̄apius recitaref. Arego cali-
ore infamē mulicerē puto quae ī t̄pibus poetæ in p̄patulo pudicitia h̄fet: unde Persius iratus ī huius
modi hoēs: ut vīrtutū prorsus cōrēptores ad ea reiūt quae solēt seq̄ libēter. fons ēt est eiusdē noīs au-
etote Plinio ī attica. Post prandia: nā prandia hora nona sumebant: post eam horā: meretrices: ut
diximus prostabant: unde nonariae nōmen accepere.

CEt lusco q̄ possit dicere lusce: & qui sine aliquo delicto lusco exprobret qd nulla sua culpa cōtige-
rit: qd nō nisi ab īneptis fatuisq; hoībus sit. Lusci uero q̄q̄ hebetoris q̄doq; vīsus repiunt p̄prie tñ al-
tero capti oculo appellant. Italo qd honore supinus existimās se īā magnū uīḡ esse factū ex quo ædt
litatē adēptus est. Supinus uero & si qdā pro superbo legūt: pro ocioso tñ & molli negligētq; ponit.
Qd a re ipsa tractū est. q. d. supini tacēt: ociosac mollier negligēter. Sene. epistolāq; ad luciliū lib.
vi. est qdē ī luciliū suū pīnus & negligēs q̄ ī amici memorī ab aliqua regiōe admōitus reducit. luue.
& multū referēs de meccenate supino. Mecenās uero ēt ab Hora. mollis scribit: ut Malcinus tunicis
demissis ambulat. Hic & supinior ī eadē significatōe deductū est. Mar. Nusq̄ delitiæ supiniores. Frē-
gerit heinas arrecti ædilis inquis. postq; ī lacro mōte ī urbē reverla est: ædiles q̄ttuor plābs creauit:
qui sacraḡ p̄imataq; ædilis curā h̄fent. Vnde & appellationē sortuti sunt. Aut qd ad eos facilis adit⁹
plebeis ēt. Hi cōquoq; annonā p̄erāt. Sed cōfaḡ tēpestate cereales ēt appellati regiōes pagrabat: mē
surarūq; oīum: ad annonā p̄tiū īētū curā hēbat. Iuue. & de mēsura ius dicere uasa mīnora Frāgere p̄-
nosus uacuūs ædilis ulubris. Hemina āt mēsura genus est qua uīnū uel frumētū metiebat: ab hemis
qd semis significat appellata. Dimidiū. n. sextaglii cōtinet. A. Gelius li. iii. si ē sextario hemina fusa ē:
sed dimidiū. N Nec q̄ abaco nūeros: nec q̄ mathematicas artes irrideat. Mathe. n. q̄ttuor ī p̄tes diuisa
ē. Arithmetica q̄ nūeros. Geometriā q̄ dīmēsōes. Musicā q̄ sonos. Astrologiā q̄ coelū ac stellas cōple
ctif. p̄ nūeros uero arithmetiā oīdit. Quāq; ii. abacus mēsura: supra quā uasa & pocula reponunt:
ut Iuue. Vrceoīli sex ornamētōq; abaci: & Pli. li. ultro uasa ex auro & genis abacorū nouē. Interdū m̄ p̄
q̄drata gypsoq̄ oblita tabella ponit: in qua qm̄ arithmetici numeri cōscribunt abacus ars ipsa arith-
metica nūcupat. Et secto ī puluere metas. Geometriā significat cuius p̄tes: linea supficies: corpus
solidū sunt: cuiusq; offīm̄ est latitudinē altitudinē p̄fūdiratēq; oīum corporū dītiri. Eiusmōi āt figurās
geometrā ī harena maxie uel ī puluere radios describebāt: phīlostrotus cīrciter opis finē p̄tim̄ libris
legēdis icūbebat p̄tī geometricas q̄sdā figurās ī puluere designabat. Si cynico barbā petulās nona-
ria uellat. Si meretrix phī illudit. Cynici uero Antisthenes sectatores uela gymnasio cyno ubi An-
tisthenes uersabat: cognociātī sunt: uel a cynos. i. a cane qm̄ cēnt ī cauillis castigatōibusq; more ca-
nū mordaces: uel obſcenitate: Inīaq; sermonis rabie qdā cauinā repīntarēt. sunt tñ q̄ a cōtrario poti⁹
dictos tradāt: quia nequaq; ut canes adularent: sed orōne ac gestu delinquētes inucherent. Petulās
nouaria. Non arīa: ut fere docti oēscōscutis: meretrices a roīnās sūt appellaiae qd a noua hora cel-
lā apīrēt atq; p̄starent. A itea. n. ne rebus necessariis omīssis iuuentus scortis uacaret nō licebat api-
ri lupanar. His māe edictū post prādia calliore do q̄uis Acheloi filia calliore atq; almeōis uxor fu-
erit. cōfictū tñ noīm̄ hermīōe qdā legūt q̄ a patide defta multu d̄ iterpellati amoris dulce cōsortiū
defleuisse. De q̄ scrit cōficto noīe A tñiem celerem scriptitasse qd qdēm si ita est. do īq̄t ut p̄ prā-
dia iocosa potius atq; amatoria q̄ hāc satyrā mēā legāt. Quidā cū callioreni fōtis eogaomen lit. Nā
apud Pli. & Sollinū ī arabia & attica iudea: apd Valeriu flaceū & in paphlagōia repīt: dicūt eiusmōi
uiris tāj mollibbus luxūriosisq; dari: ut post prādia natatōi idulgeat. Eqdēm calliore meretricis nōm̄
existīo. Ait. n. a ab his doctriā ac sapia derisoribus legi nolo: Quā poti⁹ illis do mane p̄torio edicto a
lupanatōibus abbīstineāt: post prādia uero scortis uacare liceat. Qui sensus cū nonaria plane cōuenit.

Satyra secunda.

h Vnc mācīne diē nūera meliore lapillo
Qui tibbilabētes apponit candidus ānos
Funde meruīm̄ genio: nō tu prece poscis emaci
Quānisi sedductis nequeas cōmittere diuīs
At bona ps̄ p̄oceq; tacita libabit acerta
Haud cūiūis; p̄mptū ē in urmūrq; hūilesq; su-

h suisse Miutū mācrīnī brixianū uīḡ ma Minuti
gna qdēm auctoritate. & singlari modeus Ma-
stia: d quo ita seri. Pli. p̄fīa ē el britixa: ex illa nīra crīnus
italia q̄ mltū adhuc uerecūdīatīq; & frugalita
tī retiet ac fūat. pf minūi⁹ mācrīn⁹ eq̄stris ot
dīs p̄riceps: ga nīhil altī uoluit. Allect⁹. n. a di
uo Vespasiano intet p̄torios honestā quietem
hūc nīfē ambitioni dicam an dignitati cōstan-
tissime p̄tulit. de hoc omnīuo poeta intellexit.

Nam inter ultima tpa imperii neronis & pria
Vespasianus tres tñ intercessere anni: ut r̄pib⁹
Persii ī urbe Macrinus equestri dignitate no-
tus esset. Hunc igitur ut familiarē & amicū su-
um diē natale celebrantē alloquitur: ei⁹ animi
candorem laudans. Et satyræ non oblitus: stu-
ta uota hoīum arguit: eoā iprimis accusans: q-
uā nimirū auatitia obstricta dīis nesaria & sceler-
sta petunt: deosq; reque ac mortales munerib⁹ capi credunt: docēs dñs hoīum magis corde sineero q-
agro gaudere. Numera meliore lapillo: inter dies felices Natalē Macrini diecēt esse habendū ex thra-
urnā cō-
debat

Calculi
urnā cō
debat

Annus

Geniū
colere
gēialis
genius

Seduce
re

Ebullo

Seria

BAR.
FON.

Tollere de templis: & apto uiuere uoto
Mēs bōa fama fids hec clare & ut audiat hospes
Illa sibi introrsum. & sub lingua murmurat osi
Ebullet patruī pr̄eclarum funus: & osi
Sub rastro crepet argenti mihi setia dextro
calce: & uita uox
sta petunt: deosq; reque ac mortales munerib⁹ capi credunt: docēs dñs hoīum magis corde sineero q-
agro gaudere. Numera meliore lapillo: inter dies felices Natalē Macrini diecēt esse habendū ex thra-
urnā cō-
debat

Hora: tñ eam cōsuetudinē dicit suis cretensū. Cressā nec careat pulchra dies nota. Apponit: assi-
gnat & computatione ostēdit. Annos: Atcīus capito annū a circuītu tēporis putat dictū: quia uete-
res an pro circū ponere solebant: ut Cato in originibus orat⁹. An terminū. i. circuī terminum. Et
ambire pro circuīre. Ad quod Virg. Respexit interea magnū sol circuūoluitur annū. Eunde merū
genio: cx epicureor⁹ snia: qui in omni lāetitia hoc agebant. Vinū promēdū esse dicit & animi relaxa-
tioni operā dandā. sic Hora. Nunc est bibēndū: nunc pede libero pulsanda tellus. Genio: Geniū co-
lere dicitur qui opera dat uoluptati & animi relaxationi. Vnde luue. Genialis agat iste dies: unde &
genialis lectus diei⁹ qui nuptiis sternitur iū honorē Geni⁹. Nam Geniū appellabāt deum qui uim ob-
tinaret reg⁹ gignendag⁹: auctore Festo. Aufastius Genius inquit est deosq; filius: & parens hominum:
ex quo hoīes gignunt. Et propterea Genius meus nō fatur: quia me genuit. Alii geniū eē putave-
runt: uniuersiūlq; loci deum: ergo idulgere genio dicimur: eum lautiū uiuimus: nec naturā defrau-
damus: alibi Persius. Indulge genio: carpamus dulcia: & cōtra Terentius suū defraudans geniū: id
est nāturam suam: Nō tu pce poscis emaci⁹: modestiā Macrini lauādō: satyrica indignatōe in eos cō-
uertitur: qui a dīis multis pēibus diuītias & nefaria petunt. Nisi seduētis. i. nisi prius precibus & mu-
nerib⁹ captis: ac perinde deceptis: seducre. n. est decipere. alias ponit pro seorsū duecere: & sepe-
re: ut alibi Persius. Nisi sollers luxuria ante seductū moneat. At bona pars procerū tacita li. a. Sēsus
est. Multi quidē & oēs fere sacrificia dīis faciunt: sed nō oēs pie sacrificāt: nec aperto & manifesto ui-
uunt uoto. Nā quæ turpia sunt: ea summissā noce & murmurare sup presso petunt. Quæ uero hone-
sta: distimulata prauitate: clara uoce rogātur. Bona pars magna. Tacita. i. ipsi taciti. Acerra: uas
est thurariū. Humiles: suprestos: sumissos. Mens bona: fama: fides: hæc clare: subaudiā a dīis petū-
tur. Illa. s. quæ sequitur. Introrsum. Horatius. Labra mouet metuens audit⁹: pulchra lauerna. Da
mihi fallere: dā sanctū iustumq; uideri. Noctē peccatis & fraudibus obiice nubem. Osi: & si optan-
tis sunt: quæ nunc iunguntur. Nam singula anteponebātur. Virg. Si nūc se nobis ille aureus arbore
ramus. Ostendat nemore in tanto. Ergo unum iacat quantū ad antiquitatem. Virg. O mihi præte-
ritos reserat si Iuppiter annos. Osi ebullet: hinc sui temporis imanem cupiditatē & atiaritiam osten-
dit: amulatio est Horatiana. Osi angulū ille proximus accedat qui nūc denormat agellum. Osi ur-
nam argenti sors qua mihi monstret. Ebullet: hunc ego locū emēdaui. Nam cum omnes codices tē-
porum foraste & librarior⁹ culpa ebulliar legant: animaduerti ebullet legendum esse: nō ebulliat: nā
ebullio secundā habet syllabā longam: & geminato. l. scribit: ut alibi Persius. Sūma rursus nō in bullit
in unda. Hoe loco uero si ebulliat legatur: corriperef: sensus ēt nullus presus esset. Ebullet igitur le-
gendū est: sumptū a bullā quæ in aqua instar pilæ tumescit: & facile rumpitur. Ovidius. Intumuiti
cur suluo perlucida ēalo: Surgere bulla solet. & simul allusit poeta ad id prouerbū quod a Varrone
in re rustica recitatur. Homo bulla est. Est igitur sensus: utinā suū patrī ebullet: id est exeat & erū
pat: quo more rumpitur bulla: Sicq; formatū est uerbū ebullare: ut ampullare apud Horatiū hoc uer-
bo usus ēt Celsus loquēs de urina. Si hæc crassā: carunculas quidē exigua: quāsi capillos habet: aut
si bullat: & male olet: interdū quasi arenā: interdū quasi sanguinē trahit. Praelax⁹: propter diuītias
eius. Seria: genus uasis fictili⁹: Terentius. Serias omnes releui.

Satyra sceūda

Vnc macrīe diē: ipia mortalitū uota carpit: qui a dīis scelestā: nefariaq; petentes: frustra
ingentia efferrunt munerā: eū nō dīia dona: sed probi mores ad tēpla deferri debeant.
Meliore lapillo: Cōsuetudo sceliciū: in sceliciū: ut dīerū mūrs colorib⁹ lapillis designā-
dor⁹: a thracib⁹ aucto⁹ Pli. emanauit. Ei⁹ uerba ē libro. vii. li subiecti uaria mortalitas: &
ad cōscribēdā seipsā īgeniosa cōputat more thracia: gētis: q̄ caleulos colore distinctos p̄
expimēto cuiusq; diei ī urnā cōdit: ac sup̄mo dīe scpat⁹ dīnuerat: atq; ita de uno quoq;
pnuntiat. Funde merū genio: naturæ deus humanæ genus est: cui natali die sacrificāt. Nō tu pre-
ce poscis emaci⁹: Eum laudat: quod deus hōesta & recta postulet. Prece: emaci⁹. Cum enim donis ali-
quid impetrāmus: id emisse uidemur. Qui uero preces ad sup̄os eum munerib⁹ suindūnt: emaci⁹
prece poscere id dicunt. Seduētis diuīs: secreto & sine arbitris. Ut bona pars: majorē sacrificātis.

numerū impie uouere significat. Tacita acerra: sp̄si taciti āt & uocē nō attollētes: ne eoz uota necessitas dephendatur. A cetera uero arcula ē turi cōdendo ac seruando deseruiens q̄ ad temp̄la cū erat necessitas fererat. Vit. satre pio & plena supplex uenient̄ aceria. Haud cuius p̄emptum est non facile cunctis ē apte superos deprecati: qm̄ iniqua uota eoz sunt. Osi ebulit: impia iniqui hominis uota cōnumerat. O si āt optantis aduerbiū ē. Q uod cū iter̄ repetet cōduplicatione utitur ad maiorem effectum animi ostendendū. Sub rastro crepet seria. O fidū terrā effodio peccata rastro seria crepitū reddat. Est āt seria uas fictile. Liuīus de secundo bello punico lib. iiiii. Et in uico histrio fontem sub terra tāta uī aquā fluxisse ut serias do lia: p̄ quæ in eo loco etant puoluta. uelut imperus torrentis tulterit. A seria quoq; seriola diminutiū exoritur: ur seriola ueterē metuas deradere līnum.

IOAN
BRL

Hercule pupillū ue utinā quem px̄imus hērēs
Impello expūgam: nanq; est scabiosus & acri
Bile turmer: nerio iam tertia ducitur uxor.
Hēc sācte ut poscas tyberino i gurgite mergis
Mane caput bisterq; & noctem flūine purgas
Heus age respōde: minimū est qd scire labore
De ioue quid sentis? estne ut præponete cures?
Hunc cuiq; cui nāt uis staio? an silicet hæres

mior. Expugnā deleā: ex hac uita auferā: tractum a militibus: qui cū a militia remittunt expugni di-
cunt. Nāq; & scabiosus: lepide naturā auari expressit. qui dū aude hereditatē expectat: hēc sibi cō-
miniscit. Scabies auctore Celso durior cutis rubicunda: ex qua pustulæ oriuntur quædam humidiiores: scabies
quædam sicciores. Exit ex quibusdam sanies: sitq; ex his cōtinuate exulceratio pruriēs. serpītq; quibus-
dam cito: atq; si in aliis quidē ex toto desinit: in aliis uero certo tempore anni teuertit: quo asperior est
quoq; prurit magnis. eo difficilius tollit. Aceri bile hanc graci colerā nominauerūt cōmune. i. Roma: Bilis
chi. arq; intestinorum uitium: supra. n. infraq; erumpit: primum aquæ similis: deinde ut in ea recens Colera.
caro lota esse uideat: Cornelius celsus. lis uero qui nauigauit & nausea pressus est: si multa bile euo-
muit. uel ab stirnere cibo debet. uel paulum aliqd sumete. Nerio iā tertia ducit uxor auarus nimia au-
ri cupiditare in omne scelus reuocat: nam ita hoc intulit poeta: ut ostendat auaræ cogitate & repere-
re quæ ab aliis ad opes acquirēdas turpiter facta sunt. quasi nō turpe futuræ sit si de ipse idē fecerit. Sē
sus est igitur Nerius. iam tres uxores sustulit: & ita locupletatus est. Ducit uerbo sunebri usus est. i. ad
bustum fert. Iuue. Ducitur iratis plaudendū funus amicis. Virgi. Et tñstia funera ducunt. Nerio no-
men improbissimi hominis. quē sibi imitandū p̄ponit auarus. Mane caput purgabat̄ antīq; si quo
piaculo eēnt polluti. sulphure. aq; & igne. Oui. Terq; senē flāma: ter aqua: ter sulphure lustrat. Iuue.
Ter matutino tyberi mergeſ. Et nocte flūine purgas. qui dī etiā nox solo somno polluere. & ex
pollutione p̄sculū cōmitti. Vit. Vndā de flūiue palniis suslūlit. Heus age respōde. hēc intetraga-
tio eo tendit: ut ostendat ralia: ut turpissima dīs minime grata ac ideo eos irasci. De ioue quid sen-
tis? quasi dicat: credisne hēc deo placere? id est non scis iouē iustū esse: & ei res nefarias displicere? Est
ne ut præponete cures hunc cūiquam. i. an nō debes iouē pietate & iustitia oībus antiferre? Vis sta-
tio: Statius albius oppianicus uir fuit sceleratissimus & nocētissimus tēporib; ciceronis. q̄ cluentiam bius.
uxorem: &c. Oppianicum fratrē & eius uxorē grauidam iam apptropiuquante partu ueneno susti-
lit: ut mulier & quod erat ex fratre conceptum necaret. Asinum itē larinatem adolescentē pecunio-
sum Romā blāditis allecū Arulii opa int̄ fecit. Qui postea accusatus ab Aulo Cluētio Scaleno
uni ex iudicib; grandē pecunia dedit: & tñ condemnatus. Hic ego p̄ scelesto homini Statū posuit
uitæ argumenitum hoc sit cetero auare si hac uota quæ ad deos facis: statio nocētissimo & p̄sido ho-
minū diceret: statius ueluti uotorum turpitudine attonitus iouem inuocaret: nam & mali sentiunt qd
turpe & nefarium sit. idq; plerung; illis displicere solet. Erit igitur sensus horum sex carminum. Io-
ui ut iustissimō turpia nō uidetur: quæ statio homini nocētissimo displicebunt. eritq; argumen-
tum a minori: ad maius:

BAR.
FON.

C Dextro hercule. Bono & ppicio. Sic Vir. Et nos & tua dexter adi pede sacra secundo. nō solum
āt Mercurius. sed etiam Hercules lucro præest. Hora. in sermo. Diues amico Her. Ob eām uero cau-
sam thesauris præest: quod inrentos quæstui multos labores incōmodaq; subite necesse quemadmo-
dum non fine magnis difficultarib; Her. iniunctos labores exclamauit. Expungam p̄ mortem
extrudam. atq; amoueam. Nanq; est scabiosus. ostendit eum facile morti possit quoniā bili scabieq;
laboret. Scabies uero. ut Celsus in. v. refert. Est durior cutis rubicunda ex qua pustulæ oriuntur quæ
dam humidiiores: quædam sicciores exit ex quibusdam sanies. sitq; ex his cōtinuate exulceratio pru-
tiens. serpītq; quibusdam cito: atq; in aliis quidē ex toto desinit. in aliis uero certo tempore anni re-

ueritur quo asperior est: quoq; prurit magis: eo difficilius tollitur. Ac si bilis: bilis quia a græcis collera dicitur ladinus auctore seenido de aia li. Sanguinis spuma uideri pot q; ita ruhet: ut est in eandore ignis deflectat. corpusq; optime utrū Sed hæc bona ē. ipsiusq; sanguinē aevit: ueg; huic aduersa & noxia: de qua Persius l. i. quid. duplex ē. aut. n. bilis eortumpit eū alio se admisceente hymore adulteratur: aut ipsa sponte a se degenerat: sed cū aliis misceat: uel pituitæ: uel biliæ atræ misceat. Si pituitæ: rūc uel bilis tenuior ē: & caloté citro sūmū reddit. unde cā cirriuā dieūt: uel crassior bilis ē: uitellinaq; diei tur. qd qui uitellum represeret. si arra biliæ: tunc ita bilis aduris ut tubear. a quo colore rubta cognominat. Cum uero ipsa bilis sponre sua p se eorumpit. aut uiridis: herbaceaq; est: & præsimā a suco præsii herbae dieitur. aut æneæ erugini similiis est: & zizaria a colore denominat. Zizā. n. arabes atq; eruginē vocat. Cæteræ noxia ipsa bilis: ut Celsus in quarto uolumine refert: eōmune stomachi atq; intestinoq; uirū uideri pot: nā simul & deiecdio & uomitus ē: pterq; haec inflatio est: intestina torquetur bilis supra infraq; erumpit. primū aquæ similis: deinde ur in ea recēs earo lota esse uideat. interdū alba nonunq; nigra uel uatia. Ergo eo nomine morbi hūc coleram græci inofariunt. Praeterea uero q; supra cōprehensa sunt: sāpe ē: eura manusq; cōtrahuntur: urgetur: aia desicit. quibus cōcurrentibus nō mirū est: si subito q; morit. Nerio iam tertia dueif uxor: Vxorū mortē exoptat sed nō sine indignatione p̄nuntandum. qd eū Nerio iam tres uxores pierunt. suā sibi quam unicā habuerit sepelire non licet. Duxere ueto ppter funerum ē. Vir. de apibus. exportar rectis. & tristia funera duicunt. Nerius at scenerator apud Hora. in Ser. ē: urscribe decem. Nerio non est satis. Hac sancte ur poscas. Impie uouentū improbitarē ostendit. q; nocturnas pollutiones fluuiali aqua expiations ratiuā lustratione p̄feta fe pie ac sancte a diis posse aliquid exposcere iudicabāt. Heus age respōde: interrogatione graui & cōcinnā ait existimas. ne iouem optimū maximū hoīe aliquo meliore esse. Si haec eadē q; iouē rogas ab ipso mortali hoīe pereres. ille quantū uis impius adhac uota tua nefaria iouē inuocās exclaimat teq; iniquū esse atq; impiū iudicarer. Quāto igit; ni agis hoīe idē facere iouē censendū est. Tu uero q; iuppit̄ dū ab eo hæc poscis. ueq; ad seipm̄ exelamar. neq; fulmine redomūq; tuā peuit cū tibi signoseere. tuasq; fees ac uota admittere putas. An. s. hæres: dubitas ne statio iouem pponere.

IOAN.
BRU.
Orbis.

Bidetal

Lactes
Mater
BAR.
FON.

Quis potior iudex: ut sit sensus: iuppiter q; dēiustior omnino ē. Pueris oribus dī q̄cūq; aliqua re eara priuatus ē. Proprieat parés amissis liberis. quasi amissa luce oculos. Cōtra filiū et dicitur orbus. q; priuatus ē: parētibus. Terē. Orbæ. q; proximi sunt: iis nubant: inde est orbitas & uerbū orbate. Hoc igit; f. uotum tuum. Clamer: uoti attocinare. Seſe nō clamer iuppiter ip̄e. deum oñdit irasci iniquis uotis hominū. Ignouisse puras: taetitæ obiectioni p̄ ironiam occurrit. Sulphure discutit̄ s. i. fulmine. Nā fulmia & fulgura quoq; ur. sc̄i. Pli. Sulphuris hūt̄ odorē. ac lux ip̄a eoz sulphurea ē. Ver. Et late cireū loca sulphure famat. An q; non fibris otiū. Ergenāq; inbēte. Triste faces lucis evitandūq; bidetal. Sensus ē. q; iouis fulmine nō p̄isti putas tibi cedidi ur ēr ip̄ue barbā iouis extirpes. i. oīa seelera facere liecar. Bidental. Cum fulgura cadebam stārim fulgur; peuratores aderant. qui loeū eæsis bidentibus expiatent quod clausum & septū bidental a bidentibus: teste festo appellabat. Iuuc. Atq; aliquis senior qui publica fulgura cōdit. Hora. Tristeq; bidental Mouerit̄ inceſtus. Triste. mali ominis. Ergēna nom̄ p̄prium cōdiroris fulgurum. Lucas ubi frequentius fulmeni cadit. Euirandū. ut mali ominis & facer locus. Barbā sto. si iouis quē tu auare stolidū putas. allusio ē ad illud Diony. Syracusanū q; Epidauriæ sculapio Barbā aureā demī iussit. eū affirmaret nō cōuenire patrē A pollinem imberbē. & ipsum barbatum cōspici. Aliū tñ stolidam barbā hominis stolidi interpretantur. q.d. nec hoī misero & stolido iniuriam faciendam. Sed superior melior est sūta. Aur quidnam est q; tu mercede: iurisio est in eos qui uictimis & muneribus capideos purant. Qua tu mer. deo. eme. a. ironia est qua re eredis emi aures deo. ut inclinenf ad turpia nota. Pulmone & lactibus unctis cū interrogatione & ironia. qd oñdat poeta maiestatē diuinā hisce sacrificiis nō moueri: sed hominū mente pura & corde sinecro i clinari. Lactibus intestina esse lactes seti. Pli. quā a uenitriculo incipiunt in oue & homine. p̄ quas labitur cibis. in cæteris eæ ilia appellauit. Eece auia uanam mulier; superstitionē & inania uota accusata. Materter. soror matris: quasi mater altera.

Quis potior iudex pueris: quis aptior orbis. Hoc igitur quo tu iouis aurē impellere tentas. Dic agēdū statio: pro iuppiter o bone clamet. Iuppiter at seſe non clamet iuī piter ip̄sc. Ignouisse putas quia cum tonat ocius ilex. Sulphure discutit̄ sacro quā tuque domusq; An quia nō febris ouium ergenāq; iubente. Triste iaccs lucis cuiusq; dumque bidental. Ecce circa stolidam præbet tibi uellere barbam. Iuppiter: aut quidnam est quia tu mercede deorū Emeris auriculas: pulmone & lactibus unctis: Ecce auia aut metuens diuum materter cunis. Excmit puerū: frontenq; atq; uda labella.

quasi luminibus priuati sunt Proh iuppiter. Cōduplicatio atq; exclamatō summa arte cōfecta est: Votog. n. atrocitas tanta erat. ut oēm auditorem quanuis sceleratū & impiū cōmoueret. Ergo ad si- gnificationem indignatiōis exprimendam iouē cōpellat. Ignouisse putas. Temerariā cōfidentiam turpiter uouentis reprehēdit. qui iouē sibi ignouisse putat quia fulmine ilicē potius q; se peccaserit.

Sulphure sacro. Fulmīc odore sulphureū redolente. An q; nō fibris ouiu: An ideo iouem tibi an nūsse existimas quia nōdū ab eo fulmine ictus sis. Ergēna q; subēte Aruspīcē hūc ergenuam p fibras esse demōstrat oves. n. & cetera aialia ad arā mactare: extaq; inspicere aruspex solet. Triste bidental qd fulmine ictū est. bidental dī. Hoc ex pīrari nō poterat. Quare triste & euitandū in lucis inseptū facere dicit. Qui uero hoīem fulminatū attrectauiste tuere a ueteribus putabāt. Hora. An triste bi- dētal mouerit inceſtus certe fuerit. Stolidam barbā. qui stolidus esset si tibi bārbam uellicaudā p̄be- ret. hoc ē si ea quæ petis cōcederet. Lactibus uctis haec lactis singulatō fœminino genere declinatur Titinius in ferentinatō. Craticulū cerebellū lactis agmina. A uentrículo āt in oue atq; homīne la- etes incipiunt: p̄ quas labitur cibus ut Pli. xi. li. scri. Ecce auia Fœminarū uota p̄ pueris suis carpit: q; nō p̄bitatem & uirtutē sed opes & pulchritudinē illis optant.

IOAN
BRI.

Infamī dīgīto & lustrabilib; ante saliuis
Expiat urentes oculos inhibere perita.

Tūc māib; quatist: & spē macrā supplice uotē
Nūc licinī in cāpos: nunc crassī mittit in ædes.
Hunc optent generum rex & regina puellæ.
Hunc rapiat quicquid calcauerit hic rosa fiat.
Haec ego nutrici non mando; uota negato.
Iuppiter haec illi; quāuis albata rogarit.
Poscis opem; neruis: corpusq; fidele senectæ.
Esto age; sed grandes patinæ tucetque crassā.
Annueret hīs superos uetuere; iouēq; morātur.

pos nūc Crassī mittit in ædes. I. auia siue materterā multī notis optat: de p̄caf infantē fieri ædiū & a- gror: in Liciniū & crassī haeredē. Nā Licinī diuītē fuisse ostēdit Mar altaq; cū Licinīs mārmora puluis erūt. Eiusdem meminit Lu. Ego possideo plus pallatē & licinīs. Idem alibi. Dispositis prædiuies hamis uigilate cohortē seruog; noctū. Licinus iubet: attonitus p Electro signisq; suis Phrygiaq; colūna. Eū unū fuisse ex Caesaris augusti libertis. principis indulgentia. prædiuite placet iutelligere. sic. n. scri. Tranquillus. Multos libertog; in houore & usū maximo habuit. ut licinīum Eneladū. aliosq;. Crassus. ut scribit Valerius & Pli. cognomēto dictus ē diues p̄imus omnium Romanorum: postea deco- sit. irrīsione tñ occurrentia salutabatur diues. Quia partis cæsus fuit. diues appellatus nō est pri- mus: sed hic: de cuius ædibus sic Mar. altaq; cū licinīs mārmora puluis erit. Quāuis albata; rogarit. Vestibus albīs sacrificatē utebant. Nā ut scri. Cice. in legib;: color albus præcipuæ decorus deo ē cū in ceteris tñ maxime in textili. Ho. alios ue dierum Festus & albatus celebrer. Poscis opē neruis eos irridet qui sibi uires in eopore dari perunt: cum ad eas assequendas nimis epulag; luxus omnio obstet. Esto age conēedit hoc turpe nō esse uotum: sed epulis & crapula uires corporis ipediri. Tu Tucceta ceta. Genus ēst fatimīnis ex carnibus suīllis miuūtum couicisis

BAR.
FON.

Cl̄nfamī dīgīto: quinq; dīgīti iu manu sunt. quog; crassior ceteris quæ se iūctus: seq; obuīum reliq; cū uult præbens: tanq; rector oīum ac moderator pellicis nomen accepit: qm ui: & potestat int̄ cæ- teros pollicat. Secundo qui salutaris dicīt: ab iudicando auctor Quinti. indicis quoq; nomen ē indi- tum. Mediū dīgītus impudicus atq; infamis iure cognominatur. Cum enim longitudine: pulchritu- dinē quæ ceteros excellat. allorū tamē auxilio indigens parum ualet. Qua similitudine ueteres ducti eā homīnē. qui ceteris famosior esset hoc dīgīto ignominia causa demōstrabant. Hunc sequit̄ medicus. de quo Pli. lib. xxx. Musæ impari numero iūfricata dīgīto medico. Quintus minimus ap- pellatur. Idem uolumē tertio & uigesimo singulis primo dīgītis anulos gerere mos fuerat: q; sūt mi- nimis pximi. Ustralib; saliuis. Q uibus infantem expiat atq; iustrat.: saliuā āt a salēdo dicta ē: qm in ore saliat atq; crescat. Vrentes oculos inhibere perita. Docta effascinatōem phibere. Virgi. Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos. Pli. quosdam in triballis & illyriis esse scribit qui ut su effasciunt: in terimantq; quos diutius int̄ ueanf. iratis præcipue oculis. Quod eog; malū facilius p̄beressentunt. spem macrā. Nō quia spes petentis fœminæ maera sit. sed quia uel uoto postea nō fruatur. uel quia futura omnia incerta sunt. Nihil autē infantis expectatione incertius. Nūc licini in campos: nunc crassī mittit in ædes Puerō crassianas ex optat opes. Aliqui uero a crasso licinij diu-

Cl̄nsani dīgīto. i. medio quē Mar. impudicum appellat. Ostendit dīgītum: sed in pudicū Al. Impudī eontr. de hoc intellexit & Iuue. Mediūq; ostendit dīgītum op̄ tus probrīum erat. Lustralib; expīalib;. Salī. Salīua. uis. Homīnis salīua magnos habere effect̄ do hoīs. cer Pli. Nā ita despuimus comitiales morbos. hoc ē cōtagia regerimus. Simili mō & fascina- tiones repercutimus sinistræ dextræ claudita- tis occurru. Vrentes oculos. i. fascinatorios. Vit. Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos. Tradit isigonus in Triballis. & illiricis quasdā familias q; usū effascinent. interīmātq; quos diutius int̄ ueanf. iratis p̄cipue oculis qd eorum malum facilius sentiūt puberes. Spem macrā nīhīl. n. aliud ē in puerō. p̄ter spē. Vnde V̄it. per spē surgētis iult. Nunc Licinī in cam Licinus

Crassus diuītes.

Tuceta

dū

lū

dunt. eumq; augusti prædiuiste n̄ libertū intelligunt de quo Suetonius. Quod Augustus multos libertos in honore & usu maximo habuit: ut Licinium eneladum aliosq; Aliqui uero Liciniū crassū pendiadū legunt. Quāuis te albata rogarit. Quidā albata expiatā & purgatā: quo magis ualeat ei⁹ uota. Quidā uero uitā legunt? Est at uitā fasciola tenuis quia capillos circuligabant. Poscis opem neruis. Forum uota cōmemorat: qui bonā ualitudinē. atq; robur: lōgamq; uitam adiis poseunt: quā spsi sibi nimis epulis & opiparo uitu tollunt.

IOAN
BRI.

Mercu-
tius de⁹
negoci⁹
orū om-
nium.

Pēates

Iunices
Omen-
tum.

Extra
Fartū
Opimii

Oware.

RE struere exoptas caelo boue mercuriūq; satyrico in eorū inscritiā & quotidiis sacrificiis & pēcūdū mactatiōē sperat greges suos auctū ūi: cū oīo assiduo sacrificiōē officio minuārur Struere cōgerere & coaceruare. Vñ struem lignorū dicimus: i. cōgeriem. Læso boue hinc enī ut scri. Pli. uitimē optimā & laudatissima deoꝝ placatio. Mercuriū deū lucri: nā a mercibus dictus ē: huiic. n. negotiōē oīum affirma bāt esse deū. auctor ē Festus. Fibra sacrificio. Nā ut Var. scri. antiqui fibrū dicebat extremū unde in sagis Fimbriæ: & in tecore extremū: ut diximus supra fibra dicit. Fortuare eodē uerbo usus est Cicero in epistolis. Tibi matrimoniū dī fortunēt. Hora. Tu quācumq; deus tibi fortunauerit horā. Pēates auctore Maero. dicuntur qđ per eos penitus sp̄ecim⁹. apud poetas sapenumero p domo ponunt. Quo pessime pacto. subaudi a superiorib⁹ dabif: ut sit quo pacto dabis quod optas. Sicq; arguit cū demē-

REm struere exoptas: caelo boue mercuriūq; Accērsis fibra: da fortunare penates. Da pecus & gregibus fœtū quo pessime pacto Tot tibi cū in flāmas iuniū omēta liqueſcant Attraen hic extis: & opimo uincere fertō Intendit: iam crescit ager: iam crescit ouile Iam dabitur: iā iam dōec despectus & expers Ne quicquam fundo suspirat nummus i. imo. Sí tibi crateras argentii incusaq; pingui Auro dona feram sudes: & pectora leuo. Excūtias guttas: lētarī pertrepidum cor. Hinc illud subit auro sacras: quod ouato Perducis facies nam fratres inter ahenos.

tiæ q; putet gregē augeri: cū quotidie sacrificiis minuāt Iuniciū. Boues sunt iuniores. Omentā omētū intēstīnū est. auctore Celso ex interiori parte leue & strictū & supiore mollius: cui adeps quoq; i naseif: quā sensu sicut cerebꝝ quoq; & medulla caret. Pli. omentū mēbranam potius esse declarat. cū ait. Vētriculi atq; intēstīna pingui ac tenui omento integrunt. pteirā oua gignētib⁹. Extis dicta exta auctore Festo quod ea diis psecentur: q; nāxime extat. cminentq;. Farto. genus libi dictū. teste Festo: qđ Crebrius ad sacra ferebat: nec sine strue altero gēnere libi: q; qui afferebant strufertarii dīcebant. Opimo: pingui: ab op̄e quā terrā uoluerū significare. quod oēs opes humano generi terra tribuat: unde & opulēti terrestribus rebus copiosi: & hostiæ opimia p̄cipue pingues: & opimia magnifica & ampla spolia. Intendit. pseuerat. lā crescit ager. iā crescit ouile. Satis lepide naturā hominis cupidi expressit. qui iam ob sacrificia facta putat deoꝝ beneficio res suas augeri: cū tñ potius minuātur. Iam irrisio est poetæ. Donec numerus deceptus. Sensus ē. Tot quidē sacrificiis: a diis opes petiit. ut iā archa uonis exinanita sit. & ne nūmūs quidē in ei uiuat. Satishq; philosophice ostendit poeta. ut dictū ē. adiis stulta uota nō exaudiri. Deceptus. Quod mihi adiis impetravit. Ne quicq;. i. nō alibi Persius. Ne quicq; extrinsecus intrat. Quod neruos agitat: alias pro frustra ponit. Vir. Arma diu senior desuera trementibus æuo cī: cūdar. ne quicq; habueris. Suspirat idest uiuat sumpta metaphora ab aiantibus. Si tibi crateras argentii. Sensus est: tantæ quidē cæcitatatis es ut siqua ad te dona rule ro. statim lētitia afficiaris. p̄tesq; ea a diis ob sacrificia facta tibi missa. & ideo deoꝝ imagines & simulačra in aures. urdiuini beneficij mēor & gratus. Incusa. ab eo uenit quod ē incedo ab ultimo supiō. Vnde incuso & accuso. Incusa ergo sculpta & signata. Sudes nūmia lētitia. Pectora leuo: ubi sedes est cordis. Executias. cmittas. effundas. Hinc. ex donis acceptis. Auro ouato. aut ideo dixit ouato: q; imagines: q; inaurantur: ouo prius linunt a pectoribus. Nec illud tñ obstat. q; ouū primā hēr longam nam multa inueniunt in auctorebus q; primitiōꝝ naturā nō sequitur. ut farina. nā & si a farre deriuantur. Prima tñ corripit. Aut ex pecunia prædacea. Nā ut ex. A. Gelii noctibus atticis p̄cipi li- cet. ex pecunia quæ ex præda uendita colligebat. quas manubias appellabant. Duces simulachra & deoꝝ imagines in templis erigebarū uerba sunt. A. Gelii. In fastigiis fori Traiani simulacra sunt si- ta circumundiq; iaurata equoꝝ atq; signorum militariū. subsciprumq; est manubiis. Huic testimōio est. L. Metellus Dalmaticus q; asconio auctore ædem Castoris de manubiis extruxit. Erant. n. impato rum Manubiae. ex qbus qđ uellent facerent. Auro igitur ouato intellige ex pecunia prædacea. ex q; ut dixi: s̄æpe & tépla & alia i honorem deoꝝ extruebant. Ouatus eodē mō dicit ab ouare. ut triūphatuſ a triūphare. Ouates ut scribit Festus dicti sunt ab oō clamore. quē faciūt milites redeūtes ex pu- gna. geminata oō littera. qđ est lētitia. Ratio ouandi & causa est. ut tradit. A. Gelius: cū bella non rīte neq; cī iusto hoste gesta sunt. aut hostiū nomen humile & non idoneū ut seruoꝝ pyratariū. aut de- ditio solito cītins facta. aut iniquenta uictoria. Ingrediebant urbē pedibus. sequentib⁹ eos nō mi- litibus: sed uniuerso fēnatū. Perducis facies sacras. hoc inuidiose in mores temporum suog;. Nam

auro & argēto placatores putabāt futuros deos. cum fictilibus magis propitiī supplicantibus essent
tra scribente Seneca. Exurge modo & toroq; diguū finge deo. Finis autē nō auro nec argēto, non
potest in hac materia imago dei exprimi. Quin cogita illos: cū ppitii fuissent. fictiles fuisse. Perdu-
ci pprie dieunū imagines ex gypso & marmore. Facies facras. simulacra & deoq; imagines. Nam fra-
tres inter ahenos. Somnia pituita. q. p. m. R omæ. ut quidā tradūt in porticu quadā collis palatini fue-
runt effigies filiorū: Danai & cōtra eas sub diuo totidē Equestres filiorū Aegesti. Ex iis autē statuis q-
dam dicebant postulanib; per somnium dare respōsa. De hac porticu Ouidius intelligere cū ait
Quæq; parate necē miseris pattuelib; ausæ Belides & stricto stat ferus enē pater. Et idē alibi He-
sterna uidi spartantē luce puella illa: q; Danai porticus agmen habet. Est igitur sensus inter imagines
aeras q̄nquaaginta frat̄g; eos ī primis colēdos assumas q; uera somnia hoībus dant. Et est ironia.

BAR. Rem struere exoptas. Vota dītanū cupientiū. Q uo pessime pacto. Q uo pacto uis augere diuītias
FON: cū quottidie rēimminuas muneribus mercurio largiēdis. Tot iūnicū om̄enta liqueſcant. Tot tau-
ri inūmolenē & comburant. Iunices uero tauro uitulis grādiores: bobusq; iuniores sūt a iuniori æta-
te cognominati. Omentū uero. ut Celsus in quarto refert: mēbrana tenuis ē intestina contegēs ex in-
teriorē parte leue & structū ex suplore mollius. Opimo farto: Copioso & abundantī sacrificio. Far-
tū. n. sacrificiī genus ē uel quod ad sacra ferret dictū: uel quod plurib; uariisq; rebus farto esse. Nā
ut de re rustica Cato scribit strūē farris tritici: hordei: fabae. seminis rapicī. ture ac uino additis ante
messem parabant in porcā præcidanā in molatione: ianoq; ac iouī & iunoni sacrificabant. Q uæ di-
uersaq; reḡ congenies farto nominabat. Ne quicq; fundo suspirer numus iimo Donec pecunias ois
in eiusmodi sacrī absumperit. Ne quicq; ueto. p nō ponit Vir. Ne quicq; seros exerceat noctua can-
tus. Alibi frustra significat. Idē in octauo: Ter fax ea rētat limia ne quicq; Suspirer uero ad gemitum:
& dolorē donātis tettulit: cū fe oīa cōsumpsisse cerneret spē frustatus suspiraret. Si tibi crateras ar-
gēti. In eos dictū qui deos credūt ut hoīes muneribus delectari: Auro ouato: q triumphū ducebat al-
bis equis quattuor laureatus uehebat. & boues inūmolabat. At qui ouabat: nō in curru: sed pedes pa-
trittis in calce: is mirrē gestās coronā oues mactabat. unde ouale & ouario dicta ē. Hinc quoq; ouatu
auḡ dici nōnulli uolunt uel ouatiōe uictoriaq; qualitā uel ingens & copiosū quantū ouationibus cō-
paratur: periti: iores quidā ouatu ouo auratū accipiunt. qm̄ oui albo antea illinito æra ac marmora au-
ti & argenti laaminiis deeorenē. nec obstat quod ouum prima lōga efferaſ. Plaraq;. n. deriuatiua pri-
mitiuorum naatram nō seruat. Pli. quinto & trigesimo lib: o hoc pene uidet innuere. Ait. n. de mar-
morib; loq̄nis. Ut ouatus esset numidicus: ut purpura distinguereſ sinnadicis. Frates ahenos. Pol-
lucē & castorē: quidā legit. Satius nī est ut deos ois qbus in tēplo statuæ ponunt. intelligamus.

IOAN Somnia pituita qui purgatissima mittunt
BRI. Præcipui sunto sitque illis aurea barba.
Aurū uasa numæ: saturniaque impulit æra
Vestales que uinas: & thulcū fictile mutat
Eocurux in tertis animæ cælestium inanes
Q uid iuuat hoc tēplis nostros īmittere mores
Et bona diūs ex hac scelerata ducere pulpa

Pituita omnis est humor corpori onerosus: Pituita.
dicta. Ut scribit Aelius. q; aperat uitā. cui Ety-
mologiae. Quinti. minime assentit ea ē maxie-
nariū. Oculog; & aurium. Cornelius celsus ita
scri. Distilat at humor ex capite interdū in na-
res. qd leue est. h̄i ter fauces quod pelus ē. Inter
dū ēt in pulmonē qd pessimū est. Si in nates di-
stilat: tenuis per has pituita profluit. Idē alibi.
Ocalos interdū occupat inflamatio ubi eū tu-
more in his dolor ē. seq̄turq; pituitæ cursus. nō
numq; copiosior uel aerior: nō nn̄q; utraq; par-

te moderat. Et paulo inferius. Sed fecit tēpore interposito pituitæ cursus acerrimus seq̄tur. exulee
ratisq; uehementer oculis aciē quoq; ipsam corrūpit. Et alibi. Si pituita acidā effudit: utiq; sumere cf
bū: sed aſſuete leuiorē. Pli. otta aurū pituitas uermiculosq; si decoquat ad dimidiās ptes eū porro ca-
pitato nouo ſectili. Nec corporis tantū humani est pituita. sed & arborum. Pli. Fungorū leuior natu-
rura & numerosa genera & origo nō nisi ex pituita arbore. Purgatissima. Q uæ tērlora habent pur-
gato pnoctē pectorē. Aug uasa numæ saturniaq; impulit æra. Notat ut diximus tēpora sua qbus
pluxū remoto e Tēplis aere de fictilibus in usū Cultus diuini usurpatū ē ang. quo deos magis pla-
ci credebāt. qd nūc poeta denidet: ignorantiā hominū arguēs. q deos munēbus & Auro delectari
putat. in cuius rei inuidia ita scri. Pli. Antiquior fuit plāstice: quā fundēdi artis ars. ex ea. n. dī ſiebant
& dom' cluū ornabat. & dī ſectiles erāt. eā. n. tūc deoq; effigies erāt laudatissimæ. Cice. i legibus au-
& argētum in urbibus & priuatū in pharūis inuidiosa res ē. Vasa numæ. Fictilia. f. quibus Nūma pom
pilius Secundus post tomulū Romanog; rex in ſacrī utebat. Is cutib; Sabinis agēs ultrō R omam
uocatus ob inelitā Viti religionē. Sacra plurima instituit. Aedē uestae consecit. Vrgines uestales ele-
git. Elamines tres dialem Martiale. Q uirinalē. Salios Martis Sacerdotes. Pōtificē maximū creauit. Vrna.
Et ut ſcri. Pli. ſeptimū collegiū ſingulog; instituit. Saturnia æra. Q uæ Saturni tēpore. f. rudi illa æta-
te in ſacroq; celebrazione etant in uisu. Impulit remouit: ex templis. f. Vrnas. Vrna pprie uasa aqua-
rium. dicta quaſi Vrna ab unīndo. iſub aqua nādo. auctor ē Varro. Thuseum ſectile. Q uo iuſas
etis prolībabat. Plinius in ſacrī quidē etiā īter has opes nō myrinis. Crīſtallinīs. ſed ſectilibus pliba
d iii

*s. r. retz
v. p. pla
h. n. bale
l. anen t. pug*

tur symplus innocentius: tēplōrum quoq; fastigia fictilibus ornabātur. Thuscum: Etruria auctore Plinio maxime plasticem excoluit. Vnde Tarquinus priscus. Tauriō a fragellis accito: Iouis effigi em fictilē in Capitolio dicandā loeauit. Martialis laetus erat thuscis Potseña fictilibus. O euruæ in terras animæ. Aeclamatio ē enī risu & indignatiōne in eos qui ex desiderio suo deoꝝ uoluntatem ducunt. Curuæ in terras. Ad terrena ita inelinati & deuoluti. ut quid a nobis deus exigat nō cōsidere tis. Sieq; innuit: ut sequētia docēt: deum ad uota nostra nō moueri nostris sacrificiis: muneribus ue. sed ut dictū est mēte sancta & iusto animo. Nō ignoto a Lactantio hoc eatmen miris laudib⁹ efferi. Cælestium inanes. quæ nō eognoscitis quid cælestib⁹ grati⁹ sit ac si dieet et superos nō eisdē moueri affectibus quibus mortales. Nostros immittere mores: id est et edere eadem quæ nobis grata sit diis pariter placeat. Et bona diis ex hoc seelerata ducere pulpa. Idem est poetæ est exaggeratio.

Pulpa.

BAR.
FON.

Ducere: iudicare: colligere. Ex icelerata pulpa. id est uoluptate & desiderio nostro. Pulpa: inde fir pulpamentū. dictaq; est auctore Donato: quod pulsetur & concindatur dum manduca. **S**omnūa pituita purgatissima. Vera & bene purgata somnia. Omnim autem quæ dormientes uidere nobis uideamus diuerfitates quinq; Macrobius teste sunt Somnūm: uiso: insomnūm: oraeū. uissus qui a græcis fantasina dicitur. Ex his insomniū & fantasma eū falsa sin: interpretatione non indigent. Trīa reliqua uates interpretantur. Et oraculum quidē ē eum quis in somnis aliquid nobis denuntiat. Viso uero cum id quis uidet. quod eodem modo quo apparuerat evenit. Somniū autē proprie uocatur quod tegit figuris & uelat ambagib⁹ non nisi interpretatione intelligendis. Pituita: phlegma græce. pituita. latine: quod uitam perat. A elio auctore: ut scribit Quintilianus dicitur. Est autem pituita: ut landinus secundo de anima libro refert. Sanguis rudis adhuc. nec dum plene deoctus: sed quæ quandoq; sanguis absolutissime fieri possit. Ea uero aut artificiosa natura gignit: & bona est. Aut aliquo peccato in corpore surgit. ob idque adulterina iure appellari potest. His suis sp̄ties quattuor sunt. Mueillaginosa: quæ eriam cruda. Vitrea a colore p̄derosa & uiscosa quæ liquefacto uitro similis ē. Gypsea crassa & albicans ultima omniibus sicciot & leuior: ob eamq; rē acutior. & gustatu salsa: Cæterum Cellus quarto uolumine auctor est: distilat humor ex capite. interdū in nares: quod lene est: interdū ē in pulmonem: quod pessimū ē. Si in nares distilat: tenuis per has pituita profuit: caput leuiter dolet. grauitas eius sentitur: sternutamenta sunt. Si in fauces has exasperat: tuſſiculam mouet. Si in pulmonē p̄ter sternutamē & tuſſil: est ē capitis grauitas laſſitudo sitis & stus bilosa urina. Aug: uasa Numæ: Numa p̄pilius Pomponii filius curibus sabinorū oppido ortus Romulo mortuo regnū suscipiēt a bellī cura ad religionē populi uertit: atē plaq; multa ac sacerdotia instituit. Q m̄ uero fictilibus eū in publicis: tum in priuatis ea tēpestate romauis ob paupertatem & continentiam utebātur. Septimū quoq; collegium figulog ordinavit. Longo postea intervallo. cū auditis oībus & inerescente luxuria argento atq; auro pro fictilib⁹ uterentur. ob eam eām Numæ fictilia tēplis expulsa ē. ab aureis uasis cōmemorat. Saturnia æra. quibus saturno regnāte utebatur. Aes uero apud antiquos in p̄tio magno fuit. Vnde & numia collegiū terris fabrum ærarium instituit & inde militum æra: ærarium: tribuniq; a rarii & obserati ab æte cognominant. O euruæ in terris aīa Terrena tm̄ relatiōnē cælestib⁹ cogitantes. Exclamans autem indignatur & querit quid luxuria est tanta in tēplis proſit. Exclamatio uero ipsa eonſicit significationem indignationis atq; doloris. Ex hæ pulpa Ex hac nimia luxuria nostra. Pulpa. n. sine oībus earo est.

IOAN
BRI.

Casia

Vellus.
Lana.
Lanæ
calabratæ

Chæ sibi corrupto casiam dissoluit oīuo no deos non hoīs munera sed purā mentē poſſe. Sensus ē. si quando p̄ uestiti aliarūue reg luxū peceamus. ex eo tñ aliquā capimus utilitatem. At aurum in templis nihil omnino diis prodest eum muneribus more mortalium nō moueatur. Dissoluit diluit. Tempora sua notar. quibus in rantum luxum unguenta procerferant. ut lini iam non ſolum. ſed & p̄fundī unguentis gauderent. etiā uestigia pedum tingere. quidam etiā biberent. auctor ē Pli. easia am: unguentū. casia enim auctore Pli. ſrutex ē in Aethiopia Troglodytis connubio pmixta

fuxta Cinami campos naseēs. Fabulosa tameu antiquitas princeps ue Herodotus narravit Casiam eitea paludes arabiae colligi p̄pugnante unguibus dīro uespertilionum genere. aligerisq; serpentibus his commentis augentes rerum pretia. Oīuo. Quo unguentorum odores optime seruantur. Pli. Vnguentā optime seruantut in alabaſtis: odores in oleo. Corrupto: quia in unguentorum odorē transit. Nam una quæq; res alterius permixtione corrumpit. Vir. Nec easia liqdi corrumpit uſus oīui. Coxit. tinxit. infecit. Vellus lanam. a uellendo. Nā ante tonsurā inuenit ex ouibus lanæ uel lebanæ. unde ēt lana. siue lanitū a lanādo. Calabru. lanæ calabré nobilissimæ habebantur. nā circa calabratæ Tarentū oppidū Calabriæ Canusiuq; auctore Pli. summā nobilitatē hñt. Vnde Var. scribit Tarey-

Hæc sibi corrupto casiam dissoluit oīuo
Hæc calabrum coxit uiñato murice uellus
Hæc baccam conchæ rafisse & ſtrīgere uēas
Feruentis massæ crudo de puluere iussit.
Peccat & hæc peccat uitio tñ utitur: at nos
Dicite pontifices: in ſacro quid facit aurum?
Népe hoc qđ ueneri donata: a uirgine puppæ

22

tinas. oues pellibus integris ne lana inquinaretur: quo minus uel infici recte possit uellus: uel lauiari ac parari.

Murice. i. purpura: genus. n. ē cōchili: ex quo liquor elicit tingēdis expertus purpurae haud Murex.
quaq; diffimilis. Pli. uidi mus iū & bibēti uellera: purpura: eocco cōchilio sesquipedalibus libris infecta
uelut illa sic nasci cogēt luxuria. Vitiato. ga cu lauicū inficit: alienū colorē uitiat. Vir. Discet men-
tiri lana colores. Hor. Sed mala tollet auū uitiato melle cieuta. Baccā. i. margaritā. Hora Nec sit ma Bacea
rita quæ rotundioribus oiuista baccis ambulet. haccas pprie dicimus fructus lauti. Fructus oliuæ: cor-
ni: Lori quā fabā syriacā uocat: myrti: Lētifici similiūq;. A cinos uero siue acina fructus minuiores ar Accina-
grana: Hederae grana: Sābuci grana: Eboli grana: Malipunici grana & more: & qcqd his simile. Supra
hæc aut̄ poma dicunt dūtaxar qbus uescimur. Cerasiū & prunū & mespiliū poma: nō acini neq; baē. Poma
ce noſant. Glans in nuineq; istoq; nō ueuit: siluestris. n. & pastio peccorū est. Castanea in nuces refert. Glans
Vnde Vir. Castanea sp; nuces: sicut pinus. corylus siue a loco: auellana: amigdalus: iuglans: & si qua
his similia nō ponit: sed nuces. Non iunq; tñ Acini & Baccæ indifferenter ponunt. ut Virg.
Sanguineis cbuli baccis minioq; rubent. Conchæ. i. unionū matris. Margaritiferae euim conchæ
origo atq; genitura haud multum ostreatorum conchis differeat. Has ubi genitalis anni stimulaue-
rit hora: pudentes se ad quadam oscitatione impleri roido conceptu tradunt: grauidas postea eniti
partumq; coucharum esse margaritas pro qualitate rotis accepti. Si putus influxerit candorem con-
spici: si uero turbidus & foetidus fordescere. Indicus maxime hoc mittit oceanus. Laudantur p̄cipuæ
circa arabia in persico sinu matis rubri. Rasiſſe: anelliſſe: sic enim auctore Plinio. Conchis adare
scunt: ut illes nī lima auelli non queant. Stringere uenas. s. m. c. d. p. i. Aurum ut scribit Plintus tri-
bus modis innenitur: humiū ramentis: nec ullum absolutius auḡ est: ut cursu ipso trituq; perpolitū
Alio modo puteoq; scrobibns effodit: aut in mina montiū. Quod puteis foditur canalicū uocant.
Quod effossum est tunditur: lauatur: uritur: mollitur in farinam quæ deinde igni excocta in massas
redigitur. Sen. sus est. Aurum quoq; ex uenis terræ petirum esse. Hocq; inuidiole in tempora sua: qui
bus auris tam luxuria adoleuit: ut auctore Plinio fibulae tribuuntur ex auro gestarentur: mulierq;
quoq; pedibuss subiicerentur. atq; in omnibus obſcenis desideriis usurpatum fuerit. Stringere: in
unum conflare. unde auctore Plinio strigiles hispania uocat auri paruulas massas q; super omnia so-
lum in massa a auramento capitur. Venas. i. aurum: quod per terræ siue marmoris uenas colligitur.
Feruentis quæ dum tunditur feruēscit. De crudo puluere qui nondum excoctus est. Dicite pon-
tifices in sacris quid facit aurum? ostendit poeta superuacuū esse aurca uasa templis inferri quod nō
sanctiratis sed lauariæ sit instrumentū: unde inserit satius esse deo: quem recte colas inferre pro mu- Pontifices
nere. Cōpositū lus fasq; animi sanctosq; recessus Mentis: & incœtu generoso pectus honesto. Pon-
tifices. Varro scri. dictos esse a ponte sublico: quæ supia tyberim primū fecerūt: & sape restituerunt
Maximū auri dictū esse pontificē scribit Festus q; maximus rex: quæ ad sacra & religionē pertinet iu-
dex sit uindexq; cōtumaciae priuatog; magistratuq;. Donata a uirgine pupæ: puellæ uirginitali re-
nūciantes puppas in templis Veneri dedicabant: quæ admodū pueri excedentes pueritia apud. lates. i.
deos familiares bulam suspendebant: unde Persins: Bullaq; succinctis laribus donata pep̄edit. Pup Puppa:
pæ: imagines piellares quæ in delitiis sunt puellæ: nomē ductū a puppa: qui puellæ & puppæ puerū
appellant. Varro auctore Novio. Mam̄a laetis suggeste poscere puppū.
Chæc sibi corrupto casia dissoluit oliuo. Ex eadē luxuria nars est: ut oleo casiaq; cōmixtis unguēta BAR.
cōficiamus & p̄ipureis uestibus: unionibusq; utamur: atq; auri & argēti metalla effodiam⁹. Casia dis FON.
soluit. Virgiliana æmulatio est. Nec casia ligdi corrūpiſ usus olivi. Casia uero. ut lib. xii. tradit Plini.
frutex est amplitudinis cubitorū triū in æthiopia iuxta cinnamī cāpos nascēs: sed in mōtibus crassissi-
re sarmento: reui cint uerius q; cortice color triplex. Cū primi emicat cādibus pedali mēsura. Dcī-
de rubescit addto semipede. Ultra nigrās. Hæc pars maxie laudat ac deinde pxima. Dānae uero cā-
didi. Vitiato murice. Muricis pisces liquore lana in purpureā tingebant. Hæc baccā cōchæ rasiſſe
Margaritas dicit: quæ rotundæ in morē baccas siunt: & cōchis pisibus extrahantur. Qñ uero in con-
cha gēmæ semp sunt: nēq; unq; indiscrētae reperiunt: ppteræ a romanis ut scribit Pli. unionū nomē
illis est inditū. Et stringere uenas. Auḡ: & argentū significat qd terræ uenis effossum: fusumq; lauāt
urit & mollitur. Peccat & hæc peccat. Sacris nō initiati peccant huiusmodi luxuria seruētes: sed
ex ea tamen aliquā utilitatē præcipiunt: quia gēmis auro purpuraq; utuntur. At uos sacerdores dici
te quid aurea dona in templis prosint. Nempe hoc quod ueneri donatae a uirgine pupæ. Iplemet in-
terrogationi suæ respondēs: idē qd puellæ ludicra facere in tēplo auḡ: assueuerat. Est nero pupa pu-
ellula: & pupus puer paruulus. De pupa Ausonius in bisuila. Barbara quæ latias uincis alūna pupas.
De pupo Varro apud Marcellū. Mam̄a laetis sugēte poscere puppū. Sed a similitudine pupa quoq;
paruula: puella ris imago dī. Var. in originibus. itaq; breui tpe magna pars in desideriū pupas: & lis-
gillorū ueniebat. Moris aut̄ fuit ueteris puellæ paruula quedam puellaria simulacra ex linteo insue-
re: deinde tormento insarcire: uestibus amicire. Has uirgines pueritiam egressæ. Veneri tanq; uirginis
tatis suæ insignia condonabāt: ut faustum felixq; futuq; matrimoniu cederet. Veneri ab ioue ma-
turæ uirginū ætatis: ruptiæq; cura. Diodoro auctore concessa est.

JOAN. **C**uin damus id superis: docet deorum mē rem ut scribit Cicero pto. A. Cluentio: pietate & religione & iustis preeibus: non contaminata superstitione neq; ad scelus perficiendū easis hostiis placandam esse. Quin: hæc particula incepantis est: semperq; iudicatio continet. Virg. Quin tu aliquid saltem potius quo rum indiget usus: Vimīnibus molliq; paras de texere luncos! De magna q.d. L. Messalinum

Messali
nus cot
ta.

messalla
orator
Lippi

Cedo

BAR.
FON:

IOAN
BRI.

Quin damus id supiū de magna qd dare lacc Non possit magni messalæ lippa propago. Compositum ius fasq; animi factosq; recessus Mentis: & incoctū generoso pectus honesto Hæc cedo ut admoueā templis: & farre libato.

Satyra tertia

Cottam Messallæ oratoris filium more satyrico per trāsitum norat qui in luxum gulæ ut scribit Pl. palmas pedum ex anseribus torrete: atq; patinis eū gallinaceotum eritis condire repperit. Sensus ē. Super ea re nobis placandi sunt: quam de se Messalinus præstare non potest: hoc est non opimis uitatum sacrificiis: quæ tantum Messalinus ut dñes dare potest: sed mente pura & corde syneero: eum non opimas hostias sed puram hominum m̄ntem diuina maiestas desideret. De magna lance idest diuite. Magni Messalæ: oratoris qui magnificas habuit ardēs: quæ cum domo licui certabant. Martialis. Et eum tupta situ messalæ laxa facebant. Alt; q; eum liejni marmora puluis erunt. Lippa propago: lippa proprie dicuntur quibus oculi stillant. sed a poetis pro uitiosis ponuntur: id ad aiūm: quod corporis est transfetendo. Hor. Crispini scrinia lippa. Persius alibi. Patres iufundete lippos: Cū uideas. Compositum iusq; fasq; &c. ita uiuas: ut nihil contra leges huianas diuinasp; cōmittatur. Iuris enim præcepta sunt hæc honeste uiuere: nemini iuiniā facere: quibuscunq; si possumus pro desse. Fas uero dicimus quicquid dñi permittunt: nec cum sit iracundus. Ergo ius humanum: fasdi uiūm dicimus. Virg. Sæpe etiam festis quædam exercere diebus. Fas & iura siuunt. Compositum ius fasq; i. leges diuinæ & humanae simul: at sit compositum simul utrumq; possum. Sicq; monet nō fas est ad bene beateq; uiuendum: alterum siue altero præstari. Animis sanctosq; re. m. i. nihil turpe in animis nostris cogitemus: per quod ostendit a nobis facile deos placari posse. si & opete & cogitatione recte uixerimus. Sanctos recessus: puras & sanctas sedes mentis. Pectus incoctum: perfectū. Si enim uocabant antiqui: ut dictum est: aliquid longi temporis coctum quasi perfectum: ut est illud Virgilianū. Solidum nodis & tobote cocto: sumprum ab his rebus quæ igū ex eoactæ: quod in se habent eruditatis: deponunt: sicq; milites: & perfectæ sūt. Generoso honesto: naturali honestate. Hæc cedo ut admoueā tam tempis & parte libato. Sensus est: si hæc quæ dixi præstiteris: sola quidē mola dñi placabuntur. idest facile tibi obsequenter & preces tuas exaudient. Cedo uerbum est defectum apud comicos celebre: idest da. Térentius. Quin tu argentum eedo. Farte: idest mola: quæ sale & farre rosto constabat.

Cuin damus ut superis: honestatem uitæ morumq; sanctitatem: non aurum aut argentum superis largiendum hortatur. De magna lance: lances uasa lata sunt: & aliquantulum concava: minus tamen extuata q; patinae. Magni Messalæ lippa propago: messalarum familia Romæ clara & illustris fuit. Messalinum autem eottam prædiuitem virum intelligit: cuius in lippitudinem satyrico more inuehit: oculorum uitium ad aiūm uaritiam refetens. Hæc cedo ut admoueā tam tēplis & parte libato. Fae ut probitatem & sauctos mores: rectamq; meurem ad tempora ferant: & tunc minima quæq; oblatione: quiequid a dñis petiero impetrabo: qui non dantum dona: sed mentem arq; animū pscrutantur. Litare autem proprie deos propitiare ac placare: uotumq; impetrare significat. Plau. in peccato. Si hercle istue unquam factum est: tum me lippiter faciat: ut semper sacrificem: neq; unq; litem.

Empe hoc assidue: iuuentutis temporis in fuoq; desidiā: & circa virtutē negligētiā insectas: quæ maiorq; diuitiis: auctorita teq; cōtēta bonas artes nō curat. Monerq; uitutibus & discipline: dū tenera est æras uacandū esse: partes suas ad reprehendendū psonæ dat introductæ. Hoe assidue: legēdū est eū in dignatione & reprehēsione & gestu ad iuuādū: subaudi facis: ut sit semp qdē stertis. Segf. n. stertimus.

Assidue hinc erumpit tremitus poetæ: q; hoe assidue faciat. Clas manu: hoe loco manu: q; nominis adiunctū est: nomē efficit. Verg. Mæ nouum: alias aduerbiū est. Despumare: eos coquere: sumptum a uino: quod per multam spumam coqui folet ad dulcedinem. Lueanus. Indomitum meroe cogens spumare falernum. In Falernū domitum: durum difficile coctum. Falernum: secundam nobilitatem falerno uino dedit. Augustus cum setinum uinum cunctis prætulisset: dictum: ut tradit Silius Italicus a falerno agricola:

Empe hoc assidue: iā clas manu fenestras intrat: & angustas extendit lumine rimas Stertimus indomitū: quod despumare falernū Sufficit quinta dum linea tangitur umbra. En quid agis? siccas in fana canicula messes Iādudū coquit & patula pecus oē sub ulmo est Vnus ait comitum: uerumne? ocius adsit. Huc aliquis: nemon? turgesit uitrea bilis

qui primus eas uites coluisse dicitur: ut autem placet Pli. a Falerno agro caput hinc unde Martia. Scelus est iugulare Falernum. Et dare campano toxica sua mero. nam Falernus ager a ponte campano lata pessentibus urbanam coloniam syllanam Capua contributam incipit nigri coloris esse. Martia docet Candida nigrescant nocte cristalla Falerno: idem alibi. Marmorea fundens nigra Falerna manu.

Quinta dum linea tangitur unibra. hinc indignatur quod ea hora stertat qua in negotiis homines maximus exercebantur. Mar. In quintam uarios extendit Roma labores. Vmbra quinta: horae obseruatio auctore Pli. apud romanos uaria fuit. Duodecim. n. tabulis ortus tunc & occasus non fabantur. Post aliquot annos adiectus est & meridies accenso cōsulium id pronuntiantur: sed hoc serenis tunc diebus. Vsq; ad primum punicum bellum. M. Var. romanis solarii horologii primum statutum in publico secundum rostra in columna tradit bello punico primo a. M. Vale. Messalla consule catina capta in sicilia deportatis: inde anno urbis quadrigenesimo septimo nec congruebat ad horas eius linea. Patuerunt tamen eis annis undecim. Nubilo tamen est incerta fuerit hora usque ad Scipionem Nasicanum qui primus aqua diuisit horas & que nocturnum ac diuinum. Id est horologium clepsidra appellatum est: umbrae rationem: quam uocant Gnomonicum inuenit. Anaximenes milesius Anaximandri & Thales discipulus: primum scilicet Horologium quod appellatur Sciotoricum Lacedaemonie ostendit. Eni quid agis: alia incepatio in desideri. Siccas messe: id est ea hora est dicitur: qua in agro segetes calore solis torre tur: & tu dormis: sic cum indignatione & reprehensione legendum est. Insania canicularia: canicularia ut scribit Plinius ex ottu solis uapores incenduntur: fruenter maria: fluctuant in cellis uina: mouentur stagna: & canes auctore Plinio toto corpori maxime in rabiem aguntur: unde insana dixit: id est non salutiferam canicularia syderi frigibus: at scribit Varro: inimico rusa: eatus imolabuntur: ut fruges flavescentes ad maturitatem perducerentur. Inter solstitium & caniculam: eodem auctore plateriq; messem faciunt. Coquit maturat. Patula pecus omne sub ulmo: circiter enim meridianos aestus pastores oves dum deferuerunt sub umbriseras rupes & arborcs patulas subiiciunt: quoad refrigerato are uespertino: rursus pascant ad solis occasum. Vnus ait comitum: hoc cum superioribus coniungitur: ut sit sensus. Vnus comitum dixit: quae praecesserunt desidioso. Verumne: uerba desidis: subaudi est ut sit. Verumne est ita diem esse? Ocyus adsit huc ali. argutus satisq; lepide desidis naturam expressit qui reperit impetu ferri uidetur cum eum statim laboris tedeat. Nemon amulatio est Horatii Nemon oleum fert ocyus: & ea uoce legendum qua irati inclamat. Turgescit uitrea bilis: uerba poetarum irridentis tam subitum ad uitutem apparatum quem celerrime fecit defecturum. Vitrea an inflata & tu amida: ut uitrum quod ab artifice fistula inflatur: ut ideo uitrica dixerit quia turgescit praecesserit. An quod magis placet: lucida & clara quae hominem omnia effundere & aperiire. unde Hor. dixit. Spilendida bilis. Bilis: unde biliosus uomitus dicitur.

Empe hoc assidue: Indesides & incontinentes inuehit quid fugientum sequendumq; sit ostendens. Quendam autem adducit comitis inertiam circa bonarum artium studia reprehendente. Ordo uero est. Nempe tu hoc assidue facis: ut ad multam lucem dormias. Indomitum. Falero: uel aqua non dilutum: uel tam uehemens q; uix aqua domari possit. Vit. Durum bacchi indumentumq; Falernum. Ager aurem Falernus in Campania est uino celeberrimus. Despumare in stomacho concoquere. q; ab olla in qua canes elixantur. translatum est. Quinta dum linea tangit umbra: antiqui per umbram gnomonis orto sole horas in semicirculo spectabant: in quo. xii. linea & q; ciuiusq; spatiis a gnomone discurrebant. prima uero linea ab occidente sole orto in primis ad umbra batur: deinde cetera singulatim. Verum cum ad sextam lineam umbra uenerat: meridies erat. Quis ta sigitur linea iam prope diem medium declinabat: quo tempore canicularibus dibus pecudes umbras & frigora captant. horologium autem primus Anaximenes milesius & umbrarum in horis diei cognoscendi rationem inuenit. Eni quid agis: cum superiori castigatione correptus uodem surgeret grauius instat: atq; reprehendit q; tum maxime sterrat: cum magna pars lucis peracta sit. En uero demonstrantis cum indignatione & castigatione est. Iuu. En habitum quo te leges ac iura ferentem. Insana canicularia: surens per aestum: quale apud Horatium. Iam procynon matutino aestuosus: quod sydus atque romanos non habet nomen nisi caniculari hanc uelutinus intelligi: hoc est minor rem canem. Duo uero canes in caelo sunt: maior & minor. Sed canem dicendo maorem intelligimus. Minor enim cuius canicularia dicitur: quae quia integrum diem in ortu atque occasu canem praecedit: inde a gracie pycnō appellatur: pro enim ante: kynos uero canem significat. Ardētissimo autem aestatis tempore canicularia oritur. xvii. iulii die: sole primam leonis partem ingrediente. Canis uero postrem die: sole primam partem leonis ingresso. Verumne? Verba castigati adolescentis q; tam claram mane sit indignatus: & aliquem seruorum ad se uocantis Nemon: seperatim cum stomacho acri sono uocis legendum est. Indignatur enim non praesto ex seruis aliquem accutissime. Turgescit uitrea bilis: uel admonentis uel petsi uerba sunt: illum irasci demonstrantis. Bilis enim q; proprie corporis humor est: ex cuius abundantia in orbis nascitur: quia tamen animus quandoque corporis inclinatio nem sequitur ad mores iracundiamq; transfertur. Plini. lib. xi. Sed in felle nigro infantiae causa homini: morsq; toto redditio. Hinc & in mores crimen bilis nominet: adeo magnum est in hac parte uitus cum se fundit in animum.

Horae
obserua
tio

Scipio Nasu

Clepsi

dra

gnomo

nia

Sciotori

con

Caiculz

falernuz

Horologiu
Anaximen

Catus
Canicula

Bilis

IOAN. BRI. CFindit: rūpīt p̄e nīmīa indignatiōe nullū sibi adesse. Arcadiæ pecuaria: uerba poctæ ir asini at fidētis. Arcadiæ pecuaria. i. asinos: quos egredios generat arcadia. Pls. de his ita scrib. Sed mulaꝝ maxie pro gnatōe p̄tia ēr spectat i his atcadibus in Achaia: in Italia reatinis. Dc iisdē sic Strabo ubi loq̄t̄ de atcadia. Fertilia aut̄ pe cori pascua p̄ferti equis atq; asinis equas sup positoribus. Varro itē sic scribit. Hoc. ii. noīe asini arcadici in gracia nobilitati. In Italia reatinis hinc est illud luuc. Nil salit arcadico iuueni. i. asinino. Rudere: Persius p̄mā p̄ducit. Alii ueto auctores cortipūt. Vrg. Grauiterq; rudētes. Et sera sub nocte rudentū. Ouid. Vr rudira scabra turpis assella mola. Iā libet: charam Alexandri magni uictoria t̄ceptam fuisse: auctor est Marcus Varro cōdita in ægypto ale

Chartæ iuentū. xandria: antea nō fuisset chartaḡ usum. Palmaꝝ foliis primo scriptitatum: d̄cinde quarundā arborū libris unde libri nomen accepe. Tūc q̄rit: ecce quā cito uirtutē fastidiat desidiosus. Nigra sepia: p̄f scis est marinus: qui ubi sensit se apprehēdi: effuso atramēto quod pro sauguine huic est. infuscata a qua abscondit. Dc eo ita memiuuit Celsus. Monent aluū salſamēta: ostrea pelorides: echium: musculi: & oēs teneri pisces scpias: attamentū. Huius sanguis pro atramento in usu erat. Vanescat: queritur atramentū ita aqua dilutum esse: ut ex charta statim habeat. Fistula: calamus quem supradixit arundinem. Guttas: gutta auctore Palemonē uicentino dicis: cū stat. stila cum cadit. Omiser inq; dies miser: satyrica exclamatio in desidiosi excusationes. Huccine rex uenimus: tanta ne de animi & corporis mollitie sumus: ut uirtutē nullo labore partā uelimus. At cur non potius: insultat per irrisio nem̄ nīmīa mollicet. Similis regū pueris: qui delicato uictu aluntur. Papare uerbū tractū a uoce pucroꝝ: qui cibū p̄tentē ita dicere solent. Cato de liberis educandis. Cum cibum ac potionē: buas papas docent: & matrem mammam & patrem tatham. Papare: hoc loco uerbum pro uominic possum est: ut alibi. Et nost̄ istud uiuere triste: ut sit papare minuitū. i. cibum nūi utum: & confractum: qualem pueri poscunt: appellantes ut diximus cibum papas & potionē buas. Nēc illis assentio qui mutant hoc loco pro minutū legunt. Nam is cibus infantibus haud quaꝝ conuenit. Irratus māmā: māmā potest esse datui casus: ut sit iratus māmā: potest esse & genitiū: ut sic dicas: recusas lallare mam̄. i. blanditias matris: quam niāmā: ut dicitum est appclabant antiqui. Martia. Mammas atq; taras habet afra. Sed ipsa thebarum Dici & in ammā: maxima māma potest. Lallare: id est blandimentum matris: quā flenibus liberis sic blandiri solet. An tali studeā calamo: uerba desidiosi excusant̄. Hora. Culpauit frustra calanii. Cui uerba. uerba poetæ iridentis. q.d. teipsum non me desp̄cis. Sicq; subaudi das ut sit: cui uerba das. Succinis cōpositum a sūb & cano: Tibul. i. tua res agit: siūptum est a ludo in quo agitur pro eo qui pecuniam exposuit. Effluis amicns. apte fītli non bene cocto desidiosum & molleū comparat.

Gutta stila. CFindit: atcadia pecuaria rudere dicas. & si quā dā exemplaria findor habent: quā tamen in uerstis tūbioribus findit in terra persona imenit̄ antiquā scripturā tanq; sensu magis cohāerentē secundū sum. Cum. n. uel poeta: uel monitor dixerit: turgescit uitrea bilis: statim fundit sibi unxit: hoc est iracundia indignatōe: disrupit: atq; ita in seruos ad se nō accurrētes exclamatione: eius uociferatiōe audita arcadicō asinōs rudere existimcs. Rudere aut̄ asinōꝝ propriū est. abusue. n. de leonibus. Scra sub nocte rudentū. & de hoīe. Inclusūꝝ cauo saxo atq; insuetō rudentē Dixit. Vir. In arcadia uero boetiae regione. & apud reatinos in italia optimi asini nascebant̄. Iam liber & positis bicolor mēbra na capillis: mēbrane a mēbris animaliū dīcta sūt in quoꝝ tergoribus primū latere ab uno scribi cōptum. deinde ab utroꝝ derasis pilis. Eaꝝ usus pergami regnante Eumene inchoauit: uerum quāq; in membranis describitur: hic tamen pro inuolucro libri ponit̄. Nam qui libtūnū comptius adotabant membrana colore aliquo infecta operiebant̄: quod Tibullus ad Neeram librum suum mitens. significat Luthea. sed nt̄ uēnum inuoluit membrana libellum. Inq; manus chartæ: cum librum membrana bicolori obuolutum sump̄sistet ut ex eo aliquid transcriberet chartā cōcipit. Cuīs usus cōdita ab Alexad̄to in ægypto urbe sui nōis emanauit. antea. n. ut libro tertiodécimo scri. Pl. Palmaꝝ foliis scriptitabant. qñq; & arbōꝝ libris. unde etiā libri sunt appellati. Interdū & in plūbeis uolu minibus & in lītreis & in cāreis scriptū est. Ex papiro aut̄ eaꝝ confection prima fuit q; in palustribus locis ægypti gignitur: Nigra q; infusa uanescat s̄epia lymphā. q; atramentum scripto tū: quod crassum antea calamo dependebat: nūc aqua dilutum uimis fluat cōquetit. Apud ueteres aut̄ ex atro s̄epiaꝝ humore librariū atramentū siebat. S̄epiaꝝ uero ut scri. Pl. in nostro mari bimū cubitorum capiuntur: neq; his bimatu longior uita. h̄e se apprehendi cum sentiunt̄. effuso atramento: quod

Findit: arcadiæ pecuaria rudere credas. Iam liber & positis bicolor membrana capillis. Inq; manus catthæ: nodosaq; uenit arundo. Tūc querit̄ crassus calamo qd p̄deat humor. Nigra quod infusa uanescat sepia lymphā. Dilutas querit̄ geminet quod fistula guttas. O miser inq; dies ultra miser: huccine terum. Venimus: at cur nō potius teneroq; palumbo. Et similis regum pueris papare minutum. Pōscis: & iratus mammæ lallare recusas. An tali studeā calamo: cui uerba: quid istas succinis ambages: tibi ludit̄: effluis amens.

Sepia libet
Gutta
stila

Papare. CFindit: gutta auctore Palemonē uicentino dicis: cū stat. stila cum cadit. Omiser inq; dies miser: satyrica exclamatio in desidiosi excusationes. Huccine rex uenimus: tanta ne de animi & corporis mollitie sumus: ut uirtutē nullo labore partā uelimus. At cur non potius: insultat per irrisio-

Lallare. nem̄ nīmīa mollicet. Similis regū pueris: qui delicato uictu aluntur. Papare uerbū tractū a uoce pucroꝝ: qui cibū p̄tentē ita dicere solent. Cato de liberis educandis. Cum cibum ac potionē: buas papas docent: & matrem mammam & patrem tatham. Papare: hoc loco uerbum pro uominic possum est: ut alibi. Et nost̄ istud uiuere triste: ut sit papare minuitū. i. cibum nūi utum: & confractum: qualem pueri poscunt: appellantes ut diximus cibum papas & potionē buas. Nēc illis assentio qui mutant hoc loco pro minutū legunt. Nam is cibus infantibus haud quaꝝ conuenit. Irratus māmā: māmā potest esse datui casus: ut sit iratus māmā: potest esse & genitiū: ut sic dicas: recusas lallare mam̄. i. blanditias matris: quam niāmā: ut dicitum est appclabant antiqui. Martia. Mammas atq; taras habet afra. Sed ipsa thebarum Dici & in ammā: maxima māma potest. Lallare: id est blandimentum matris: quā flenibus liberis sic blandiri solet. An tali studeā calamo: uerba desidiosi excusant̄. Hora. Culpauit frustra calanii. Cui uerba. uerba poetæ iridentis. q.d. teipsum non me desp̄cis. Sicq; subaudi das ut sit: cui uerba das. Succinis cōpositum a sūb & cano: Tibul. i. tua res agit: siūptum est a ludo in quo agitur pro eo qui pecuniam exposuit. Effluis amicns. apte fītli non bene cocto desidiosum & molleū comparat.

BAR. FON: CFindit: atcadia pecuaria rudere dicas. & si quā dā exemplaria findor habent: quā tamen in uerstis tūbioribus findit in terra persona imenit̄ antiquā scripturā tanq; sensu magis cohāerentē secundū sum. Cum. n. uel poeta: uel monitor dixerit: turgescit uitrea bilis: statim fundit sibi unxit: hoc est iracundia indignatōe: disrupit: atq; ita in seruos ad se nō accurrētes exclamatione: eius uociferatiōe audita arcadicō asinōs rudere existimcs. Rudere aut̄ asinōꝝ propriū est. abusue. n. de leonibus. Scra sub nocte rudentū. & de hoīe. Inclusūꝝ cauo saxo atq; insuetō rudentē Dixit. Vir. In arcadia uero boetiae regione. & apud reatinos in italia optimi asini nascebant̄. Iam liber & positis bicolor mēbra na capillis: mēbrane a mēbris animaliū dīcta sūt in quoꝝ tergoribus primū latere ab uno scribi cōptum. deinde ab utroꝝ derasis pilis. Eaꝝ usus pergami regnante Eumene inchoauit: uerum quāq; in membranis describitur: hic tamen pro inuolucro libri ponit̄. Nam qui libtūnū comptius adotabant membrana colore aliquo infecta operiebant̄: quod Tibullus ad Neeram librum suum mitens. significat Luthea. sed nt̄ uēnum inuoluit membrana libellum. Inq; manus chartæ: cum librum membrana bicolori obuolutum sump̄sistet ut ex eo aliquid transcriberet chartā cōcipit. Cuīs usus cōdita ab Alexad̄to in ægypto urbe sui nōis emanauit. antea. n. ut libro tertiodécimo scri. Pl. Palmaꝝ foliis scriptitabant. qñq; & arbōꝝ libris. unde etiā libri sunt appellati. Interdū & in plūbeis uolu minibus & in lītreis & in cāreis scriptū est. Ex papiro aut̄ eaꝝ confection prima fuit q; in palustribus locis ægypti gignitur: Nigra q; infusa uanescat s̄epia lymphā. q; atramentum scripto tū: quod crassum antea calamo dependebat: nūc aqua dilutum uimis fluat cōquetit. Apud ueteres aut̄ ex atro s̄epiaꝝ humore librariū atramentū siebat. S̄epiaꝝ uero ut scri. Pl. in nostro mari bimū cubitorum capiuntur: neq; his bimatu longior uita. h̄e se apprehendi cum sentiunt̄. effuso atramento: quod

Membrana

charta. CFindit: arcadiæ pecuaria rudere dicas. & si quā dā exemplaria findor habent: quā tamen in uerstis tūbioribus findit in terra persona imenit̄ antiquā scripturā tanq; sensu magis cohāerentē secundū sum. Cum. n. uel poeta: uel monitor dixerit: turgescit uitrea bilis: statim fundit sibi unxit: hoc est iracundia indignatōe: disrupit: atq; ita in seruos ad se nō accurrētes exclamatione: eius uociferatiōe audita arcadicō asinōs rudere existimcs. Rudere aut̄ asinōꝝ propriū est. abusue. n. de leonibus. Scra sub nocte rudentū. & de hoīe. Inclusūꝝ cauo saxo atq; insuetō rudentē Dixit. Vir. In arcadia uero boetiae regione. & apud reatinos in italia optimi asini nascebant̄. Iam liber & positis bicolor mēbra na capillis: mēbrane a mēbris animaliū dīcta sūt in quoꝝ tergoribus primū latere ab uno scribi cōptum. deinde ab utroꝝ derasis pilis. Eaꝝ usus pergami regnante Eumene inchoauit: uerum quāq; in membranis describitur: hic tamen pro inuolucro libri ponit̄. Nam qui libtūnū comptius adotabant membrana colore aliquo infecta operiebant̄: quod Tibullus ad Neeram librum suum mitens. significat Luthea. sed nt̄ uēnum inuoluit membrana libellum. Inq; manus chartæ: cum librum membrana bicolori obuolutum sump̄sistet ut ex eo aliquid transcriberet chartā cōcipit. Cuīs usus cōdita ab Alexad̄to in ægypto urbe sui nōis emanauit. antea. n. ut libro tertiodécimo scri. Pl. Palmaꝝ foliis scriptitabant. qñq; & arbōꝝ libris. unde etiā libri sunt appellati. Interdū & in plūbeis uolu minibus & in lītreis & in cāreis scriptū est. Ex papiro aut̄ eaꝝ confection prima fuit q; in palustribus locis ægypti gignitur: Nigra q; infusa uanescat s̄epia lymphā. q; atramentum scripto tū: quod crassum antea calamo dependebat: nūc aqua dilutum uimis fluat cōquetit. Apud ueteres aut̄ ex atro s̄epiaꝝ humore librariū atramentū siebat. S̄epiaꝝ uero ut scri. Pl. in nostro mari bimū cubitorum capiuntur: neq; his bimatu longior uita. h̄e se apprehendi cum sentiunt̄. effuso atramento: quod

Sepia

P sangue: eis est infusata aqua absconduntur. Pariuntur asit oibus mēsibus. Fistulas: calamū scriptorū intelligit. Omnis inq: dies: ultra miser. Summa arte: exclamatōe: cōduplicatōe: utit. Cū. ii. ceterum retinuitur in dies deteriorē futurū: ex quo tam fatuā excusationē desidiae suā afferret: in hanc significationē doloris prupit.. Papare minutū: minutis ac blādiusculis uerbis partē appellaret: ut quidā sentiūt. Qd si patrem uocare significat per unicum. p. scribendū est. Papas enim pater est: & cum. p. unico scribit. Quod pater apud Homerū in Odyssea: Nausicaam. n. Aleinoi filia inducit patrem suū uocantē. Papaphile id est pater carē: luuenā. Timidus prægustet pocula papas: pro aliquo qui tē filii loco amet. Quidā uero papare per geminā. p. scribentes pappū: hoc est aiuum uocare dicunt. Pappus. n. aius ē ut Festus scribit: quod & Ausonius ad nepotem suū ostendit. Pappos aulasq: trementes. Ante feruntur patribus serū noua cura nepotes. Iratus mammæ lallare recusas: more infantū expressi: qui mīrū irāti fugere māmam iennuūt: quod lallare dī: quidā tñ lallare blandiuseculis uocibus lōqui infantū more legunt. Māma uero & uber & mater est. An tali studiā calamo: excusar se adolescens tali calamo scribere nihil posse. Cui uerba: non me ipsum: sed te decipis: responderet admonitor.

IOAN
BRI.

Contemnere: sonat uitium percussa maligno.
Respondet uiridi percussa fide lia lino.
Vdū & molle lutū es nūc nūc pperadus & acrī
Finēndus sine fine iota sed rure paterno
Est tibi far modicū purum & sine labē salinum
Quid metua: si cultrixque focī secura patella
Hoc satīs: an deceat pulmonē rumpere uetus
Stemmate qd thusco ramuīn millesime ducis.

Contēnere: Hor. Contēnere miser uitanda ē
iproba syren Desidia. Sonat uitium percussa: per
stat in metaphora uasis: per quā oñdit: quicad-
modū fictilia male cocta emptōri uitini indicat
si percussa fuerint: ita & desidiosos nullius virtutū
inueniri. Maligne respōderet: dec̄st &. Fidelia: Fidelia:
uas fictile: dicta q̄ fideli recōdita seruet. Vdū
& mol. ln. es. a meraphora nō discedit. i. rūdis &
sine aliq̄ iſtruris cognitōe. & ideo deniū refor-
mādus: qđ est lutū quod nōdū alie⁹ uasis sermā
accepit: sed rūdis tm ē mala. Nūc nūc pp̄e. i.
ei⁹ ppatōe formādus. Sed rure pa. Est ri. f. m.
ironia ē poetæ occurrētis excusatōibus desidis
q. d. nō miḡ ē si sī liberalibus studiis & uitutib⁹ nō incūbis: cū maiorū diuitiis & auctoritate cōtētus cē
possis. Sed rurire pñno. i. ex agris pñnis q̄ ad uitū sint satis colligis: urā necessariū nō sit te uitute q̄
rere. Far. mo. l. hinc erūp̄t indignatio: cū nec locuples sit po. ro. farre tm̄ trecētis annis usū fuisse tra-
didit uerius auctore Pl. Purū & sine labē sa. q. d. p̄ ironiā: iā maior tuorū gloria & auctoritate cōtētus
estē debes: cū iā tibi salinū & patella maior tuorū gloria quōdā in sacris uteban̄t: tibi relicta sint: nā sa-
lino & patella uteban̄t ad sacra: uñ. C. Fabritiū scribit Valerij patellā deo⁹ & salinū habuisse. Ac mi-
liū quoq̄ papū addit cū hereditatis noī ea accepisset: religiōis cā a se abalienāda nō purasse. Purū: i.
defecatū. nā salinū argētēsi erat. hinc irridet hoī elationē & supbiā. Quid metuās: ironicos. i. nō ti-
bi metuēdū est ēt relicta uitute: cū & diues & nobilis sis. Patella se. ironice. q. d. ad quā parādā nullā. Patella.
curā & labore sustinuisti: cū eā a majoribus tuis partā accepis. Patella a patina: quā a patulo & dixe-
runt teste Var. Hoc satīs: putasne idē pēdere nobilitatē hoī parari: nō diuitiis: neq̄ ma-
iorū gloria: sed sola & ppria ai uitute iuxta illud lue. Nobilitas sola est atq̄ unica uirt⁹. Stēmate q̄
thusco. ra. mil. du. iā multi gradus: & ueluti ramī sūt pp̄qtatis i affinitate & cognatōe dispositi. Stē-
mate thusco a nobilitate thusco: nā thusci a thusco. rege filio Herculis sūt dicti auctore Festo nobilis.
simi pp̄ originē sūt habiti: nā & Lucumōes reges habebāt: & maximā oī Italiae supauerāt p̄tē hic Por.
Thusci sena rex: & Mecoenas Augusti t̄pibus: de quo Hora. Nō q̄a Mecoenas lydo⁹ q̄cqd heteruseos in eoluit
fines: nemo generosio est te: & alibi Mecoenas attauis edite regibus. Stēmate: stēma grace: larie co-
rona dī: a stephano qđ est corono: undē a latini s id uerbū usurpatū est pro statuī maiorū: quā in atrī
ā expressis: ut scribit Pl. cera. uultibus disponeban̄ singulis armariis imagines excipiētibus ut cēnt
imagines quāe comitaren̄ gentilitia funera. Semp̄q̄ defuncto aliquo torus aderat familiæ eius: qui
unq̄ fuerat populus. Stēmata uero lineis discurrebāt ad imagines pietas. De hoc ita meminit Sueto
nius in Neronie Cassio Lōgino iurisconsulto ac luminibus orbaro: q̄ in ueterē gentili stēmate Caii eas
sūt p̄cūlōris Cæsarīs imagines retinuerūt. Idē in Galba impator uero ēt stēma i atrio p̄posuerit: quo
paternā originē ad louē: maternā ad Pasiphaem Minois uxorem referret.

BAR.
FON.

Sonat uitium: optia si uitidine uasis cōfectia figulo usus est: in qua diligētissime uerba si uitidine accō
modata subiūxīt. Nūc nūc ppandus: dū tener & mollis es: & in quācūq̄ p̄tē facilē flecti p̄t. Sinc fī-
ne: nō q̄a exituī nullus futurus sit: sed sine ītermisiōe tpls donec ad finē pducari. Sed rure pñno: re-
spōsionē quā faāccre aduersarīs posset: occurrit sibi studiis uigilandū nō esse: qm̄ diuitiaḡ satis h̄fer.
Modicū far: ad nēfūrā & modū: & qđū ad uiuēdū sufficiat. Salinū: hic pro uasculo domestico salis
ponit: ut apud Hor. Splēdet ī mēla tenui salinū: pp̄rie āt pastella est: ī qua primiū dīs cū sale dabāt.
Quid metuiss: multi. ii. metu ne sibi necessaria desiūt: maiorib⁹ opib⁹ sp̄ ihiant. Secura patella: q̄ te
securū reddat. Et aūt q̄m̄ iūtūnū a patina: quo uase ad sacra utebantur. Cicero de finib⁹.

Quosdā ita nō religiosos esse tradit: ut ēt de patellā edāt. A pud Luiū quoq; legif. P̄fes sacroq; cā patellā retiūsse. Hoc satis: oñdit nō satis eē tātū fortunaq; hī: q̄tū ad degēdā uita sufficiat: cū recte uiuedi modus & scia quærenda sit. An deceat pulmonē rūpere uētis: an te inflate superbireq; deceat q̄ generoso sanguine clarus sis. Stēmate q̄ tusco ramū mille. du. Stemma græce corona est & a n̄fis pro nobilitate generis ponit. Iuue. Stēmata quid faciūt: quid p̄dest ponticē longo. Sanguine censem̄t. A pud romanos aut ut scribit Pli. Expressi c̄gra uultus singulis disponebant armariis: ut eēnt imāgines quæ comirarent gentilitia funera: semp̄q; defuncto aliquo totus aderat familiæ eius qui unq; fuerat populus. Stēmata uero lineis discurrebant ad imāgines pietas.

IOAN. C. Gensorēq; tuū censura auctore Plutarcho

BRI. maximæ oīum magistratuū reuerētia: est: pli
Cēlura timæq; ptatis cū in aliis rebus: tū maxime ad morū emēdationē. nā e senatu remouere pōt: equitibus auferre equos: notare infamia: censum agere unde nomen. lustrū condere. In qn̄ quenniū ea retinebat. Altero ex cēlorib; motu alterq; magistratu se abdicare oportebat.

Trabeate. neronē notat: sed latēter. Nam ei constat: scribit Tacitus & a nobis latius. Sa tyra sequēti recitabit: togā uirilē ante tēpus decreto scaatus maturatā: quo capessendā respū. habilis videref: decretū insup: Claudio libenter adulatioib; senatu cedente: ut uicesimo ætatis anno consulatū nero intret: atq; interim designatus p̄consulare īpliū extra urbē h̄fet: ac princeps iuuentis appellaref additū noīe eius donatiū militi. Congiatū plæbeis & ludicro circensiū: quod acqui rendis uulgi studiis edebat. Br̄tanicus in p̄texta: Nero triūphalium ueste transueti sunt: ut spectaret populus hūc decore īmpatorio: illū pueri habitu. Hinc ergo excādescit poeta: hinc fremit oñdēs anīti generositate: non aut imperatoriis ornamentis nobilitatē hominis censeris: quibus rebus Nero populo se ostēdebat: trabeate. Vocatiū posuit pro noīatiuo: ut sit trabeatus salutas. Trabeā sa

Trabea tyrica astutia appellar uestē triumphalē: ne in principē tam aperte inuehi videas. Trabeis accipio inquit Plinius uīos fuisse reges. sed augur uestē interprete Seruio docet Virgilii. Ipse quirinali lī tuo puaq; fedebat Succinctus trabea: augures ex priorib; p̄stantiorib; sc̄p; urbis eligi cōsueuerūt unde Gi. gloriaf in bruto se a. Q. Hortensio uīro clarissimo in collegium augur uestē cooptatum. Q. quoq; Mutiū Sc̄auolā uestem fuisse cōstat: quē in templo iestā ara ipsam amplexantē Syllani interfecerūt: augur licet maximog; criminū cōuictus sacerdotio nunq; mulctāt: quia nō honoris nec magratus: sed sc̄iāt atq; artis cuiusdā potius nomē est augur quæ nō potest auferri: sicut nec medico medicina: nec musico cātandi peritia. Salutas: ad id non sine indignatiōe respexit: quod ludicro circensium nero obuius Br̄tanicō uestē triūphalē iudutus eū noīe salutavit: cū & ipse a britānico noīe salutaret. Ad populū phaleras. Seisus ergo est. Hos tuos fastus & uestes tuas. i. insignia īmpatoria quibus te ostentas ad populū deser: qui ut ait Hor. Fama seruit ineptus: Qui stupet ut titullis & in magnib; Ego. n. te penitus noui. q. d. Ex hac ambitōe nobilitatē hoīs nō pendere. Phalerās: nobilitatis ostentationē sumptū ab equis qui huiusmodi ornamētis gaudent. Iuue. Magnog; artificū frangebat pocula miles: Ut phaleris gauderet equus: nam phalere proprie ornamēta sunt equorū. Vir. Pr̄mis equū phaleris insignē uictor habeto: Non pudet: mirus est ardor poeta. Non putas tibi turpe esse more nactae insani hoīs iuuere: idest nullā uirtutis priorsus curā h̄fē: sed sola maloq; ruoq; gloria efferrī. Nacte nomē est uilissimi hoīs: de quo Hor. Vngor oliuo: Nō quo fraudatis īmundus nacta lucernis. Discincti: dissoluti & intempantis. Persius alibi. Cum bene discincto cantauerit ocyma uer næ: Sed stupet hic uitio: dum nactā excusat qui uitio naturæ peccat: oñdit eoq; excusationē accipiē dum non esse: qui optima mentis ualitudine uirtutē negligunt. Stupet: attonitus est: attonitos enī appellat Cornelius Celsius: quoq; & corpus & mens stupet. fit interdū sc̄tu fulminis: interdum morbo. Vitio subaudi naturæ. Fibris increvit optimū: pingue: nam minus solertes habentur: quibus ut scribit plinius: uenter est obesus. Summa rūtuū non bullit in unda. metaphorā sumpta ab hiis: qui semel aqua īmersi: non facile emergunt: per quod docet eos: qui uitio naturæ laborent nō posse ad sanam mentem reuerti:

BAR. C. Censorem̄q; tuū: uel q̄ trabeate salutas: uel q̄ trabeam insignem uestem īdutus censorem genitilium tuū salutas: Censores uero quoniam censum agerent: appellati in quinuennium crebātur. Q uod tempus lustrum cognominatur. Primi uero censores creati sunt. C. papirius &. A. Sempronius. M. Geganius macerino &. T. Quintio Capitolino consulibus. Ad populū phaleras. hāc tuā generis claritatē & exteria ornamēta popule nō mihi ostētes. ego. n. Int̄tūscus uictatū esse cognoscō. Falerae aut ornamenta eq̄uoq; sunt. Discincti nacte: discinctos antīq; negligentes & desides appellabant. Hora: Discinctus aut perdam ne pos contra accinctos & cinctuos solertes strenuusq; uocabant. quod a te ipsa deductum est. Molles. n. demissis discinctisq; uestibus uī solent. strenui uero atq; industrii. quo sint ad res exequendas promptiores succincti incedunt. Nacta uero pro des

Censores
p̄mi

discinctus

de infamiaq; ac vulgari uito ponit quod quidē ex Horatio sumptū ē. Vigor olio Non quo frauda tis immundus uacta lucernis. Sed stupet hic uitio: uactā ipsum uitio q; in gurgite mersum. neq; uitutē a uitio discernentē. ut qui penitus intēperans factus sit culpa propemodum carcere asserit qm̄ qd perdat ignoret. p; quod oñdit eū accrima castigatione dignū esse: q; cū ingenio ualeat. incōtinensq; tñmodo sit: atq; emēdati facile possit opibus. ac fama adhuc integris desidiae luxurias sed edat. Sed stu pet hic uitio: stupidus & insanus in uitis factus est. Stupere. n. quodāmodo sensū rex habere signifi cat. Et fibris increuit opimum pingue: eius præcordia: in quib; pp̄ter colorem scientiae sedes locata ē: quū pingua esle dicar: mirum in modū insanū eius exaggrat. Et alto demersus: & tanq; in p fundam uoragine mersus nunq; ad superiora reuertitur.

IOAN
BRI.

¶ Magne pater diuum saeuos punire tyrānos.
¶ Haud alia ratione uelis: cum dira libido
Mouerit ingenium. feruēti tincta ueneno.
Virtutē ut uideāt: intabescantq; relicta
An ne magis sicuti gemuerūt æra iuenci.
Et magis auratis pēdens laquearibus ensis
Purpureas subter ceruices terruit. imus
Imus præcipites quā si sibi dicit & intus
Pallearat infelix: quod pxima nesciat uxor

¶ Magne patet diuū: saeuos exclamatio ē poe
tæ in eos qui nulla uirtutis uia incedūt. totū tñ
fremitus in Neronē ferit: q; omni libidinis gñ
ætatē suā exercuit: ut auctore Trānglo: petulā
tia: libidine: luxuria: auaritia: crudelitate flagra
ret: sed ne in principē inuchi uideatur: genita
lis oīum principū sauitia insectat. Præcas igit
deos: ut uirtutū cōtempto nulla alia pena af
ficiant: quā in uirtutē cōtemptā cognoscant: &
sic dolore neglecta uirtutis angant. q; homies
ex stoicoꝝ sentētia beatos & felices efficit. Li
bido: omnis immoderata cupiditas df: Cui Ut
Cicero: in Thusculanis scribit: subiecta sunt.
Ira excādese entia: odiū. inimicitia: discordia: in

Libido.

Vid Aug 11/
2 de ciuit
c. 7. eribit
Comento.

Perilli
taurus.

Demo
dis hist
ria

perillus.

digentia: & cætera huiusmodi. Mouerit ingenium. i. cū diu omnia libidinū genera exercuerit. Virtu
tem ut uideant: Subaudi quā. An ne magis tacitā quidē occurrit obiectioni: ostendēs eos: qui uirtu
te cōtemptra turpiter uixerūt: grauiori quidē poena affici cōsciētia uiræ turpiter acte: q; quos Phala
ris & Dionysius erueiarūt. An ne magis. idest nō magis quidē. Ordo ē: æra sicuti iuenci gemuerūt
magis: & ensis pendēs laquearibus auratis terruit magis purpureas ceruices: q; sibi indicat itus præ
cipites. A erra sicuti iuenci i. hi qui pæneū Taurꝝ: Phalaris Agrigentinoꝝ tyrāno saeuissime cru
ciabātur. Huius quū erudelitate & oī sauitia flagraret: Perillus optimus opifex: scelesto cupiēs place
re tyrāno æneum Taurū cōstruxit: ut inclusus reus subiecto igne torquetur. & uox hoīs grauiter ex
clamatis muggitū bouis imitaret. Caterū phalaris Perillū tāti muncris artificē inclusum ipso tau
ro primū graui supplicio mortis affecit. Eius sic meminit Ouidius. Vt munus munere penses. Da p
cor ingeñio munera digna ineo. Dixerat & phalaris poenæ mirande reptor. Ipse tuū præsens imbue
dixit opus: Pendēs laquearibus ensis: Hic cruciatū tāgit De modis assentatoris Dionysii Siracusani
q; cū in sermone cōmemoraret copias eius: opes maiestatē dñatus rex abundatiā magnificētā aedi
um regiag; negaretq; unq; beariorē quēquam fuisse. Vtne igit iquit tyrānus o Demode. qm̄ te hac
uita delectat ipse eandē degustare. & fortunā experiri meā! Cū se ille cupere dixisset. colloquati iussit.
hominē i aurolecto. strato pulcherrimo: textili stragulo magnificis opibus picto Abacosq; q; plu
res ornauit argēto: auroq; cellato: rū ad mēsam exīnia forma pueros delectos iussit cōsisterc. eosq; ad
nutū illius intuentis diligenter ministrare aderāt unguenta: coronaē incedebant odores. mensa con
quisitissimis æpulis extrubāt: ut fortunatus sibi Demodes uidebat in hoc medio apparatu fulgen
tem gladium e lacunari seta equina appensum demitti iussit ut ipēdetet illius beati cetuicib;. Itaq;
nee pulehros illos administratores aspiciebat. nec plenū artis argētū: nec manū porrigebat immē
sam. Iam ipse defluebat coronæ. deniq; exorauit tyrannū. ut abire liceret. q; iā beatus nollet esse. Cer
uices purpureas. i. Demodis cultu tegio ornati. Imus imus p̄cipites q; si sibi dicat: nūc ostēdit erucia
tū aī quo affligitur ex uirtute neglecta. ita. n. discere solēt dolētes. Imus imus p̄cipites. i. omni pr̄sus
spe salutis destituti ferimur. Sicq; docet lōge grauiora esse mētis uulnera q; corpis. unde ē illud Oui
Mēs est q; sennatiūctus. Quod pxima nesciat uxor. tāto dolore cōficiit: & pudore impedit ob amissā
uirtutē. ut iam cū uxore cōmunicare nō audeat. sed itus tñ rumpat.

¶ Magne p̄f diuum deum rogat: ut non alia poena prauos afficiat. quā ut uirtutis fulgorem cernen
tes. illa se caretere sua culpa cognoscāt. An ne magis sicuti gemuerūt æra iuenci: Cruciatus corporis
m̄iores esse r̄tormētis aī p comparationem ostēdit. Perillus aut̄ atheniensis æreum tauꝝ tāta arte fa
brefecit. ut iggne subito. qui eius in aluo includebat. ciulās mugire putaretur. Huius cū in Siciliam ad
Phalaridem a agri gentinōs tyrannum detulisset: tali munere Phaleris ob insitam opinionem crude
litatis suæ turribatus est. Itaq; ipsum artificem in tauꝝ trudi iussit. ut primus artis suæ periculū facret
Et magis auratis pendens laquearibus ensis Damodes philosophus Dionysii syracusatum tyranni
op̄es ac poteritiā cū extolleret. beatāq; eius uitam in tāta opulentia rex asſeteret. cū ad cōnā Diony
sius inuitauit. gladiūq; seta alligatū supra eius caput appendi iussit quo ille intercedendū conspecto
præ nūmio imminentis pīculi metu regalibus mensis abstinuit. qd aduertens Dionysius illi tyrānos idē

BAR.
FON.

uiuere atq; inter magnificos apparatus imminentibus periculis etuciari affirmauit. Laquearibus aureis laqueraria parua qdam cōnexitates in cōtigationibus testudinibusq; ædificiorū sunt q; variis coloribus adorians Vir. Pendet lichni laquearibus aureis. Imus: iimus p̄cipites. Ordo talis & sensus est: An magis affligit q; crudelissime at yraanni torqueat: q; q; cōsciētia sceleg; agitatus ad scipsum intra se loquitur. Imus iimus p̄cipites nulla salutis spc! Eran magis a tyrannis tortus cruciat. q; ille q; in felix ac miser intus cōsciētia eoq; sceleg; palleat: quæ fidissime uxori narrare nō audeat. Quib; uerbis ostēdit ai tormēta omnis cruciat us corporis supare.

IOAN
BRI.

Cæpc oculos: occurrit excusatiōe desidiosi p-

bans: illū p; ætatem nō peccare: q; nūtutib; nō inuigile: sed p; desidiā potius & negligentia: qd dicit sibi euensis: dū puer esset. Sensus ergo ē. Ne se ad rhetores cōferret sæpe cōsueuisse oculos oleo linire. ut uitio oculorū laborare nūdere tur. Tingebar ungebā. Grādia si nollē. i. si rhetorice discere nolle ex cuius p̄ceptiōc discebat declamare. Nā in scholis rhetoq; talis declamatio p̄ponebā. Catōe longe melius fuisse morte sibi cōsciecerē: q; in manū Cæsarī peruenire. Nā cū in lybia duce Scipiōe pates Pompeiāe a Cæsare supatæ delecta: q; essent caro qui tunc uticae cū pte exercitus se cōtincbat accepto clavis nūtio: omnibus rebus diligētissime cōstitutis: liberis suis. L. Cæsari: q; tūc ei pro q; store fuerat cōmendati & sine suspicioe uultu atq; sermōe: quo supiore tépore usus fuerat: cū dormitū issit: fetrum intro clā in cubiculū tulit. atq; ita se traiecit. Quē postea uticēses sepulchro splēdide mādauerūt: tū de sibi post mortē uticēsis cognomē adiuuenit. de hoc multa Plutarchus. Cæsar: siue alis p; eo in cōmentariis. Apianus. Lucanus. Grādia uerba. q; erāt de nice. Catōis uiri: tā grauis & scueri. q; ar hoc ad libg; Platonis referas: quē ante necē ut scri. A planus: legit nō placet. Quid. n. de puerorū exrcitatio ne ea cōserebant: sed ad declamationes. qbus ingenia adolescentiū exercebant. Catōis moritū: quē suadebāt mori debere. Hæc. n. erat ratio sualioris in declamatiōe. Discere ab insano multū laudanda magistro. Ordo ē. Si nollē discere uerba grādia morituri. Catōis multū laudāda ab insano magistro. Laudāda magistri. n. discipulorū declamationes laudabantur eōq; ingēnū excitarent. Insanno ualde docto: nā in p̄ticula modo actiua ē. Quæ pater adductis. nā patres gaudio affecti amicos domū ducebāt. ut filios declamātes audirent luuinalis. Quātum uis stipulate & protinus accipe quod do: Ut totiens illū patet audiat. Sudās. præ latitiae. Iure &. n. sum mii. Id p̄cipuū & potissimū erat in uoto & desiderio meo. Iure. q.d. legitimā quidē rōne ludos sectabar pucrū & cum puer essem ut nō sim accusaudus: cū ætati imbecillae obsequerē. Dexter seuio. apud antiquos ludus erat Talalotum & Thessarag. Thessera quartuor laterū crat. Talus sex in quibus p̄tita erāt denominata. alia a diis: alia ab Heroisbus: alia a claris hominibus. aut a meretricib; nō nulla uero a quib; usdā nunc in laudē. nūc in uitupationē accidētibus nomē accipiebant. & ut pollux scri. Punctū fuit. qd octo significabat. idq; stesicoq; diceba. qm̄ stesichorū sepulchre. qd erat in Hiemera urbe Siciliæ. octo angulorū fuit. Erat & aliud punctū. quod Euripidū dixerunt. q; quadraginta significaret. qm̄ uidet Euripides unus fuissē quadraginta p̄fectorum post triginta tyranuos athenis ejectos. Tessetas p̄terea cubos dici græce scribunt. & Gellius ex Varronis sententia. & Macrobius. quod Festus quoq; affirmat. astra Cubus galos uero. latine talos uocari. Julius tñ pollux diligentissimus apud græcos scriptor ostendit Astra astraga galum Tessaram esse. euni ait duo latera esse in Astragalo. hoc ē duo puncta. & quinq; quæ in hoc ut lus scribit nō sunt ut in cubis. Tessatam aut talo iuferorū esse declarat Martialis. Nō mea magnanimo depugnat tessara talo. Et alibi. Nō sum talorū numero par tessara. ut omnino astragalus testara latine Senio dici debeat: nō talus. Dexter senio propitius & utilis. Nā in talis senio & Venus lucrum afferebat. Canis nis uero damnū & iacturā. unde Tranq. in augusto talis lactatis. ut quisq; canc aut senionē miserat i singulos talos singulos denarios. cōferebat in mediū. quos tolledat uniuersos qui Venerem iecerat. Horati. Quæ dānosa uenus. quē p̄ceps alea nudat. Damnosa canicula quæ iacturā afferebat. Proprius. Semp damnosī subsiluere canes. Radereraufserret. Angustæ orca. in quā humi defixa pueri nuces iacebāt. Orca. genus uasis terrei. Buxdū. hoc ē turbinē ex buxo. quo ludo pueri exercentur. Tibullus. Nāq; agor ut p; plana citus sola uerbere turbo. Quē eeler assueta uersat ab arte puct. Vir. Ceu quondā torto uolitā sub uerbere turbo. Quē pneri magno in gyro uacua atria circū. Intēti ludo exercēt. Est. n. turbo in modū pilæ lignerū. q; ab angusto incipiēs sursum uersus in latitudinē mis- grat. unde forma turbinata noiat. Dicis ar & hæc buxus & hoc buxū. Vir. T ympāna uos buxusq; uocat berecynthia matris ideæ & alibi. Et totno rasillæ buxum Flagello: cæbra. n. scuticæ pessiōe ligyū uertif. Haud tibi inexptum. indignat in desidē. dicēs illū excusari nō posse qm̄ iam ea sit arata ut cognoscat q; mala sint. & ea oia quæ a philosophis disputerēt. Inexpertū. icognitū. Dephendere

Gāois.
mors.

Sæpe oculis mīnimi tingebam paruus olīuo. Grandia si nolle morituri uerba catonis Discere ab insano multū laudanda magistro Q uæ pater adductis sudans audiret amicis Iure etenim id summū quid dexter senio ferret Scire erat in uoto damnosa canicula. quantum Raderet angustæ collo non falier ore Neu quis callidior buxum torquere flagello Haud tibi inexptū est curuos deprēdef niiores

BAR. cognoscere curuos mores. uitia. Persius alibi. Apposita in tortos extendit regula mores. contra re-
FON: etos mores dicimus. id est uitrum.

C Sape oculos memini: si quoq; dū puer erat utilibus salubribusq; cōtemptis voluptuosa & delecta
 būlia quæfisse scribit: Vix tacite anūuit se tunc uenia dignū fuisse. ut pōre qui reg; ignoratione uitio
 ætatis deliquerit. Sed cū ipse tā sæpe admonitus sit: ad eāq; reg; cognitionē deuenerit: ut optime uitio
 um postit a uitute discernere: cū uenia dignū nō esse significat. Oliuo: oleū oculis infusum quādā
 lippitudinē representat. quā in filiis: dū parentes metuūt eos a lectiōe auertūt. Grādia uerba in orituri
 Catonis. Cato q; uticensis cognomē: ga se uticæ interemit: adeptus ē: p̄fligatis itaq; in lybia. pōponi
 anis despatis p̄tib; mori decteuit: Lōga itaq; oratiōe de aīoq; imortalitatē ad amīcos habita: lectosq;
 de eodē Platonis libto. gladiose trāfodit. In eius postea laudē Cicero lib; scripsit: Cæsar duos cōtra
 in calūniā eius cōposuit. anticationeſq; appellauit. ut cū alii plutes. tū Apianus secūdo bellorū ciuilis-
 um libro scribit: insano magistro ualde sano ac docto: in. n. prapositio interdū auget. ut Vir. Turn?
 ut infractos aduerso marte latīnos. Quæ pater adductis sudans audiret aīcīs. Solebat parētes ut no-
 mē filiis comparent ad eos cū aliqd recitatūr cēnt audiendos amīcos cōuocare. Sudās at incertū est
 an sermōis magnitudine sollicitus: an metuens ne filius male recitetur. an ob lætitia opposite recitatīs:
 an lotītā ob labore in amīcis cōuocādis. Iure etenim. merito iure ait ppter ætate puerilē: quā ludis
 cra magis q; grauia uiriliaq; delectat: Dexter senio & dānosa canicula. in tali senio pūcta sex. Canis
 uero unicū punctū cōtinet. senioris at iactus puerilis. Canis dānosus etat. Proper. Sēper dānosī sub
 siluere canes. Augustæ orcæ: orca uas est fīctile lato aluo. angusto ore ac fundo. lōgiori collo. inquā
 inter ludētes pueros quinucē infecisset uictor erat. Ab ea oracula dīminutiuū deducit. Cato de re
 rusti. Cymīnū: seniculū. rutā mentā in orculā cōdito. Ex ea quoq; nōnulli urceum atq; inde p diminu-
 tionē urceolū dīci uolūt. Buxum totquere. Turbinē ex buxo in ouī similitudinē toruata dicit de
 quo Tibullus. Nāq; agor ut p plana cītus sola uerbere turbo. quem celer assueta uerlat ab arte puer:
 Haud tibi in expertū. bonaq; artium ad virtutē ducentiuū nō es ignarus. quibus verbis ostendit. nisi
 desidiā euitarit maiorem reprehensionē meriti: q; si litteraq; & doctrinæ ignarus esset. Curuos mores
 prauos atq; distortos quæ. n. recta sunt bona & utilia iudicant:

JOAN **BRI.** Q uæque docet sapiens braccatī illīta medis
 Poīticus in sōnīs quībus indetonsa iuuentis
 Inuigīlat siliquis & grandipasta polenta.

no locū illū stabilem atq; inuolabīlē reddere: Quare cōpīt in illa dictiōe. ad quē eo audiendū disci-
 puli cōfluētes q; ante a zenoni dicebanz: postea ab ipsa porticu stoici sūt uocati. Hæc laertius. Brac-
 catīs: braccas scri. Diodo. uestes este. quas galli ad terrorē intōsas & uarii colotis ferūt. easdē graci eo Braccæ
 dē auctore Anaxitidas uocat Diodoro adstipulaf. Cornelius tacitus ita scribēs. An cecina uclut reli Anaxi-
 eta post alpes sœutia ac licētia modesto agmīe p italiā incestat. Ornatū ipsius municipia & coloniae rides
 in supbiā trahebāt & uesticolori sagulo: braccas: barbag: tegmē indutus togatos alloqueret. Braccas
 Itē uestes esse docet Sueto. in Cæsare cū ait: Gallos cæsar in triumphū ducit. idē in curia Galli brac-
 cas deposuerūt: latū clausi sumperūt. Illīta pīcta. nā in ea porticu pīcta erat pugna atheniensiū quā
 cōmiserāt Duce Xerē cū Persis dicēte Plinio. Pīnxit Polygnotas. & athcnis porticū. quæ poetīla uo-
 cat gratuito cū pater eius Mycon mercede pingeret. Paneus quoq; fratet phidiaz ēt plūtatheniensiū
 aduersus perlas apud Maratonē factū pīnxit. Adeo iā colorq; usus increbruerat. adeo ars pfecta erat
 ut sim eo pīlio lōcūcos duces pīnxisse trādat. atheniensiū. Milciadē. Callīmacū. Cynegyz. Barbaroz
 Darriū. Thyssaphernē. Medis. medoq; talis ē situs. nā habēt Parthos & Caspos ab ortu: a Meridie Si-
 thaccenē Susianē & Persida. ab occasu Adiabenē. a septētrione armeniam Dicti autem Medi a Me-
 dio offilio Medet. qui ut scribit Diodorus ibi regnauit. Inde tonfa. id est non tonfa more Vetrum.
 Virgilius. Ora puer prima signans iuontsa iuuenta. Siliquis. Siliqua species est arboris q; ut scribit
 Pli. mascotur in Syria. ioniaq; & circa Gīdū. atq; in Rhodo semper comātibus foliis. flore cādido. cū
 uehemētia odoris. ea a ionibus ceraunia uocatur Trunko fertilis. sed pomo siliqua. Ob id quidam
 ægyptiam sicum dixerunt etrore manifesto cum in ægypto auctore Plinio. Non nascatur. Hic uero
 Poeta siliquas posuit proleguminibus. Et enī generaliter significant tegumēta & foliculos legumi-
 num & cæterarū frugū. Vnde Plini? Piperis siliquas appellat. Virgilius i Geor. Grādior ut foetus sili-
 quis fallacibus esset. Et quāuis igni exiguo properata maderat. Hoc autē dicit ex Pythaguræ scīctia
 qui cū sētiret animos hominū post mortē migrare in noua corpora uel hominū uel brutorum: a car-
 nibus abstinentē esse sua sit ne siliquet edēdo in animos humanos sœuirent sed ortēsibus tautū ueicen-
 dū dicebat. unde iuuenalis. Viue bidētis amans & culti uillicus orti. Vnde aepulū possis centū dare
 pythagoreis: & idc alibi. Vel quo nō fugeret: si nūc hæc mōstra uideret: Pythagoras cūctis animalibus
 abstinuit qui Tānq; homie. & uentris indulxit nō omne legumē: Grādi. abūdāti. Polēta plurib; modis
 fieri polēta docet sic Pli. gtaeci petfusum aqua hordeū siccāt nocte una ac posterō die frigūt. deinde Polēta

molis frāgunt. Sūt qui uehemētius tostū rursus exigua aquā aſpgant: ſiccētq; prius q̄ molat, alii uero uarentibus ſpicis decuſſū ordeū reeēs purgant: madidūq; in pīla tundūt. at in cordībus eluſit: ac ſic catū ſole rursus tendūt & purgatū molat. Quocūq; āt genere p̄parato uicenis ordeī libris terna ſemi- nis lini & eoriātri ſelibras. ſalifq; acetabulo torrentes ante omnia miſcent īmola. Qui diutius uolunt ſeruare eū polline ac furfuribus ſuis cōdūt nouis ſictilibus: Italia ſine p̄fusionē toſtū ſubtilē forniam molit iſdem additis etiam Milio.

BAR. **FON.** **Q**uezq; docet ſapiēs brachatis illita medis portie². Et plāe philosophiæ: recteq; uiledi p̄cepta co- gnoſti: q̄lia ſtoici docēt. A thētis uero portic⁹ itoa fuit aq; & ſtoici: qm̄ ſ ea cōuenire diſtereſq; ſolebāt ſi appellaſti Haec quōdā pefianactia dicebat ex uaria & multa ſcīa picture polignoti teste laertio ī ze- none in hoc porticu Darii Xerxiſq; pſaq; Medorūq; regis & in grāciā transitus: & ſalaminiū illud male prāliū: & turpis deide fuga depicta erāt: Brachatis medis: brachas ſemoralia nō eſſe Galleo- tus niartius recte ſentit. Hero. de pīlis lib. v. Et genus pugnādi. eog; huiuscmodi ē. Breues arcus. ac breuia ſpieula: lōgas brachas. lōgasq; in capitib; criftas: uñ faciles captu ſunt gerentes. ī pugnā erūt Dio. quoq; ubi de galatis phrygiae natōib; loquif ſexto uolumine: ita ſcribit. Vefteſ ad terrorē intō- ſas ac coloris uarii ferūt: quas illi uocat brachas: uerū ut de lōgitudine uestium illi affenſerim ita ex- pellibus tm̄ fieri iure negauerim. Nā & ſi in ponticis locis mala frigora hirtutis brachis arceri ſcribit. Ouidius: nō tamē ex pellibus eas fieri dicit: ſed lōgiōris uilli uestes intelligit: ut paulo antea ex Dio- dorī uerbis p̄cepit: q̄ intōſas brachas ad terrorē galatas ferre ſerūt. Praterea in media dia Persia ca- lidis regionibus. in qbus brachis utunt: ex pellibus eas fieri nō eſt eredendū. Siliq; & grādi pasta po- lenta. Tenui facileq; uictu cōtentā Pythagorica āt uittā dēſcribit. q̄ cunctis aialibus abitūnē legumi- nibus & oleribus uſcebaſt. Polēta uero ut lib. viii ſupra decimū ſcribit Plinius uicenis cōtusi ordeī li- bris: terrisq; ſeminis lini & coriāndri ſelibras: ſalifq; acetabulo: milio interdū addito ſit.

IOAN. **BR.** **Littera:** **C**Et tibi quæ ſamios diduxit littera ramos Py- thagoras p.y. litterā q̄ in duas partes diuidit ſi- gnificauit nobis duas eē p̄poſitas uias: quarum dextra ardua & angusta nos ad uirtutē uitaret. Sinistra uero lata & ampla uitiis patet. Nā bi- uiū. y. litterae ab angusto incipiē ſiuētutis ſpe- ciē p̄ferti: quo tēpore hoies incerti ſunt uitia- ne. i. partē ſinistrā: an uitutē. i. dextrā ſequan- De qua littera Virgi. ſic Littera pythagoræ diſcrimine ſecta bicorni Humanæ uitæ ſpeciē p̄fere- uideſt. Nā uitutis dextrā petiſt: ardua callē: Difficilēq; aditū primū ſpectantibus offert: eā litterā alig- philoſtrati auctoritate nixi Palamedē inueniſſe crediderūt: q̄ cū olim in cōtione Achiu. Philoſtrat⁹ ſcribit forēt. atq; ex cōſueto graues noſarent. Vlices palamedē respiciēs ait. Graues achiuſi: ut testi- bus inuentionē ſibi litterae uindicāt Cui Palamedes ego ſane inquit litteras nō inuenit. ſed ab auibus inuētas fateor. Nā is (ut tradit Cornelius Tacitus) temporibus traianis ſexdecim litteraq; formas in- uenit. Ad quod Martialis respexit de Gruibus loquēs Turbabis uerus. nec littera tota uolabit. Vnā p̄dideris ſi palamedis auē: & Lucanus. Et turbata perit diſpſis littera pennis. Sed. y. litterā Palamedē a gruibus inueniſſe nec Philoſtratus nec Cornelius tradunt. Ego uero a Simonide melico. y. litteram inuentā credidero: illā ut Pli. ſcribit quattuor litteras inuenit Simōides ipſilō. zita. Capa. Omega. ad quod tradit Corne. p̄cipuū Simonidē poſt palamedē cæteras repiſlet. Et tibi q̄ ſamios diduxit littera ramos. Ordo ē & littera q̄ diduxit ſamios ramos monſtrauit tibi callē ſurgentē dextro limitē. Sa- mios i. pythagoræ. q̄ auctore Trogo Pōpeio Sami demarato locuplete negociatore patre natus eſt uir oī doſtrinaq; gñē excellentiſimus: mortuus ē Metapōti: qđ oppidū ē quo tertia Italīa regio ſiniſ- tata oī admiratiōe. ut ex domo eius téplū facerēt. eūq; p̄deo colerent. obiit āt eo anno. ut ſcribit Euse- quo Volsci Coriolū p̄diderūt. Sertis adhuc cū axtate tā grādi ſis. nōdū ad uitutē excitaris. Laxūq; caput diſſolutū. Cōpage ſoluta bene deſidiōſi hois mores exp̄ſſit. dicimus cōpagem & cōpaginē a cō- pingendo. Oscitat. qđ heri bibit & cōedit. cū aī ſecuritate ut negligēs cōcoqt. Oscitationē ex aī ocio & ſecuritate puenit. oscitātes iḡ ſecuri & nihil puidētes. Terē. Amato metu inī ſcitatēs opprimi. **Oſcita- tio** **BAR.** **FON.** **C**Et tibi ſamios diduxit littera ramos. Nō te fugit. n. quēadmodū pythagoras uitutis: uitioq; u- am ſimiſitudine ipſilō litterae demōſtrauit. Ea qdem a grāciā ita pingit. ut in duos ramos aliq; in dexterā lōgiōr diſcindat. Samios āt ramos pp Pythagorā Samiū dixit: nō q̄ litterae huius inuentor fuerit. ſed qm̄ hois uitā in huius litterae formā primus diuiferit. Hois. n. primā ātatem incertā eſſe dicebat q̄ppe q̄ nec uitiiſ nec uitutib; penitus iſhāreret. poſtea biuū ipſilon litterae a p̄ia adoleſcē- tia incipe. quo tpe hoies dextrā aut ſinistrā uitā cū quadā electiōe capereſſerent. Huius uero litterae for- mā palamedes q̄ ad Troiā pugnauit et gruū uolatu aſſumpſit. ut ſcribit philoſtratus uolumē quarto. qđ & Claudianus oīdīt. pendula ceu paruſ mortuæ bella coloniis Thracia cū tepido pmutā ſtrimo- na nilo. Ordinib; uariis p̄ nubila texit alis littera. Peinariſq; notis inſcribit aer. Laxūq; caput cō- page ſoluta. Aptum ſomno caput pp Caluariae futuras dixit. quaq; ut Celsus. viii. ſcribit. duæ ſup- aures tempora a ſupiore capitib; pte diſcernūt. Tertia ad aures p̄ uerticem tendens occipitiū a ſum-

mo capite deducit. Quarta ab eodē uertice per medium caput ad frontē pcedit: Oscitat hesternū oscitādo euaporat qd ea comedisti. Oscitare āt est os totū adaptare. quod interdū excitatis a somno evenit: interdū & desidia quædā sit: unde & oscitatio: & oscedo deducit. A. Gelsus lib. iiii. Sed cū ille deietasset inuictissimū sese & repugnātē oscitatiōe uictū teneri q eo uitio qd escedo appellat: tū no tæ iā destinata: exemptus ē. Disluris undiq; malis. Hoc oscitatiōbus pp futuras malaꝝ accidit. Male .n. Celso auctore in summa pte singulas trāuersas suturas habent. A mediisq; naribus aut supioꝝ dentium gingiuis p mediū palatū una pcedit: aliaꝝ trāuersa idē palatū fecant.

Est aliquid quo tendis: & in quo dirigis arcum
An paſſum ſequeris coruos: teſtaq; lutoque:
Securus quo pes ferat atq; ex tempore uiuīs:
Heleborū fruſtra: cū iam cutis ægra tumebit
Poſcentes uiideas: uenientiſ occurrere morbo
Et quid opus cratero magnos pmittere mótes.
Díſciteq; oīmiseri: & cauſas cognoscite rerum
Quid ſumus: aut quidnā uictū gigniūr ordo
Quis datus: aut metæ quā mollis flexus & ūde
Quis modus argēto: quid fas optate: quid aſp
Vtile nūniuſ hēt patriæ charisq; propinquis
Quantum elargiri deceat: quē te deus eſſe.
Iuſſit & humana qua parte locatus eſt in re
Diſce: neq; inuideas: q multa fidebia putet

mīneſ & tate iuuenili ſummo ſtudio bōis attribuſ & diſciplinis inuigilandū eſſe: cauēdumq; ne uitia i nobiis inuereraſcāt: q ut in corporibus inueteratio morbi ægtius depellunt. Heleborū herba ē: q ue Elleborū ratrū a latiniſ uocat. qua cerebꝝ & bīlis purgant: & ut diximus: hoīs infanția emenda t. Cutis ægra res. tumebit: in hydropiſim incederis: quo morbo cutis inflat. Et quid opus cratero: Crater⁹ nobilis me ueratrū dicus. de quo Hora. Non eſt cardiacus crater⁹ dixiſſe putato. Hic æger. eiſdē noīs fuit & magni aleſ etateruſ xādrī dux. Magnos mótes. i. magnos theſauros. hoc de puerbio tractū ē hic. Terē. nō mō aurī mō ſteſ pollicēſ. hic ſenſuſ ē. Si in adoleſcētia & aīnis florēribus nō didiceris. nō ē ut ſperes multa pollicendo magiſtriſ & phis. q diſcenſiū medici dici poſtunt erudiri poſſe ſupetueniēte ſeneſtute. Diſcitoſ miferi. ſatyrica ē exclamatio miſerationiſ plena: p quā hōttaſ hoīs ad philoſophiā: & cætera bo na rū artiū ſtudia. reliquātq; aliis opes & diuinitias. qñ melius nihil ſit: q ingenii uitib⁹ gloriā q̄tere. Cauſas cognoscite rex. hoc ē philoſophiā naturalē. q circa rex cogniſiōne uerſaſ. Quid ſumus. hoc p tinet ad philoſophiā moralē. q.d. nos oēs diſciplinas & ſtudia iequi debete. Aliq ita in terptant: q fra giles ſumus. ac ſi dicat. cū uita ipſa qua fruimur breuis ſit debere nos iuxta illud Saluſti: q maxie longā efficere uitutis ſplēdore q cū oīa breuiſ elabaniſ ipſa clara æternaq; habeſ. Vir. Bteue & irreparabile tēpus Oībus eſt uitæ. ſed famā extēdere factis. Hoc uitutis opus: alius ē ſenſuſ & melior. nos reminiſci debere nos natos eſſe hoīs rōniſ capaces & Brutis rōne diſcerni quā ſequi nos decet. Ergo diſcrite quid ſum⁹. i. ſeite nobis a natura datā eſſe rōniem. ex qua uita noſta pēdeat: & ita cū ſupiorib⁹ cōiūm gaſ. ut intelligamus ideo diſdiſios uirtutis curā nō habere quia eoꝝ uita rōne nō gubernet. Aut quidnā uicturi gignimur. ut hōesta & recta ſequamur natū ſumus. Ordo qdatus: quo ordine ex coledia ſit uita noſta. q quidē talis nobis pſcribit. ut nemini iniuriā faciamus. Vnūcuiq; qd ſuſi ē redamuis. Deoībus bene mereamur. Hic ordō ē & regula q nobis uiuendū eſt. Aut metæ quā mollis fle xuſ: quātito & mollit. i. ſine ſtrepiuſ hæc aetas noſtra diſcidat. q ex floreſcente in ſeneſtutem. q mox declinat. uñ luue. Obrepit nō intellecta ſeneſtus: & ita monet qñ. ut diximus uita nīa bt euī ſit nos q maxie uirtute lōga efficere debere. ſupta ē trāuatio ab equis q circa metas in cīco currebat. Metæ. i. finis & termini uitæ. Vir. Metasq; dari puenit ad æui. Et uñ ſubaudit incipit. ut ſit ſenſus. ſeite noſtrā originē duci a mortalibus. & ideo nos eſſe mortales ut oīno nobis recte uiuendū ſit. Quid mo- dūs atgēto. ac ſi dicat auaritiā fugiendā eſſe: & ea tñ q ſatiſ ſint ad uictum cōpa rāda. q oīa ex philoſophia morali habent. Quid fas optare quid optandū ſit. ut intelligamus nihil a diſis peti debere ni ſi ut aiebat Soctates. tribuant bona. unde emerget illud luue. Nil ergo optabunt hoīs ſi cōſiliū uis. Per mitteſ ipe expendere numinib⁹ quid cōueniat nobis: rebusq; ſit utile noſtris. Hoc ideo dicit poe- ta q ſtuli cōtraria optat: & pauci ſunt qui qd optandū ſit cognoscāt. unde luue. Quid. n. rōne tīme- mus aut cupimus: qd tā dextro pede cōcupiſ. ut te conatus nō poeniteat uotiq; peracti! Quid aſp Vtile numus habet: pecunia ob id inuenta eſt. ut uñ iā in tetrā defodiāt. ſed ut egentibus ſubuenia

mus ad eā sīgī utilitatē parari debet. ut partim nobis partī aliis p̄dēsse possimus. Asper: pp sculpturā. qđ Pli: oñdit loquens de poculis: ea erat excisa in asperitatē Vir. Cymbiaq̄ argēto p̄fecta atq; ala pera signis. Patriæ carisq; propinqs: partiae. n. caritati nihil denegandū est: & pp inquit cadē ratione adiuuādi. Quē te deus esse: fac inquit memineris deū uelle te bonū esse & iustū. Humana qua parte locatus es in te. q.d. cū in rebus humanis uaria sint aialii genera: tc hoīem esse leitor: cui soli rerum administrandas: rō cōcessa ē: & ideo uō seritatē: sed humanitatē exercendā esse. Ne inuidas q̄ multa fidelia putet: hinc docet auaris diuitias esse relinquēdas: & præ uitute oīa patuſfacienda esse. Hæc est quæ p̄cipit philosophia moralis. Fidelia: geniū uasis in quo optime seruanē ſallamenta.

BAR. FON. C'Est aliquid quo tendis. Propoſuisti ne aliquē finem ad quē pergas: an uero uagus & fluctuās etras. Er in quo dirigis arcū. A sagittario tractū cest. signū quo sagittā dirigat inspectati. An paſſim ſeq̄ris coruos teſtaq̄ lutoq̄. i. an more coruoq̄ nullo certe meaq̄ uolantiū p̄ cenō ſam ſtratamq; uiā duce riſ. Coruos autem pro prauis: & a uitute deuantibus: ſine ullo teſpectu ponit: luuinalis. Dat ueniā am coruia: exat cēſura colubas. Nō nulli quod luto ac lapidibus coruos infectef legunt. Helleborū fruſtra cū iā cutis ægra tumebit. Optima ſimilitudine utif. Sicut. n. morbo anteq̄ uires adaugeat occurendum eſt quoniam illi Ingrauescit fruſtra remedium adhibetur: ſic uitis anteq̄ illis occupemur repugnandum eſt. Nam ubi in animis noſtris penitus inſiderint: difficultim edemouentur. Et quid opus cratero. nihil opus ē diſpata ualitudinc. Cratero magna p̄mia polliceri. Craterus qđē in ſignis medicus auguſti tēpeſtate floruit. de quo Hora. in ſermōibus. Nō eſt cardiacus craterq̄ dixiſſe putato.

Magnos montes: antiquum dictum: in eos qui nīmis magna temere pollicenf. Aut metā q̄ molliſ flexus. Per metā ſimilitudinē ad monet ne a uitute ad uitia dilabamur. Meta uero a metiendo dī terminusq; ac ſignū. quo cursus intendit: ac circa qđ circuli aurigae uertunt. Moris. n. erat Septies metā lustrare. Proper. aut prius inſecto depositū prima cursu. Septima quam metam triueritāte rota. Hanc cōſuetudinē poſtea Domi. inuertit & a ſeptena lustratiōe ad quinā rededit. Suetōnius in eius uita. in his circēiū die quo facilius centū miſſus pagere singulos a ſeptenis ſpatiis ad gna corripuit. Asper nummuſ. Numi ſigno impressi cōtractādo dīgitis aperit ſunt. Cōtra non ſignati leuigati & ppoliti ſūt. Numi uero (ut A. risto. i ethieis refert) non a natura: ſed a lege mons dī. eſt induetus & ueluti ſubſidiū cōmutādaḡ terum cōpoſitus. Et humana qua parte locatus ē in re. Q̄ uo in gradu reḡ humana: locatus ſis & quā facultatem reḡ obtincas: ne plus miſius ue facias quā cōditiō tua ferat. Nec inuidas: quod multa fidelia: nec luore afficiaris: quod aliquem diſtiorē cernas: & qui penariū multis rebus refertū: habebat quas umbri marſiq̄ clientes ſibi donarint. Putet. tam diu feruata ſit ut putorē graueq̄ odorem redoleat.

IOAN BRI. Penu: C'Penu appellatione penus intelligimus Auctore Gelio: ſoia eſculenta: & poculenta i uſum totius anni. T. Terē. cū in cellulām patris omne penū cōgerebā. Horatius ppter frumenta penusq; hic aut posuit peniſ pro reconditorio rerū. Locupletē. locupletē. A. Gelius dicit putat q̄ ſi loca plāraq̄ tenentē. Vnibris: umbrosq; gēs antiquissi: na italiæ exiſtimat: ut quos umbrios

Locu ple. umbrī a grācis putent diſtos quod ſi ſundatiōe terrarum imbribus ſuperfuſſent. Tercenta coram oppida thufci debellaffe reperiuntur. Pinguis ob generosum olea: liquorem. Nam auctore plinio: hoc certamen huānæ uoluptatis tenuere. Piper apud

Piper indos p̄cipueq; in fronte caucasi ſolibus oppoſita gignitur: arbor autem quæ piper gignit in uiparis noſtris ſimilis eſt: piper quod candidum dicitur i precio eſt: idq; cibariis addebat. Hora. primus & inuenior piper album cū ſale nigro. Pernæ: cam partem in ſue accepit: ut antiqui: quæ cruribus coniuncta eſſent. Ita enī ſcribit Cato. Cum pernas emeris ungulas carum p̄cēdit. Plini. tamen pro cruribus accēpit: cum ait. Caſtrantur foeminae ſuſpēſe pernis prioribus. Marsi: populi apuliae abellinares antea appellati. Clientis. clientes dicuntur qui magnos viros ſequuntur. quāſi colentes

Nam romulos auctore Festo cum plābem tuam eſſe: uellet. cam inter patres diſtribuit. ut corū opibus defendetur. unde nunc primū & patrocinia & clientelæ inſtituta ſunt. Monumenta: dicuntur

Mena quæcunq; relinquentur ad memoriam. Clientes ergo. ut benefiſii accepti memores eſſe uideantur aliquid donant: quod ſui ſit memoriam conſeruatū. Menaq;: pifeis eſt marinus: qui colorē. ut ſcribit Pli. mutat nam hyene candidus. æstate fit nigrior. Hie aliquis de gente hitcosa centurionū mira urbanitate: dum rationes aspernantis recitat: eos percutit: qui & uitutes & viros virtuosos cōtemnunt. Hie pro tune. Gente hitcosa: hiſpida. hiſuta. quæ tantum laboribus & militiæ ſūt apta: nam fruticantibus pilis ſub alis hitcosi dicuntur ob ſectorem hitcinum. i. quæ ad militiam putabantur idonei. luuinalis. Sed caput intactum buxo naresq; pilosas Adnoret. & grandes miretur Lelius alas. Centurionum. i. militum: ut alibi. Dixeris hæc inter hitcosos centuriones. Centuriones dicit. q̄ centuriis p̄fint: quarum centurius eſt numerus. Quod ſapiō ſatis eſt mihi rationes contemnetis philofophiam.

In locuplete penu defenſis pinguibus ūimbris. Et piper & pernat marſi monumenti clientis Menaq; quod prima nondum defecerit orca. Hie aliquis de gente hitcosa centurionum Dicat quod ſatis eſt ſapiō mehi: nō ego curo

BAR. In locuplete penus in copioso atque abundantis poenario. Locuples uero locorum plenus: quemadmodum
FON. pecuniosus a pecorum copia: assiduus ab aste dando cognosatur. Penus autem omne esculentum poenile-
tumque significat. Penatus nero locum intra domum in quo penus i.e. ponit. Est autem penus quartae declina-
tionis in genere masculino & foemino: neutro uero tertiae: nam hoc penus penoris: ut pecus pecoris
facit. Hora primo lib. epistolaz. Annonam prospicit: poterit frumenta penusque. Virg. in masculino vel foemino posuit. Cura peni struere: & flaminis adolere penates. Vmbria: Vmbria regio ab apennio ad
adriaticum inscp simptendit dicta quod inundatione terrarum imbribus superfuerit. Et puer a pede perna di-
cta est cum toto pede fallita. Cato de re rustica: & eo addito ungulatum de petna. Marsi monimenta clien-
tis ob eam cam a clientibus missa: ne e memoria patronorum excidant. Monumetum enim est quicquid
de aliquo et nos monet. Marsi uero populi ultra picensi pelignis & marucini vicini sunt. Meuag:
mena pscis est colorum mutans: candida enim hyeme Plinto teste sunt: & state nero nigriores. De ge-
te hircosa: an inculta & horrida militarium more: an portus graue oleni & fetida eiusmodi hirci sunt:
ut pote quae libidinibus: luxuique intenta a disciplina degenerarit.

JOAN
BRI.

Esse quod arcēsilas: erūmnoſiq; ſolones
Obſtīpo capite: & fugientes lumine terrani.
Murmura cum ſecum: & rabioſa filētia rodūt
Atq; exporrecto trutinantur uerba labello
Aegroti ueteris meditantes ſomnia gigni.
De nihilo nihil: in nihilum nil poſſe reuerti.
Hoc eſt cur palles: cur quis nō prādeat: hoc ē
Iis p̄ populus ridet: in multumq; toroſa iuuentus
Ingerminat tremulos naſo crispante cachinos.

athermīēsibus tāto cū tēpamēto:ut parē ḡsam teste iū
natuss in sūma p̄tius eēnt dissentione. Q̄ib⁹ si athē
Valerrini habituri fūssent impīū. Idē oraculi iudicie
ti tyrānidē fugisſet: mortuus est anno aēta'is octoag
uersan⁹:nā etiina auctore Cicerone est ægritudo la
p̄te obſtipo multū ſimilis nietuēti. Columella loquē
obſtipæ ſues transuersa capita ferat. Trāquil. in Tyl
ſilētia:tractū a canib⁹ q̄ in rabiē uerſi nescio quid ſe

Aegroti ueteris me. so. appellat asperrator uitutis q̄ phi dis putat & disserunt: tanq̄ semnia ualitudo dinarii bonis. Meditates: emulatio est Horatii. Nescio quid meditatis nngaz totus in illis. Cigni: de nihilo nihil in nihilo n̄ pos. re. sult cōis opinio apud phos: quā inter ceteros auctore Laetio maxime pbauere Epicurus: Diogenes: Themidis filius: & Democritus: cū de m̄ scī & tēḡ creatione loquenter: nihil ex eo quod nō sit fieri: neq̄ in id quod haud quaq̄ sit cortūpi. Quæ nūc ut subtilia & ociosa irridet aspernator n̄ ritutis cōtemnens phos: qui talia inuestigent. Hoc est cur palles: uerba irridētis phos: quos per irrfisionē ex eo pallescere dicit: qđ nimis studeat. Cur quis nō prādeat: liberaliū. n. artium scriptores parce uiuunt. inde iuue. Tūc utile multis Pallere & toto uinum nescire decēbri. His populūs ridet: pli a uulgo derideri solent: ut Persius alibi docet. Nec qui abaco numeros: & secto in puluerē metas. Scit risisse uafet multū gaudere paratus. Si cynico barbā petulās nonaria uellat. To rosa: carnosa & pulposa: quo uocabulo utimur & in rébus inanimatis: ut sāpe est apud Pli. Cachios risus ūmoderatos. Inspice nescio quid trepidat mihi pectus. insurgit poeta in eos qui tanta sunt in temp̄ rāntia. Ut quanuis ualitudinarii sint cupiditatum tamen illia superare non possint. sed ita inleruiant: ut grauiori contracto morbo moriantur. Hos igit̄ poeta ridendo percūtit ostēdens q̄ turpe quemq̄ miser sit hōc in cupiditati & corporis uoluptatibus succumbere.

CArchesylas: Scythi hic filius patria pitaneus: clarusq; phis fuit: & aetatis anno quinto & septuagesimo obiit. Erūnosiq; solones: laboriosi. studio. n. sapia dediti: ceteris rebus omisimis multos labores pferunt ob qd erūnosi cogi ominant. Solon uero patria Salaminius exerestitat filius athenis maxie claruit: sed pīsistrati tyrranidē fugiens in eypro: tandem octogesimo anno aetatis moritur. Obstippo capite tristis severo ad terrā inclinato. obstipi dicunt: ebuscola tigent: & in huius ergo capita inclinata sūt

Exporrecto labello. Labra interdū cōtrahīn̄: us: iure dī exp̄tigimus: atq̄ extēdīmus. Q uis autē interloqñēdū uerba s̄pōderant labra quodāmodo extēdere uident̄. Gigni de nihilo nihilis: & Desmocritus abdetites & Dioge. Apolloniates: & Epicurus: & philosophi fere oēs nihil esse quod sui originē non hibeat. Neq̄ quicq̄ ex nihilo gigni posse: aut in nihilū id quod aliquid ē cōuerti posse: sc̄ ipse runt. Oia. n. ex aliqua re fieri necesse cē dixerunt: qū si quod desfuit interiret in id qđ nō est. Oia iādu

dū interissent: quū ea nō eēnt in qua dissoluerent. Torosa suuētus: ualēs & robusta. Tori. n. partes mēbrōs heruōsae calosaeq; de in se ppemodū collecte suūt. Valerius flaceus: pruīt horrēdosq; toris informib; artus: qd & de uenis quoq; quū uariū in morē qbusdā in locis turgescūt. dicit. Celsus in vīt. Ac per ipsos uenias toros inaequale est. In herbis quoq; eodē Pli. uerbo uīt: nā de innula scribēs ait. Breuior his est sed torosior amariorq; innula. Itē de brassica: alii in orbē porrecti: alii in latitudinē torosi. Item de asperagis: qui caulem educens tempore ipso quo fatigarus est in toros stringitur.

IOAN

BRI.

Fauces.

Surren-

Vini ge-

Mephī-

Triens.

Pulmen-

taria

Clinspice: uerba suūr ægrotantis. Trepidat:

palpitat. Craniis halitus: difficilis & olēs. Fau-

cibus physicū est laborantē stomachi cruditate

grauem olētiā emittere. Fauces auctore Pli. uo-

canē sūmū gult: exq; numero tm plūali. Q uī

dicit medico. Ordo est: q dicit medico q supra

dīcta sūt iussis regescere rogauit sibi loturo sur-

rentina lenia de maiore domo postq; terrīa nox

uidit uenias cōpositas currete. Venas cōposi-

tas: pulsū arteriæ gerū. De maiore domo. i.

diuītis. Lagena genus uasis. Modice sitiēte

pax capaci. Surētina auctore Pli. cōualeſcēti-

bus maxie phata erār ppter tenuitatē salubrīta

temq;. Tiberi⁹ tñ Cæſar dicbat cōſenſiſſe me-

dicos ut nobilitatē ſurrētino darēt alioq; eē ge-

nerosum acerū. C. Cæſa. qui ſucessit illi nobī

lē uappā. Surrētina dicta ſunt a ſurrētīnī nōn

tibūs cāpantæ. Lenia tcnuia. Tria. n. ſunt ui-

ni genera auctæ dulce & lene. Sihi loturō. i. q

balnea ingressurus eſt. Heuſhone tu pales: uer-

ba medici reuifent: ægrū. Nil eſtruerba ægro-

ti aſpnātis monitiones medici. Videas tamē

ſtud: uerba medici bene cōſulētis. Surgit tac-

te tibi lutea pellis: ſubaudi nam. Lurea coloris

crocei: qd in infirmo pessimū eſt signū. At tu-

dererius palles: tm abeft ur capiat cōſiliū medici: ut ultro etiā irrideat. Ne ſis mihi tutor: curator q-

lis pupilliſ adhiberi ſolet. Hora. Siue ego prauē ſeu reſtē hoe uoluī: ne ſis patru⁹ mihi. Iāpridē hūc

ſepeli. q.d. eū a quo regēdus erat: nō ſe ipm bene exiſſe: qſi qdē anrc ſe mortuus ſit: qua re infert: tu re-

ſtas quē ante ſepeliā q moriar. Aemulatio eſt Hotatii. Oēs cōpoſuit felicēs: nūc ego reſto. Confice.

Perge tacebo: medici ſūr uerba irati & diſcedentis. Atq; albo uentre lauatur: nā ante coenā romā-

ni auctore Celsi exercebanf: poſt eā exer citationē balnea ingrediebanf: qd & Appianus alcīadri⁹

indicas loquēs de Catone uicēſi. Circa uesperā a balneo ad coenā trāſiit. Idq; ēt ab anriq; obſetuatū

oñdit. Vit. cū ait. Littora acna locāt alii flāmasq; ministrāt. Tū uictu reuocant uires. nā auctote Ser-

uio grāmatico aena pt ita erāt a trojanis ut ſe ante lauaret quā coenārēt eū heroicis tpib⁹ carne elixa

nō uescerent. Albo uētre: pallido. Hor. Vides ut pallidus omnis Coena defurgat dubia. Mephites

ſulphureas halitus graues & olenres. Mephitis aūr odor eſt naſcens ex terris ſulphuratis. Virgi. Sa-

uamq; exhalat opaca mephitis. Sed tremot īcer uina ſubit: ex nimia repletione & eruditare ſtoma-

chi in conuīliis ohrepunt tremores & repente moriunt. luuc. Hinc ſubite mortes atq; intestata ſe-

neſtus: hinc erūp̄t indignatio poeta. Calidūq; tridentē: genus eſt uasis potorū. Mar. Cū potes ame-

thistinos triētes: & nigro madeas optimano. Itē genus nūmī. ſuue. Quem porrigit ore triētcm. Pul-

mentaria: pulmentariorum appellatione omnia ciborū genera mitiutissima intelligimus: a pulte de-

noiata: ur ſcribit Pli. Hora. Tu pulmentaria quātē ſudādo. Seruius quoq; in buccolicis dicit. Testile

eſſe nomen mulieris rusticæ: quā in efforibus æſtu fatigatis diuersa genera herbae contundens pul-

mentarium iis parat. Hinc turba consuetudo fuſt majoris ætatis ut funera ad tubam efferētur. Vir-

giliiſ. It eclo clamorq; uirum: clangorq; tubarum. Minoris uero ad tibias. ut Statius de archemo-

ro. Tibia cui tencros ſolitū deducere manes: Id quoq; ſeruatum fuſſe in funere eius corni q Tyberi

um deinde Germanicum & Druſum cæſarcis noiātim ſalutabat Pli. ostendit: eū air. Cōſtratū lectum

ſup æthiopū duog; humeros pcedente tibicīne: & coronis oīum generq; ad rogū uſq;. Beatulus: qui

beatus ex iſtiniabaf & diues. Alro lecto nobili & diuite: inuidioſe hoc dicit. Nā in lectis funera dcſe-

rebanf. Suero. loqns de funere Cæſaris. Lectū pro roſtris in forū magfatus & honoribus functi detu-

lerunt. Lutatus. pſuſus a luto deriuatū. Crassis amomis: in inuidiā tempore ſuo: hoc dicit: qb⁹ cor-

pora mortuog; aromatiſ⁹ puncta ſepeliebanf. Persius. Vrnae oſla in odora dabit. Pli. loqns de unguē

ta acutiora ſiūt coſto amomo. quā maxime nares feriant. Crassiora mirra: ſuauitoraq;. Medicat au-

Inſpice nescio qd trepidat mihi peſt̄: & agris
Faſcibus exuberat graui. halirus inſpice ſodes

Q uī dicit medico iuſſus requiescere: poſtquā
Tertia composita uidit nox currere uenas.

De maiore domo modice ſitiēte lagena
Lenia loturo ſibi ſurrentina rogarit

Heus bōe tu palles nihil eſt uideas tainē iſtud

Q uicquid idest ſurgit tacite tibi lutea pellis

Artu deterior palles ne ſis mihi tutor

Iampridē hūc ſepeli: tu reſtas perge tacebo

Turgidus hīc epulis: atq; albo uentre lauatur.

Guttur sulphureas lēte exhalante mephites

Sed tremor īter uina: ſubir: calidūq; tridentē

Excudit e manib; dentes crepuere rerecī

Vnēta cadunt laxis hīc pulmentaria laboris

Hīc tuba catidela: tandemq; beatulus alto

Compositus lecto: crassisq; lutatus amomis.

tem utiliora croco acerrima per se amonio. Hoc est capitis dolores facit. Amemū gen⁹ frut⁹ pal⁹ mi altitudine: cuius uua in usu est indica. Laudat q̄ maxime punici mali foliis simile: nec rugosissim⁹ amom⁹ llore rufo. nascit in Armeniae parte: quæ uocatur Oecne. & in media & in ponto.

BAR. Inspice: sc̄otinētiā desidis: delicatiq; uiri carpit: q̄ cū paucoꝝ dicit abstinētia sanari posuit cōtra: me dico p̄cepta balneo ac uino utēs in grauiorē morbi recedit: unde mors tandem cōsequit. Inipice asit ab ægrotatē ad mediciū dī. Nescio qd uel ægroti paꝝ quid morbi esse dicēt: s: uel medici potius uerba sunt ignorare se qd inspiciat aſſerentis. T̄ repidat mihi pectus: notæ aduersæ ualitatem futuræ sūt ut Celsus ēt lib. ii. refert: si dolor p̄cordioꝝ est: aut totius pectoris: aur si spūs grauior est. Postq̄ tertia cōpositas uidit uox eurrere uenas. Medicinæ Persius nō ignarus ea pfecto ponit quæ ueteres medici obſeruauerūt. Celso. n. auctore lib. tertio: ubi corpus ægrotare incipit: q̄uis unā febris accessionē sequuta integritas es: tñ q̄a tertiana timeri pōt ex p̄tādū est dies tertius: & ubi accessionis t̄fis p̄teriit: cibis dādū ēt exiguus q̄a quartana quoꝝ timeri pōt. Hic aut̄ die tertia cū uideret febrim nō reuer t̄sſe: tanq̄ omni piculo liberatus ad pristinū uictū & incōtinētiā rediit. Modice sitēte: Cui ad summū librū paꝝ desit. Lenia surrentina. Tyberius Cæſar: ut scribit. xliii. lib. pli. cōſensilē dicebat medicos: aut nobilitarē surrentino uino darent. Surrentini aut̄ mōtes & cāpania uicini massicis gauranisq; collibus sunt. Heus bone tu palles. Medicī uerba sūt ne se lauct: ne ue largius uino utaꝝ: qm̄ palleat Nihil est ualitudinem æger dissimulat: quo possit solitæ incōtinētiæ indulgere. Videas tñ admōet medicus: q̄uis a morbo liberatus sibi p̄si uideat: caueat iñ qm̄ curis eius tacite intumescat. At tu de terius palles: modico cōuiciat: p̄monens ne sibi tanq̄ custos & tutor sit. Perage tacebo. Nullū sē ulte rius uerbū factū p̄mittit medicus. Turgidas hic ex pſona sua poeta loq̄: oīdens hūc tādem ob incōtinētiā interiſſe. Gutturē sulphureas lente exhalatæ mephites. Ructus & exhalatio crudi stoma chī signa sunt. Mephitis aut̄: cū terra putor fit ex aquis maxie sulphuratis atq; etiā corruptis pueniens: p̄cr trāſlatōem ad grauem tuatōis odorem rettulit. Calidūq; trientcm. Et si tricns est tertia af ſis pars: pro calice tñ hoc loco ponit: qui tertiā sextarii ptem cōtinet. Calidū uero dixit: uel q̄a tādiu calicem manibus potādo antetremorem aduertitatis febris tenuerit ut eū calcetecerit. In quo ſūma arte longā eius potationem incōtinētiāq; reprehendit. Vel ad calidā potionem retrulit. Iuge. Quādo uocatus adest calidaꝝ minister. Hinc tuba funera ad tubā efferebanſ. Virg. de pallāt. It cālō clāmorq; uig; clāgorq; tubaꝝ. Beatulus alto cōposiſns lecto: crassisq; lutatus amonis. Beatū ut scri. pli. hoīem etiā in morte luxuria fecit adhībens urendis defunctis p̄ficioſa aromata: quæ de corū ſacrī conueniebant. Lutatū autem pro oblito & unguentario ponit. Cadauera enim uariis aſomatibus con diebantur: amonio præſerrim⁹: cuius uua iñ uitæ perſimili labruscæ in india nascitur: frutice ueneno ſo: palmi altitudine. Oritur & in armenia & in Syria: & in media & in ponto.

JOAN. In portam rigidos calcis extendit: at illum Hesterni capite induto subiere quirites.
Tāge miser uenas: & pone in pectore dextram
Nil calēt: hic ſummōsq; pedes attinge: māuſq;
Non frigent: uifa eſt ſi forte pecunia: ſiue
Candida uicini ſubrisit molle puella:
Cortibī ſalit: pōſitum eſt algente catino.
Durum olus: populi cribro decuſſa farina
Tentamus fauces tenero latet ulcus in ore
Putre quod haud deceat plābeia radere beta
Alges cū excuslit mēbris timor albus aristas.
Nunc face ſuppoſita feruſcit ſanguis: & ira
Scintillant oculi: dicisq; facisq; quod ipſe
Non ſanī eſſe hominis: nō ſanus iuuet oreſtes.

perantibus animi cupiditatibus ratlone contineri non poſſunt quin ita ferantur ut iis nihil infantius habeatur. Tales igitur poeta derider docens nihil homini miserius q̄ animi uitii laborare: itaq; induc hominem ægrotum qui medicum de ualitudine consulat. Miser nominariuus eſt. i ipſe æger miser ſubaudi ait. Nil calēt hic pronuntiatue legendum eſt: uerba ſunt medici negantis cum cale re. Non frigent: uerba medici ostendentis nullum prorsus eſſe ſignum ægritudinis. Viſa pecunia hic ostendit hominis auaritiam. i. ſi aliqua ſpes oſtentata fuerit pecunia uel puella habenda tibi in ſermitatem fateris: ſtatim in eam prumpens latitiā: ut nō æger: ſed ſanus agnoscere. Subrisit molle:

BR. Cū portā rigidos calcis extendit: funera enī pedibus p̄cedentibus efferuntur. Hesterni quirites. i. liberti: qui pridie mortem domini lib. b̄c etatē accepere. Quirites romani. Cures enim urbs quondam fuit ſabinorum insignis: nunc autem ut scribit ſrra. uinculus ex qua aec citi. T. Tatius & Numa pōp. Romæ quādoꝝ regnantes. Hinc quirites appellare ſolēt romanos qui orationem habent ad populum. Ca qui māpite induto: accepto pileo: q̄ raso capite inducnumi bantur: cum liberi fierent: nam ſerui cum ma- bauiſ ſa numiſtebantur iu templo Eroniae: quæ liberto ſo capi- rum dea perhibebat: raso capite pileum accipi te pileū ebant: cuius rei plautus in amphitrione menti accipie- onem facit. Qod utinam ille faxit iuppiter & bant. ego hodie raso capite caluus capiam pileum. pli. loquens de cornelio cinna: pileum libertatis eſſe ſignum indicauit cum ait. Vocatisq; ad pileum ſeruis aduersarios uicit. Tāge miser uenas: inuehitur in eos qui ocio & defidiae con ſulentis langorem praſe ſcrunt: & tamcn ſu-

pro molliter: tāg tibi obsecutura. Puella uicini: hīc ardorē libidīs demōstrat: hāc dñr ex psona poētæ subsanātis. Cor tibi rite salit. s. p nimia lētitia: uerba poetæ irridētis. Positū ē algēte catio: deest si: ut sit sensus: si huic q iā morbo liberat? uī cibos poplāres apposueris: rursus morbo teneri se dicet. Per qd oñdīq q turpe sit hoīem eē rāta uecordiæ: ut rōis ipiū fugiat: & appetitus obtēpet. Dñe olus olera dñr q in horro nascunt̄: ab alēdo: inre olra Celsus cōnumerat et rapas. Catino: uas ē elcatiū

Olus
Cribriū
Cribro: istf m est: quo faria decutit & purga: ex fetis egnis fieri cōsueuit: id ē apud natōes oriētales ex serico eōficiē. Populi. q.d. quo utun̄ plābei & paupes: Tētemus fauces: subaudi si medic⁹ dicet

Tenero latet uelus in ore: uerba ægroti: pñt et eē poetæ irridētis eius amētiā q irā affectibus obtē pat: ut mō sanitatē mō ualitudinē corpis p se ferat. Raderetāgere. Plābea q paupes ueſeunt̄. Al ges: legēdū ē in sedā psona nō i terra: qd indicat seqntia. Dicisq facisq. Alges: febricitas qdē ut sit sensus: morbo qdē aerī uexaberis: sed rōis oblitus ita in irā oblatā lenti occasiōe effūderis: ut delirus es se uideare. Tremor albus febris ab eo qd pcedit id qd seq̄: nā febrē seq̄ tremor. Albus pallidus ut

Aristae. supra atq albo uētē lauat̄. Aristas: metaphoricos pilos: nā arista: pprie sūt aculci spicas dicta: qd ci to areſcat. Face sup posita: materia iracūdā. Scintillāt oculi: exp̄lio irati. Dicisq facisq qd ip̄e n̄ fani. c.h.n.i.o.ordo ē dicis & facis qd ip̄e Orestes: nō sanus iures eē hoīs nō fani. Ip̄e emphasis. i. qui

Orestes rōep̄s us eare. Orestes: Agamēnōis myeneaq regis filius fuit & Clytēnestrā: q cū p̄em a bello illia co reuersus ab ægisto adultero & Clytēnestrā iterfectū cognouisser: seq̄ ab eisdē in mortē uocari ca pra opportūtate ægistū & m̄fem neeauit. Cuius parricidii Areopagitaq iudicis subire coactus uari atis (ut scribit Cl. in orōne pro Milone sentētis) absolutus fuit. Cæterq cōscia gestor̄ exagitatus i in faniā & furias uersus uidere sibi uidebat m̄fem se ardētibus facib⁹ & serpenrib⁹ atris inseqntem. Vñ Vir. Atmatā facibus m̄fem & fpenib⁹ atris. Cū fugit: ultricelq sedēt in limie diræ. Pacuuius Orestē inducit monitu Pyladis ut furias uitaret apollinis templū ingressum: & cū inde exire uellet furias oceurrisse: ad quod respexit. Virg. Ultricelq sedent in limine dire: nota est historia.

BAR.
FON.
In portā rigidos calcēs extendit: cadauera anterioribus pedibus effeunt̄ ut interitus ortui cōtrari us demōstref. Hesterni qrites: hesterna die morte dñi liberati: & qritū ius adepti. Capite induro pī leato: nā libertatis indiciū pīlei gestamen erat. Tāge miser uenas: ab infirmitate corporis uī pp ægroti incoſtinentiā mors tādē hoīs seeuta est ad ægritudinē trāsit: qua aīus demersus in uitis morit̄: me dicū uero inducit adolescentis auaritiā: libidinē: gulosity: iracūdā: ob q uitia insaniat rephendente

Nil calet hic nullū in te febricitatis calorē sentio. Nō trīgent: nullū aduentatis febris indiciū uideo solet. n. frigidus febrē pcedere: ac tūc extrema ptes prius & frigore incipiūt. Visa est si forte pecunia: tuū inq̄ morbū cognoui. Ipsi. n. sano corpore es: menre uero nō bene uales: nā & auaritiā & libidinē ætias. Positū est algēte catino dñr: olus: hāc piude accipieda fuit ac si adolescentes uiles dapes repudi asserit: seq̄ appetitū nō hīc dixisset qd ex eo medicus dicit accidere qm̄ cibos usles fastidīret. Algen̄ te catino. uel quia ferculū in catino refrigerant̄ esset uel quod melius est ad saporem tertulit. Catino n. quod nō lauri ferculi erat attribuit. Et: populi cribro decussa farina. Plābei ae tenues nō ex molli filigine facta: sed pane secūdario utebant̄. qui. n. pauperes sunt: tarioribus cribris utunt̄: quo plus pa nis & surfuris minus cōficiat. Cribroq āt genera plura sunt galliz̄. n. auctore Pli. fetis equor̄ inuenire. Hispania lino excussoria & polinaria: ægyptus e papyro atq iūnco. farinā uero a farre denomi natā noīe ipso appetet. Tenero latet uelus in ore: gulosity: temē ostendit. quā nō nisi lautis cibis expleri poslit: uelus uero cā est & tecta intra cutem malignitas. Alges cū metu pecuniar̄ uel libidinis afficeris tunc frigescis. Timor albus: pallidus ab effectu. timor. n. pallorem introducit eum ab exterioribus partibus ad pīcordia sanguis recurrit. Aristas: pilos qui in humāo corpore uelut arista in grauo sunt. arista. n. ut acus tenuis longa eminet e gluma: atq̄ ut Varro. i. de re rust. li. placet: dicta est quod arceit prima granū gerendo. Excussit uero quasi excutiendo erexit ut steteruntq comā & uox fauicibus hæsit apud Virg. Nūc face supposita feruescit sanguis adolescentem irritatum atq̄ ira cōmorū significat. Dicisq facisq. eum quoq; ob superiora uitia insanire ostendit.

Em populi tractas: reprehensur̄

R hac satyra eos qui alīea uitia sol leti diligentia perspiciūt & no tant: Domitii Neronis perditis simis offensus morib⁹ eum ip̄i mis acerbitate satyrica insectat̄ quīx dū pueritiā egressus decepro per Agrīp pīnæ matris scelus Britānico post mortē Clau dī imp̄iū occupauit: cū per ætate & rex im peritiā quid agēdū: qdue dicēdū estet: ignora ret: sed oīa sibi alterius cōfilio administrāda es sent. Nā ut scribit Cornelius: Illud in urbe ia stabat: quēadmodū princeps uīx decē & septē annos egressus suscipere eam molem aut pros

Satyra quarta.

Em populi tractas: harbatū hoc crede magi Dicere: sorbitio tollit quē dīra cicuta (strū Q uo fretus: dīc hoc magni pupille pericli Scilicet ingeniu; & rerum prudentia uelox Ante pilos uenit: dicenda tacendaq; calles. Ergo ubi cōmotā feruet plābecula bile Fert animus calidā fecisse silentia turbæ Maiestate manus: qd deinde loquere: quīrites Hoc puta nō iūstū est: illud male: recti⁹ istud

Laudis erat quondam barbarez esse parentez Atq̄ supercilium mentis gestare pudico Socratis exemplo barbam nutritiū solebant Catores sophie: uorū sapientia mundum deseruit: celsas souis & conscientias ad aīces. Philomusus.

30

pulsare posset: quod subsidiri in eo qui a somnia tegere. Nam matris summa osum rex auctore. Traqui,
publicas priuatarumque pmisit: nū plia quoq; & oppugnatōes ut biū: de cetera p bello magistris admistri
ri possent: alii inqrebāt. hinc igit̄ exclamat hinc excādeseit: Et ne in principē cutus tibibus floruit poe
ta ferri uideat. Socrate inducit q̄ alcibiadē atheniēsem discipulū suū rep̄hēdat. Hoc ego excoitaui
qd̄ qd̄ uero uerius est. Alii uero astucia poeta & tpa qbus floruit: nō cōsiderātes hūc locū generaliter
errore manifesto accipili. Rē populi tra. implū romanū suscip̄is regendū: cū interrogatōe: & icre
patione leḡda sunt. Barbatū hoc crede maḡm: hæc statim poeta subiecit ne suspectus eēt Neroni
tanq; eū notaret. Sēsus est iḡ. Alcibiade q̄ dñr in correctionē mor̄ tuor̄ a Socrate dici credito. Bar
batū maḡm: Socrate: quo maḡo usus ē alcibiades: a quo ēt dilectus: sed ita tñ: ut Plato scri. i sympos
sio suo alcibiadē cōmemorāte le pnoctasse cū Socrate: nec alii ab eo surrexisse ac fili⁹ a parēte debue
rit. hic pria ætate ab atheniēsb⁹ dux elect⁹ eū Nicia & Lamaco aduersus siculos bellū gessit: sed ad rea
tū vocatus q̄ sacra Cereris nullo magis q̄ silētio solēnia enūtiass̄: siue cōsciam: siue idignatōem rei
nō ferēs tacitus i exilii æolidē pfectus est. De hoc Aemilius. Plutar. & Trogus. Cicutæ: cœuta uene
nū est publica atheniēsi poena iuisa. Semē hēt noxiū ei & foliis refrigeratoria uis est: q̄ si enecat: inci
piūt algere ab extremitatib⁹ us corporis. Remediū est prius q̄ pueniat ad uitalia uini natura excalefacto
ria: sed i uino pota tremendabilis existimat. Tollit: pimit. Socrates atheniēsis phis clarissim⁹ fili⁹ So
phroniscī marmorarii: & Phanaretæ obstericis prim⁹ fuit q̄ phiam morale: ut ait Cic. euocauit eæ
lo: coegitq; de uita & morib⁹: rebusq; bonis & malis q̄ rere: cū anī illū phis oēs rebus physicis pscrutādis.
o pā tāmō ipēderēt. Sed eū hic nōnunq; Anytū atheniēsem uiz̄ locupletē & factiosū rideret ob eius
inceptias: Aristophanes comic⁹ doctus qd̄: sed hō par⁹ pbis accepta grādi pecūia ab anyto: cōtra so
cratē comedīa scripsit: cuius ē. Nephile. i. nebulæ: q̄ qd̄ iter ceteras criatōes illud cōfinxit: ab eo ne
bulas colit: & atheniēsi religiōes detrectari: & p̄ter hæc iuuenū mētes sic ibuere: ut pārētibus manus i
ferre pie & officiose possent: q̄ res accusantibus Anyto Lyeōe & Melyte: ut Plato in apologia pro So
crate scribit cū uniuersū populū i socratē cōcitasst: furore quodā & ita mortedānatus est. De hoc di
uns Augūstin⁹: Valeri⁹: Solinus: Laertius: Diogenes: Horati⁹: Pythagorā: anytīq; reū doctū q̄ Plato
na. Quo fretus: qua te: qua uirtute cōfisus. Illud respexit: q̄a Agrrippina m̄fis: Seneca & Buri cōf
fis: oīa primis ip̄li rebus administrasset. Die hoc magui pupille picli: interrogatio ē cōrumelia & rep̄hē
sionis: plena. Pupille picli: alcibiades atheniēsis Cliniæ filius fuit: quo ut Probus aemilius ē auctor: ni
hil excellētius fuit: uel in uitiis uel in virtutibus. Impator fuit summus & mari & terra. Disertus: ut nēo
ei dicēdo rcsistere posset. Eius post iteritū p̄ris Periclé & Aripheonē tutores suis relictos scri. Plutar.
uirtos ea tépestate p̄laros: & magna cū Clinia app̄tingtate cōsuetos. Periclé ar̄ alcibiadis patruū fuisset
scribit Trogus Pō. Aemilius uero uitriest. Magni picli: nouies. i. hostes supauit. Inter cetera eges
gia opa nono mēse Samios lōnsi prios & potētissim̄os deuicit: urbis mecenia deiecit. Hinc ortus ē Py
thagoras. nō at ex Samo q̄ zazyntho & dulichio. pxia est. Pupille: allusit ad historiā: nā Neronē po
pea: ut scri. Tacitus: cū sibi m̄fimoniū & dissidiū Octauia ī columni agrippina haud sparet erebris cri
minatōibus aliqñ p̄ facetias icusabat p̄cipē: & pupillū uocabat: q̄ iussis alienis obnoxius nō mō ip̄li
sed libertatis ēt indigeret. Hoe me iuennisse gloriō: ut uulta alia ī toto ope. Seilicet igeniū: hæc dece
carmia seq̄ntia cū ironia legēda suut. Scilicet cū ironia dī: ut alibi. s. hæc populo. Terē. Id populus cu
rat. s. Veloxt̄q; an legitimū tépus ip̄li occupauit. Ante pilos: ante pubertatē. Nam uer recitauimus
ey inīa. Taciti uix septēdecim natus annos nero imperiū accepit. Ergo ubi cōmora sensus est. Ergo
cū ea prudētia sis: nō mir̄ est si plabē in seditionē cōcitatā grauitate manus eoereere seis: quasi dicat
principi nō satis esse posse ip̄are: nisi eū comiteſ sapia. Feruer. æstuat seditionibus. Fert aijus. i. dar.
Maiestate. graultate. Nam manu sapere silētū induit a superioribus. Quid deinde loquere. illud docet
seniū necessarīum esse p̄cipē esse sapientē & rex peritū. Vnde Plato solebat appellare eas respu
blicas felices. qulbus cōtigisset h̄c p̄ncipes sapientes. Respexit ar̄ poeta ad id quod in urbe a sent
oribus dicebatur Neronem primū ex hiis qui rex potiti essent aliena faetidia equisse. Nam ei Seneca
oratiōes cōponebat cū aliis imperatores ante Neronem summa fuissent facundia & eloquentia. Qui
rit̄s. hinc innuit poeta quod uos iam diximus neronem a se reprehendi eum tā satyrico more athe
niensibus omisis ad romanos conuertatur. Hoe iustum puto. non illud male. oratorie agit ea par
te generis deliberatiū utitur quæ suasio dieitur. Rectus illud. magnæ prudentiæ est ex multis quæ
iusta & recta esse uidentur quod optimum cognoscere.

Populi tractas. Adolescentem ambitiosum reprehēdit: qui, cum libidinosus & mol
lis esset introrsum turpis & pelle decorus r. q. gubernare ante maturos annos studeret
Barbatū maḡm: barbati pro studiōs uitis & phis capiunt̄l uue. Barbatus licet admo
neas mille inde magistros. Sorbitio tollit quem dira cœuta. Socrates atheniēsis phi
losophus Sophoronisei & Phanetetæ filius: accusat̄e anyto capit̄is damnarus sorbitio
nem cœuta hausit: quæ ut Pli. vi. &. xx. lib. rescr̄t ueniens̄ est publica atheniēsi poena
iuisa qd̄ & iuue. de athenis ondit. Nihil p̄ter geldas ausē cōferre eicutas. Est uero cœuta hetba eaule
uiridi altiore sapere binis cubitis ī eacūnibusq; ramoso foliis coriātri tenuiorib⁹: graui odoratu: seie
aniso crassiore: radice cōcaua nullius usus: nā semini tñ & foliis refrigeratotia est uis. Magni pupille

Cœuta
Socra
tes.

Alcibiadez

Pythagoras
Nero.
Popaea.

Plato.

Seneca.

Satira 14 plus
ma sūt fusane

pericli: Alcibiades: ut Plu. assetit arcto gradu pinqūtatis pericli cōfūctus erat: sub eius tutela mor tuo Cimila patre fuit. Scilicet ingeniu. s. cū derisu p̄nuntiandū est: Ondit n. reg agenda scia āte an tioꝝ maturitarē nō accedere. Velox: quā pfecto uelox eēt si tibi inueni inesset. Prudentia. n. longo t̄pis intercallo plurimā reg usū & experientia gignit. Ergo cōmota qñ populu cōmorū atq̄ iratum inspicias oratione tua sedare cupies. Majestate manus. manu annui mus cū populo significamus ut fileat atq̄ orare uolentes audiat. Quirites & si quendā ueluti Socrate ātheniēsem ad alcibiadē loq̄ tem induxit tñ cum de romanoḡ iuuenum ambitione libidine mollitieq̄ loquatur iure quirites pro atheniensibas nominauir. Hoc puta Prisciano auctore. xv.lib. puta legendū est quod quidē aduerbi um esse uolunt. atq̄ ideo. a. Persūm corripuisse: eum ita & puta corripiantur.

IOAN
BRI.

Scis & enī iustū. g. s. l. pseuerar in ironia. Sen sus. n. est. Non miꝝ quidē est si bōnū a malo dif cernere noris cū ea quae ambigui iudicij sunt: ita p̄sistare & tecū recognoscē dīciceris: ut ni hil tē decipere possit. Metaphora sumpta a li bripende: qui ponderissima quaꝝ examine bilancis cognoscit. Ancipitis libra: ambigua: ut nescias in quā parrē magis decurrat: ex quo libripendis sollertia dēprehēndis: cū ex re am bigua & incēta rectū iudicij sumat. Rectū dis cernis tibi īter curua subit: cognoscis ingt qd rectū sit & quod contrariū p̄star in metaphora emulatio est horatiana. Scilicet ut possem cur

uo dignoscere rectū. Curua opponunt rectis.

Rēgula. i. hastā librae. Pede uaro. i. lingua fle

xa: & recurua Lingua. n. siue examen bilancis tanq̄ pes est in libra: quo fit plāronq; ut cū lingua bilan cis torta sit & cā sequamur in reg pēfatione decipiāmur: per quod oñdit Persius eu: magni ingenii & prudētiae esse: qui falsa admixta ueris nouit discernere. Et poris es. n. u. p. th. idest tāræ prudētiae es & cōsilii: ut recto iudicio possis noxios pro meritis dānare. Vitio: homini uirioso. Thita niḡ: hoc est

Thita
mortifera

mortifera: nā mortis erar signū thira per qd significat thanatos. i. mors. Cū. n. iudices de alicuius ca

rum p̄tē suā latūri ēent. uniuersi in cīstā tabulas simul cōlīciebāt suas: easq; insculptas h̄as h̄ntes abso lutionis: cōdēnationis: & ampliatiōis: thira cōdēnationis signū erat: quod oñdit Nar. Nostrim mortis p̄toris cāstrice signū: Est opere p̄cū discere thita nouū. Absolutionis auctore Aesculio capa. ifa: p̄ quā l̄fām aliqui īterpreraūt calon. i bonū: Ampliatiōis. n. l. qd significat nō liquere. Quin tu igit sumā: attende fēmitū & indignatōem poeta. Sensus est: curigit tu qui per ætātē īmaturā & reg īmpeririā ignoras quid agendū: quidē dīcēdū sit sumā īmpērii romani nō deponis. Quin: vox est īcrepancis: ut Virg. Quin tu aliquid saltē potius quoꝝ īdiget usus: cōiungitq; semp cū indicatiō.

Sumā pelle decorus speciosus uel triūphali ad historiā respexit: nā ut Cornelius Tacitus scribit: decretū fuit Clāudio Cāſare adulatiōibus senatus cedente: ut uicesimo ætaris anno cōſulatū Nero īnirer: atq; īrētim designatus procōſulare īmpēriū extra urbē h̄fet: ac princeps īuentutis appellatur. Itaq; ludicro circēsiū quod acquirendis uulgi studiis edebat Britanicus in prætexra. Nero triūphali in ueste transueti sunt: ut spectaret populus hunc decore īmpatorio: illū p̄ueti habiru. Oc cupato igitur īmpērio apud senatū hoc celebratū est in assētationē Neronis: ut ei supplicatiōes de cernerentur: & diebus supplicationū triūphali ueste indutus per urbē uehēref. Ergo sumā pelle id ī ueste triūphali & decore īmpatorio: emulatio est Horatii: ītrorsum turpē: speciosum pelle decora. Ne quicq̄ fruſtra. Virg. sed quid ego hac aut̄ nequicq̄ ingrara reuoluo: alias aut̄ non: ut alibi Persius Nequicq̄ fundo suspireret nūmus in imo. Ante diē: ante tēpus & ætarē marurā. Iactare caudā: ostētatione decoris īmpatōrii fauorē & gratiā populi querere: tractū est a canibus qui blādiētes caudam mouent. Anticyras: helebor: quo heis infania & mali humores emēdant: & ad ingeniū acuēndū ualeat ut supra dīximus sumebat aut̄ tutissime ī anticyra: quo ut scribit Plinius. Līvius Drusus nauigavit cū comitiali morbo laborare: sumptoꝝ eleboro liberatus est. Hor. Nescio an anticyra ratio illis destinerōē. Anticyra aut̄ ī ūlā qua olim cīparissus dicebat: ut scribir Pausanias: sed mutato no mine anticyra ab Anticyro Herculis socio appellara est. Maracas: simplices & puras: nullo tēpamen to admixtas a mero quod antiqui solū dixerūt. Imitatio est Horatii. Expulit heleboro morbum: bi lem̄q; meraco. Quo tibi sumā boni: eu tantū abesse oñdit a uera uirtutū cognitione: & recta rerum publicar administratione: ut interrogatus: quod sumū ī humanis putet bonū: uolupratē rūdeat.

Quo tibi sumā boni: quod est sumū bonū tibi ī quo putas sumā bonū cōſistere. Quæſtio subtīlis & a philosophis multū disputata. Vncta uixisse parella. Responsio est: ī indignū esse arguit qui pu blica negocia curet cū p̄aetermisla uirtutis mētione laute uixisse sumū bonū appelle. Quæſtia epicureis probatur. Vncta patella: cibis luxuriolis & delicatis. Semper: cōtinuationē significat. Assiduo curata cuticula sole: suoꝝ tēpoḡ mores nota. Nā ariqui & p̄cipue imbecilles stomacho

Scis etenim iustum gemina suspendere lance Ancipitis librae: uerum discernis ubi īter Curua subit: uel cum fallit pede regula uaro Et potis es nigrum uitio p̄figere thita: Quin tu igit summa nequicq̄ pelle decorus Ante diem blando caudam īactare popello Dēſinis: anticyras melior sorbere mēracas: Quo tibi sumā boni est: uncta uixisse patella Semper: & assiduo curata cuticula sole.

Anticy
ra

mag. Atus
id polydorū in
vello prouerbior
o. ii

ante cibū exercebanū: eam exercitationē. ut Celsus scribit recte sequebat modo unctio uel in sole: uel ad ignē modo balneū. Descendebant n. in soliū: tū multo oleo ungebantur: leniterq; pstricabat. unde Horatius. Vngor oliuo. & Persius infat: At si unctus eccl̄es & figas in cute solem. Iuuialis. Vesta bibat uernum contracta cuticula sole. Curata molliuē muliebrem notat in uitis.

BAR. Scis etenim iustū. A trutina trāllatio cū aliqd perpēditur fana ē. Rectū discentis: nosti etiā rectum ab intorto dignoscere: quod a fabris & architectis allumptum est. Et potis es nigrum uitio præfigere theta: & tm auctoritate ac eloquētia uales: ut possis populo ac iudicibus psuadere aliquē ut uitiosum in tetimāt Nigrum theta Tau T & thera græcō litterā sunt. sed Tau absorptionis signū: & salutaris nota ē: ut in ezehiele legif. Et signa Tau sup frontes uiros gementiū. Theta uero damnationis & mortis Martia. Nostī mortificq; questotis castrice signū. Est opere p̄ciū discere thera nouū. Quin igif: cung a me supius narrata sunt facere neq; as: & extrinsecus cōptus atq; decorus: int̄tūscus uero turpis & malus siscurrō rēpublicā gubernare ante maturū tēpus delistis! Caudā iactate: blandiri & adulari: quod a cāibus tractū ē. Blando popello. Vel populo q̄ s̄emp ditionibus & potētioribus blandif: uel cui eblan diendū sit in suffragiis & magistratibus demāndandis. Anticyras melior soibere metatas: A priores hel lebori putis & simplicib; potiōibus insaniā tuā putgare: q̄ per summā ambitionē ante t̄ps temeritati populi sublīcere. Auticyrā uero p helleboro posuit: qm. in Anticyra maxie sumeref. Helleboꝝ. n. ut Sra bo uolumine. ix. scribit: quis in multis nascat locis. tñ cirea utbem Anticyrā in Phocide optie p̄parat: quo frequētes olim adueniā purgationis causa nauigabāt. Hora. Nauigēt anticyrā. Quā ribi summa boni. Interrogat qua in re summū bonū reponat. Vnde uixisse patella: putasne lauto paratu uiueret corpusq; bene curare summū hois bonum esse! At tq; h̄c perinde ac si adolescens ita dixisset. ponit.

Helleboꝝ

BAR. Expectata haud aliud r̄ideat hec anus: i nu nc
Dinomaches ego sum: suffla dū cādīdus: esto
Dum ne deterius sapiat pannutia baucis:
Cum bene disincto cātauerit ozima uernæ
Fut inemo in se se tentet descendere nemo
Sed p̄cedenti spectatur māctica tergo

Expecta distingue: ut sit sensus: certe si uolue-
ris expectare & anum audire inueniens eam non
aliter interrogatam respondere: ex quo ostendit
eū non minus insanum esse: q̄ anum decrepitam
anum. n. ē delirare. H̄c anus: satis lepide singit
poeta anum transire. I nunc: cum indignatione
& irrisione pronūtianda. Sēsus est gloriare nunc
te virum esse nobilem & prudētem cum in uolu-
ptatem summum bonum cōferas. Sicq; philoso-
phice poeta declarat generis nobilitatem homi-
ni sapientiā nō ingere. Dinomaches ego sum

alcibia
des
dinoma
chus

calliide poeta reprehensionē cōuertit in Alcibiadē ne in principē inuchi uideaſ. Nā ad historiā alludit. Al
cibiades. n. genus paternū (ut scribit Plutarchus) ab aiace: maternū uero ab almiconide: quem ex dino
macha genitū alūt: originem traxisse ferunt. ait igif poeta: dic nunc te esse nobilem: quia inter maiores
tuos Dinomacha cōnumerat. Dinomachus aut̄ interpretatur fortis in pugna. Dinos. n. græce. fortis lati-
ne. machi uero pugna. Sieq; subsanitat Netonē eius amientiā arguēs: q̄ in maiorū nobilitate efferebatur
quū a Cæsaribus genus suū duceret. Suffla gloriata. intumesce effere tua nobilitate & ai p̄stātia. Sū
cādīdus: sum pūlcher: hoc ad aiūm rettulit. i. lap̄tis sum ai: hoc. in. gloriaſ. Esto. cōcedo quidē te nobi-
lem & prudentē esse: sed ita ut Baucis sapiētia te nō sit inferior: cū ira respōdeas: Pānutia p̄priū ē anib; pānutias esse. Vnde Teren. in audria. Suffarcinatā Cantarā. Baucis: ad cā allusit. De qua Ouidi. in me-
tamorphosi. Cū bene disincto cātauerit ocyma uernæ Vtūlæ paupes inopia coactæ ad res uiles uen-
dendas se cōferunt. ut eo questu uiuat. Baucis ergo inducitur pro omni uetula uendente herbas odora-
tas in furo olitorio. Cū bene cātauerit. i. elata uoce uēdiderit. nā cātare ē alta uoce loq. ut alibi. Me mo-
ueat q̄ppe & cātet si naufragus. Ocyms: Ocyms herba ē odorata hortēfis: dicta ab ocy: qđ est cito: nā
celetiter crescit id grauit Crysippus increpuit iūtūlē diec̄s stomacho. Vrinæ. oculoꝝ quoq; claritari
Præterea iūsanjā facere & letargicos & iocinoris uitia. ideoq; capras id aspernati. quidā adiiciūt trium si
operiaſ lapideſ scorpionē gignere. Commandatī ſi in sole positū uermes afferre. Alii uero ſi eo die
teriaſ quilipliā a scorpione. qui ederit oeymum: ſajati nō poſſe. Ocyms ēt genus pabuli ſimilitet a gtæ-
co uerbo ocy qđ ualēt cito. Hoc amplius ſcri. Var. dictū ocyum quod citat aliuū bubus: & ideo iū da-
tur ut purgentur. Vt̄hæ appellatū antiqui uernas cx ancillis romanorum ciuium uere natos: qđ tem-
pus anni maximē naturālis foeturā est. Disincto. intemperanti: dissoluto. alibi Persius: Non pudet ad
morē disincti uiuere nacta. Martialis: uernaculorum dicta. Horatius uernasq; pecces posco libatis da-
pibus. Vt nemo in ſe ſe tenet descendere nemo. Hactenus in Neronē inuictus est. Nūc uero eos fatyri
ea indignatiōe insectat. qui in alios dicere & aliena uitia cognoscere gaudēr: cū de ſeipſis nihil quārant
In eos ita insurgit Hora. Cum tua peruideas oculis mala lippus inuictis: Cū in amicoꝝ uitis tā cernis
aeutum: Quā aquila aut serpens epidaurius! Vt nemo. Eclipſis Subaudī dignūne piuas. Vel unde
est: aut aliquid tale non interrogatis ēt. ſed irascētis & admirantis. In ſe ſe tenet descēdere. ad uitia ſua
pernoſcenda. Sed p̄cedenti spectatur māctica tergo. Hoc autem ſumptum est auctore acrone ex Ae-
ſopo Fabulatorē qui unūquenq; ſcribit duos ſaculos plenos uitii ſecum fert: & in eo q̄ ante pectus p̄c-
det aliena uitia ēſſe. in eo uero qui a tergo noſtra. Ex quo cœuiit. ut noſtra nō uideamus ſed quid ſequa-
tur cōſpiciat. Vnde Horatius. Dixerit iūsanum qui me toridem audiet. atq; respicere ignoto diſcer pen-

f

dentia tergo. Hinc igitur indigna Poeta neminē esse qui uitia sua eognoscat: sed aliena semp. Mātica faculus scorteus ad sarcinulas ferēdas accōmodarus. Lucilius. Mātica cāterii costas grauitate p̄mebat.

Mōtīca.

BAR.
FON.

Hor. Mātica cui lūbos oncre uulcet: atq; eques armos.
CExpecta, Indignatū discedentē: iuuenē tremoraf. I. nunc: Postq; eū adm onuit, prætereuntē anciculam nō aliter respōsurā fuisse: ei potestatē eūdi facit. Dinomache ego sum, subitat? Alcibiades qd eū foctas illi anciculæ comparit se a Dīnomache clarissima foemina multū ab anu illa dissimili genus ducere: ac pp̄terea se nobilē esse magna cū indignatiōe p̄nuntiat. Dinomache uero matetnū genus Alcibiadis Plu. auctore fuit. Suffla separatim legendū ē: qd a uento sōg hoſum cōsuetudine sumptū ē: q buccas in flarc spiritūq; emittere supbientes soleū. Sū cādidas: sc quoq; a pulchritudine cōniendar. Esto cōcedatur te generosū formosūq; esse dūmodo baucis interrogata qua in re summū bonū esse existimet: detestrios te nō respōdeat qui illud in bonis tantū fortūa ac corporis posuisti: Nō desūt q̄ alitet ordinēt: I nūc o. alcibiades & extolle ac ia: ta te. qd & a Dīnomache gen' trahas & formosus sis. Baucis. Iopis atq; ignobilis foeminae nomē ē: quā pannutā uilibus pannis iudūta uocat. Discincto iernae desidi ac luxuriolo

Vernae āt ex ancilla domi nostrā geniti serui sūt a uete denoſati: qm id anni tēpus fœtut: ut ait Festus maxime cōuenit. Cantaucrit: uel alta & clara uoce. ut motis ē oleta p urbē uēdentium exclamarit: uel ut bene uēdar laudauerit. Horz. Laudat uenales qui uulr extrusere incres. Ocyia. ocytmū herba hor tensis ē quod cito nascat dictū ut scri. Var. Ocy. n. grāce: cito latinæ signifat. Discinctoq; āt & mollium uiroq; ē. eiusmodi bene olētes herbas manu gestare. Vt nemo in sese tētat descēdere: nemo cū admiratiōe legendū est: neminē sua uitia reputate cū aliena diligētius p̄scrutet. In dictiōe āt nemo: cōduplaciōe utitur: ad maiorē admirationē affeſtūq; sui exp̄ſſionē in legentiō animis īptimēdam. Sed p̄acē denti spectat mātica tergo. Sed alioq; semp uitia cernimus. Ab æſopo scribif duas māticas hoies habere. unāq; p̄ se: alterā post se fētre. alioq; uitia in anteriotem īmittimus. Atq; ideo aliena facilius cernimus. Nōstra uero in posteriore mātica reponētes. ea inspicere negligimus. Catullus. sed nō uidēmus inātice. qd in tergo ē. Itē Hor. in fermōibus. Respicere ignoto discet p̄cēdētia tergo. Est āt mātica nummog receptaculū: ut asconius uerrinā teſerit. q̄ tñ pro pera interdū Porphyriōne auctore ponit.

IOAN
BRI.

ob p̄
positio.

bſides

inistro or
niv uiaue

p̄pica

libello pro
cibis + f1

Puls.

Quæſietis: nostri uectidi p̄ædia. Malitiā ho-
minū exprimit: quibus summa ſemper eſt uolu-
ptas alienos mores notare. Quæſueris. Secundā
pſonā pro tertia poſuit. I. alioq; q̄ſierit forte. No-
ſtrī: p̄o nostī nc. Vectidi p̄ædia. Vectidiū po-
ſuit p̄ uiro diuīre. Cuius interrogatio interro-
gati. Diues atat Curibus. Subaudiſſilius qui uer-
ba ſunt interrogatis. Curibus. Cures urbs quon-
dam Sabinoq; insignis nunc āt uiculus. Hiuc qui
rites ut diximus appellant. Obetret. Volādo cir-
cueat. Ob. n. alias ponit p̄ circum. ut cum dicim⁹
urbem obſideri obuallari obſignare. alias inuice
præpoſitōis q̄ eſt propter: ur ob meriti: ob ſupe-
ratos hostes unde obſides pro obſides. qui ob pa-
triæ p̄eſtādām fidem dantū. alias pro ad ut en-
nius. ob romām noctū legiōes ducete ccepit hoc
imitatus eſt luuena. Tot miluos intra tua pſcua
laſſos. Hunc aīs: interrogatio interrogati. Hūc
uerbum interrogantis qui more malignitatis humana: ad aliena uitia notanda ſertur. Diis ſtatis, ad-
uersis: quia auate & p̄parce uiuat. Gentioq; ſinistro. is ſinistro genio uiuere dī: qui naturam ſuam duris-
ter uiuendo defraudat. unde cōtra: is dicitur. genio indulgere qui uoluptati operam eat, ut alibi. Indul-
ge genio. Vir. Et genitaliſ hyems. I. uoluptuosa qui quando genum pertuſa ad comp̄ita figit. Sensus ē:
hic quidē cū eſta cōpitalium uenirint. quibus maxime rufſici lauitoribus cibis uti ſolent. nō audet unū
quod ſādiu ſeruauit attingere. ſed acerū tñ bibit. & cæpas comedit. otto ē. Hūc dico q̄ diis ſtatis & genio
ſinistro. Ingemit metuēs deradete limū uetetis ſeriolæ qñ figit iugū ad cōpita p̄tuſa. Qñq; q̄ uacat. q̄
ſit quotiēs figit. Ad cōpita rufſici finitis ſationibus in cōpitis ibi arattis ſiſpensis ſacrificia celebrauit
magna animoq; relaxatione. eos ludos magistri uicorū. ut ſcri. asconius facere cōſueuerūt. is āt dies an-
nalis nō ſtatus. etat attributus. ut Varto tradit latibus quotidianis ſtis dices cōcipiebat. cōpita āt diēta q̄ ubi
uia cōpetūt tūc in cōpitis ſacrificat. Pertuſa: trita & cōculcara. Figit ſuſpedet. ſeriolæ dīmūtūrum
ē a ſeria genitū ē uasis terrei. Terci. ſerias oēs teleui. Detadete limū: aut p̄icē: aut gyp ſum: quo uasa uſ
nacea obturabat. Ingemit. ob auaritīa. Hoc bene fit: puerbiū apud antiquos. ſieut & dī bene uer-
tant. ſic. n. dicunt. qui ueluti rē magnam & inuſitatum aggressuti ſunt. ergo & auatus ueluti tem magni
ſumptus coenatus. hoc dicit. Et fatratam oīam. id est pultem ex parte. Ptimus. enim auctore Plinio fu-
it antiquis latiō cibus. nam pulte & nō pane longo tempore Romanos uixisse manifestū eſti quoniā
inde & pulmentaria hodie quoq; dicunt. & Ennius antiquissimus uares obſidionis famem deſcribens
offam etipuiffe: plorantibus liberis pattes commemorat. & ſacra pīſca atq; natalium pulte frītilla confi-

Quæſieris nostri uectidi p̄ædia cuius
Diues arat curibus. q̄uātū non mihius obertet
Hunc aīs: hunc: diis irātis genioque ſinistro
Qui quandoq; iugū pertuſa ad conipta figit
Seriole ueteris metuens det adere limū
Ingemit hoc bene ſit tunicatum cū ſale mōdēs
Cepe: & fartatam pueris plaudentibus ollam;
Pannoſam fecem morientis ſorbet aceti.
At ſi unctus eſſe: & figas in cute ſolem
Est prope te ignotus cūbito qui tangat & acre
Despuat in motes: penemq; arcanaq; lumbi.
Runcantein: populo mār cētes pādēre uuluas.

ciuntur. Pueris: aut filiis: aut seruis. Plaudentibus: hinc hominis auaritiam ostendit. cum farre tanum & cæpis & acero puri contenti sint. ex quo appareret alfas auaritus uiuere: morientis aceti. lagundi: non mordacis.. At si unctus cesses: perseverat exprimere iniquitatem hominum uitia aliena culpantium sensus est. Si inquit aliquis oleo ungatur stans ad solem: non deest: qui statim illum subsanans cubito se tangat. Si cesses ociosus fueris: pro si quis cesset: ut supra quæsieris: pro quæsierit. Et figas incute solem: antiqui. ut diximus: ante cibum exercabantur. eam exercitationem. auctore Celso recte sequebantur modo unctio uel in sole: uel ad ignem modo balneum. descendebant enim in solium. Tum multo oleo ungebantur. leniterque perfribantur. Est propre te ignotus cubito qui tangat: hinc apparet homines ad aliena uitia cognoscenda ualde promptos esse: aemulatio est horatiana. Nonne uides aliquis cubito stantem prope tangeus inquit. Tangat cubito: modus est latentet ostendentis quem probet peccate. Et acre Despuat in mores: tanquam in contemptum rei turpis: tractum ex his qui ex olfactu rei putidæ expuunt. Tibullus: Hunc puer: hunc iuuenis turba circumterit arcta. Despuat in molles & sibi quisque sinu. Penemq; Satyrica nrbanitate dum eos reprehendit. qui aliena uitia subsanant suorum temporum mores norati: illos percutiens qui obsecene turpissim: eq; uiuunt. In no res: in uitia. Penepq;. Haec cum superioribus coniunguntur: ut sit sensus: Si tibi ex inguinibus euulse ris pilos aderit qui te contemnit. repetitur igitur est qui despuit: ut sit ordo. est qui despuit in runcantem penem & arcana lumbi. Runcantem: metaphorâ sumpta ab agris. qui runcati dicuntur. hoc est Martialis uitium notat. Cum depilatos creste coleos portes. Et uulturino metulam parem collo. Et pro stitutis leuius caput culis. Iuuenalis. Si tenetum attritus catinensi pumice lumbum. Squallentes traducit auos. Penem. penis a pendendo dicitur. Nam penem auctore Festo caudam uocabant. unde ossam por cinam cum cauda ostiam penitam dicebant. Arcanaq; lumbi: id est pudibundas corporis partes. Po. Penis. pulo marcentes pandere uuluas. ciuados & molles describit: qui muliebria patiuntur. Pandete: aut uerbum pto participio est. i. pudentem: ant sic intellige. Runcantem pandere uuluas. i. runcantem & depilantem podicem: ut eum pandat & præbeat multititudini & haec melior est expositio. Vulvas marcentes. id est podicem in quo ca fiunt quæ in vulvis. Vulvas: unlua a poetis cerebro pro genitali parte mu liebri usurpatur. Cum proptie uulua illud sit in uetero mulieris quo infantes gestantur. Cornelii Celsi uerba subscrivere placuit. Si infans in uulua decepsit. quo facilius eiiciatur. Cui ita adstipulatur Plinius. Bouess grauidas negant. præterq; dextero uulua sinu ferte. etiam cum geminos ferant. uulua etiam pro ea pte accipitur a Martiale. quæ circa ubera porca est. quæ est optimi saporis. Te fortasse magis capiet de uirgine porca. Me materna graui de sue uulua capit. ea ut scii. Pli. execto partu melior est q; edito. Eie. Sumen etria uocat illa. haec porcaria. primiparæ suis optima: eadem eriam sumen appellatut.

BAR. **FON.** **C**Q; quæsieris. exemplo probat neminem uitia sua inspicere: cum aliena linceis oculis plane cernat. Dicit enim: si quæsieris ab aliquo an Vectidium norit. statim ut ille se eum cognoscere dixerit: eum auaritia argues. Cuius: eius qui interrogatur an Vectidium nouerit. responsum est quæcritis. quem Vectidium dicat. Plures enim eodem nomine uocabantur. Diues arati respondet interrogator eum se Vectidium dicere. qui multa prædia curribus arat. Quantum non milius oberrat qui tor agri. iuge ra in sabinis arati: quot milius non circumulet. Iuuenalis. Tot milios intta tua pascina lassos. Hunc ait. interrogati responsio. Ait ne hunc Vectidium: quasi ostendat se cum probe cognoscere: Hunc ditis fratis: qui primum de vectidio querere coepcrat: haec omnia quæ sequuntur de eo enumerat. Hunc eclypsis figura est. Dico enim uerbum extrinsecus est. Qui quandoque iugum pertusa ad compita figit. qui ita auarus est. ut arando etiani in compitis aratruni figat. atq; aliquam partem attrita uia aratione comminuat. Sunt qui ad compitalia refententes dicant cum ita auarum esse. ut cum compitalia sacra fierint: cæteris feriatis ipse aitequani ad sacra pergeret: tetram araret: atque subinde cum bobus: & arato ad sacrificium post orationem accederet. Pertusa compita: frequentia hominum pedibus atrita. sunt enim compita loca. in quæ multæ uiae competant. Seriolæ ueterem metuens deradere limu hominis auaritiam in maximo attificio uerbotum expressit. Ostendit enim eum non audet: ne parvum quidem uini cadumi replete: quod multos annos obauaritiam in cellario seruarit. Veterem limum id est uasa: uel argilla: quam nunc ipse poeta limu mappellar. uel pice uel resina: uel gypso obturbantur. Hoc bene fit. Verba haec tanquam a vectidio dicta ponuntur. Nam cum ueteris uini cadumi regysare non audet: aliud deterius uinum potas: quasi per auaritiam ingemiscens si melius uinum assumeret: de terristro uino sumpto hoc bene satish dicebat. Tunicatum cæpe: qd tunicas multas circum se habet. Ollam farratam. ollam farre plenam: quo cibo pueri nimis parco uictui assueti. tanq; lauto & oppiparo læbantur. Morientis aceti. deficieutis: acrimoniis: earentis qto enim acrius tanto melius acetum est.

At si uictus cesses. quemadmodum inquit tu vectidij auaritiam reprehendisti sic quis si molis desegi fueris te reprehendet. Et figas in cute solefricando enim corpus atq; unguentando ad solem cutis penetratur. Ignotus. quem ipse non uideas cum a tergo prope te sit. Cubito qui tangat aliquem cui uitia tua palam faciat. Et acre despuit in mores. acriter inuehatur in mores tuos. Penepq;. arcanaq; lumbri runcantem. i. uelleantem ac depillantem uirile membrum: & obsecenos locos quo glabes & sine pilis circa inguina sis. Runcare autem a rusticis testulit. cu herbas frugibus noxias auellere atq; sartire significet. Marcentes pandere uuluas. ut padas ac præbeas. uulua uero mulietis rm est: sed pp costum satyrica mordacitate cinadi podicem uulua munera perageutem uulua appellauit.

JOAN **BRI.** **C**Tu eū maxillis balanatū gausape pectas! hæc uerba sunt eog q aliena uitia notantes ita dicunt qua ratione femora, & partes pudēdas tonderi iubes: cū barbā plixā: & unguero delibutā gestes & nutrias! Sicq; poeta obsecenos sui temporis mores carpit. Gausape pro barba posuit. Imitatio ē Virgilii qui ueste barbā dixit. Aurea cæstaries olis atq; aurea uestis. uñ corra inuestes iberbes dici mus. Virgi. Tum mihi prima genas uestiebat flore iuuētus. Gausape: genus esse stramēti uilloſi indicat Pli. quo in castris utebā. Sic. n. Scribit, antiquis torus & stramēto erat: qualiter nūc ēt in castris gausape: & mox subdit. nā tunica latice laui in modū gausape texi nūc primū incipit. Ouid. in arte amandi ueste etassiorē ostendit esse. cū ait. Gausape si sumptis gausape sipta pba. de lis atq; scri. Strabo. Loci aut̄ mutinēscs: & scutānæ adiacētis fluvio mollia & longe aliis omnibus p̄stānora fetūt uellera: ligures at: & inlubres aspera & quib⁹ magna italia pars domesti cis indumenta cōficit: mediocria uero patauīni c quib⁹ p̄tiosi tapetes & gausape texunt: & hoc stragul & uestis genus utrinq; uilos eminētes habētis: uel una tm̄ e supficie bene igit̄ barba rem uilofā cōparauit

balani- **balanatū:** unguēto balāino punctū. nā ut scri. Pli. mirabolanus arbor est unguētis aprā ferens glandē num un Idq; Troglodytis & Thebaidi & Arabiæ qua ludeā ab ægypto differunt. cōmune est: nascēs unguē guentū. to ut ipso noīe appetet. Nā miro signifcat unguentū. ualanos glandē. q in arabia nascit in syriæ ap Mirabo pellat & ē cādida. Quæ in thebaide nigra p̄fertur illa bonitate oleiquod exprimit. Sed copia Thebaica Janus inter hac troglodytica uiliissima est. unguerarī aūt tantum cortices premunr. medici nucleos tundunt affusa eius paularim calida aqua: unguētorum expeditissimum fuit primūq; e Brio & Balanino oleo. Hora. Et pressa tuis balanus capillis. Curgilio. p̄to pene posuit. sumpta translatione aurgulione qui curglio in gulam crescit & inflatur auctore Seruio est autem bestiola frumentis inimica. Detōsus. i. ualde tonsus nam de modo auget. Quinq; palestritæ: irrisio amaritudinis plena per quam & demētiam & turpi tūdine in ostendit eoz qui partes obsecenas corporis glabra tentant reddere cum a natura datum sit. ut euulsi pili renascent. Palestritæ. in palestra exercitari. quasi qui fortiori sint corpore assidua exercitatio ne. Nam palestra dici pot la tine luctatio a palaio. i. luctor. Plutarchus loquēs de alcibiade qualis esset ludus declarat his uerbis: cum aliqui in palestra cū puer quodā luctaretur. iamq; aduersarius eum ad ter luctatio ram deprimeret: uolens alcibiades ignominia uitare manum illius dentibus appr̄ahendit. Virgilius ps in gramineis exercent mēbra palestris. Et alibi. Corporaq; agresti nudā prædura palestra. Capitur etiā pro loco ubi exerceban̄. sic. n. Scribit Var. Nec putat se uillā si nō multis uocabulis retineat græcis quin uocēt particulam loca. Procatconam. Palestrā. A podyterion. Perystilon. Ornytona. Peristoreum. Opo rothecen. Plantaria: pilos & bene. Nā plātaria ea dicuntur. quæ ex seminib; nata eū radicibus & terra p̄pria transferunt. Vir. Viua sua plātaria terra. plantæ uero sunt rapræ ex arboribus. Vir. Hic plantas tenero abscindens de corpore matrum. Labefactent. metaphoræ ab arbore. q multis succissa iectibus tā dē ad terrā p̄pellit. Forcipe. dūr forcipes: q his forma. i. calida capiūt. nā formū calidū ueteres diversūt un̄ Caro ait de quodā ædificio: æstate frigidio: hyeme formio. Ista eū contrēptu dictū ē. Filix: pulchra uariatio. nā cū pilos plātaria appellauerit: nūc uero filices noīat. filix at herba est agris in maxime inimica. Cædimus inq; uicē p̄bemus cura sagittis: cōmune uitium hominū esse ostendit. ut alter alterum notet. Cædimus. serimus p̄cutimus. ab eo est p̄teritum cæcidit: & supinū cæsum. Inq; uicem p̄bemus crura sagittis. Hor. At tibi contra Euenit inquirant uitia ut tua rursus & illi. sumpta est translatio a fagittatis.

BAR. **FON.** **C**Tu cum cum maxillis. turpitudinem eius carpens interrogat cum barbam nutrias: cur inguina uel licet & abradat moris autem ueterē fuit barbā nurrite cū ante superioris africani tēpora. tōsores i urbe nō fuerit. Balanatū gausape. Barba unguētata. Balanus. n. inter p̄ciosa unguenta ponit. Horati. Pressa tuis balanus capillis. Causape uero militare stramentū ē: qd p lecto in castris sternebā. Pli. viii. Antiquis. n. torus & stramēto erat. qd nūc ēt in castris gausape. hoc cū uilosum essent. a uilloz. pilorūq; similitudine gausape p̄ barba posuit. Detōsus eurgulioni patens in gutture: p̄ quam spūs attrahit. atq; emit tūf. curgilio ē. A cuius similitudine i obsecenis eā p̄te appellat. q̄ a pene ad anū ē. p̄ quā a lūbis semen hūanū ur p̄ eurgulione spūs fluit. qdā p̄ pene in eurgulioni uermis formā uel se cōtrahentē uel extens dentē aceipiūt. Nōnulli anū ab aspectus obsecenitate intelligūt. Quinq; palestritæ. q̄is quotidie te ex piles: nō tm̄ circa iugina glaber eris. quēadmodū nec filix ab agro penitus a rōne deuelli. Plantaria: quoniam palestrinæ viri robusti sunt a palestra & luctatiōe cognociat. ppteræ ne uelatibus uiris paulū qd uel. lendū darer: plātaria p̄ trāslatiōem p̄ pilis dixit. Sūt at plātaria ip̄e plātæ nō in arboribus. sed in terra natæ. q cū radicibus & terra propria transferuntur. Elisas: def. ilatas. & popolatas. ui. n. pili euellunt. quidā elixas legūt. quasi aqua calida madefactas. ut pili facilius uellent. Forcipe adunca: q̄ pili ip̄i auelluntur. Forcipes. n. quasi foruicapes dictæ sunt quasi forua. hoc ē calida capiunt. Vir. viii. Versantq; tena ci forcipe massa. Forcipes uero sunt quibus incidimus. Cædimus inq; uicē p̄bemus crura sagittis. Et ipsi alios rephendimus: & nos quoq; inuicē accusationi alioz subiicitur. Inq; uicē. Themesis figura ē q̄sque quotiens uerbū aliquod simplex uel compositum diuidentes. unam uel plures dictiones interponimus. ut septem subjecta triioni.

IOAN
BRI.

Viuuitur hoc pacto; sic nouimus illia subter
 Cæcū uulnus habes: sed lato baltheus auro
 Protegit ut mauis: da uerba: & decipe neruos
 Si potes: egregium cum me uicinia dicat
 Nō credam: uiso si palles improbe nummo
 Si facis in penem quicquid tibi uenit amatum;
 Si puteal multo cautus uibice flagellas:
 Ne quicquā populo bibula donaueris autes
 Respice qd' non estollat sua muneta credo:
 Tecū habita ut noris q̄ sit tibi curta suppellex:

Satyra quinta.

habes. locutus nō oībus notum. Sed lato baltheus auto protegit. rō est uitiū latētis. q̄ uidelicet id potē-
 tia & nobilitate regat. nā per baltheū dignitatē militatē designat. est. n. bltheus cingulū militarē: suuēa
 lis. At illis quos arma tegit. & baltheus ambit. Sciq̄ poeta ut dictū ē eos deridete. q̄ p̄t̄extū potētiae
 cōfidūt malitiā suā posse latere. & gaudēt dissimulata prauitate haberī boni uiri. Lato auto. p̄lati auti
 Vir. Bina manu lato crispā hastilia fert. Lato auro. Magnitudinē hoīs exp̄ssit. Vt mauis da uerba
 & decipe neruos Si potes. q̄ uuln⁹ dissimulat alioq̄ aspectus decipere pōt. sed uirib⁹ suis dare uerba nō
 pōt. cū uiri sui cōscius sit. hoc ergo dicit alios decipe facile pōt occultādo uitiū tuū. sed cōsciētā tuā fal-
 lete nō licet. Egregium cū me. ui. di. n. c. uerba gloriōsi bōis. n̄ debeo inq̄ cēdere & putare me uirum
 bonū & frugalē. cū populus ita me existiet. quasi dicat. et si nō sim. Ex quo stulticia boīs ondit. Tales
 reprehendit. Hor. Sed uereor ne cui de te plusq̄ tibi credas. Neu si te populus sanū testeq̄ ualente Dicti-
 ter. Occultam febrem sub tempus adendi. Dissimiles donec manibus tremor incidat undis & alibi. Si
 quis libella tibi terra pugnata mariq̄. Dicat & hīs uerbis uacuas pmulceat autes. Te ne magis saluū po-
 puluss uelit. aut populum tu. Seruet in ambiguoq̄ cōsulit & tibi & urbi suppiter. augusti laudes cognos-
 se: possis. Egregium dicimus. qui e gregē electus sit. Nō eredam cū interrogatione & eo uultu p̄nū
 ciancia quo solemos ingrato admonitori respondere. Viso si palles improbe nummo. si auaritia labo-
 ras. si cinādus es. si grauis scenerator es debitoribus. cur gaudes te uirū bonum & egregium appellari.
 hoc ita imita ē luuenalis. Cur allobrogicis & magna gaudeat ara. Natus in herculeo fabius late. si cupi-
 dus: si Vanus & euganea quantumvis mollior agna. Si tenerum attritus carmen: si pumice lumbum.
 Squallentes traducit auos. Si facis in penem quicquid tibi uenit amar. i. si te cinādum & patīcū p̄r-
 bes. Nā qui facit quicquid sibi uendit in penem. sine dubio p̄st̄t̄ere dr̄. Venit: uendit. ab eo qd' est
 ueneo. Amarum. quia s̄apenumero coitum sequitur p̄cūlētia. Vnde illud fertur dictum Demo-
 sthenis de Laide nobilissimo scorto. Tann non emo p̄cūlētē. Si puteal multa cautus uibice flagel-
 las. si debitoribus grauis es scenerator. Puteal locus. ut scri. Acton Rōmā. ad quē cōueniebat scenera-
 totes. Porphyrio uero dicit suis sc̄ sedē p̄t̄oris prope arcū fabianū. quod Libonis dicebat. q̄a a Libone
 illud primū tribunal & subsellia collocata sunt. Vnde Hora. in epistolis. For: putealq̄ Libonis Manda-
 bo siccis. Idem alibi. Roscius orabat sibi adesses ad puteal eras. Ouidi. Si puteal ianumq̄ times: celeresq̄
 calēdas. Flagellas: grauis es & molestus debitoribus: dū usuras exigis. Ita enī flagellari dicuntur obæ
 ratū. unde Martia. Et libertinas acra flagellat opes. Putel idest debitor: nam locum p̄t̄ p̄sona posuit
 Multa uibice. multa & graui usura: in metaphora permanisit: ut uibice dixerit: q̄a flagellis p̄misit. VI Vilix. Vite
 pex signū est quod relinquit scurica: dicta quod ui fiat. Ne quicquā populo bibulas donaueris aures. sen-
 sus est: frustra cū turpiter uiuas aliorū laudibus delectaberis. Ne quid: frustra. Donaueris: acomodaue-
 ris. Bibulas: quæ assentationibus ualde delectant. Respue quod non es: teprahēsio est cū indignatiō
 & acrī uultu pronūciāda. Monet unicuiq̄ fugiēdā eē ostētationē: nec assentatiōibus credēdū. Tollat sua
 mūera cerdo: auferat iquit adulator & uulnus laudes & adulatiōes suas: cerdo dicit q̄cūq̄ querit Ineuū
 ex aliqua uili arte: cerdos enī grāce lu crū latine: cerdonē posuit pro turba plābeia quæ nullatatione ad
 aliquē laudādū ducit. Tecū habita. noli cōmittere ut alienā laudes te auferāt: sed tu te ipsū cognosce:
 & cōsciētā tuā itertoga bonus ne sis an mal⁹. Vt norisq̄ sit tibi curta suppellex: idest multa tibi deesse: ut
 sis uirt̄ egredius: sumptum est a rei familiaritatis tenuitate.

CViuuitur hoc pacto: ut alter alterius errores carpat. Seu lato balte⁹ auro protegit: sed hoe tuum fce-
 lus ab opibus & diuitiis tegitur. quia uero illia dixit: propterea balteo tegi subiūxit: nā balteus cīguli ge-
 nus cū latū sit: illia ipsa operit: quæ sub laterib⁹ supra coxēdices sita sūt. Vt mauis da uerba & decipe ner-
 uos. Hac tuæ nobilitatis uētositate de coroq̄ habitu decipe populū: & te intus nō nouetit quātu uelis.
 Nemos. n. & grauiores uiros: & q̄ intrisccetus noscūt nunq̄ decipies. Quidā neruos ueritatē ipsā intel-
 ligit: quæ plurimū habet uiriū & neruos. Da uerba: dare uerba decipere est: Terētius Cui uerba daic
 difficile est. Egregiū cā me uicinia dicat nō credā. Hæc cū assentatione p̄nūciāda sūt. respōder. n. ado-

Egregiū

putal

De mōs he
nes
LaigCerdo
vīl pōt̄dū
in llbello
uerbiq̄

lescēs. nōne populi iudicio de me credā: si me egregiū esse dicat. Vito si palles: respōdentis admonitus est frusta sc̄ quēpiā egregiū esse putare: licet ita iudicetur a vulgo: nisi ab auaritia & libidine procul sit.

Amarū penē: hoc ideo dictū est quoniā amatitudini semper uenus commixta est. Vnde & aciditatem cognomē p̄p̄ curas: solicitudinesq; amara tedia meruit. Si puteal multa cautus uibice flagellas. s̄esus est li grāuib; usutis debitores affligis. Dicit. n. si in exigēdis pecunīis cautus tā iugis ad tribunal p̄toris acceditis debitores accusas eosq; ad solutionē cogens: ut puteal ipsum frequētia & acerbitate tua cādere videaris: frustra cedes populo te egregiū predicāti: nā puteal p̄toris tribunal subselliūquc est: Hora. Forū putealq; libonis mādabo siccis: Respice quod non es. Omīlla ambitione atque auta populari. uitētū sequere. tecq; ipsū cognosce. Tollat sua munera cerdo suas uulgas auferat laudes. nā cerdōes uiles homines sunt luctum ūtantēs. Cerdos. n. lucrum significat.

Satyra quinta:

IAON
BRI.

Atibus hie mos est: Ex stoicōg; sc̄n tentia oñsurus poeta hoies & alio uitio labortātes insanos esse: nec sui potestatē habere: ita satyrā orditur ut Cornutum quo ad philosophiā descendam usus est magistro: allo-

quat: optatq; sibi dari cas uires in carmine: qbus amore ūū in cornutum: quē sibi responderet īntroducit: enartare ualeat. Centū uoces Vit. Nō mihi si linguae centum sint oraq; centum. Fabula seu mōlito. Sensus est poetæ siue carmē traḡcum siue heroicum scriptuti: centum ora & centum uoces sibi dari postulant. Ponatur scribatur ut alibi. Nec ponere lucos attificem. Hiāda magno sp̄itu pronuntianda. Illud respexit: quia tra-

u Atibus hīc mos ē centū sibi polcere uoces. Centū ora & linguas optare ī carnicē cētū. Fabula seu mōlito ponatur hiāda tragedo: Vulnera seu parthi ducentis ab īguine fētrū. Quorsū hēc: aut q̄ras robusti carmīnis offas. Iugeris. ut par sit centeno gutture nitī? Grande locutūrī nebūlas helicone legunto. Siqbus aut prognes: aut siquibus olla thyestā Feruebit ūpe īflollo cōenanda glyconī

tragē

tut. Tragēdiā materiam expressit: iis enim res moestae scribuntur. Tragēdiā actores dicuntur tragi diatum: tragicī uero scriptores. Vulnera seu parthi id est catmen heroicum. quo bella maxime decantari solent. Vulnera parthi: aut quā ipse accepit. ut sit īcūlātio Horatiana. Aut labentis ēquo describit uulneta parthi: aut quā alii intulit. Ducētis hīc extahentis ab īguine percussio: aut expressio est p̄cūtientis. Quorsū hēc subaudi dicas: uerba conutū introducti admirantis eur pocta cum satyram poema quidem huniile scribat. optet sibi dari tot linguis. Quantas offas: quantum globum. & carmīnum coaceruationem. nam offa appellat omnis res: quā in tumorem crelcit a potu ophelin. id est a tumescēdo. Vnde & frusta catnis offas dicimus. Festus Pompeius ostam poreinam cum cauda: offam penī: am dicebant. Iutienalis. Et pattui similes effundet offas. Plinius itcm res in unum conuolutas. & in modum pilā collectas offas appellat. ut est illud. Amygdalinūm oleum quod aliqui uocant neptum & refactis. & in offam contusis exprimitur. Linguis paras. aggredas. Ut par sit: conueniens & æquum sit. Nitī adiuuari. Grande locutūrī nebūlas helicone le. ab iis īnquit sinito musas īnuocati. qui tragēdias & res magnas scriptuti sunt. Grande. ut tragedias: quā res grandes continent. Ouidius in tristibus. Et dedimus tragicis scriptum regale cothurnis. Quāq; grauis debet uerba cothurnus habet. Nebulas hoc uerbo latentet eos poetas īridet: qui musatum īnuocatione putant ī carmine scribendo aūiuari: ostendens ut diximus illuc. Nec fonte labta: uirtutem homini parari labore & īndustria: non autem haustu fontium & musarum īnuocatiō. id est cum huiusmodi omnia sint p̄torsus uana. Per nebulas īgitur musas intelligit. quasi rem īuanem: & quā patum prof. t. Helicone mons est boetīa musis! Ut diximus consecratus a Thracibus. Legunto. colligant: quārānt. Olla prognes. tragedia prognes quā in ultionem Philomenā fotoris suā a Terco matito stuprare Itym filium comedendum apposuit eundem Itylum appellat Catullus. Quālia sub densis ramorum cecinīt umbris Daulias assumpti fata gemens Ityli. nota est fabula. Olla thyestā tragedia. cui nomē est Thyestā. eam auctore Fabio Vatius magna laude scripsit. cui Cornelius ad stipulando ita scribit. Nec ullus Aſſinil: Aut Messalæ Liber tam illustris est: q; Medea. Ouidii aut Vatili. Thyestes eandem tragediam scripsierunt Seneca & Cassius ātruscus patmensis. cuius meminit Horatius. Aetrusci quale fuit Cassi rapido ūtēntior animi ingenium: cuius argumentum rale est: Atreus: & Thyestes Peiopis & Hippodamiae filii: eo iter se impietatis Venere: ut thyestes cū Europa frattis uxō re cōcuberet: in cuius sceleris ultionē atreus Tā talum eius filium apposuit expulandum quod dolens Thyestes consulto oraculo de uindicta accepit posse alio scelere eius facinoris ultiorem nasci: si cum Pelopeia filia concuberet. quod cū fecisset natus est Aegistus: a quo & Atreus: & Agamemnon e bello troiano reuersus īterēmpti fuerunt. Olla thyeste. quā ei apposita fuit ab atreo. Feruebit. scribetur. respexit hoc uerbo ūtēntior ad fabulam. Nam appositi sunt filii parentibus in cōenis. Cōenāda. agēda: tecitāda in scēnis. Glyconi: nomen est tragedi. ut gladiatori apud Horatium. Et quia delperes īuicti membra glyconis.

helicon

Tragēdia thyestā
Vatili
poet.
Cassius
poeta.

Glyco

BAR.
FON.

Aībus hic mos est. Dluersa hoīum studia ecē demōstrās Corhutū p̄ceptore suū plis delectari scri. cui nō nisi q̄ liber sit possit incubere. Libertatē uero in aio cē pbat. Hiāda mōsto tragœdo cū hīatu p̄nuntiāda. Mōsto aut̄ dicēs ad uaturā allusit tragœdiæ: cuius cū lus et uos exitus sit: tragœdus quoq; mōstus ac tristis pro cōdītōe plonæ inducit. Ab īgūne p̄thi sagittis in p̄lio maxie ualēt: quās fugiētes interdū in hostes iaciūt: qm̄ uero pharetra ab humeris p̄dēns: coxis lateriq; illudit. Ob id aīt ab inguīc sagittas educere. Quorū sum hāc: interrogat cur centū sibi tota poetæ inuocēt: cū ut aīt Horatius: nīs locus exigat scri nō doceat. Quātas offas: hoc in uitupationē scribētis dī: q̄ nimis & inflet & turgeat. Grāde locuturi nebulae helicone legi unto: res grandes scripturæ: nebulas hoc est inflata & inania uerba ex helicone sumentes musas inuocent. Si quibus aut̄ p̄gnēs: aut̄ si quisbus olla thyesta feruebit: si qui tragœdias de p̄gne atreop̄ describēt q̄ parētibus filios iu olla decoctos in cibū apposuerūt. Progne.n.Pandfonis Athena rū regis filia. Therei Thracū regis uxor Philomeuæ soror fuit: quācū a Tereo marito luoper uim stu prata cōperissit Itym filiū ei comedendū apposuit. Atreus uero Pelopis filius grauter ferens Thyestē fratrē cī europa uxore sua cōcubuisse: ei us liberos interfecit: decoctosq; epulaudos parenti dedit. In sulso cœnanda glyconi: qm̄ ollam feruere dixerat in translatione uerboꝝ perstans cœnandā pro recitā da subiunxit. Glyco uero tragœdis tempestate Neronis fuit.

IOAN
ERL.

Tu neq; anhelāti cōquitur dū massa camīno
Folle p̄m̄is uētos: nec clauso murmure raucus:
Nescio quid tecum graue cornicaris inēpte
Nec sclopo tumidas intēdīs rumpere buccas
Verba togæ sequeris iunctura callidus acrī
Ore teris modico: pallentes radere mores
Doctus & ingenuo culpam defigere ludo:
Hic trahē quæ dicas: mensaq; relique mycēis:
Cum capite & pedibus plæbeiaq; prādīa noris

emittunt: ut secū garrire videant. Inēpte: ad uerbū est: nā si uocatiuus est: cōtumelia afficeret: quem sequētibus uerbūs laudat. Intendis: proponis tractū a sagittariis: qui arcū inrendere dicunt. Sclopo sicut uerbū a sono & stridore uocis. Buccas: bucea pars est ea oris: quæ inflati solet. Hor. Q uin Iuppi. Bucca ter ambas iratus bucas inflet: ab eo fit bucella: q̄ pars est galeæ quæ tegif pars anterior oris. Iuue. Et Bucca bucella p̄dēns: & curtū temone lugū. Verba togæ sequeris. i. nō bella scribis: ut ribi opus sit cētū lin-
guas expolcere: sed materiā quidē humiliē: qualis est satyra. Verba togæ. i. paci cōueniētia. Nā toga ar-
mis opponit. Mat. Claz̄ militiæ fronto togæ decus: Cice. Cedat arma togæ. Asconfus cā cōem habi-
tū mariis & foeminaq; fuisse scribit. Callidus acutus. Iunctura acrī: cōpositione uerbuū apta & uenusta
Teris: scribis: sumptū est a fabris: qui lima terūt metalla. Ore modico: nō superbo & turgido. Illuc de-
niq; spectat. Persiū nō materiā tā superbā tractare: ut cōueniat tot uoces libi optare. Pallentes radere
mores Doctus: & ingenuo culpā defigere ludo. Hīc argumētū satyra oñdit: quæ ad hoīum uitia carpē-
da emersit. Hic ergo sensus est. Didicisti quidē Persi uitia hoīum insectari. Radere tangere: & mordē-
re: tractū a medicis: qui cultro radere & relecere uulnera solent. Persius alibi. Si qd opus teneras morda-
ci radere uero A uriculas. Mores: uitia. Pallētes: quod hoīes cōscia uitioꝝ expalleant. Defigere: nota-
re. Ingenuo ludo. i. liberali carmine & satyra quadā digna libero hoīe: nō perulati. Ingcniius dī qui sta-
tim ut natus est liber est: siue ex duobus ingenuis matrimonio cōstante editus est: siue ex libertinis duo
bus: siue ex altero libertino: & altero ingenuo. De hoc legē lustiniānū. Culpa: crīmē uitiu. Hīc trahe
q̄ diciūs: ex ludo. s. i. liberali satyra: ut sit sensus. Si scripturus aliqd es: satyra tē quidē humiliē: & nō tragœ-
diā opus supbū scribe. Mēsam: tragœdiā intellige: q̄ filios parētibus appositos scri. Mycenis: ciuitas ē
laconia: Agamēnonis p̄fia: ibi Atreus Thyestē fratri filiū apposuit epulādū. Plæbeiaq; prādīa noris.
i. materias humiles: & nō alriloquas & regales: q̄les in tragœdiis scribunt: ut Oui. docet. Et dedimus tra-
gicis scriprū regale cothurnis. Prādīa ideo q̄a in tragœdiis apponi filios epulādos in prādiis cōstat.

C Tu neq; anhelāti: cornutū laudat: q̄ apulositate uitata mediocritatē sūmo cū artificio plequit. qd ex
Hor. transtulit. At tu cōclusas hīrcinīs follibus aura: ut mauis imitare. Scloppo. Iuflatis spū buccis so-
nus q̄ inde emitit scloppus dlcit. Bucca uero ea pars i facie supra mētū ad oculos est q̄ spū i flaf. Hor.
ptio fīmonū. qd cāt̄ est merito q̄ illis luppiter abas iratus buccas inflet. Ore teris modico: ore nō deslo-
limas & corrīgis. Modicū. n. modestū a modo significat. Pallētes mores. Malos uitia. n. pallorē generat
Hora. in epistolis. Nil cēcire ibi nulla pallēscere culpa: Radere. Signat̄ uerbis facilitatē. Cornuti ex-
primit q̄ nō grauius cedere sed leniter corriget delinq̄ntes. Ingenuo culpā defigere ludo. Leuitatē pfaci-
li & liberali ac suaui ofone tēphendere. Hīc trahe quæ dicas: hāc ad scīpm̄ poeta loquit̄: ut qui tragœ-
dīs: turglditatibusq; neglectis hāc Cornuti modestiā in satyra describēda lectari uelit.

Corni-
cariIngen-
us

IOAN
BRI.

Bulla

d'polydor
libello pzo
zbioty fo

Paginæ

Camœ
na
Præcor
dia
Cornu-
tus

Tectori
um

resigna-
te

arcang

BAR.
FON.
Pullum

CNō equidem hoc stu. bul. ut mihi nu. Pagina tur. Cornuto introducto r̄idet Persius: docens tot uoces totq; linguas optare: nō ut materiā altiloquā scribat: sed ut amore: quo ipsum prosequitur ostē dat. Bullatis: iſflatis & turgidis ducetis a bulla quæ in modū pilæ in aquis tumescit. Oui. Intumuit: si cut fuluo plucida cœlo. Surgere bulla solet. Var. in re tu. Hō bulla est. Mar. Crassior offendit bulla tumescit aquæ. Bulla item ut diceſt inſtra: ornamenti ſi est pueri igenut. Nugis: extenuat poeta uires suas ut Mar. Mercari infas hi te piget urbice nugas Et alibi. Tu ne potes dulces ingrate relinquere nu- gas. Pagina: paginæ dictæ: quod i libris ſuā quæq; obtineant regionē: ut pagi: uel a pagendo: quod i illis uerſus pagunt. i. fingunt. Dare pondas ido- fu. hoc dicit. Ego res quidē tumidas non scribo: ut alii quoq; scripta incendio digna adiudicant: cū ſuperba & loquacitatis plena fint. Vnde Mar. Materiā est mihi crede tuis aptissima carthī Deucalion: uel si nō placet: hic Phæton. Idonea: cōſuge cū pagia. Pondus fomentum & materiā. ſic enim ſumus amplior fit & ponderosior uel ideo pondus ſumo: q; cartha combuſta a ſumo extolli ſolet: ex quo additur pondus ſumo. Secreti loquimur: separati loqui- mur. q. dicat res noſtræ dignæ non ſunt quæ in theatrum perfeftantur recitandæ: nec in propatulo ſed ſeorsum potius habendæ ſunt: ſicq; a modestia ſua beniuolētiā ſibi conciliat: cum ſcripta domi conti- neat: nec laudis cupiditate oſtentet. Camœna: muſa. nam camœnae a carminibus ſunt dictæ: uel quod canant antiquorum laudes: uel quod fint caſtæ mentis pœſides: auctor eſt Festus. Executienda: explicāda examinanda. Sumpta eſt metaphorā a uestibū ex quibus puluis excuti ſolet. Præcordia: uocam⁹ au- torē Pli. uno nomine extra in hominē cui Cato in re tu. aſtipulatur loquens de bracca. Et, ſi heneſ tur- gent: & cor dolet: & iecora ut pulmones: aut præcordia uno uerbo: omnia ſana facit. Ex quo appetet: p; cordia hæc dici propriæ. Cornute. philofophus fuit: ut diximus ſectæ ſtoicæ magiſter Persii: quē Nero auctore Eufilio in exiliū q̄uālī anno quarto poſt mortē Persii. Pars aīæ nīæ: amicus dimidiū eſt anima noſtræ. Hora. Et ſerues anima dimidiū meæ. Pulsa. i. explora: & q̄ie. Metaphora eſt ab iis sumpta qui pulſando ſictilia explorant: quorum ſonus ſurdus eſt ſi rimosa ſunt. Si uero ſolida acutus. Solidū: reſ ſolida. i. integra. Quid crepet: quem ſonum faciat. Tectoria & non plectoria legendum eſt transla- ſumpta a patietibus: qui & ſi ueteres ſunt tectorio inducتو noui tamen uidentur. Tectoriū. n. eſt in- crū ſatio: quæ calce patietibus ſieri ſolet Pli. Nulla in appellis tectoriis pictura erat: nondum libebat patie- toſ totos pingere. Nomen accepit a tegendo. Vnde ita ſcri. Var. Patietes & ſolum opete tectorio mar- morato loricandi ſunt. i. armandi & tegendi. Ergo tectoriū. i. tegumenta cum homines aliud corde te- gant: aliud lingua oſtant. Lingua p;ctæ adulatricis. Hinc ego centenas. Sensus eſt. ad hoc mihi centum uoces optauit. ut quanta te beniuolentia complectar oſtendere tibi poſſim. Traham. ſumptū a nētibus. Verba pura ſincera & fideli: non mendaci non adulatoria. Verba resignent: aperiant. Inde di- cimus litteras resignatas. i. apertas: qua ſignificatione Pli. uſus eſt cum aīt. Fabius pector in anālibus ſu- is ſcriptis: matronā quod loculos in quibus erāt claves uinariae cellæ: resignauit ſi ſuis inedia mori co- aſtam. Tottūq; hoc uerba. Ordo eſt. Verba resignent hoc totū quod latcat arcana fibra non eſt nar- bile. Arcana fibra: pectorē intimo. Arcani ſcribit Feſtus trahi ſue ab arce quæ turpissima pars eſt u- bis: ſue a genere ſacrifici quod in atcc ſit ab auguribus: adeo ſemotū a notitia uulgari ut ne litteris q; deni mandet: ſed per memoriā ſuccesſoꝝ ecclbreſt: ſue ab arcana in qua quæ clausa ſunt tuta manē: cu- ſus ipſius origo ab arcendo depndet. Non enarrabile magnitudinem amoris exprimit.

Nō equidē hoc ſtudeo: bullatis ut mihi nugis. Pagina turgescat dare pondus: idonea ſumo. Secreti loquimur: tibi nunc hortante camœna Executienda danus præcordia: quātaq; noſtræ Pars tibi ſit cornutæ animæ tibi dulcis amicæ. Ostendiffe iuuat pulſa diognoscere cautus.

Quid ſolidū crepet: & p;ctæ tectoria lingua Hinc ego centenas auſim deponſere uoces: Ut quantum mihi te ſinuoso in pectoro fixi. Voce traham pura: totūq; hoc uerba reignet Quid latet arcana non enarrabile fibra:

allī quoq; ſcripta incendio digna adiudicant: cū ſuperba & loquacitatis plena fint. Vnde Mar. Materiā eſt mihi crede tuis aptissima carthī Deucalion: uel ſi nō placet: hic Phæton. Idonea: cōſuge cū pagia. Pondus fomentum & materiā. ſic enim ſumus amplior fit & ponderosior uel ideo pondus ſumo: q; cartha combuſta a ſumo extolli ſolet: ex quo additur pondus ſumo. Secreti loquimur: separati loqui- mur. q. dicat res noſtræ dignæ non ſunt quæ in theatrum perfeftantur recitandæ: nec in propatulo ſed ſeorsum potius habendæ ſunt: ſicq; a modestia ſua beniuolētiā ſibi conciliat: cum ſcripta domi conti- neat: nec laudis cupiditate oſtentet. Camœna: muſa. nam camœnae a carminibus ſunt dictæ: uel quod canant antiquorum laudes: uel quod fint caſtæ mentis pœſides: auctor eſt Festus. Executienda: explicāda examinanda. Sumpta eſt metaphorā a uestibū ex quibus puluis excuti ſolet. Præcordia: uocam⁹ au- torē Pli. uno nomine extra in hominē cui Cato in re tu. aſtipulatur loquens de bracca. Et, ſi heneſ tur- gent: & cor dolet: & iecora ut pulmones: aut præcordia uno uerbo: omnia ſana facit. Ex quo appetet: p; cordia hæc dici propriæ. Cornute. philofophus fuit: ut diximus ſectæ ſtoicæ magiſter Persii: quē Nero auctore Eufilio in exiliū q̄uālī anno quarto poſt mortē Persii. Pars aīæ nīæ: amicus dimidiū eſt anima noſtræ. Hora. Et ſerues anima dimidiū meæ. Pulsa. i. explora: & q̄ie. Metaphora eſt ab iis sumpta qui pulſando ſictilia explorant: quorum ſonus ſurdus eſt ſi rimosa ſunt. Si uero ſolida acutus. Solidū: reſ ſolida. i. integra. Quid crepet: quem ſonum faciat. Tectoria & non plectoria legendum eſt transla- ſumpta a patietibus: qui & ſi ueteres ſunt tectorio inducتو noui tamen uidentur. Tectoriū. n. eſt in- crū ſatio: quæ calce patietibus ſieri ſolet Pli. Nulla in appellis tectoriis pictura erat: nondum libebat patie- toſ totos pingere. Nomen accepit a tegendo. Vnde ita ſcri. Var. Patietes & ſolum opete tectorio mar- morato loricandi ſunt. i. armandi & tegendi. Ergo tectoriū. i. tegumenta cum homines aliud corde te- gant: aliud lingua oſtant. Lingua p;ctæ adulatricis. Hinc ego centenas. Sensus eſt. ad hoc mihi centum uoces optauit. ut quanta te beniuolentia complectar oſtendere tibi poſſim. Traham. ſumptū a nētibus. Verba pura ſincera & fideli: non mendaci non adulatoria. Verba resignent: aperiant. Inde di- cimus litteras resignatas. i. apertas: qua ſignificatione Pli. uſus eſt cum aīt. Fabius pector in anālibus ſu- is ſcriptis: matronā quod loculos in quibus erāt claves uinariae cellæ: resignauit ſi ſuis inedia mori co- aſtam. Tottūq; hoc uerba. Ordo eſt. Verba resignent hoc totū quod latcat arcana fibra non eſt nar- bile. Arcana fibra: pectorē intimo. Arcani ſcribit Feſtus trahi ſue ab arce quæ turpissima pars eſt u- bis: ſue a genere ſacrifici quod in atcc ſit ab auguribus: adeo ſemotū a notitia uulgari ut ne litteris q; deni mandet: ſed per memoriā ſuccesſoꝝ ecclbreſt: ſue ab arcana in qua quæ clausa ſunt tuta manē: cu- ſus ipſius origo ab arcendo depndet. Non enarrabile magnitudinem amoris exprimit.

¶ Non equidē hoc ſtudeo. tragedis ludicris quæ omissis: ſe satyrā ſcriptis oſtendit: quam ei diligenter emendandā cōmittit. Pullatis nugis. Quoniā in tragedis ſebleſes illuſtrium personarū exitus cōtine- bantur histriones quoq; aliqui cum pulla ueste inducebanſ. Pullum autē nigre ſignificat. Virg. uel ma- culis infuſet uellera pullis. Date pondus idonca ſummo: uel reſ leues apta ſtilli magnitudine illuſtrare: uel digne quæ incēdio cōſumaf. Hortante camœna. ut hanc meā satyrā tibi executienda atq; emēdāda p̄berē antiquā ederē. Camœnae uero muſe ſunt. quāſi canenæ a canendo cognoiatae. Quātaq; noſtræ pars tua ſit cornute animæ. hoc nō ſolū ad amorem ſed ad doctrinā etiā refert eiū oēm ſcierū ſuā ab eo emanaffe profiteaf. Pulſa diognoscere cautus. Doctus amicū ſictū a ueto & peritū ab impito p̄be diſcernere. Quod tranſtatū ab emporibus uafoḡ eſt an ſolida ſint pulsatione diognoscētibus. Pictæ tectoria lingua. ſuicate & doloſam orationē per eandē tranſlationē intelligit. Tectoria. n. ſūt eiū calce aut gy- pſo patietes & eiusmodi cætera oblinunſ & leuigant ad maiore ſpectatiū gratiā & decorem. Hic ego centenas. Ad ſinuglarē amore ſuū erga cornutū ſignificandū centū ora ſibi audere deponſere ſcribit. Quod ſuperius in poetis inanita ſcribentibus increpauit. ſinuoso pectorē. Amoris gratiæq; capaci. Sunt enim quodcūq; inflexus curuitate. quæ continet appellaſ. Resignent aperiant & denudent. nā ſignare ſignum apponere & occludere. Resignare autem aperire ſignificat.

IOAN
BRI. Quū pīmū pāuīdo cūstos mīhi purpura cessit
Bullaq; succīctis laribus donata pependit.
Cū blandi comites: totaq; īmpune suburra
Permitis sparsis tē oculos iam cādīdus umbo
Cūq; iter ambīguum est: & uitā nescius error

C Quū primū pauidō custos mīhi purpura ces-
sir descriptib tempus qū se īstī tuendū Cornuto
tradidit. Sensus est: ubi ex pūrtītia: quā āetas: bul-
la & prætexta utebat: excessū: a te ērūdīri uolui. or
do est. Supposui me tibi: cū primū purpura cu-
stos cessit mīhi. Purpura: hoc est prætexta cui præ-
texebat (ut scribit Macrobi⁹) Purpura uelitis erat
qua pueri ante. xiiii. aīmū utebant. Mart. puerilē

amicitiā prætextam dixit. Tu mīhi simplicib; Manni dilectus ab annis. Er prætextata cultus amicitia
Eam etiam magistratum fūlī ostendit. Tranquillus sic scribēs de Cæsare dimissis lictoribus: abiecta
protexta domum clam refugit. Custos: ideo dixit: quia pueri sub custodia sūt. aut præceptoris aut pæ-
dagogi. Mīhi cessit: a me deposita est. Bulla aurea crat insigne puerorum prætextatorum: quā depē-
debat in pectore: ut significaretur eam ātatem alterius regendam consilio. Dicta est au: em bulla a bul-
la: quod est consilium: aut quia eam partem corporis bulla cōtingat. i. pectus in quo naturale manet cō-
siliū: aut ut scribit Pedianus: quasi bullientis sinu cōmuniens pectusq; puerile. Eius usum ut āetas pue-
rīlīs uluparet: primus omnium Priscus T arquinius insituisse traditur. Qui filium cum in prætexte
ānis occidisset: hostem bulla aurea donauit. Vnde inos bullæ durauit: ut eorum qui equo merūssent si
lli id insigne haberent: cæteri lorum. Cum prætexta magistratu: bulla uero gestamen esset triūphan-
tium in lpecten cordis: ut scribit Macrobius: remediis quibusdam inclusis aduersis inuidiam. Dona-
ta pependit: generosi enim pueri pueritiae annos egressi apud lares familiares bullam suspendebat: quē
ad modū puellæ virginitati renuntiantes ueneri puppas donabant: ut Persius. Nempe hoc quod uene-
ti donata: a uirgine puppæ. Ad quod respexit Horatius: cum irridendo ait. Donasset fam ne eathenam
ex uoto laribus. Laribus: laribus quos proprie auctore Plutatcho præsides uocant ean̄s assūtit: & ipsi
caninis pellibus uestiuntur. Cuius rei duplex redditur ratio. Nam eum præsides sint qui præsūt: hos do-
mus custodes esse oportet & alienis formidolosos: sicut canes uidemus. Mites uero ac lenes māsuētosq;
domesticis. Vel quod dæmonia quædam mala: ut sensit Chrysippus: & romani credidere: cit cūrent:
qui buss dīi quasi carnificibus: & scelerum ultoribus aduersi in iulios & impios utuntur. Sic lares furia-
les quiddam existimati sunt: & peccarum & exactores uitæ & operationum speculatores. Quare fit nt ca-
nini poellibus induantur: quibus & canis ideo assidet: quod ad inuestiganda scelera & uilescēdos impro-
bos saggaces sint. Compitalibus igitur (nam is dies laribus attrihutus erat) suspendebantur in compi-
tis (ut scribit Festus) pilæ & effigies uiriles & muliebres ex lana quod esse deorum infēriorum quos uo-
cant lares putarent: quibus tot pilæ quot capita seruorum: tot effigies quot essent liberi ponebantur. ut
uiuis parcerent: & essent his pilis & simulaeris contenti. Suecīctis laribus: quia pellibus caninis indu-
ti colerentur. Cum blandi comites: pædagogi & serui: qui cū antea dominum coercerēt nunc blādirē
tur. Tota suburra: ablatiuus est calus. Suburra regio urbis celebratissima uia: sacra proximat: quā pī-
tauist Lunius auctore Varrone ab eo dictam: quod fuerit sub antiqua urbe. cui testimonio potest esse qđ ra-
subest & loco qui terce us murus uocatur. Vel a pago potius succusano dicta: ut mutatione litteræ sub-
utra prosuccusa dicta sit: quod succurrit carinis. In ea meterrices habitant. Martia. Ergo suburranæ ry-
ronem trade magistræ. Illa uitum facit: non bene uirgo docet. Virg. in priapea. Nota suburranas iter
theletusa puellas: Quæ puto de quæstu libera facta suo. Impūne sine supplicio. i. omniſ amoto metu.
Nā antea sub custodia erat pædagogi & patris a quo prohibebat libere uiuere. Candidus umbo. i. to-
ga uirilis quæ post quartūdecimū annū: quo tpe pueritia definit sumebat. Eā metaphotice umbonē ap-
pellauit. qā ut scuto armati aduersus hostē audacius insurgimus: & oia pericula subimus. Ita pueritiae
egressi sumptaq; toga uirili licentius liberiusq; oia facimus: unde Teren. Postq; excessit ex ephebis uiuē
di liberior fuit potestas. Candidus antiquo: cōsuetudinē respexit: apud quos utroq; fortiū pīcta erant
scuta: ut Vit. Et pīcti scuta labici. Contra inertiu & tyronū pura erant: ut idem alibi. Parmaq; inglorius
alba: per candidū igit̄ umbonē se ueluti nouū militem & tyrone ostendit. Quippe qui nuper ingressus
adolescentiā. Cumq; iter ambīguum est: nam ineunti adolescentiæ nihil diffīcilius est: qquos & qua-
les esse uelimus deliberare: quod imbecillitate consilii accidere Cicero docet. Vitæ nescius error. Or-
do est. Error: nescius uitæ: ut intelligamus adolescentiā errare. Quia ueræ uitæ cognitionem habear.

C Quū primū custos: postq; ex ephebis discessi me tibi coniunxi tuāq; institutionē secentus sum: paui-
do mīhi pædagogū magistrūq; timēti. Custos purpura prætā intelligit: quā simul cū bulla ī usum no-
biliū puerorū usurpata est. Depēdebat aut̄ bulla hoc est monile antiquū ornamēti genus qđ collo gesta
bat a pectore: ut puerilē ātate alteri⁹ cōsilio regendā ecō ōñderer. Eius forma ī bullaq; morē tortuā erat
A culus rei specie Plutar. auctore ī problematis dicta est: Est uero bulla tumor qđā excrescēs. Vnde
& diminutiū bullula deriuat. Celsus secūdo de urina scribēs. Aut si quasdā q̄si maculas representat aut si
bullulas excitat quin de bullio uerbo idē post paulo utit. Aut si bullat: ausi mole oler. Laribus donata:
gnosi adolescentes pueritiae anno egressi aut eā bullā laribus suspēdebāt. Hor. in fmo. Donasset iā ne ca-
thenā ex uoto laribus q̄rebāt. laribus uero Seruius Tul. prius oīum cōpitalia & ludos īstituit qđ ī regia
eubāti pueri caput artīle uisū: credituq; laris fumilaris filiū: ab augusto postea iidē ludi renouati laresq;
ī cōpītis positi: & liberti sacerdotes dati sūt: quos augustales appellauit. Lares at dīi dōestīci Manet dēx

Fili sunt & carnis pellibus Plutar auctore induuntur: quae ideo succingunt ut expeditiores: preptioresque sint: nam diligentes exactores uniusculiusq; uitae sunt: & humanae actiones speculatores scelerum ultiros: q; propter de canes iuxta eos assident: qui ad inuestigandum sagaces sunt. Suburra tota Suburia regio romana est dicta (ut Varro scribit) uel quod subtereo catinorum muro esset: uel quod fuerit sub antiqua urbem. Vel potius a pago succusano: sic dicta quia succurrerit carinis. Haec iuxta carinas celio monte cœficiata erat. Suburra autem pro uiris suburanis: cōtinens pro cōtentu ponit. Iam candidus vobis. Cum tamen id secesserit ut in militia scribi possem. Vobis n. euauatura scuti est: quia tamē pro seno ponitur. Tyrones vero albis scutis utebant ad eorum nouitatē tyrociniū demōstrandā. Vir. Parmaq; irglorins alba. Cōtra veterani & strenui milites pieta fienta gestabant: ut apud eundem poetam. Et pīciū scuta labici.

IOAN
BRI.

Cōplita
Mens

Philo sophiae
Regnla amussis

Sollers

Parca

Sol in libra

tem adolescentiā. Socratico sinu. i. philosophia moralis: quā locrates primus oīum inuenit. Nam moralis cū ātea pī: ut dixius circa regē cognitionē uersa inuenit: iis (ut Cl. est auctor) e coelo philosophiā motor talē euocauit. Tū s. cum me suscepisti. Regula moderatio & doctrina: a regēdo dicta: Metaphora lumpa est a fibris: q; regula hoc est linea recta utuntur ad ligna recta secāda & polienda: quae alio noīe appellat amussis. Extēdit: euoluit: explicat & emēdat. Mores intortos. i. prauitatem uitae meā. In modo particula est actua: pmāsit in Metaphora intortos n. dixit qd extendit præcedit. Fallere sollers. Sollerris & periti magistri morē exprefit quē oportet: ut scribit Fabius: pueros blanditiis plārunt ad litteras alliceret: ut Hora. Olim dant crustula blandi doctores: elemēto uelint ut discere prima Fallere igitur dicit: quod enī ueluti quibusdā fraudibus ad uirtutē induxerit: ita ut plārunt: cīns cūplidatibus assentire uideref. Sollers: in omni re prudens. Deductū a Sollon oīee: quod nos toū uocamus auctor est Festus. Et premis. regitur. i. animus meus patiebat & gaudebat ratione gubernari: quod in omnibus laudabile est: ut rationi pareat appetitus: quae omnia ex philosophia moralis colliguntur. Vicit laborat. Hinc ostendit non sine labore a cupiditatibus avocatum esse. Artificem: Antipotes est: pro artifice. Dicit sub pollice uultum. Metaphora sumpta ab iis qui imaginēs Cereas formant. Iuninalis: ut mores teneros. Ceu pollice dicat ut si quis cera uultum facit. Dicit: similit. Soles: dies. Virgilius. Tris adeo incertos ex ea caligine soles. Primas noctes: id est primas partes noctis. Laxamus: dicimus aperimus. Seria res graues. Et per hoc ostendit poeta nihil impudicum in mensa tractandū cē. Non equidem hoc dubites amborum federe certo. Consentire dies & ab uno sydere dīci. Tantam inter se concordiam: & morum similitudinem esse dicit: ut credibile sit amborum uitam ab eodem sydere pendere. Et hoc ex disciplina ægyptia: in qua plurimum Petositis & Necepsos elaborauere. Nam perlausum est: ex astrorum motu futura cognosci: & nascentibus hominibus malitiam uel bonitatem: felicitatem uel infelicitatem portendi: unde illud est iuuenialis. Distat enim quae sydera te excipiat modo primos incipientem edere vagitus. Amborum federe certo consentire dies. Ordo est: dies ambos. Consentire conuenire. Federe: lege. Nostra uel æquali suspendit tempora libra. Parca tenax ueri seu nata fidelibus hora. Sensus est: siue inquit sub libra. siue sub geminis & quo cūq; alio sydere natū sumus: hoc unum constat nos cuiusdam syderis beneficio pari morum qualitate coniungi & ei sedē esse uoluntatis. Ordo est: uescio quod certe est sydus quod me tibi temperat: uel parca tenax ueri suspēcit nostra tempora æquali libra: seu hora nata fidelibus diuidit. f. c. d. Parca tenax ueri: parca tres dicuntur esse sorores: Clotho: Lachesis: & Atropos: quarum arbitrio hominum uita disponit. Unde sappho Siue ita nascenti legem dixerit sorores. Et data sūt uitae siūa seuera mea. Summa cōcordia oīa diliguntur. Virg. Cōcordes stabili fatorum numina parcae: pro fatis ab Homero accipiunt: ut hic a Petlio. Ait ergo fata horā natalem dispensasse: ut sua utriusq; uita ab eodē sydere pendeat. Tenax ueri: nō medat: sed quod semel pīmisit hand dubie pīstans. Suspendit tempora nostra. Nobis contribuit & dispensat: pīstat in translatione libra: quae res suspēduntur. Aequali libra: Epitheton est libra. Nā sole in libra exi-

Deducit trepidas ramosa in compita mentes Me tibi supposui: teneros tu suscipis annos. Socratico cornute sinu: tunc fallere sollers. Apposita in tortos ostendit regula mores: Et premitur ratione animus: uinciq; labotat Artificēq; tuo ducit sub pollice uultum. Teeū etenim lōgos memini consumete soles. Et tecuni primas epūlis decerpere noctes. Vnū opus & requie pariter disponimus ambo Atq; uerecunda laxamus seria mensa. Nō equidē hoc dubites amborum federe certo. Consentire dies: & ab uno sydere duci. Nostra uel æquali suspendit tempora libra: Parca tenax ueri: seu nata fidelibus hora Diuidit in geminos concordia fata duorum: Saturnūq; graue nostro ioue frāgimus una: Nescio quod certe est qd me tibi tempatastrū:

stante æquinoctio est autunale. i. nox æqua diei. Vnde Virg. Libra die somnis pares ubi fecerit horas. Seu nata fidelibus hora Diuidit in geminos. e. f. d. geminos cōplures astrologi: Castorē & Pollucem cē geminis dixerunt: quos demonstrant oīum frat̄: inter se amantissimos suis: quod neq; de principatu cōfēderunt: neq; ullam rem sine eōi consilio geserunt: pro quibus officiis eōi Iuppiter inter notissima sydera eos cōstituissc existimatur. Alii dixerunt Hercule & Apollinem esse. Nonnulli & Triptolemū & lasona a Cerere dilectos & ad sydera perlatos. Ostendit igitur poeta eos qui sub geminis nascunt summa semper fide & gratia inter se viuere: quicādmodū uixisse feruntur Castor & Pollux. Hora nata fidelibus. i. quae hoc præstat: ut qui tunc nascant inter se fideles sint & amici. Geminorū n. sydus benignum est & salutare eos in mari deos nautæ inuocant. Diuidit in geminos concordia fata deoꝝ: id est digerit: & dispartitur in geminoscōcordia fata deoꝝ: id est uitā nfam quæ pendet ex fatis dñnidit aut in geminos: ut quis diuersis temporibus sub eodem iamē sydere utriꝝ nati sumus. Concordia. hoc dicit propter syderis uitq; item: euilus est proprium homines in amicitiā & mutuā caritatem cōsurgere. Saturni: q; grauem nostro loue frangimus una: Saturni sydus gelidæ & rigentis est natura: & quibus in ortu aſſul Sat. i serit maleſicū: & inſecilitatē portendens. Vnde Oui. in Ibin. Te fera ne quicq; placidū ſpēdientia mar- sydus tis Sydera preſſerunt: falcifetiꝝ ſeu iſ. i. saturni. Contra louis sydus est benignū & tēperatū. Niſio enī Louis sy ardore martis & rigore saturni inter quæ duo sydera est interiectus ex utroꝝ temperatur. & ſtella ſit fa- lutatis. Oui. Natus es inſeciliꝝ: ita dii uoluerent ulla cōmeda naſcentis ſtelli: leuifq; fuit. Non uen⁹ af- fulſit: non ulla inppiter hora. Ait ergo Persius ſiquid malis nobis naſcentibus sydus saturni illatūꝝ erat: id totū benignitate ſteliae lonis depulſum est: cum ea nobis in oriū aſſulferit.

CRamosa incōpita. Hoc pp Pythagorā dicit q; hoīis uitā in ypsilon lſ & ſorinā dīuſiſit. Trepidas niētes ambigua: an uoluptatū: quæ lata & plana eſt an uirtutis: quæ rectā & arduā uia ſequant. Appoſita in- tortos extēdit regula mores: Rectā institutionē cornuti laudat: qui tāta facilitate ac tali regula intortos ſuuenū mores ad uirtutē dirigeret: ut ipſi eius pcepta libenter admitteret. Artificē uultū: artificiosum nā artificē pro eo quod arte perfectū eſt posuit. Quæ translatio ab his qui ſingunt imagines ſumpta ē. Laſamus ſeria: ſeuerioribus interdū ſtudiis ad mēſam depositis iocos & ſales modeſte ſpergiꝝ. Nā eqūidē hoc dubites. Muſu hune amore a sydetibus naſci uult: quod ſub ḡeminis naſtus uterq; ſit iouis benignitate. Saturni malitiā ſuperante. Aequali libra: parca dicit æqua lance ac libratōe utriuſq; ho- ram ſuſpēdere. Libra uero quæ & as & mina dī: duodecim uncii cōſtat: & ab ea librare delibratē duci- tur. Fidelibus nobis qui muſuo inter nos aio ſidi ſumus. In geminos caſtoi ē & pollucē maxima con- cordia ſinter ſe inueniſt: iuppiter parens cælo intulit: quo geminos posteritas nominauit. Hoī ſtella fa- lutares ſunt in medio æſtio ſolſtitio iuxta cācē locata. Varro tñ de re rufiſca libro ſcđo apollinem & herculē deos appellari geminos autumat. Neſcio quod certe eſt: Scio eqūidē proprio quodā alſo me tibi eōiunctū eſſe: quod tū illud ſit ignoro. Astrū uero grācū eſt: quod ſydiſ ſlatine dicitur. Plures autem ſtellas ſignificat q; aliquod ſignū cōponant: ut gemini: lyra: corona: & quæcunq; alia formarum genera in ecclō notant. Interdū tamen ſydiſ pro ſtella unica reperitur.

IOAN
BRI. Mille hoīum ſpecies: & rerum diſcolor uſus.
Velle ſuū cuiq; eſt: nec uoto uiuitur uno.
Mercibus hīc italis muſat ſub ſole recenti: Rugoſum piper & pallentis grana cymini.
Hīc ſatur irriguo māuult turgescere ſomno.
Hīc campo indulget: hunc alea decoquīt. ille
In uenerē eſt putris: ſed tū lapidofa chiragra
Eregerit articulos ueteris ramalīa fagi:
Tum crassos transiſſe dies: lucemq; paluſtre.
Et ſibi ſāmi ſeri uirām ūngenuere reliqtam.
Atre nocturnis iuuat impallescere chartis.
Cultor enim ſiuuenū purgatas in ſcris aures.

ter. Antiquorū conſuetudinē respexit. Nam omne mercimoniū in pmutatōe cōſtabat. Vir. Milesia ma- gno uellera inutent. Sole recēti. i. oriēte. Rugoſum piper. apud indos præcipueq; in fronte Caucasi ſolibus oppoſita piper gignit. Arbor autē quæ piper gignit iuniperis nr̄is ſimilis ē. Rugoſum ga piper Piperis ſiliquæ priuſi: j dehifcant deceptæ toſtaq; ſole faciunt: quod uocatur piper longum. paulatim uero dehifeſentes per maturitatē oſtendūt candidū piper: quod deinde toſtum ſolibus calore rugiſq; muſat. Cymini pallentis. Cymini auctore Plinio tritum & eū pane ſumptū uel potū ex aqua uinoq; tot mi- cymini na in teſtinoꝝ dolores diſcutit: uerū tamē omnēm pallorem bientibus gignit. Horatius. Quod ſi pal-

Irriguum letent casu biberent ex angue cymis. Hic i. alius. Turgescere. Desidit lagus escere & pinguis escere, nam irriguum turale. n. est eos pinguis fieri qui cibis uacent & somno. Irrigo: nam somnus corpora saturata pinguis scunt: tractum ab agris qui cum irrigant fiunt pinguis & in proprio locutus est. Nam irriguum appellamus quod irrigatur non aut quod irrigat. Hor. Irrigo nihil est elutius horto. Et idem alibi. Irrigo: mero sub nocte corpus habento. Varro in re rustica. Si prata irrigua habebis. Hic capo indulget. An agricultura & rei rustica: cui capo martio dignitates & honores quatenus. Hinc alea decoquit. eocficit: augit dum nimia lucrati cupiditate tenet. Sic. n. homines coquuntur dicuntur. Unde est illud Ennius quod a Cicero est repetitum. O Tite si quid ego adiuto curram leuassos: Quae non te coquit. i. cruciat & angit. Ille inuenit ut putris. i. ita rei Venerae inventus: ut enerue: & assidua libidine resoluat. Putris: resolubilis Hora. Oes in damasim putres deponent oculos. Sed cum lapidosa chiragra. Ho. Post illi iusta chiragra contudit articulos. Sensus est: cum ad senectutem peruentum est: eos qui uitam iuhoneste eggerunt tunc demum ingemiscere: uitae anteactae conseios. Lapidosa. Quod membra contrahantur: nam morbus est quo manus corripiuntur ac hinc quod est manus: & agra dolor: siue asperitas. Ramalisa: pedes & brachia: quae metaphorae eos ramis dicuntur corporis. Veteris sagi: perstat in translatio. i. veteris & multorum annorum corporis. Crassos dies: per intemperantiam. i. Vix palustris. utrum coniosam & uelutini nubilo inuolutam: cum sine aliquo uirtute commercio uixerunt. la seru. Hoc dictum est cum irrisione ne quasi qui ostendat parvus prodesse seruam uirtutem emendationem. Vitam ingeniuere reliqua. i. quod superest uitae defluerunt: quae tales a senectute excipiuntur. A nocturnis. Convictum dissimilis superioribus studiis ostendit. Impalescere: incubere: nimio. n. studio pallor contrahitur: ut alibi. En pallor senium. luue. Tunc utile multis pallere & toto uinum nescire decerbit. Inseris: reples: imbuvis tractum ab arboribus quae inleruuntur. Aures purgatas. Vitis. s. exhaustas.

Chiragra

BAR. FON.

JOAN BRI. Clates

Phrcan tles

Viatrici

Mille hoium species. Diuersa hoium studia esse monstrans: cornutum philia teneri dicit: cui non nisi qui libero animo sit: studere possit. Pallentis enim. Cum in se satiū & filuestre est quaternis aut quinque foliis uelutini seratis multis aegritudinibus in agno usui: sed pallore bibetibus gignit Hor. primo epistola rum. Quod si pallerent casu biberent ex angue cumiu. Irrigo maualt turgescere somno. Bene sati rati pleniores somnus tumescetibus uenit. Vit. in buccolis de sileno inflatu hesterno uenas ut spacio irriguum aut somnum dixit: quod membra in riu morem capos praeter labentis irrigat: ut fessos sapor irrigat artus apud eundem poetam. Hic capo indulget. Martium campum intelligit quem honoris & dignitatis cupidi magistratus petituti delicendebat. Hunc alea decoquit. decoquere est solutione creditoribus impedita fidem cōcidere. Quod perspice euuenit alea lusum sectantibus. In uenientem ut putris. Nimia uenustus corpus debilitatem & resoluit. Lapidosa chiragra: pedum: chiragra manum dolor est quam lepidosam propter excrecentes tuinotes dicit. Fregerit. ita. n. quinq; podagra distorti sunt: ut infracti esse videantur.

Tunc crassos tunc queruntur in regum ignoratione tangi in tenebris se uixisse

Frugis cleantea i. philosophia Cleatis. Hic enim philosophus fuit Asius stoicus Phanii filius: qui successit: quam postea auctorem Strabonem Chrysippo Tolensi reliquit. Memoria proditum est ipsum laboriosissimum fuisse adeo ut inopia cogente noctu ex putois ad irrigandos hortos atheniensium aqua: hau: iter: qua mercede interdiu studiis liberalibus opa daret: ut & phreatiles i. hauriens putois appellaretur. Nam phrear græce: puto significar latine: & antlae. i. haurio. De hoc luue. Et iubet archetypos: puto seruare cleates. Petite: suadet uituntibus & studiis liberalibus incubentibus dum eccl. q. d. Imitamini cornuti pposita: quae hinc dedi tis est: ut eo modo recta uitae discaris: quae tota pendet ex ptoia. Hic ex philosophia. Fine ait certe Monet ex philosophia disci cupiditatibus natis modum ponendum esse. Hora. Certum uoto pete finem. i. modum & terminum quem aut ptergrediare. Certum: fixum: ista viciatur ipsam qua nullum est firmius senectuti psonum. Hoc autem sunt ex dicto bianoris qui filios agerunt propiscienti: rogantiq; ptem: quidnam agendo maxime sibi gratum facerent: si uaticum i. quod ad senectutem comparaueris. Virtutem uisimq; intelligens. Nam ut auctor est Cice. A ptoissima sunt arma senectutis armes: exercitationesque virtutum: quae in omni etate cultae cum diu multaque uixeris mirificos afferunt fructus: non solu quae nunquam deserunt: ne extremo quidem tempore eratis: uerbi etiam: quia conscientia bene acta: uitae multorumque beneficiorum recordatio locudissima est. Viciatum. n. proprius appellat quicquid in itinere gratia uitius deportatur. Et bene uaticina: ut significaret hanc initia esse tangi quandam pigrinatorem.

Cras hoc fiet. Verba desidis. Illud uide quod occulte quaque pulchre doceat idco hoies virtutem non amplecti: quae in potestate sua non sunt: quippe qui uitiosi: ut auaritia: libidini: ambitioni: & id genus malis obnoxii sunt. Unde sequitur libertate opus est. Idem crassus fiet. Persius. i. Idem certe dices: cum crassius dies uenit. Sicque inertis hominis mores ostendit risu quodam satyrico subsanans. Quid quasi magnum. N.

Frugis cleantea: petite hinc suueneque senesque. Fine animo cerrum: misericordia uiatica canis: Cras hoc fiet: idem crassus fiet: quid: quasi magnus. Nempe diem donas: sed cum lux altera uenit. Iam crassus hesternus cōsūplimus ecce aliud crassus Egerit hos annos & semper paulum erit ultra. Nam quāuis prope te: quāuis temone sub uno. Verentem se se frustra secessabere cantum. Cum rota posterior curras: & in axe secundum. Libertate opus est: non hac quaquisque uelina.

d.d. V/erba inertis. Scd csi lux altera.u. Persi. monet tacite. tēpora dilabi. & ideo intermissionē studiō habēdā nō esse cū tēpus irrepabile sit. Est ergo sensus: cū ille dies p̄terit oīosus quē petiſti. Scito te sā unum dīc amīssimē. cū in eo uishil ēgeris. Cras hesterñū. sciendū ē: ut supra. diximus nomē & aduerbiū plerūq; in se trāſire. Nomē in aduerbiū. ut Toruñq; repēte clamat. i. torue. Itē aduerbiū in nōmen ut Perī. lā clārum mane feneſtras intrat. Ecce aliud. c. Ostendit desidē nullo die oīo ad uirtutes erigi. sed ita de futuro multa pollicentē attīcere tēpus. Egerit: emittit ab egero uenit: nō ab' ago. Et semper paulū. e.u. Sensis est. Illud cras quod amīssimus. qđ p̄cessit. nunq; recuperari. poterit. qđ semp̄ erit pauſū ultra. i. paulū ante. Nec unq; aſtequi poterimus. quod per eārum ord. tur. ut sequētia indicat. in quo rotæ posteriores nunq; anteriores aſsequunt. Licit pari uolubilitatē agant. Nā quis prope tc. Ordo est Nā sectabere fruſtra cantū uertenteſeſe. Quāuis ppe te. quis tēone ſub uno. Temō. n. dīc² est a tēen do. is. n. continent iugū & plaſtrū. Cantū. Cantus ferrū eſt. auſtore fabio quo rotæ uinciunt. Libertate. o. eſt. Hinc poſtēa ostēdit ideo hoīes quos ad uirtutē hortatus eſt sapientiā. aſtequi nō pōſſe. qđ liberi nō ſint: cū uitiis ſint obuoluti. Sīc ex ſtōicorū ſnia docet ſolū libeř sapientē. Libertate opus eſt. n. h. ſeſuſe. Nō ea eſt opus libertate. quā ut quisq; p manum iſſiōem accepit ciuiſ ſromāuſ fit. & accepco Publīi prānoē in tribus diſtributus. frumentū publice datū accipit. ſed ea q nos a uitiis uindicat. i. ai libertate.

Quā ut qſq; u. P. e. Hāc particula. Ut oīo uersuſ inſerenda ē: aliter ſenſus nō pcederet. Eſt. n. ordo & ſenſus. Nō opus eſt ea libertate. qua. i. p quam quisq; Publius poſſiderat tēſſera: ut emeruit i. ſimil ac ſcrututē exuit. & deſtitit eſſe ſeruus: & pnomē publīi ē aſsecutus. quo ciuiſ romanuſ oīdebaſ. Nā emeſti dīr q hōēta cā a mſiere militiæ remiſtrūt. unde luue Emerita q ceſſat acu. i. q iā offiſcio ſuo & mſie re functa ē. & Trangl. ſic ſcri. in Caligula. Ceterorū increpiā cupiditate. commoda emeritæ militiæ ad ſexcētoꝝ miliū ſum inā ſeſcidit Papiāuſ in ſyluis. Caſar ab emerito ſub eadē diſcedere bello. Vclīna. i. tribu. nā ſerui. ut dītū ē acccepta libertate i. tribus diſtribuebanſ. Vclīna. n. tribuſ diſta ē a uelia colle urbiſ. ut Varro ni placet: quod ibi paſtores palatini ex ouib⁹ aī ſoturā ſuſtant uellere lanā ſoliti: ex quo uel lera dīr. In ea. n. cū Publius Valerius publicola ædes aedificasset ne ſuſpectuſ habereſ regni aſfectati di ruiſſe tiadif: nō mō. ut Linius ſcri. plāno ædes: ſed colli ſubſiſiēs. Publius: pnomina erāt. Publius qntus Caius Gneuſ. Lučius. Maſcius: & huuiſimōi Hora. Quinte puta aut publīi gaudēt pnomine molles Aſſiculæ. mōris. n. erat: ut cū aliquis ciuiſ Romanuſ oīenduſ eſſet ſignificareſ. aut pnomē ſuo: aut a no mine. aut a cognomine: aut a tribu: in qua censereſ: aut a curia: aut a censura. auſtor ē Pedianus.

Frugge cleantea: philoſophica diſcip. ina. Cleatēs. n. aliuſ philoſophus Phanī filius plurimos libres i ſtōica ſecta compōnit. Miferisq; uiatika canis. Senectuti q canicie capilloꝝ ſignificat. Eſt vero pmoſta miferaq; euſibus & idoctis uiris ſcuetuſ niſi philoſophiæ uiatioeo: tutiſſimoq; pſidio ſub leueſ. Cras hoc fiet: oīdir multos mortales diē ex diē p̄trahedo nunq; ob doctinā uirtutis alumna inciſibere. Quid quāi magnū nēpe diē donaſ: interrogatiue cū quād cōmiferatione p pareiſthelī legendū ē. dīc. n. Cur hunc diē incipiēdi certū ſinē cognoscere quāi magnū quid ſit r̄m differeſ. Neimpe vero conſirmatiuum aduerbiū ē: ut nēpe hoc aſſidue. Iam cras hēſternū. Cras rēſpectu diē exacti dīc: ē. n. ex aduerbio nomē factū. Nā quis prop te optima ſimilitudo a curru trāſlaſa. Quāuis. n. inquīſ te eraſ inchoaturum ſemp̄ diſcas nun. tñ inſpicięs: quē admodum evenit in quadrigis: in quibus ſecūdi axis rotā liet priori ſē per inſte: eam tñ nunq; conſequit. Veritentē cātū: ſeruſ quo rotæ extremitates uinciunt cātus auctore Quintili. in primo df. In axe ſecundo. Quadriga duag rotæ ordines: cū habeant dupli ci quoꝝ axe uet tuntur. Axis uero ſtipes teres ē: circa quem rota uersat. Libertate opus ē ad certū ſinē animi conſequendi. recteq; philoſophandū libertate animi opus eſſe demonſtrat. Vellina tēſſerula. aī quia ius ſuffragioꝝ in tribus habentes munera: a diuitoribus capiebant. an potius ad cæſarum mōtē reſpexit q ſrumenſum qnq; populo diuidebanſ. Velia uero regio in urbe ē palatino monti. coniuncta in qua Valerii Publicolæ domus & uictoriæ: deorūq; penatiuſ ædes erat. Dicta āt uelia: quod ibi paſtores palatini uellere lanam ſint ſoliti. Prisci. enim antc tonsuræ uſum lanam uellebant. unde & uellaria nominant.

Publius uetoſo hoc pnomine libérunt ac quītē eſſe oſtendit. Verum non hanc corporis libertatem ad ſapientiū ſatis eſſe declarat. Tēſſerula: a tēſſera mēſuſ genere diminutiū tēſſerula fir. q interdū & ſimbolū bellicū ē: quod in aciē pdcuntibus dabat: ne qua coſuſio inter milites orſref. Virgi. vii. Clāſſica ſamq; ſon āt: it bello tēſſera ſignum. ē ppter ea quattuor lateruſ taluſ: quo alea ludebat. Martialis. ter. tiodecimo. Non mea magnanimo depugnat tēſſera talo.

JOAN BRI. Publius emeruit ſcabiosum tēſſerula far
Possidet. heu ſteriles uiri qbus una qritein
Vertigo facit: hīc dama: ē non treſſis agaſoſ.
Vappa & lippus & in tenui farragine mēdax
Verterit hūc dominus momento tpiſ exiſt.
Marcus dama: pape marco ſpōdēte recuſas
Crederetu nummos: marco ſub iudice palles

Scabiosum far. Ciuibus R omanis ſrumenſum publice per tēſſeras gratis dabatur i ſingulos mo dios. P. Clodii bñficio: cū antea. ut ſcri. Pedianus ſenſis aſtis in ſingulos modios dareſ. Far. Farris ideo meiniñit. quia ut ſcri. Verius: uixcrunir R omani tercentū annis. Scabiosum aſpum: ob glu mā ciuſ q granū ſemp̄ comitat. Tēſſerula ſigno quo ſrumenſum accipiebat. Eluſ tēſſera ſāpe comi meminit. Trangl. ut in domiſio. Et ga ps maior reḡ intra popularia deciderat. qnquaſenias tēſſeras i ſingulos cuneos Equeſtres ac ſenatorii ordi

nisi pñūtiauit. Heu steriles. uerbi ignari ueritatis. q
putatis statī p māumissionē factos libertos: qsi alii
dñi nō pñnt & imperent uobis. Vertigo a uerte
do. Seruus: n.dū manūmittebat a dño: i posita e
ius capiti manū uertebat. qd significare uide eū
Ita liber eē: ur in quācunq pñm migrate liceat.

Hic dama ē nō tressis agaso! Cū interrogatiōc
hoc ē putabis ne eū qui manūmissus sit stati liber
eē: & nō seruū nequissimū: ut ostēdat māumissionē
nē eā nō este quæ libertatē donet sed eā animi ma

gnitudine celeri. Per damā: intelligi seruū neglixiū & hominē feedū alludens ad illū Horatianū Damā:
quæ abicitissimū ostendit in Satyris suis. Tu cū projectis insignibus annulo Equestri: Romanoque habi
tu prodis ex iudice. Damā turpis odotatū caput obscuratē lucerna: Non es quod sim: uelas! Est ergo sen
sus: Hic dama: hic seruus feedus & turpis qualis fuit dama erit ne statī liber & ciuiis romāus quia manu
missus sit & nō agaso: quasi dicat erit quidē agaso. i. uillissimus seruus: Neq; erit Marcus. i. ciuiis romāus q
per prænomē ut diximus ostēdebat. Momēto temporis exit Marcus dama: putas tu tā brcū temporis

articulo damā hoc est seruū factū esse Matcum. i. ciuem romanum qui per prænomen a seruis distingue
batur. Nā seruis prænominē uti nō licebat. Tressis: triū assūlū. Agaso: ille dicitur: qui nō solū assūlū
tū. sed omnīū iumentorū alendorum curam agit. Pli. Et in una tabella qua maxime inclaruit agasonem

Dama. eum equo pñxit. Seruus quoq; ubi illud in. xli. Aeneidos interpretatus. Circūstāt propeti aurigā: ma
busq; lacestūt pectora plausa cauis. declarat aurigas positos esse pro agasonibus. Loquit enī de Equis

nō de asinis. Acron itē Agaso pñproprie dicitur seruus qui iumenta curat. Mendax: Qui mēdaciūt unū
sui iuris nō est. Tenui fatragine: id est minima re ob paruā utilitatē. Farraglne: inter pabularia connu
merātur farrago: ocyū: uicia. foenū: farrago ex recrēmētis farris. ut scibit Pli. prædēsa seris admīta

farrago: aliquādo in africa sit ex orde. ea a farre denominata est. ipsū āt far: ut testaf Vattro: aut qd ferro sit ca
Tressis. sū: aut quod in farratia segete seti sitceptū. Verterit hūc dominus: permīssio est: id ē Esto ut a domino

Agaso Dama manumittat: statī ne liber erit: & ciuiis romāus. Pape: Interictio ē admiratīs p Itoniā. Credere realis
scilicet Hæc mera libertas: hæc inquit cēses uerā esse & purā libertatē: quæ p manumissionem parat. qua

fi dicat eā nō esse. Pileū serui cum manumittebat ut in templo Feroniā: quæ libertorū dea phibebat ut
rōlo capite Pileū accipiebat cuius tei Plautus i Amphittio. mētionē facit. Q uod utinā ille faxit Iuppit
farrago

ut ego hodie raso capite caluus capiā pileū. Pli. loquēs de Cornelio Cina ita alt. Vocatisq; ad pileū ser
uis. aduersarios uicti. de hoc & Persius suprà memit. at illū Hesterni capite iduto sublere qritcs. Legit &

Far ī analibus ueterē: Quirū Terēthū culeonē Africani superioris curz trūphatis: q; captus a Carthaginē
fibūs ab eo fuerat tecuperatus Pileū capite gerētē fecutū esse ut auctori libertatis suā tāquā patrono ac
cepri beneficī cōfessionē tedderet. An qslj altius liber: Omnes syllogismi ptes cōplexus ē q cōstat ex p
positiōe assūptōe & cōclusionē. Hæc ergo est pñpositio: quā sequit assūptio cū ait: licet ut uolo uiuere.

Hic apie ostēdit homies ersi sibi libertē: tamē seruos eē cū eorū aius pñauis cupiditatibus obſ
deat. Libertor bruto: cōclusio est: Nā si licet uiuere ut uult: restat igif ut liber sit: Brutus adeo libertatis

stadiosus fuit: ut expulso: Tarqñio supbo ppter Lucretiā stuprū filios suos: qd cū Aqñis & Vitellis cō
futassēt de reducēdo rege. uirgls eccl̄os securi percusserit. Mēdosc colligis ingt Stlocus. benc stoicus. is

enī ē q; dicit neminē pñter sapientē libertū eē. Mēdosc. c. salse argumētaris: hie enī falsū pñbat: ubi dicit:
licet ut uolo uiuere: nec illi licet uiuere: ut uult qui uitiis subiectus ē. Aurē mordaci lotus aceto. sinec
dochē est: idē autē habēs Lotā: Vir. Nodosq; sinus collecta fluentis. Hic. i. hoc atgumēto. Mordaci ace
to. i. acrī & utgcti dleto: ut sic intelligas. Stoici autes hoc quidem argumento & dicto offensas estē. Ho
ratius. At græcus postquā est italo perfusus aceto. Licet illud & ut uolo tolle. hic pñbat eum libetum nō
esse quia ei nō liceat facere quā uult. Ordo est. Tolle illud. licet & ut uolo. id ē concedo quidē illū liberū
esse cui licet uiuere ut uult. At tibi non licet uiuere ut uis. ergo seruus es.

BAR. Scabiosum far. an ut rem magis imīnuat scabiosum. quasi corruptū frumentū dlcit. an uero ad glu
FON. mā. arilstāq; grani respexit. quorū inuolucris tāquā corpus scabie granū operitut. Possidet heu steriles
ueri. nō manū emissos. sed a cupiditatibus solutos libertos esse significat. Ordo autē tallū ē. Heu steriles
ueri. hoc est ignari ueritatis. qbus una uertigo. i. p pñtotē facta liberatio facit aliquē ātea seruū. liberū
getū uideri postdet: ne uerā libertatē. q sic corporis seruitutē exuerit. Vna uertigo. dñs seruū liberatu
rus eī ad pñtorē dextra apphendebat atq; ad se cōuertebat: aut Appia quarto de bellis ciuilibus li
scri. libertate fe eiū donare dicens. Tūc pñtor uindicta eū tangēs seruitio libertabat. Ille postea rāso capite i
réplo Ferouiz̄ libcrtoz̄ det pilleū assūebat. cuius rei in amphitriōe Plau. meminit. Q uod utinā ille sa
xit: iuppiter: ut raso capite portē pilleū. Hic dama est: hic uilis seruū & neq; est. & eū ga dñs liberat ext
stimas libertē factū eē. Dama āt seruū nomē est. quo & Hora. uti. Tu ne syr dame. ant Dionysii fillus au
des desiccē e saxocives. Nō tressis. nō triū astū precisi. Agaso: seruū nomē hoc loco claruit apud Ho
rati. quoq; ponit: si patinā pede lapsus frangat agaso. alibi actorē equorē significat. Pli. v. & trigesimo de
athimōe pictore pñxit: & in una tabula quaq; maxia inclaruit agasonē cū equo. Vappa: uinū: qd iteq;
spōte deseruit: saporēq; amisit uappa nomē accepit. qd Pli. teste q̄todecimo li. Probrosū quoq; hoibus

Marcus dixit: si a est assīgna mārcē tabellas.
Hæc inera libertas: hanc nobis pilea donant
An quisquā est aliis liber: nisi ducete uitam
Cui licet ut uoluit: licet ut uolo uiuere nō sum.
Liberior bruto: mendose coligis inquit.
Stoicus hic autē mordaci lotus aceto.
Hæc reliqua accipio licet ut uolo uiuere tolle.

Dama. Hæc inera libertas: hanc nobis pilea donant
An quisquā est aliis liber: nisi ducete uitam
Cui licet ut uoluit: licet ut uolo uiuere nō sum.
Liberior bruto: mendose coligis inquit.
Stoicus hic autē mordaci lotus aceto.
Hæc reliqua accipio licet ut uolo uiuere tolle.

Pileati serui

Scabiosum far. an ut rem magis imīnuat scabiosum. quasi corruptū frumentū dlcit. an uero ad glu
mā. arilstāq; grani respexit. quorū inuolucris tāquā corpus scabie granū operitut. Possidet heu steriles
ueri. nō manū emissos. sed a cupiditatibus solutos libertos esse significat. Ordo autē tallū ē. Heu steriles
ueri. hoc est ignari ueritatis. qbus una uertigo. i. p pñtotē facta liberatio facit aliquē ātea seruū. liberū
getū uideri postdet: ne uerā libertatē. q sic corporis seruitutē exuerit. Vna uertigo. dñs seruū liberatu
rus eī ad pñtorē dextra apphendebat atq; ad se cōuertebat: aut Appia quarto de bellis ciuilibus li
scri. libertate fe eiū donare dicens. Tūc pñtor uindicta eū tangēs seruitio libertabat. Ille postea rāso capite i
réplo Ferouiz̄ libcrtoz̄ det pilleū assūebat. cuius rei in amphitriōe Plau. meminit. Q uod utinā ille sa
xit: iuppiter: ut raso capite portē pilleū. Hic dama est: hic uilis seruū & neq; est. & eū ga dñs liberat ext
stimas libertē factū eē. Dama āt seruū nomē est. quo & Hora. uti. Tu ne syr dame. ant Dionysii fillus au
des desiccē e saxocives. Nō tressis. nō triū astū precisi. Agaso: seruū nomē hoc loco claruit apud Ho
rati. quoq; ponit: si patinā pede lapsus frangat agaso. alibi actorē equorē significat. Pli. v. & trigesimo de
athimōe pictore pñxit: & in una tabula quaq; maxia inclaruit agasonē cū equo. Vappa: uinū: qd iteq;
spōte deseruit: saporēq; amisit uappa nomē accepit. qd Pli. teste q̄todecimo li. Probrosū quoq; hoibus

est: cū eoz animus denegauerit. Vappa itaq; pro uili & ignauo & nugatore accipit. Hora. iii. sermōe nō ego auatū. cū uero te fieri uappā iubeo aut nebulonē. Et i tenui far ragie mēdax sub spē libet tatis p qnā tesserulā suā fatri obtinuit: nīcēdax. m̄ ē: qā cū liber apeat: uitilis & turpitudini seruit. Farrago uero idē dī quod fat ferro cæsum: aut q; primū in fatracia segete seri cooptū. Exīt mare⁹ dama q; paulo antea cū seru⁹ effet dama uocabat: mox a dñō māumissus momēro t̄pis marcus dī. Q uod uiri romai p̄nomen ē p̄prio. n. nō. Prisciano auctore p̄nomen p̄ferebat. Vel differentiae cā: ut alter ab altero nosceret: uel qd cū fabinos in urbē receperūt. ad cōfitmandā conlunctionē: illog; noīa suis noībus p̄posuerūt: & iūicem fabini romanog; atq; ex eo tēpore seruatū ē: ut nemo romanus p̄rēnoīe eareret: quo qdē a seruis distin guebāt. Nā p̄nominā seruis idere nō licebat. Prēnoīa uero sunt: ut Publius Marcus. Caius Gneus. eiū modi cāterā. Itaq; Persius Publiū marcūq; dicendo qritē factū esse de mōstrat. Pape marco sp̄dente re eūas credere tu nūmos. R̄ndentis loqtur uerbis libertū ē. qm̄ & pro alio sp̄dente & tabulas subscibete possit qd seruis negatū ē. Pape uero admiratīs aduetbiū est. Terē. in cunu. Pape supat ipsam Thaidem

Hāc mera libertas. m̄det poeta i manumissiōe merā libertatē nō cōsistere. sed decora p̄nuntiatiōe hic uersus legēdus ē. Hāc nobis pillea donāt: pilleū capite assūmebat: q̄ manu a dñō mittebat. Libertatis. n. Id signū crat. Appia. de bellis ciul. Romanog lib. ii. Ex his qdam pilleū in hasta p̄ferebat libertatis signū uniuersosq; ad ciuitatē patriā uocabat. An quiq; est aliis liber. Tripartita tōcinatione se libe⁹ ē col ligit. Primo. n. pponit libertatē ē ē uiuere. ut uelit. Deinde assūmit licere sibi: ut uelit uiuere. Postremo cō cludit. cū id sibi liceat: libertotē se bruto esse. Aures mordaci lotas aceto: habēs aures aceto lotas beneq; purgatas & eruditas. & q nullis argumētationib; decipiant: nā cū acris & uehemēs aceti natura sit: eoc pultus & naturas. & tpa & aures excitēt. qd sensū erat ad i genii sciam trāstulit. Llcet illud & ut uolo tolle Assumptionē nō pbat. q ille asserebat licete sibi ut uellet uiuere. oñdit ā nemīnē uluere: ut uult pp eū q tecta sequit̄. cui uiuēdi via cōsiderata atq; pūsa sit. Vindicta postq; meus a p̄tore recessi. Postq; me libe rum p̄tor fecit: cur negas nō llcete mihi quodcūq; libuerit facere. his exceptis q̄ legib; phibemut.

JOAN
BRI.

Vindicta postquam meus a p̄tore recessi
Cur mihi nō llceat: iussit quodcūq; uoluntas.
Ex cepato siquid masuri rubrica uerauit?
Disce:; sed ira cadat naso: rugosaq; sanna
Dum ueteres auias tibi de pulmone reuello;
Non pr̄toris erat stultis dare tenuia terum
Officia; atq; usum rapidæ permittere uitæ

Vindicta postq; meus a p̄tore recessi. Laborat tursus oñdet se. qn̄ quidē libertate donatus sit a p̄tore oia libere facere posse q̄ libeat: & idco se li bęs ē. Cur mihi non llceat. Subaudi facere.

Recessi meus. i. mei iuris & liber q̄ alii nō seruū. Vindicta
Vindicta: uirga: qua serui in manumissiōe a p̄to re tangebant. Idq; manauit a uindictio q̄ post de testā cōinratōnē filioq; Brutū de tēducendo tatq; nio Supbo primū uindicta liberatus ē. a quo no mē uindicta tractū. Auctore liuio quidā putat: nā post illū obseruatū ē: ut q̄ ita liberatī ēēnt. in ciuitatē accepti uiderent. Masuri. Masurus Sabinus

Masur⁹
Sabinus

eques Romanus t̄pibus Tyberis c̄fatis iuris cōsultus fuit: q̄ primus publice scripsit. eius frequentē me minit Gellius in noctib; attīcis. Rubtica titulus legis. Nā legū capita mīufo notant. Iuuenalit. Perle ge rubras malog; leges. Oui. Nee titulus minio cedro charta noteſ. De Rubtica dictū est supius in prima Saty. Disce. sed ita cadat naso. oñsurus poera eū male setire: quia p̄tore manumissus se libe⁹ putat: monet. nedū id doceat indignēt. Ira cadat naso: ironicos tractū a cāibus: q̄ natibus in rugā cōtractis irā demōstrat. Sāna. distortio ē oris: q fieri se let in derisū aliquinis ret: ut alibi. Posticā occurrite sāna. idē fit sub sānare. i. irridere. Vete. aula: hoc ē deliramenta q̄ diu souisti: dū credis eū libe⁹ ēēt q̄ sub implo alicutus nō sit. Aufas ideo auias: q̄ uctulæ desipe soleāt. Nō p. e. pbat libe⁹ nō ēēt q̄ sit manumissus a p̄tore sensus ē. p̄tor libe⁹ quēlibet donare p̄t ac eidē sapientiā q̄ uera ē libertas igererē nō p̄t. Ex quo appet & si manumissus sit ab uno i seruitū tñ alterius trahi posse. Tenuia officia. i. tēq; subtiliū administrati ones. V sum rapidæ p̄mittere uitæ. i. date uruita quā ceieris est utantur arbitru. quia uitilis ita inseruit: ut libera uitam agere non possint.

Sāna.

Vindicta uero uirga ē. q̄ serui a p̄tore in libertatē asserebanf. Dicta āt a uindictio seruo ē: q̄ cōjuratos uolentes in urbē tecipe tarquinos pdidit. Liuius. ii. ab urbe cōdita. p̄miū uindicta pecunia ex aerario: libe ras & ciuitas data. Ille p̄miū dī uindicta liberatus. Q uidā uindicta quoq; nomen tractū ab illo putat. uindictio ip̄i nomē fuit. A p̄tore. meteres omnē magistratū cui pareret exercitus. p̄torem appellarūt uñ & p̄toriū tabernaculū eius dī: & i castris porta p̄toria. & p̄fectus p̄tectorio nuncupat: sed p̄tes quo tpe L. Sestius primus ex plābe consul creatus est. Fusū camillū Marci filiū primū p̄torem urbanū q̄ in urbe lus diceret. et eauerūt. Mox unico p̄tore nō sufficiente. qd multi p̄egrini in ciuitatem uenirent. ali⁹ crea tūs est. p̄egrinus. q̄ p̄geministū diceret appellatus. p̄cedente deinde tpe ahī p̄tores c̄rati sunt q̄ & in pro uincias mittebant̄ dictus uero p̄tor est: ut Varroni placet qui iure p̄ret eius magistratus iſignia trabea ueltis sella eurrulis. lictoresq; fex cū fascibus extitere. Massuri rubrica. Minū & rubrica eiusdē ferme coloris sunt quibus qm̄ clatlotes litteras fecerūt: i scriptura uoluminū urebanf: sed quia capita legū libro rūq; tituli rubrica inscribebanf rubricā p̄ lege denominauit. Massurius āt Sabinus iure cōsultus clarus ē habitus. Sed ita cadat naso: noli iratci. Iratci. n. qm̄q; nates cōtrahūt. R̄ngolapq; sāna. Irrisio q̄ p̄ desanatio nē sit. ut posticā occurrite sānæ.

g. ii.

BAR.
FON.

bullus. Hæc tibi febellas referat. Nō p̄toris erat icipit rōne oñdere p̄tore nō posse inuisa & acuta sapiētia
p̄cepta ignoratiōis uiris dare & ppterca ne libertatē quidē: q̄ nō nisi in sapientē cadi: posse cōcedere.

IAON
SRI.

Sābuca
Sambu
cīstrīa

Calōes

Cala

Pero

Melicer
ta'
Palemō
Portū'
Ino
leucotæ
Matura
pfricuit
frontē

nota cre
tæ albæ
aut car
bonis
BAR.
FON:

Sābucā cītius calōi aptaueris alto. Cītius in-
qult fieri poret: ut uir iusticus & rudis instrumenta

inuicta pulsare dicit: quā ut p̄tor stultum hoīem
possit ad uirtutes formare: eūq; abstinere quo mi-
nus uītis obnoxius sit. Sābucā: organi gen'a
quo Sābucīstrīa dñr. Machina quoq; q̄ urbs expu-
gnant. similit uocat Nā ut in orgāo chordæ. sic i-

machīa intēdun funes. Hæc festus: Barbaq; ē uo-
cabulū Sābucā. Nābias: barbitosq; & Megades.

Auctor ē Strabo. Caiōi. Calones fūi dicebant q̄
domīos in plū seq̄ntes uallū ferebāt. Nā auctore

Seruio moris fuit. ut Miles arma ip̄e sibi portaret
& fūus uallū. Vallū. n. diccbāt calā. Vt Luci. Scin-

de calā. urcaleas. i. o puer frāge fustes. & focū fac.
Inde at calones & c lassē di. tā uolū. uel ga. ut Por-

phyrio. auctor ē fre q̄uire ad mysteriū aduocef a

dño. dī calo a calo gr̄ce. qd ē uoco latine: uel ut

nōnulli putat a Caledis. qd ca die cibaria accipiār

Calonē igif posuit p̄ quoq; rudi & Impito hoīe

Stat cōtra rō. i. parata ē tibi tanq; aduersaria rō.
q̄ tibi clā oñdit. tibi nō licere id sacere qd dū fit ui-

tia f. Vult oñdere unūquenq; qui se libeq; dicit tñ

se facile posse cognoscere seruū qd dū puer se aliquid facit: rōnis flagello semp castigat. quia es semp cō-

scientia sollicitat: ut quis in turpi ope pseueret. fentiar se errare: & cupiditatib; inscriuire. Vn seruus est

ut fit sensus. Ipsa rō monet te seruū esse cū ait te innētira haud quag facere debere. Gānit: legif Gānit &

Gārit. Agēdo. Dū agit actiue. n. ē significatiōis. Nā gerūdīs in actiua & passiua significariōe licēter uti

possimus ut Vir. in actiua cantādo tu illū! In passiua uero. Frigidus in pratis cantando rumpit anguis.

Publica lex hoīum naturaq; c. h. s. Hoc quidē natura dat qd & leges publicæ pmittit. ut qui stultus sit

stulte agat. Cōtinet hōe fas. i. hoc licitū ēē patit. Inscita debilis. Quā rōne nō regif. Actus uetitos. i.

phibita. Diluīs. h. Probat p̄ exēpla cū q̄ stultus sit ola stulte agere: nec e stulto sapētē fieri possit. Pronū

tiatiue legēda sunt. Diluīs. Dissēperas. Nesciū cōpescere. i. coercere: tēpare s̄ rebus pēsandis. Pīcto

Vnciag. i. Natura medēdi. i. ats & rō medicinæ. Nauim si poscat. s. p. a. Aliud exēplū pfert quo oñ: dat

opporre stulrī oia stulte administrare. Si uelit inqr uir rusticus nauē gubernare q̄ nec syder q̄ rōnem nec

maria cognoscit. exelamet. Melicerra nullū esse in reb' hūanis pudorē. Peronatus Pero gen'ē calciamē

ti ex crudo corio. quo & in bello utebant. Vir. Crudus regit altera pero. Iuue. nil uetitū fecisse uoler quē

nō puder alto p̄ glatiē perone regi. Rudis cōluge cū arator. nō cū luciferi. ut sit arator rudis. Melicerta

ta. deus Martinus. Hie filius suit Athamātis Inonis q̄ patris iras fugiēs: a quo p̄ insaniā learcus alter silius

occisus suerat se cū matre i mare scipitanit. Qui neptuni bñficio cōseruati i deos recepti sunt marinos

Ino uero. Leucotoe appellata ē Melicertā Palemonē Græce Latine portunī appellaueret: a nautis inuo-

cabat. Vir. Voracq; seruati soluēt iu littore nautae Glaucoq; & panopeat & Ino Melicerta. Ino uero ma-

tuta appellata ē. Frontē. i. pudorē cuius sedes ē in frōte. Vn illud extat dictū apud antiquos. Perfriuit

frontē i depositū pudorē. Q̄ uin. Perfriuia frontē & dic te digniorē q̄ p̄tor siereſ leuenalis. Fictū semel

attrita defronte ruborē. Tibi recto uiuere talo ars dedit. Irriso ē in cū quē docet & sapia & libertate ea

rete. Vnū. n pēdet ex alio. Nā in quo sapia nō est. is ex stoici siaia seruū ē. Sensus ē igit. Cū alii stulte ui-

uāt: quod olo est seruū: ipsa ratio tibi recte uiuēdi uia demōstrauit. sicq; p̄ ironiā prouuntiant. Recto ta-

lo. i. nō claudo: sed recto itinere & uia: sumptū ab his q̄ obtortis talis pedū nō recte incedūt. Ars ratio:

Calles: Nostī & tūc duplići scribif. i. Spēm. apparentiā. deriuatū ē a specio. qd in simplicitate nō inue-

nif. Ne qua subærato. m. t. a. i. ea es prudētia: ut aēs auro cooptū ēt sonitu dignoscas: ut solēt mensarii.

Alegoricos: hoc dicit cū uītia uelamēto quodā uītturis obuoluta cognoscere. hocq; sapiētis ē: q̄ uera li-

bertate fruiſ. Nequa suahaudi spēs. Tinniat. i. tinnitu iuo oñdar. Tinnitus. n. est p̄prium metallorum

Mendosū salſū. Auro subæ. i. auro sub se aēs hñte. Seq̄nda in passiua significatiōe dixit. Sic Oui. Phill

seq̄ndus erā. Illa prius. c. m. h. c. n. Prisci suit moris q̄ bona & cōmendatiōe digna erant erera alba nota

re. q̄ uero mala signare carbonē. Vn Horati. in satyris suis. Sani creta an carbōe notandi. Illa. i. q̄ seq̄n-

da & bona sunt. Mox hæc. s. quā uitanda sunt. Es modicus. u. Modici desideris: quod sapientis & liberi-

ē hominfs. Presto lare. humili domo: & non in luxū magnifice extructa.

Sābucā cītius calōi aptaueris alto. Nō me fugit. cū sābucā musici iſtrumēti genus sit. hunc uersum

fere ab oībus legi q̄ cītius calōi alto musicæ rōne tribueris. q̄ p̄tor uitiosis libertatē concesserit. Vx cū

calōes nullū seruū sūt. Sābucā quoq; machinæ bellicæ genus sit: ut cū in similitudine atq; trāslatōe uer-

borū p̄st: potior sensus erit: Cītius caloni seruo militari alto ac propterea rūdi atq; iep̄to sābucā inten-

Sābucam cītius caloni aptaueris alto.

Stat contra ratio: & secretam gānit in aurē.

Nec liceat facere id quod quis uīnauit agendo:

Publica lex hominū: naturaq; contīnet hoc fas

Vt teneat uetitos in scītia debilis actus

Diluīs heleborum certo compesere puncto.

Nesciū examen: uetat hoc natura inedendi.

Nauim si poscat sibi peronatus arator:

Luciferi rudis: clamet melicerta perisse.

Frontem de rebō: tibi tecto uiuere talo

Ars dedit: & ueri speciem dignoscere calles

Nequa subātato niendosum tinniat auro

Quāq; sequenda forēt & quā uitāda uīcissim

Illa prius creta mox hæc carbone norasti.

Es modicus uotī presso late: dulcis amicis

39

dēdā aptaueris. hoc ē rei militaris perficiā dederis; q̄ prætor uitiosus libertate donauerit. Est uero sābuca ut Festus ait machina bellica q̄ in urbiū expugnatiōibus intēdebāt: dictaq̄ uoces i sābuca atq̄ orgāo sic fines in ea machīna intēdūtur. Calones autē militū serui sūt castra sequētes: uel a calis idē a lignis & susstibꝫ: quos gestabāt: uel a calādo cognosciat: hoc ē q̄ ad mīsteriū uocarēt. apozoi kallamy. calare enī noscare ē ūde & calēda. a qbus nōnulli dictos quoq; calōes putāt. q̄ calēdarū die cibaria caperēt. Q d' q̄s uitauit agēdo. q̄ si agaf uitiosū sit. nihil uero pter rectū fieri licet. Publica lex hoīuni. naturaꝫ cōtiet hoc fas. Leges oēs aut dinā aut hūanæ sūt. hūanæ moribꝫ dinā natura cōstāt. Fas lex dīna ē hūana. Ait ergo & hūana & dīna lege hoc cōstare. ut uitia fugiamus. neq; p ignoratiā excusemur. Vr tencat uetus ifci tia debilis actus. ut etiam ifcī. ac rudes. a qbus debeat abstinere. cognoscāt. Inscitia debilis. ignoratiā. n. mortales s̄becilles. ac d̄biles cōtra cupiditates reddit. D̄sluis helebor. s̄militudie pbar ifspēti n̄ licef. ut uelit uiuere. neq; ei libertatē cōcedere quēq; posse. quēadmodū medicīa ac nauigationis expn̄. Neq; phar m acq̄ cōfectio. neq; navis gubernatio pmitēt. Hellebori aut̄ duo genera sūt. Nigrū qd̄ purgat p ifseri ora. Cādīdū qd̄ uomitiōe causas morboꝫ extrahit. Perōatus arator. perōe calciat ē. n. pero calciamētū rūsticū ex corio contra imbrēs: niueſq; ac frigora paratū. luue. li. v. Quē nō pudet alio p glaciē perone tegi. Virgi. li. vii. Prīlos latīnos perone imbellis usos osidit. Vestigia nuda sinistri instituere pedis. crudus tegit altera pero. Luciferi rūdis: nauigationis ignarus: quū uel eā stellā: quæ cunctis īnotescat. ignoret. Luciferi sane idē qd̄ hesper⁹ ē. Sed cū plūtimū dīstet a sole: facta uicina occidētalib⁹ plagi exacta p pemodū nocte apparenſ lucifer: q̄a tunc maxime luceat appellat̄. Hesperi uero nomē accepit qd̄ in eo is uesp̄ post occasū solis appeat. Exclamet melicerta pīſle frontē de rebus pudore oēm & uercē ūdām q̄ maxime in fronte dignoscif interīſſe. Melicerta naturā deus clamitās cōquerat̄. Melicerta uero lnois & athamantis regis Thebaꝫ filius patrē cum matre fugiens se una p̄cipitauit in p̄clagū: ambo uero ī deos marinos mīleratiōe deoꝫ coiuersi sunt. Ino in matrē matutā: q̄ & Leucotoe melicerta uero ūpotū qui & palemon etiā dicitur. Hic a romāis: ut scribit Festus: inter deos celebatur. nautæ quoq; eum uenerabantur. Virgilii. in geot. Votaꝫ seruati soluent in littore nautæ: Glaucoꝫ & panopeæ. & inoo melicerta. Recto talo: recta uia & ratiōe: quod a talo calcis osc̄ translatū est. Talis enim & crurib⁹ non obtortis recte incederent. Subārato auro: cum aurum extra appareat aēs intus existens. Creta colore alboꝫ & b̄enigno. Carbone nigro colore ac subinde noxio. Presso lare: lar domesticus deus: qui pro ipfa deomo interdum ponit̄ Hotati. Qui patriū nim̄ donat: fundumq; larēq; paruam īgitur & mo destram domum intelligit.

JOAN
BRI.

Iam nūc astringas: iam nūc granaria laxes
Inq; luto fixum possis transcendere nummū
Nec gluto sorbere saliuam mercuriale
Hæc mea sunt teneo: cū uere dixeris esto
Liberq; ac sapiens prætoribꝫ ac ioue dextro
Sin tu cum fueris nostræ pauloante farinæ
Pelliculam ueterem retines & fronte politus
Astutam uapido seruas sub pectore uulpem
Quæ dederam supra repeteo: fine inq; reduco

Mercari un⁹ cū lucro norā. uñ freqnta Mercuriale e. u. di. Cū h⁹ moderatiōis & sapiētiae fueris q̄lē descripti tūc te liber⁹ & sapiētē ē dixero. Quæ. n. dicta s̄t qdā aī sapiētia & libertatē argunr. Ordo est. Esto liber & sapiens cū dixeris hæc mea sūt: teneo. Hæc sūt mea. Quæ dīta sunt &q; sapiēs sequi debet. Teneo: subaudi&: ut sic itelligashæc sūt mea: & teneo. I. possideo. Prætoribus ac. i. d. Tunc īquit & animi & corporis seruitute soluius eris. Nā cū aī prætoribus: aī eā libertatē respicit: quæ seruitutis cōditione uacat: loue uero ad libertatē animi. i. sapientiam.

Sin tu. c. f. Seniū ē. Si autē uitis & cupiditatibus ex quib⁹ pendet hoīis seruitus: detineris de quib⁹ pauloante diximus: te nullo modo liberū uic sapientem dixero. Ordo est: repcto quæ supra dederāq; funemq; reduco si tennes ueterum pelliculam: & politus frōte seruas astutam Vulpem: sub uapido pectore cū fueris farinæ paulo āte nostra. Nostræ farinæ. i. uitæ uitis inuolutæ. Aptæ farinæ uitis cōparauit: ita enī uitis hominū uita: ut farina reliqua cōspergi dicūt. Pelliculam. u. a. f. p. Multi cum intus uitis laborēt summā tamē p̄ se ferunt bonitatem: ac ideo liberi putari uolunt & sapiētes: cum omnī no uitioꝫ serui sint & stulti. Pelliculā: ueterē. Antiquum uitū quod exteriore parte occultas: Sūptū ab illis qui corporis uitia uestīp pulchro regunt uelamēto. Fronte: per ea quaē extrinsecus cōspicīstūt. Astuta uulpe: Fraudem & fallacias: quales uulpi attribuūt. Pectore. u. Vapiōum appellamus multi uaposris. Vapido īgitur pectore. i. ueterū uitiorū pleno: & fraudib⁹ redofente. Quæ cederā. s. r. Hoc ad illud refertur: Esto liberq; ac sapiens prætoribus ac Ioue dexro. Sēlus ergo est: cū omnino uitis labores: repe to a te libertatē quam tibi concesseram ac per hoc te seruum dico. Funēq; reduco. i. habēis iterum te

Clam nūc. a. i. n. g. l. idest nosti qd̄o p̄simonia: & q̄n munificētia & liberalitate utēdū sit: ironia est ut dīximus. Iā nūc. i. modo. Granaria: loca proprie dīr: ubi frumenta reponunt̄: ut pomaria ubi poma: carnaria ubi carnes. Inq; luto fixū. p. t. n. Hic ūdit̄ aī liberi eē auaritia n̄ laborare: imitatio ē Horati. Quo melior seruo: quo liberior sit tua rus in triuīs fixū cum se dimittit ob assē: Fixū a pneris. s. q̄ trāscūtes risus captādi ḡra dīcipiūt are humi defixō. Nec glu. for. s. m. tractū ē ab iiis q̄ uisis delicatis cibis saliuā glutisūt. Gluto a gluticō Mercuriale Mer. lucerū dīputat̄: & a mercib⁹ dīno miat̄: ut alibi rē struxef exoptas cæso boue Mercurisiq; accersis fibra. Da fortunař p̄nates Hor.

Grana
ria

imposuer̄ mihi cognomē cōpita. Hæc mea. sūt. t. s̄t qdā aī sapiētia & libertatē argunr. Ordo est: repcto quæ supra dederāq; funemq; reduco si tennes ueterum pelliculam: & politus frōte seruas astutam Vulpem: sub uapido pectore cū fueris farinæ paulo āte nostra. Nostræ farinæ. i. uitæ uitis inuolutæ. Aptæ farinæ uitis cōparauit: ita enī uitis hominū uita: ut farina reliqua cōspergi dicūt. Pelliculam. u. a. f. p. Multi cum intus uitis laborēt summā tamē p̄ se ferunt bonitatem: ac ideo liberi putari uolunt & sapiētes: cum omnī no uitioꝫ serui sint & stulti. Pelliculā: ueterē. Antiquum uitū quod exteriore parte occultas: Sūptū ab illis qui corporis uitia uestīp pulchro regunt uelamēto. Fronte: per ea quaē extrinsecus cōspicīstūt. Astuta uulpe: Fraudem & fallacias: quales uulpi attribuūt. Pectore. u. Vapiōum appellamus multi uaposris. Vapido īgitur pectore. i. ueterū uitiorū pleno: & fraudib⁹ redofente. Quæ cederā. s. r. Hoc ad illud refertur: Esto liberq; ac sapiens prætoribus ac Ioue dexro. Sēlus ergo est: cū omnino uitis labores: repe to a te libertatē quam tibi concesseram ac per hoc te seruum dico. Funēq; reduco. i. habēis iterum te

g iii

coerceo: quem antea amiseram. Sumptum est ab equis: qui remissis habenis liberius vagantur. Nil tibi. c.r. Hoc illud spectat quod dictum est superius. Stat contra ratio. Sensus est. n. homines ita insanios esse: ut non nihil omnino faciant ne minorem quidem. Ergo serui: qui stulti sunt.

BAR. Clam nunc astingas. iam nunc granaria laxes. Quantum debes & potes quibus deceat impetrare Granaria aut loca in hortis sunt seruadis seminum granis pata. Inq. luto fixum possis transcedere numerum: nec de puerorum consuetudine tractum est: qui numerum filo alligantes. in lutiis iacentes: si quis eum colligere voleat per filum occultatum ad se traherant. illius avaritiae illudentes. Vel potius turpe lucrum ex faldido quam stu partum intelligit. Nec gluto sorbere saliuam mercurialem. Nec cum magna anxietate lucro inhibere. A gulosis uero translatus est: Nam a gula gluto gulosus dicitur: & sorbere ad nimiam gulositatem referunt. Ipsa quoque saliuam in ore est: quam pro lucri cupiditate per translationem posuit. Cui quia mercurius praestet: mercurialem cognominavit. Praetoribus ac iove dextro Humano diutnoque iure concedentibus. Fronde politus. Febris praeterea speciem boui uiri intrinsecus plenus dolore sis. Vapido sub pectore. Astuto a napore. Qui. n. calidiore sanguine sunt: ingenio & astutia magis nascuntur. Vulpi nero asturia tribuitur. Funemque reueluo. Iterum te in servitute redigo cum paulo antea: si careres his uitiosis libertatem concesserim.

IOAN. **BRI.** Nil tibi concessit ratio. i. nihil. cui tibi sapientia

pmisit habere. Digitum exercere. i. extendere ostendere. q. d. nullam rem tam parvam ab eo fieri posse quoniam peccat. unde sequitur in stultis ne semunciam quidem rationis habitare compositum: est autem exerto: ab exercitu & sero a quo frequentatiuum exerto. Et quid tam partum est cum interrogatione pronuncia. I. non ne parua res est etiam digitum exertatione peccare? Sed nullo ture libatis. Haec in stultis. i. nullo unquam sacrificii genere a deo impetrari poterit: ut quod stultus sit: aliquid recte & sapienter gerat. Qui ergo sapienter & cum ratione res non gerit seruus est. Brevis le. re. hoc significat ne semunciam quidem rationis apud stultos esse: ut sit sensus nihil prorsus esse. Benis nominatiuus erit ut sit brevis semuncia. deinde quod dimidia pars unciae sic valet dimidium: ut in semilibera & semodio. Recte rationis ea enim recte fieri dicuntur quae cum ratione sunt. Haec misere ne licetum quodcumque non est hoī stulto nisi ratione & sapientia que gerere. Ut sit sensus fieri non posse. quodcummodo fas est: ut sapientia stultitiae commisceatur. & simili habitetur quod sequentibus confirmatur: summa indignatio exemplum afferens. cum dicit: Nec cum sis cetera fossor. Tristam ad numeros satyri moucare batylli: haec n. per indignationem infernit. & ita cōcitate legenda suuntur: ut poeta omnino videat uelle probare hoīem stultum penitus ratione carere: nec quodcumque sapienter aduistrare posse. ergo seruus est quod sapiens non est. Nec cum sis cetera fossor. Tristam ad numeros: coeludit deuicius stulto non concedit: ut sapientia sequatur. Sensus est: n. Nunquam efficies. ut cum sis rufus & agrestis discas saltare ad sonos & cantus batylli pantomini. Cetera fossor: aut cetera uaeat aut decit per: ut sit: cum sis fossor quod cetera. i. per illas res tuas & iperitus. Teren. in ecyra. Comicitio cetera. i. per cetera. Fossor is deus. qui agros fodit: hic autem ponitur pro homine rudi & stupido. Ad numeros. t. i. ad rhythmos carminum. Satyri batilli: pantomimus & mollis saltator fuit. Iuvenalis Chytonomus ledam molli saltante batyllo. batillus iterum puer fuit ab Anacreonte poeta dilectus. ut scribi. Apuleius. Hort. Non aliter samio dieut arsisse batyllo Anacerouta te in me: batylli item populi septentrionales auctore Ptolomeo. Batylli item instrumentum ferentes quo utiuntur ad usum ignis. Hora. Prætexta & latum elatum primum batyllo. Satyri. i. saltatoris: nā ut diximus in principio operis Satyri dū sylvestres lascivus & saltatores introdeebant in antiqua commedia: ad quorum lascivias imitatione mimi appellantur satyri. Unde Virgi. Salientes satyros imitabitur alphesibens.

Liber ego. uerba probantis se liberum. Unde datum holusmis tot subdite rebus. uerba Perlii idest unde hēs unū colligis te liberas esse: sumis. n. uerbū est. Tot rebus: tot uitiosis & cupiditatibus. An dominū ignoras putas ne aliū dominū non esse nisi cum qui seruū manumittit. Sicque docet hominem pluribus modis seruum esse: cum uitiosis subiectus sit. Vindicta relaxat segregat a te.

BAR. **FON.** Nil tibi concesserim ratio: Numquid tibi ratio dederit ut tuus letiūs liber sis. Digitum exercere: apte & fitare quod a pugnatiis tractum est: pollicis erectione se uictos facientibus. Ecquid tam parvum est. Ecquid separatis per interrogationem legendum est? Respondeantis. n. nerba sunt admirantis similes & sciscitatis. eur ob tam parua uitia libertate carete putadus sit? Sed nullo thure litabis. Nullis donis a supris impetrabis. ut in quibus uitiositas est uitutis per aliquam: ac ppter ea ne libertas quidem esse possit. Semuncia uero media uncia etiam semis quidem quod medius significat deriuata. Nec cum sis cetera fossor. Quocummodi fossores inepti & agrestes homines imitari nulla minus in parte sciunt: sic uitiosi dediti nequeunt exercere uitutes. Batillus autem nec ois & uo ioculator ac saltator eximius fuit. Iuue. Moili saltate batillo tuscana uerba non imperat. Satyri uero dū sylvestres petulantes ac saltatores in antiquis comediis inducunt quoque plonas in theatro minimi pletri: quae assumebant. Liber ego. Asseuerant aduersarii liberum se esse affirmari. Unde datum hoc sentis. Rudeci poeta cum tot uitiosi subditus sis unde tibi libertate audes asserire. An dominū ignoras. nisi quae vindicta relaxet. An non credis aliū dominū tibi esse prout cum a quo te ptor liberauit: quibus uerbis ostendit non enim qui vindicta ptoria liberet. sed qui uitiosi non seruas liberas esse.

40

DAN. I puer: & strigiles crispini ad balnea defer:
ARI. Si increpuit cessas nugator: seruitium acre
Te nihil impellit nequicq; extrinsec⁹ intrat
Qdneruos agit: sed si int⁹ & in iecore ægro
Nascunt dñi q; tu impunitior exis: (herilis
Atq; hic quē ad stragiles scutica & met⁹ ægit
Mane piper stertis: surge inquit auaritia eya
Surgenegas: instat: surge inquit nō quoque surge
En quid agā: rogitas: en saperdā: aduche poto

Cipner & stragiles crisspini ad balnea defer: pro-
baturus hoīes oīo seruos esse:nec sūi iuris: pulcra
utitur argumētātē. Scnsus ek.n. Si illud acre fer-
uum esse censcs:cū a dño acerbe & cōtumeliose ī
eteparis: ut aliqd facias: quod tātū ē corporis: quā
to grauior illa seruitus exillimāda est qua animus
oblideſ. Sicq. ondit eos magis seruos esse: q uitiss
obnoxii sunt q qui sub imple sunt hoīs. Ordo est
seruitii acre nihil tc spellit: si increpuit. I puer &
defer strigiles: ad balnea crisspini ecessas iugator.
Seruitii q

Strigiles stringere & radere: ut ait Marcellus: un
strigilis insitum est ferreum: quo sudantes radebant
in balneis ad detergendum sudore. Plinius minor
Dum distinguitur tergiturque audiebat aliquid agit
nimio strigilis usu. Strigiles graci stengites dixer
ex asia has misit. Mat. pergamum has curvo distracto
alnea: temporibus Neronis duos inuenio fuisse cri
otia: & quondam Claudio imperante praefectus p
us: q poppeam quondam matrimonio tenuerat:
qui accepto iussu mortis nuntio semet interfecit.
is priusgnius poppea natus: quem impulberem ad
& imperia luderci mergendum mari: duni pescare
desidiosus: requiescit defessus. Seruitium acre te
aruationis uim habet. Impellit: urget angit. Ne
st: imperium dominii: quod extrinsecus est: etiam
rogatione pronuntiatur. Ne quicq: aliquando
Vergilius. Arma diu lenior desueta trementibus
& in secore æstro nascuntur dominii: qui tu impus
cri: qui uitiosi subjecti sunt: cui imperio domini

Iecore ægro: uitis corrupto. Nascuntur domini: dominos intellige animi uitia: ut avaritiam libidinem ambitionem & huiusmodi. Quis pro quomodo. Terentius. Qui scis. Impunitior: non affectus pauci feruntio quasi dicat etiam majori. Atq; pro quā. Scutica. flagellum. scytes enim græce pellis latice sente: unde & seuta: quia non sine pellibus sunt. Mane piger steritis. oltendit & eos qui avaritia laborant seruos esse. En quid agam: uerba auari. Rogitas: admirantis non rogantis. Saperdain. genus pessimi pi scis: ut tradit Festus.

Sepda
BAR. **C**l puer & strigiles. Seruitutē corporis non tam arctam quam animi esse ostendit. Dicit enim si quid ab
FON. **H**ero sacre iulus sis. hæc seruitus corporeā nihil animum tuum perturbat. At si intrinsecus uitiis ser-
uis uehementius ageris quam qui metu uerberg hero patet. **S**trigiles uero ad fricandum & poliendum
corpus paratae sunt: stringendo hoc est tergedo & radendo cognitata. Puer aut pro seruo ponit. Hora.
In sermone. An hi peccat sub nocte qui puer uia frintua mutat strigili. Quid tu impunitior exis atq
hic. Exhortatio sumpliit quid tu impunitior illa quæ paruo sumi nequeunt obsonio captas. quidam p. cur.
& quare legunt. ut qui sit moxenias. atq uero pro quam cōparantis aduerbio ponit. Idem primo sermo-
num. Non se peius cruciauerit atq hic. Scuticæ. scytos græce peilis latine dicif. Vnde scutica gen' uer-
bcris eloris facti deducif. Mane piget stertis. Altercationē iter se auaritiae ac luxuriae ponit. quæ utri-
us qui obtempant nullo pacto liber esse queat. Eya. Hortantis ad uerbium est. Horatius primo f'mone.
Eya quid statis. En quid aga: desidis dubitatio qd si suigat agendū sit. Rogitas auaritiae uerba eū quid
facere debeat admonentis. En saprædam aduehe: en & cccc ostendentis aduerbia sunt & separari a reli-
quis hoc in loco: en debet pronuntiar. Sapræda uero ut Festus ait pculimi pisces genus est.

IAON
BRI. Castoream: stuppas: hebenum: tus lubrica coa-
Toille recens primum pipere sitiente camelo
Verte aliqd iura: sed iuppiter audiet: heu heu
Varare regustatum dígito terebrare salinum
Contempt⁹ perages si uiuere cum ioue tendis
Iá pueris pelle succin⁹: & œnophor⁹ aptas
Ocyus ad nauē: nihil obstat quin trabeuasta
Aegæum rapias: nisi sollers luxuria ante
Seductū moneat: quo deinde insane ruis quo

Castoreum: sib' auctore Plinio aīal est ponti Casto
cū:q morsu testiculos sibi amputat piculo urgēte un
ob hoc sc. petignatus: uñ est illud Iuue. Imitat' ca
stora: qui se eunuchū ipe facit cupiēs euadete dā-
uo Testiculi. Castoreū id uocat medici: alias aīal
horredī morsus. arbores iuxta flumia: ut ferro ex-
dit hoīs pte cōprehēsā: nō anteq; fracta cōcrepue
rint ossa morlu resoluti: cauda pisces ei catēra spe-
cies lutræ: aīal aquaticū de Castoreo: sic Virg. Vi-
rosaq; pōtus Castorea. Hebenū: arbor ē:q; Virg.
pecularius celebrās nusj alibi nasci: q; in idia pro-
fessus est: ut Diuisæ arborib' patriæ: sola india ni-
grā Fert hebenū. Hērodo. ea anthjopæ intelligere

maluit: tributi uice regibus p̄sidis. e materiae eius centenas phalangas tertio quoq; anno penitasse æthiopas cū auro & ebore p̄dēdo. Romæ auctore Pl. cā magnus Pōpetius in triumpho Mithridatico ostendit. Aceendi eā Fabianus negat: uritur tam odore iocundo. Duo genera eius rāg: id qd mēli⁹ arborei trunko enodi: materiae nigri splēdoris ac

Cos

uel sine arte protinus iueundi. Alter⁹ fructicosū cytisi modo: & tota India disp̄stū est. Lubrica coa. eos in sula est in caria denoiata teste Iginio a Coo filia Meropis cuiusdā quæ ibi regnauit: tota fertilis est & quæ admodū Chius & Lesbus optimo uino abundās auctor est. Stra. Vinū coū Cato apud nos quoq; ex ita lico faciēdī rōem demonstravit sup eætera in sole triduo maturādū p̄cipiens Vinū albū oñdit esse. Hor.

Si durabif̄ aluus: Mithilus & uiles p̄cellent obstantia eōchæ: Et lapathī breuis herba: sed albo nō sine coo.

Lubrica: q; ut sensit Hora. Venerem molliat. Tolle pipet recens: ex India ut diximus mittit̄ pip. Esi

Cameli tiente camelō: ea melos inter armēta pascit oriens: quoq; duo ḡnā Baetīæ & arabiae differūt: quod illi bina h̄sit tubera in dorso: hi singula & in pectore alte⁹ cui inēbunt. auctor est Pl. Sittente: s̄tim enim quatriduo eo auctore: tollerāt: implent̄ cū b̄ibendi occasio & in p̄teritū & in futurū: de turbata eōculatio ne prius aqua. aliter potu nō gaudent. Verte: uolue⁹: negociare. Iura h̄lne expressit nimia avaritia homines ad omne scelus indui. Vir. Quid non mortalia pectora cogis Aut̄ sacra fames? Sed iuppiter audiet: illud respexit hoīes metu deoꝝ: nō honestatis rōe plārunḡ nō peccare. Heu heu: risu & capit̄ cōcussionē legenda sunt. q. d. si ex deoꝝ præceptis uiuere uolueris inopia. & rex egestate p̄meris. Perages deest uitā. Vare: aliqui uaro legunt. i. recurvo: sed uersus nō stat: uocatiuus est: ut sit O stulte qui nō recte rem percipis: sumptū ab iis qui cruribus uariis obliquæ incedunt. Mar. Vara nce infecto ceromate brachia tendis. Cū ioue ex deoꝝ p̄ceptis. Iam pueris. p. iam avaritiae seruus est cū lucri studio uafigationē paret. Pueris: seruus. sic. n. serui appellabant̄. Terē. Etia⁹ puer⁹ inde abiens cōueniēt remis. Suc

Oeno phor⁹ cinctus. i. iam expeditus. Oenophor⁹: uas uinariū: oenos. n. græce: uinū latine: & phero porto. Iuucna. Tandem illa uenit rubicundula: totū Oenophor⁹: sittens. Nil obstat. i. iam oīa parata sunt ad nauigatio nem. Trabe uasta. i. naue. Aegeum dictum ab insulis: ut Vartoni placet: quod in eo mari scopuli uocantur a similitudine capraꝝ: æges. Nisi solers. l. a. hinc oñdit hoīes uario seruitutis genere teneri: cum & avaritiae & luxutiae serulant. Luxuria: luxa membra e suis locis mora & soluta dicunt̄: a quo luxuriosus in re familiarī solutus auctor est Festus. Luxuria igitur est oīs moꝝ: solutio. Seductū: scorsu: ductū alias deceptū: ut alibi. Quæ nisi seductis nequeas cōmittere diuīs. Terē. Etia⁹ nīc me seduecre⁹ his dictis postulas! Quo deinde ī sane ruis: rep̄hēdit eū luxuria qui ob avaritiā nauigaturus sit. Calido sub p. ma. hi. In. nimia avaritiae & luxuriae sollicitatione fatigatus & incertus urti pareat: more serui indignat̄ & intumescit: Mascula: magna: & qualis masculo sexui cōuenit. Billis eolera: ut dictū est: quæ in irato intumescit. Calido: nimia indignatione accenso. Extinxerit urna cieutæ: cieutæ ut diximus tanta est uis refrigeratoria: ut pota statim hoīem extinguat. Tun. pro tu ne. Fulto: ornato & strato. Torta ca-

canabis nabe. i. tela & mantili erassiore. Nā canabis est ferulæ ei generis: uilissimæ funisbus optima alabandica pl. Trāstro: garum p̄ipue uisibus. Trāstro: trāstra scāna sunt nautaꝝ: remigantiū. Virg. Cōsedite transtris. Viei Rubel tanūc: rubellū: dictū auctore Pl. a genere uitiū: quas rubellas rubēte materia appellauerit. Vinū fuisse lumi ue⁹: uilissimū oñdit Hor. scribens in: auar. Qui ueientanū festis potare diebus Cāpana solitus teula. Mar. Et tentanū uelentani bībīf̄ sex etasta rubelli. Veils nascebat̄: oppidū est latii non longe ab urbe.

BAR. CCastoreū: Castor & fiber pouticū aīal idē est testiculos sibi amputās urgente piculo ob eos se petigna FON. rus. in usu. n. medicis sunt. Horredī qdē aīal morsus est: nā si hoīem cōphēderit nō aī morsum resoluit: q̄ ossa infraacta: cōcrepuisse senserit. Caudā uero pīscis similē cæterā spēm lutraꝝ habet. Habenū habeni arboris indicæ genera duo sunt: unū fruticosum citisi modo alter⁹ rāg: e nodi trunco materia cius nigri ac iucūdī splendoris est quā aceendi negat̄. Fā Pōpeius magnus mithridatico triūpho primus exhibuit.

Lubrica coa. nīna coa nel aliū soluentia uel quæ sine palati asperitate poten̄ ob eox̄ sanitatē. Tolle primus ait quia minus fuerant̄ qui in mereibus emēdis postremi sunt. Sittente camelō p̄properā nego ciatoris festinatōem oñdit. In q̄ridū. n. s̄tim hoc aīal tolerat uer⁹ cū b̄ibēdī facultas dat tātū ip̄lef̄ q̄s & p̄teritā s̄tim expleat & in futurū diu p̄sit. Iuta uel quo citius ac mēlius uēdas. uel ga Hor. inquit. Lau dat uenales q uult extrudere merces. Sed iuppiter audiet adoleſcētis uerba iouē si ita iurauerit auditu rū. Heu heu avaritia eū ad monet̄ si metu deoꝝ teneat̄ pauperē sp̄ futur⁹. Varre o stulte ac nō recte sentiens uarris trāstatū q̄ intorsū etura intorta gerūt nā qui in exteriorē p̄tē obtorta h̄nt uacii appellant̄. Var. de re tu. lib. II. de easibus setibens. Crutibus rectis ac portius uarris q̄ uaeiis. Iā pueris pellē h̄c ex poetæ p̄sona dieunt̄ oñdentis illū avaritiae iā patere uelle. Dicit̄ enī iam te paras ad nauigandū. Oenophor⁹: uas est uinariū. Iuue. Totū oenophor⁹: sittens. Ocyus ab oīis ḡtēco uerbo q̄ etio significat: ocyus & ocissime aduerbia & ocior & ocissimus noīa deriuant̄. Solers luxuria ingeniosa contra avaritiae: ador nationes. alias. n. deses & lauta⁹ est: nā luxuria nimia rex profusio ac supra pudorē est unde luxuriosos in re familiarī pdigos & solitos dicimus. Quo deinde ī sane ruis: quo luxuriae uerba adhortatis ne avaritiae dedit⁹ ppteris cruciatib⁹ rōq̄at̄: sed domi ociose degēs genio suo idulgeat. Calido sub pectof̄ mas bilis it: amuit: quā nō extinxerit urna cicutæ: hoc p̄ parēthesim legit̄: & poetæ attribuit̄: ait. n. p̄luxuriaz

reprehensionem cōtra avaritiae tuæ cupiditatem: quæ iubet ut nauigādi sniam mutes: ita irasceris: ut nō
solū obolo aut dragmā cyatho ue aut acetabulo: sed ne urna qđem cicutæ ab fra eiusmodi purgari pos-
sunt: cicutæ uero licet homini: ut inquit Lucre. aere ueuenū sit: ad multos tā usus: ac plerim ad refrigerā-
dum stomachū ualeat. Itaq; cum bilis ardore in tumui se poeta dixerit: ur medicinæ artis peritus cicutæ: nō
in remedio posuit. Vcientanumq; rubellum: uientauum uinum pessimi saporis ueientano æthruræ
agro nascitur. Hora. Qui ueientanum festis potare diebus Campana solitus trulla. Rubellum autem a
rubro colore diauinutiuum est: qm ueientanum uinum rubeat: nā a rubro rubellū deciuari. Pli. xiii. au-
tor est: pxima dignitas nomen tanis rubente materia. Quapropter quidā rubellas appellauere uineas.

IOAN
BRI.

Exhalet uapida læsum pīc sessilis obba:

Quid petis ut nūni quos hic qnēcūce modesto

Nutrieras: peragant audios sudere dcunces:

Indulge genio: carpamus dulcia nostrum est

Quod uiuīs: cīnis & manes: & fabula fies

Viue mēor lœti: fugit hora: hoc qd' loquor idē

En quid agis: duplici i diuersū scinderis hamo

Huccinean hūc seq̄ris subeas alterius oportet

Ancipiti obsequio dominos alterius soberros:

Nec tu cum obliteris semel instatīq; negaris

Parere imperio: rupi iam uincula dicas

Nam luctata canis nodum arripit: ast tamē illi

Cum fugit: a collo trahit pars lōga cathenæ

Exhalet effundat. Vapida læsum pīc musta
in primo feruore qui nouem diebus cōplurimū p
agitut aspersu pīcis cōdieban: ut odor uino con-
ringeret: & saporis quādā acumina: uehementius
id fieri arbitr: ban: erudo flore resinæ: excitariq;
lenitatem e diuerso crapulā cōpsefi: & feritate in
nimia: frangiq; virus: aut ubi pigra lenitas torpe-
ret virus addi. Pīce uapida: q̄ odorem & uaporem
indat nīng. Obba: genus poculi lignei lati & de-
pressi. auctor est Nonius. Sessilis: ga latū. oīa cuī:
quæ in latitudinem diffundunt sessilia appellant
unde & lactucæ sessiles dicunt quæ terrā late dif-
funduntur. Quid petis ut nūni: uide ut luxuria
hoīem in seruitutem suā trahat: sensus est. Meli?
quidem est hic secus: cum paruo lucro uiuere q̄
ob magnū quæstū periculis maris expōl. Ut usi-
mi peragat sudare reddere sumptum ab iis q̄ ni-
mo astu sudorem emittunt. Nutrieras: negociā
do. s Quincunx: as libra erat eius partes erant As.
uncia ab unq; sextans ab eo quod sexta pars astis: Vnctia
diuum assis: septunx a septem & uncia cōclusum. Reliqua obscuriora sunt: quod a diminutioē & ea quæ
diminuantur ita sunt ut extremas syllabas habeant: ut a deceim: una dempta uncia deunx. Dextans dē
pto l extante. Dodrans dēmp̄o quadrante. Bes ut olides dempto triente: tum as qui duodecim partes
continebat: unde apud Suetonium legitur ex aīe reliquit hæredem: id est ex summa census: & sic ex de-
uice hæredem relictum dicimus: qui extra unam unciam rotam hæreditatem adit. Iuuinalis. Vncio-
lam: proculeus habet: sed gīlo deuineem. Quincunx modesto: quincunx enim minor est numerus: nā
quintam partem assis significat: cum deunx totum assen: ut dictū est: dempta dūntaxat una uncia. In
d. Igge geni: genitalia: ut diximus eurare dicitur: qnī laurius uiuit. Iuuinalis. Genitalis agatur iste dies:
undie & genitalis lectus dicitur qui nuptiis sternitur in honorem Genii quem deum appellabāt: qui uīm
obtinueret auctore Festo rerum gignendarum. Aufustius inquit. Genius est deo: filius & patens homi-
num: ex quo homines gignuntur. Et propterea genius meus uominatur: quia me genuit. Alii genium
esse: putaverunt uniusculusq; loci deum ergo qui indulgent genio suo: memores sunt uitam humanā
nom esse diurnam: & ideo non defraudandam: unde Teren. Suū defraudans genium. Nost̄: est quod
uiuīs. prudenter ostendit avaritiā & sordidā uitā sugiendā esse. Quod uiuīs: uiuere dicunt qui ocio men-
tis & animi relaxādi operā dant. Mar. Viue uult rapto: fugit uiaq; gaudia earpe: Perdiderit nullū uita re-
uerta diem. Cīnis: corpora. n. mortuorū cremabān: & cineres collecti cōdeban: urnis. Horatius. Ibi tu
calēcētem debita sp̄ges lachryma fanillā Vatis amici. Manes & fabula si. Hora. lā te p̄met nox: fabula & q
manes. Viue memor lœti. arguta suasio. quis. n. memor mortis nō uacet ocio & voluptati: & mulatio
est l Horatii. Quo bene cirea Dū licet in rebus iueūdis uiue beatus. Viue memorq; sis & ui breuis. Lœti
mortis ab obliuioē dīctū quā græci lithin uocat. Alii uero a leo deductū putat. unde cōpositū est deleo
quod omnia mōts deleaf. Fugit hora. Columella. Taeto nā tpa grestu Diffugiunt nulloq; sono con-
uerrtit anuus. Atq; hoe qd. l. i. e. cito quidem tpa diffugiunt ut etiā hoe ipm tempus quo tecum lo-
quor iam fugiat. Hor. dū loquimur fugit inuidā ætas. Carpe diem qui nūmī credula postero. Hoc. s.
tempus inde est. i. ex fuga pendet & celeri lapsu. En quid agis: hac interrogatione ostendit eum & aua-
ritiā & luxuriā seruum esse. Duplici hamo. gemina seruiture translatio est a piscibus qui hamo capi-
unitur. Huccine eum interrogatione legendum est. Subeas alterius oportet. Senius est. oportet te al-
ternis uicibus modo avaritiā modo luxuriā seruire. Ancipiti obsequio ablatiūus est easus. Ancipiti
duobio cum dubitet utri magis p̄eat. Nec tu cum. o. s. sensus est. Nolito te liberum putare & re omni
seruitur uiculū exutum: quia aliquando dominatum luxuriā & avaritiā fugeris. Rupi præteritum
est: ait. Ordo est. Nec tu dicas rupi iam uincula. Nam luctata canis. bene hominem seruum cōpara-
uit cani. quæ licet ruptis uiculis aufugiat. magnam tanien cathenæ partem secum trahit. Trahitur
pars prudenter ostendit non statim penitus seruitutem amitti;

Vīna as
persu pi
cis cōdi
ebant.

Obba

Sessiles
lactucæ

As.

Vnctia

Sextans

Triens

Guncunx

Semis

Septuīx

Deunx

Dextax

Bes

Geuius

Gēiale

Læctum

BAR. **FON.** **C**Vapida pice: ad uasa uino cōdendo átiq pice uteban̄. Sed si ea sumidū uirus: mit adustionē: acoreq; fent̄: et uina nō paḡ ladeban̄. Sessilis obba: poculi lignei genus. Marcellus auctore obba est: q̄ cū fūdo latiore sit: sedere uideat̄. Quincunx modesto: modestiore ac tempatiore lucro. Quicunx uero quinq; unciae sunt. Auidos sudore deunes. Qui maiori lucro inhiāt̄: maiores quoq; labores piculaq; suscipiunt pp̄ qd̄ sudare q̄si cū maiore sudore discrieq; parare auidos deunes dixit. Atq; auidos dicēdo id nūmis qd̄ auari hoīs erat. Dedit deunx uero. xi. uncias cōtinē q̄si una uncia ex assē dēpta. Nfm ēq; uiuis. In uoluptate corporis bonū pōit: cū ex uobis post obitū nihil restet. Hoc qd̄ loquor ide ē. Haec ē. t. q̄ nūc loquor elapsa sūt. Nā ut ait Hor. Dū loqmur fugit inuida ætas. Er qd̄ agis! Sciscirāt̄ poeta eū ita ab aua ritia: & luxuria pessimis ac diuersis iter se malis adhortet: utrā sequat̄: cū alterutrā iectari oporteat; Nā luctata canis nodū arripit. Quēadmodū nec canis si catherinæ nōdū suetādō abrupit q̄uis fugiat: libera est q̄ magnā partē catherinæ a collo trahit: qua iteq; post paulo capiāt̄. Sicut tu si semel atq; iteq; uitius obſtitutis nō propterea te ab eis libeq; esse putas cuni ab illis nō multo postea iterum illigeris.

IOAN
BRI. **C**Daue cito hoc. c. propouit̄ nūc exemplū: q̄ n̄ suæ potestatis sit q̄ amat hoc totū cōclū ē. Ordo ē Cherestratus abrodēs studū unguē ait hæc: Daue iubeo cito credas hos. Iubeo: uolo. Vir. Insan dū regina iubes renouare dolorē. Finire dolores æmulatio est horatiana. An prius mediter finire dolores. Præteritos quos aī hac pcessus fuerat.

Ad
Apud
Obsec
num
Limen:
Limis
Obiur
gare
monere
Solea
BAR.
EON. **C**Cherestratus nomē sicutū. Sicutis cognatis: sobri s̄. Ho. Foq; pteaiq; libonis Mādabo sicutis. Limē ad obſcenū domo meterricia. Ad: ad & apud ac cusatiuæ sūt p̄pōnes. Sed apud semper in loco si gnificat ad & i loco: ut sū ad ignē & ad locū: ut ad urbē ppero. Obſcenū: deductū est: ut Vattou placet a ſcēna: qd̄ ibi oīa turpia fieret & dicerent ur Pōpeius uero ſeri. ab oſcia qbus frequētissimus fuīt uſus iibidinū ſpurcaḡ: uſi & uerba ſpudētia appellant̄ obſeena: q̄ dictio. b. tū recepit euphoniat̄ cā. Limē dī qd̄ ingrediētibus & excūtibus ttāfuerū ſit: nā limis obliquū & trāſuersū ſignificat. Frāgā: absuniā: dī lapidē. Chryſidis: nomē meretricis. Vdas: mere tricis ſordibus. c. Extincta cū face. Hor. Ebrius & magnū qd̄ dedecus ambulet ante Noctē cū facib⁹. Extincta face: sine aliquo lumine: ne a trāſeuntib⁹ cognoseat̄. Euge intetiectio est oīdētis lētitiā: lētaf. n. dī ſim ſuū cōſiliū cape de meretric et linq̄nda. Puer obſeruādū est ſeruos ab antiq; pueros eſſe appellatos. Est igit̄ ſensuſ. Lētare puer. i. qui modo ſeruus eras. Sapias: sapiēs qdē eris & ideo liber: nā ut ſtoſcoq; eſſt ſnia nemo pter ſapiam liber eſſt. Sed censen: morē a mantū exp̄ſſit: q̄ qd̄ mō dānarūt̄: idem rurſus laudāt̄: ex quo inuit̄ amāt̄ ſeruſtute nō catere. Nugaris nūc dño ſeru⁹ eſſt ſapiētior: q̄a nō amat.

Nugaris **ideō dixit: q̄a eū appoſito declinate uideat. Solea puer obiurgabere: æmulatio eſſt Terētiana: Eludet ubi te uictū eē ſentieritſic ſuue. Et ſolea pulſare nates. Obiurgabere: pulſabere. ſed pprie obiur garī eſſt poſt factū turpe caſtigari: moneri uero eſſt ante cōmīſſū: auctor eſſt Festus. Solca: hoe loco eā dī quā pedib⁹ ſubſic̄t̄ genus eſſt pifeis. Itē materia robusta: ſup quā parties craticius extruitur.**

Solea
BAR.
EON. **C**Daue cito hoc credas iubeo. Exēylo probat nō liberos amatores eſſe Cherestratū autē a mīcā chrysidiem relinquere meditante otta inter eos diſſenſione cū dauo ſeruo loquentem inducit: quod ex menantri poeta ſabula ſumptū eſſt. Sicutis cognatis: ſorbii. ipſe enim ſe mox chriſium appellauit. Cognati uero e matris: agnati e latere patris ſunt. Vdas ſores propter unguenta quā ſpargebant amicæ poſtib⁹ amatores. Extincta cū face: Longiorem moram ſignificat: cum tantum ad amicæ lumina pernoctarit: ut etiam fax tota conſumpta ſit. Euge puer Davi uerba ſunt heri cōſiliū approbantis atq; ut dī ſi hūc morbi depellentib⁹ agnā feriat adhortat̄is. Sed censen plora bit daue relictā. Cherestrat̄ more amātiū: qui ab indignatione ad cōmīſſionem momento tpiſ ſuertunē: daū ſterrogat an chryſis a ſe relicita deſerit̄ amorem ſit deſetura. Nugaris: Davi uel poeta ſotius ſub davī pſona uerba ſunt ſore eū ſub imperio chryſidis oīdentis. Solea rubra: hoc ex ſe ipſa deductum eſſt. Domīz enim quando amatores ſuos percutiunt: cum ſibi deuinctos intelligunt. ſuue. Et ſolea pulſare nates.

IOAN
BRI. **C**Ne trepidare uelis: irridet feru⁹ eū q̄ tāta aī aīa critate pōlliceſ ſe relictus meretricē eū amor res ſit: q̄ rōe regi n̄ pōt. Ne tre. ue. nōi tāta aī cōcūſi one moueri i amittēdo ſcorto. Trepidare festina re. Virg. Dū trepidat̄ haīa. Arctos cas. ſatis apte amore retib⁹ cōpauit: ſūptū ē a feris: q̄ irretitæ dē tib⁹ caſtes rodūt. Quidnā igit̄ ſa. hoc totū cōmīſſū ē ſūprūq; ex eunucho Terē. Imitatio ē Horatii i ſaty. Iḡit̄: pdeide: exp̄ſſio. n. ē a māt̄ q̄ ſecū multa diſputat. Ne nūc cū accessor: aliqui legūt nūc nūc cū interrogat̄: ut uideatur dubitare an

Daue cito hoc credas iubeo finire dolores. Præteritos: meditor crudū chærestratus ūguē Abrodens ait hæc an ſiccis dedecus hostem Cognatis: an rem patriam rumore ſinistro Līmē ad obſcenū frangā: dum chryſidis uadas Ebrius ante fores extincta cum facc cantos Euge puer ſapias dī ſi deppellentib⁹ agnam Percute: ſed censen plorauit daue relictā Nugaris: ſolea puer obiurgabere rubra.

Ne trepidare uelis atq; arctos rodere caſſes. Nūc fer⁹ & uiolēs at ſi uocet haud mora dicas Quidnā igit̄ faciā: ne nūc cū accessor & ultro Supplicet accedam: ſi totus & integer illinc Exieris nunc: nūc: hic hic: quē q̄rimus hic eſſt Non in festuca lictor: quem iactat̄ in euptus Ius habet ille ſui palpoque in ducit hiantem

redeat. Aliqui ticto nē nunc quod si ita accipias: sermo erit affirmatiuus! Et ne p̄t̄ nō intelliges: ut sit imitatio Horatii. Nec nunc cū me uocet ultra accedā. Si torus & integrer illinc Exierit. i. si te ex amore penitus subtraxerit: tūc te sapientē liberūḡ fatebor. nō aut eū: q̄ manumissione libertatē accepit. ad nō

Quætimus: Ideo dixit quia a stoicis diu q̄litū est: quē suā potestatis possent dicere. Nō i festuca: i. hic quidē liber est qui huiuscenodi cupiditates fugit. Non aut is qui festuca. i. uindicta liberaſ a prætore: cū p̄toris nō sit: ut dictū est animi libertatē hominibus date. Lictor ineptus: epithetō est lictor. lictor lactat oī dit populo in manumissione tactu uirgæ: ita iubēre p̄tore. Ius habet ille sui: eos ēt qui beneq; cupiditate agunt: seruos esse oñdit. Vnde exit illud Hora. Hæc est uita solutoꝝ misera ambitōe: grauiꝝ cum Interrogatōe legendū est: ut sit. Ille quidē p̄tatem sui, non hēt. Eo tratio ab interrogatione quadā incipiunt: qui nimis irascunt: ut est illud Teren. Hoccine est humana factū. & item illud. Hoccine est credibile aut memorabile: nā Persius in uita mira serf excādescētia & indignatione. Ille palpo: emphalim hēt cū cōtemptu dicit: nā qui dignitates & imp̄iū q̄run honoris cupiditate populo blādiunt: palpones igit Palpōes dieuut adulatores a palpando. i. blandiendo. Lucil. Hic ubi me uidet subblāndit: palpat: caput scabit. Hora. Cui male si palparer: recalcitrat undiq; tutus. Dicit: trahit. Hiantē: honoris cupidū anxiū & ambitō res: aut laudenī ambitione peccat. Qui uero diligis pecunia suā: aut populo munersbus laudisq; blānditur: aut cæreris artibus quæ legitim: & nō sunt ad publicos honores tedit ambitū cōmitit. ambitus ab ambitio uenit: siue is qui nō suā uirtuti cōsidit: nō recte gradis: sed per circuitū siue q; R. qui honores petereit singulos circuibant: phensantes rogantesq; ut sc̄ in suffragiis suauarent: siue q; pro adipiscēdīs honorib; solliciti sunt cū rogan exordio quodā longiore qui uerboꝝ circuiu utunt. hæc oīa quæ ambitus facit ambitio facere compellit a qua ambitiosi dicunt nō ab ambitu.

BAR.
FON.

Ne trepi. ue. ne uelis festinare hunc amorem incassū abscondiē cū scrūus illi⁹ sis. Trepidare āt interdū se stinare figuraſcat. Vitr. iii. ænei. Cū trepidat saltusq; indagine cingit. Argi at. ro. cal. sūpta trāſlatio est a feris quæ plagi cōphensæ rodere illas festinat ut effugere inde possint. Casse uero retia sunt. unde de cassum pro mani & uano. & in cassum aduerbiū. idē strūstra q̄si abiq; cassib; fīc quib; uenatio est inanis deducit. Haud mora absq; ulla mora & tarditate. Quidnā. i. fa. Phedra in Eunu. apud Teren. uerba sunt: cū Parinenoue se iuo dicente exclusu se a Thaide. ad illā āt si se obsecret nō reuersuꝝ. Si totus & integrer si te totū ab huiusmodi seruitute animi libertatis. tūc te uere liber: iudicabo. nō aut cū q; uin dicta p̄toria q̄ festuca cognoscit libereſ inepit? non aptus & impotens a seruitute alium liberare. Ius hēt ille qui palpo. ambitiosos quoq; oñdit sui potestatē nō h̄c & bonorum cupiditatibus inseruire. palpari uero blandiri est. unde palpo pro adulatore atq; eblanditore deducitur.

IAON
BRI.

Cretata ambitio: uigila: & cicer ingere large
Rixati populo: nostra ut floralia possint
Aprici mei inisse senes: quid pulchrius: at cū
Herodis uenerē dies: unctaq; fenestra
Disposita pinguē nebula uomutre lucernæ
Portantes uolas rubrūq; amplexa catinum,
Cauda natat tynnī: tumet alba fidelia uīno
Labram mouet tacitus: recutitaq; sabbata palles
Tunc nigrī lemures: ouoq; pericula rupto
Tūc grādes galli: & cum siſtro lusca sacerdos

ba bona tu pdas atq; Lupiſls. Latus ut in círcō ſpacieris & æneus ut ſtes. Nudus agris. Nā in ludis florib; missio qdā ſiebat leguminiū in ipm populū ab hisq; honores peterēt: ad plābis fauorē p̄merendū hæc aut fieri uidebat in memoriam dæ flore: eutus noīe legumina & cæteræ fruges florescerent: unde Suetonius in Domitiano. Oē genus rex missilia ſparſit: & ga pars maiot in tra popularia deciderat qui quagenas teſſetas in singulos cuneos equeſtris ac ſenatoris otdiſis, p̄nſitiatuit. Rixati: ſtudio colligēdo rā missili. Nā ut floralia possint: attēde q̄ ſeru⁹ ſit: qui gloria cupiditate mouet. Hor. Scilicet ut plauſus quos fert. Agrippa ſeras tu eadē dicunt popularia ſacra e Martiale. Et popularare ſacrū bis mīlia deſna tulifet. Sacq; aut popularare Ideo appellatū eē putat quod populus per eos dies maiori licētia laſciuſ ret. Nā flores cū opes ſmensas arte meretricia cōparariſet populū ro. moriēs hæredē religit cū magna p̄ Popula cunia ex cuius anno ſenore ſu⁹ natalis dīes celebratē editōe ludoꝝ quos appellat (auctore Lactatio) re ſacq;. Floralia: ſed cū ſenatuſ flagitioſū uidetur ab ipo noīe argumēti ſumū: placuit ur pudēda rei qdā digni Floraſ adderet. Deāq; ſinxerūt eē q̄ floralib; p̄ſit: cāq; oportere placari ut fruges cū arborib; aut uītib; be Floralib; ne p̄ſperet frugesceret. Eū colorē ſecut⁹ in fastis. Qui, nō ignorabilē nymphā fuīſſe narrauit. q̄ ſit Cloris

nocitata: eamq; Zephyro nuptā quasi dotis loco id accepisse muneris marito: ut h̄ret oīum flos p̄tatem
apricus
aprics
aprica
Iudei ro
ma ex
pulsi
herodes

Celebrabant ergo illi iūdī cū omni lasciuia & enētiā memoriae meretricis: nā p̄ter uerbō licentiā: q; bus obsecenitas oīs effundis: exiunf ēt uestibus populo flagitāte meretrices. Apricū senes. i. locis apri
eis gaudētes: sane apticus & locus dicit̄ sole calēs: quod est opaco & obdito cōtratiū. Vir. Duceret apri
eis in collibus una colorē. Et apricū dicimus locis apricū gaudētes apricū at a grāco. i. p̄ticis sine hot
rōre uidelicet frigoris: unde ēt putat aphrica appellari: inde est apricot & apricatio. Quid pulchritus?
ironia est. q;d. quid turpius quā ita per ambitionē in seruitutē trahi? At cū herodis uenere dies: iudeos
capitis hierosolimis profugos affidue romae tumultuātes nouā religionis cultu impulsore Chresto
urbe expulit Claudio. Nero ēt suppliciis affecit: ab iis ēt Domitianus tributū. acerbe exegit. Multū tū
erāt qui eoī ritus lequerent: & ut Tranquillus ueluti professi iudaica intra urbē uiuerēt uitā: hos inse
catur poeta docens eoī uitā liberā uon este cū sup̄stitionibus teneant̄. iudeoī. At cū herodis uenere
dies. i. cū sabbata & alia iudeoī festa celebrat̄. Herodis: eius ideo ineminit̄ q; ut scribit Strabo: eo Pō
peius sacerdotio iudeoī præfecit: qui postea tantū superiores omnes ciuitate & romanorū consuetu
dine præstitit: ut rex fuerit. constitutus Antonio primū postea Cæsare augusto p̄testatem ei concedē
te. Antipatris aut̄ ascalonitæ: filius fuit & mattis ciprides arabicæ: cuius filii post cum regnauerūt usq;
ad nouissimā hierosolimorū captiuitatē. Is aut̄ ut Eusebius tradit. Hircanū qui oīm iudeoī sacerdos fu
erat: dē captiuitate parthica regrestū: & filiū qui sacerdotio patris successerat interfecit. Sororē quoī
eius uxorē suā cū duobus propriis filiis iam adolescentibus: & matrē uxoris occisa socrum suā crudelissi
me necauit. ad q;d scelus ēt hoc addidit uīg sororis suā Solome interemit. Et cū eā alii tradidistet uxo
rem: etiā hunc necat. Scribas quoī & interpres diuinæ legis simili seelere: & cū Chisti nativitatē ma
goī inditio cognouisset uniueros Betlehem parvulos institū interfici: morbo dcinde int̄creuiss: & sca
tentibus toto corpore uermibus mirabiliter sed digne morit̄. Pinguis lucernæ: quibus in sacris urun
tur. Vncta fenestra: irridet eoī ritū in sacris. Portat̄ uolas: quibus ornabant̄. Cauda natat tynnis:
fensus est. ubi sabbata nenero: qui dics ieiunio a mosc in oē æniū (ut scribit Trog. l. xxxviii.) saeculū ē
& appositū est prandīū: statim adhuc ieiunus preces ad deos effundis. Gaudana rhyn. hoc dicit in cō
tempnū dapū eoī: nā cauda thyūnū ut scribit Pli. Vilissima est quia caeret pingui. Thynnī partus cor
dilla appellat̄: qui foetas redeentes in mate autūno comitāt̄: cum e mari tierno tpe pontū intrēt. Limō
ſæ ueto aut e luto pelamides incipiunt uocari. Et cū annū excessere et̄ps thynni. Cybiū uero cōcisa pe
lamis uocatur. Labra moues: pī eces emittis. Recutita: recutiti dicunt̄: quibus noua cutis restituta est:
Mar. Nec ruptæ recentiā coīla mulæ: recutiti itaq; appellant̄ iudei qui circūcisi sunt. Mar. Nec recutito
rum fugis inguina iudeoī: nā ex veteri sacerdotiū (ut Stra. scribit) sup̄stitione circūcisiōes institutæ sūt.
unde luue. Mox & ppucia ponunt. Eos Hora. Appellas uocauit: quasi sine pelle: ut Credat iudeus appel
la. Sabbata: lingua iudeoī: sabbatū requiem significat: nam Moses damascena patria antiqua repeti
ta monte Sinai occupanit: quo septē dierū ieiunio per deserta arabiæ cū populo suo fatigatus cū tandem
uenisset: septimū diē more gentis sabbatū. i. diē quietis appellatū in onore æuiū ieiunio seruauit̄ qm̄ illa
dies famē eis errorēq; finierat. De eo ieiunio ita scribit. Tranquillus. Et rursus ne iudeus quidē mi. Tiberi
tam diligenter sabbatis ieiunis seruat: ut ego hoī se seruau! Tunc nigri lemures: alio sup̄stitionis ge
nere quosdā ita uexari oīdit: ut iūe potestatis esse nō possint. Hac aut̄ cū sup̄toribus nō cōiungunt: est
enim sensus. Te tunc demonib; & aliis numinib; infestari putabis ubi ex sacerdotiū pcepto te ipsam
allio gustato mane nō lustraueris. s̄eq; doce: superstiosos suā potestatis non esse cū semp timoris sint
serui. Et ordo est. Tunc nigri lemures: & pericula rupto ouo. Et tunc grandes galli incussere deos infla
tes corpora. Tunc. subī p̄terieris per cōtūmaciā quod a sacerdotib; fuerit pdictū. persuadebant enī
alii degustatione morbos & alia māla inhiberi. Lemures scribit Apuleius in libro de dæmonio Socra
tis: manes aīas dici melioris meriti: quæ in corpore nostro geniū dicunt̄. Corpori renuntiantes lemures
eū domos incursionib; infestarent larvas appellari: cōtra si bonæ fuerint lares familiares. Ovoī pe
ricula rupto: credidit stulta antiquitas ouis igni impositū si rupto putamine effluxisset: periculū porten
dere ei pro quo ea obseruatio facta fuisset a sacerdotibus. Adhibita aut̄ finisse oua in expiationsbus dos
cet Oui. i. arte. Et ueniat quæ lustrat̄ anus lectūq; locūq; Præferat̄ & tremula sulphur & oua manu. Apū
leius itē scribit in ultimo metamorphoseos sacerdotes lūdis in lustrationib; ræda: ouis & sulphureuti
solitos. unde Lucianus in dialogo qui inscribit Tyrānus oua appellauit lustralia. luue. Metuīq; iubet̄ se
ptēbris & austri Aduentū: nīs le cētū lustrauerit ouis. Tunc grādes galli: sacerdotes matris deū scri
Pli. & Festus appellatos este gallos a Gallo fluvio phrygiæ: quē accolunt. Hi aut̄ molles sunt & castrati:
ut diximus sup̄ius: nā nt Pli. est auctor samia testa uirilitatē sibi amputat̄. de his itā scribit. L. M. Fuluij
cōsul Sangariū amnē trāgressus ponte pfecto p̄ter ripā cūtibus gallis matrī magnæ a pesinūte occut
tere cum insignibus suis uaticinātes phrygico carmine: deā romanis uīā belli & uictoriā dare: iperiusq;
eius regionis eosdē scribit Seepsius este curetes: Corybates qui in matris deoī sacrificiis armati saltan
tes: casti & pueri sunt assumpti: ideo aut̄ corybantes appellari: quia intersaltandū capita iacent: qd col
rytin dī: quos Betarmonas uocat Homerus. Euge age pheacū Betarmones egregii adsunt. Hinc q; ca
pita saltando iactat̄: & numine aspirant̄ & furii agitant̄ Corybatiare dicimus. Sunt qui dicāt ideo das
etilos eos appellari primos sub idē radice habitatores. De ilis multi multa fabulan̄: dubia dñbiis accu
mulantes: uātūs ac differētib; nōbus utētēs. In hoc tñ uniuersi tradunt quosdam spiritibus afflatos &

Thyn
ni cau
da
Cordil
la
Pclamij
des
Cymbi
um
Recuti
ti iudei
apellæ
Sabba
tum
Manes
Genii
Leniu
res
Laruæ
lates
Oua lu
stralia
Galli
Coryb
ates

nocitata: eamq; Zephyro nuptā quasi dotis loco id accepisse muneris marito: ut h̄ret oīum flos p̄tatem
apricus
aprics
aprica
Iudei ro
ma ex
pulsi
herodes

Celebrabant ergo illi iūdī cū omni lasciuia & enētiā memoriae meretricis: nā p̄ter uerbō licentiā: q; bus obsecenitas oīs effundis: exiunf ēt uestibus populo flagitāte meretrices. Apricū senes. i. locis apri
eis gaudētes: sane apticus & locus dicit̄ sole calēs: quod est opaco & obdito cōtratiū. Vir. Duceret apri
eis in collibus una colorē. Et apricū dicimus locis apricū gaudētes apricū at a grāco. i. p̄ticis sine hot
rōre uidelicet frigoris: unde ēt putat aphrica appellari: inde est apricot & apricatio. Quid pulchritus?
ironia est. q;d. quid turpius quā ita per ambitionē in seruitutē trahi? At cū herodis uenere dies: iudeos
capitis hierosolimis profugos affidue romae tumultuātes nouā religionis cultu impulsore Chresto
urbe expulit Claudio. Nero ēt suppliciis affecit: ab iis ēt Domitianus tributū. acerbe exegit. Multū tū
erāt qui eoī ritus lequerent: & ut Tranquillus ueluti professi iudaica intra urbē uiuerēt uitā: hos inse
catur poeta docens eoī uitā liberā uon este cū sup̄stitionibus teneant̄. iudeoī. At cū herodis uenere
dies. i. cū sabbata & alia iudeoī festa celebrat̄. Herodis: eius ideo ineminit̄ q; ut scribit Strabo: eo Pō
peius sacerdotio iudeoī præfecit: qui postea tantū superiores omnes ciuitate & romanorū consuetu
dine præstitit: ut rex fuerit. constitutus Antonio primū postea Cæsare augusto p̄testatem ei concedē
te. Antipatris aut̄ ascalonitæ: filius fuit & mattis ciprides arabicæ: cuius filii post cum regnauerūt usq;
ad nouissimā hierosolimorū captiuitatē. Is aut̄ ut Eusebius tradit. Hircanū qui oīm iudeoī sacerdos fu
erat: dē captiuitate parthica regrestū: & filiū qui sacerdotio patris successerat interfecit. Sororē quoī
eius uxorē suā cū duobus propriis filiis iam adolescentibus: & matrē uxoris occisa socrum suā crudelissi
me necauit. ad q;d scelus ēt hoc addidit uīg sororis suā Solome interemit. Et cū eā alii tradidistet uxo
rem: etiā hunc necat. Scribas quoī & interpres diuinæ legis simili seelere: & cū Chisti nativitatē ma
goī inditio cognouisset uniueros Betlehem parvulos institū interfici: morbo dcinde int̄creuiss: & sca
tentibus toto corpore uermibus mirabiliter sed digne morit̄. Pinguis lucernæ: quibus in sacris urun
tur. Vncta fenestra: irridet eoī ritū in sacris. Portat̄ uolas: quibus ornabant̄. Cauda natat tynnis:
fensus est. ubi sabbata nenero: qui dics ieiunio a mosc in oē æniū (ut scribit Trog. l. xxxviii.) saeculū ē
& appositū est prandīū: statim adhuc ieiunus preces ad deos effundis. Gaudana rhyn. hoc dicit in cō
tempnū dapū eoī: nā cauda thyūnū ut scribit Pli. Vilissima est quia caeret pingui. Thynnī partus cor
dilla appellat̄: qui foetas redeentes in mate autūno comitāt̄: cum e mari tierno tpe pontū intrēt. Limō
ſæ ueto aut e luto pelamides incipiunt uocari. Et cū annū excessere et̄ps thynni. Cybiū uero cōcisa pe
lamis uocatur. Labra moues: pī eces emittis. Recutita: recutiti dicunt̄: quibus noua cutis restituta est:
Mar. Nec ruptæ recentiā coīla mulæ: recutiti itaq; appellant̄ iudei qui circūcisi sunt. Mar. Nec recutito
rum fugis inguina iudeoī: nā ex veteri sacerdotiū (ut Stra. scribit) sup̄stitione circūcisiōes institutæ sūt.
unde luue. Mox & ppucia ponunt. Eos Hora. Appellas uocauit: quasi sine pelle: ut Credat iudeus appel
la. Sabbata: lingua iudeoī: sabbatū requiem significat: nam Moses damascena patria antiqua repeti
ta monte Sinai occupanit: quo septē dierū ieiunio per deserta arabiæ cū populo suo fatigatus cū tandem
venisset: septimū diē more gentis sabbatū. i. diē quietis appellatū in onore æuiū ieiunio seruauit̄ qm̄ illa
dies famē eis errorēq; finierat. De eo ieiunio ita scribit. Tranquillus. Et rursus ne iudeus quidē mi. Tiberi
tam diligenter sabbatis ieiunis seruat: ut ego hoī se seruau! Tunc nigri lemures: alio sup̄stitionis ge
nere quosdā ita uexari oīdit: ut iūe potestatis esse nō possint. Hac aut̄ cū sup̄toribus nō cōiungunt: est
enim sensus. Te tunc demonib; & aliis numinib; infestari putabis ubi ex sacerdotiū pcepto te ipsam
allio gustato mane nō lustraueris. s̄eq; doce: superstiosos suā potestatis non esse cū semp timoris sint
serui. Et ordo est. Tunc nigri lemures: & pericula rupto ouo. Et tunc grandes galli incussere deos infla
tes corpora. Tunc. subī p̄terieris per cōtūmaciā quod a sacerdotib; fuerit pdictū. persuadebant enī
alii degustatione morbos & alia māla inhiberi. Lemures scribit Apuleius in libro de dæmonio Socra
tis: manes aīas dici melioris meriti: quæ in corpore nostro geniū dicunt̄. Corpori renuntiantes lemures
eū domos incursionib; infestarent larvas appellari: cōtra si bonæ fuerint lares familiares. Ovoī pe
ricula rupto: credidit stulta antiquitas ouis igni impositū si rupto putamine effluxisset: periculū porten
dere ei pro quo ea obseruatio facta fuisset a sacerdotibus. Adhibita aut̄ finisse oua in expiationsbus dos
cet Oui. i. arte. Et ueniat quæ lustrat̄ anus lectūq; locūq; Præferat̄ & tremula sulphur & oua manu. Apū
leius itē scribit in ultimo metamorphoseos sacerdotes lūdis in lustrationib; ræda: ouis & sulphureuti
solitos. unde Lucianus in dialogo qui inscribit Tyrānus oua appellauit lustralia. luue. Metuīq; iubet̄ se
ptēbris & austri Adventū: nīs le cētū lustrauerit ouis. Tunc grādes galli: sacerdotes matris deū scri
Pli. & Festus appellatos este gallos a Gallo fluvio phrygiæ: quē accolunt. Hi aut̄ molles sunt & castrati:
ut diximus sup̄ius: nā nt Pli. est auctor samia testa uirilitatē sibi amputat̄. de his itā scribit. L. M. Fuluij
cōsul Sangariū amnē trāgressus ponte pfecto p̄ter ripā cūtibus gallis matrī magnæ a pesinūte occut
tere cum insignibus suis uaticinātes phrygico carmine: deā romanis uīā belli & uictoriā dare: iperiusq;
eius regionis eosdē scribit Seepsius este curetes: Corybates qui in matris deoī sacrificiis armati saltan
tes: casti & pueri sunt assumpti: ideo aut̄ corybantes appellari: quia intersaltandū capita iacent: qd col
rytin dī: quos Betarmonas uocat Homerus. Euge age pheacū Betarmones egregii adsunt. Hinc q; ca
pita saltando iactat̄: & numine aspirant̄ & furii agitant̄ Corybatiare dicimus. Sunt qui dicāt ideo das
etilos eos appellari primos sub idē radice habitatores. De ilis multi multa fabulan̄: dubia dñbiis accu
mulantes: uātūs ac differētib; nōbus utētēs. In hoc tñ uniuersi tradunt quosdam spiritibus afflatos &

bacchicos: inq; atmōg agitatiōe tumultuosa & cū sit repū ac fragore: cymbalisq; ac tympanis. & armis. Itē: cū tibiis uociferatiōibus iter sacrificandū sit: pcfacientes: inq; ministri q; habitu publica mō quodam sacra factitantes. Grādes primi & cæteris sacerdotib; honoratores: nā ut auctor ē Strabo. cæteros sacerdotes ob dæ teuerentia pcedebant. Iuuenalis: Et ingens semiuir obsecno facies reverenda minori Mollia qui rapta secuit genitalia testa. Et cū fistro lusca sacerdos: sacerdotē isidis itelligit: cuius sacra ex ægypto translata Romæ colebanf. Lusca solēt: namulieres deformes: & aliqua corporis parte mācæ ad deoꝝ ministeria se cōferre. Cū fistro. Sistrū isis dī manu dextra gestare: cuius motus Nihil accessus: recēs Sistum susq; significat. Situla uero quā sinistra retinet affluentia ostēdit lachrymāꝝ oīum. auctor ē Seruius: id āt erat neq; tuba: neq; quod spū fons ederet: sed iactatiōe cōcūsum resonabat multis crepitaculis depēdē tibus: unde Oui. Tinnula fistra appellauit: Papinius in sylvis: Ecc multisono puppē marcorida fistra. Et itata dī fistra ferire peierātes. & imprimis oculos lādere: uñ Iuue. Decernat quodctūq; uolet de corpore nō Isis: & irato feriat de lumine fistra. Dūmodo uel teneā cæcus: quos abngeo nūmos. Eius saderdores si strū gerebat: ueste lica amiēti: & raso capite: uñ Oui. Nūc dea linigera colit celeberria turba: Linigeri fu giunt calui: fistragi turba. De sacris āt Isidis & sacerdotib; scribūt Dido. Apule. Lactan. & Hcrodo.

Cretata abitio: cādidata: nā sūmos hōres petitiū i cāpuni mariū cādidiati ciues descēdebāt. Et cicer ī gere large. Vetusiores ediles legumia populo floralibus ludis dabāt. Hora. in sermo. In cicere atq; faba bona tu pdasq; lupinis: latus ut i cīrcos patiere. Floralia. ut Var. de re. ru. i. refert: Robigū & floram deos agricolag ueteres maxic coluerūt: qbus adiutoribus frumēta atq; arbores rubigine non cōsumerent: & tēpestiue florerēt. Iraꝝ robigini feriæ robigalia: & floraꝝ floralia Iudi maio mēse sunt instituti. Apricci senes: A prici dīt senes q locis apricis gaudēt: apricā iōeq; delectant. A prica quoq; dīr loca a sole ap̄ta: & frigoris horrore carētia. Virgi. Duceret apricis in collibus uua colore. Quid pulchritius. uel ironice a poeta prolatū ē quasi turpe sit p summā ambitionē honores q̄rete: uel ambitiosi uerba sūt nihil pulchritius eē: q̄ populo placere dītis. at cū herodis dies supstitioni: quū uano semip metu detercant: nō liberos esse dicit. Herodis dies sabbata: q̄ a iudeis celebrant: qnoꝝ rex herodes fuit. Vnctaq; fenestra. corum ritu in sacrīs enumerat. Nā iudei accenso cādelabro utebanf. quod uiolis adornatū. ad fenestrāq; positū dicit. imunctā oleo cādelabri lucernāx. Recutitaq; sabbata: q̄ a iudeis cīrcūcis cīrcūcis celebrant. Recutitū. n. iudei a cīrcūcisa penis cute sunt appellati. Vñ & appellat. q̄si sine pelle cognōant. Hor. in sermo. Credas iudeus s appella. Nigrī lemures. umbræ uagātes hoium ante dīc mortuoꝝ lemures q̄si lemures dictæ sūt a Remno. cuius occisi uimbras nō Romulus frater placare uellet. parētalia quēdā instituit remuliū appella. q̄ mensē maio p tridū celebrabant. De lemurib; Hora. in epistolis nieminit nocturnos lemures portēttaq; thestala rīdes. Ouog; pericula rupto ouū in supstitionē haberi. & Iuue. testaf. meruiq; iubet se p̄tēbris & austri aduētū nīsi se cētū lustrauerit ouis. adeo at supstitioni erāt: ut in eiusmōi expiatiōib; ouū ad arā positū frāḡc̄rē putaret nī sīn piculo id futurū. Tū grandes galli: matri deū sacerdotes galli uocant a gallo Phrygiae flūie. cuius aquā potates in furorē uersi testa famia sibi uirilitatē amputabāt. grandes uero ait. q̄a ut Stra. menūnit pp̄otetes quondā erāt. ac pp̄ deā reuerētā hi cæteros sacerdotes p̄ibāt ipsa qdē. & didim̄cā. & cibele. & pessinūcia dicta ē. Et cum fistro lusca sacerdos. Io. Inachi filia: ut Flacus argonauticon. iii. refert. quū post lōgos errores in ægyptū tandem uenisset Louis cōmiseratiōe e uacca in deā cōuersa. atq; in cælū rccepta. isis postea dicta ē. hæc maxio in honore diuersis in ptibus orbis fuit. romæq; tēplum iuxta ouilia meruit: fistru uero cornu incuruū ē: qd̄ ipsa dea gestabat aspiōe cīnetā comas & oua in persona fistro apud cundē Flac. sacerdotē āt Isidis. uel ai uitio luscā dixit.

IAON **BRI.** Incussere deos inflantes corpora: si non
Prædictum ter māne caput gustaueris alii:
Dixeris hæc inter uaricosos centuriones:
Contūnuo crassum ridet uulphernius ingens
Et cemtum grācos curto centusse licet.
Satyra sexta.

contēmēt p hilosophos stoicos. qui hæc sentiūt. Varicosos. In homīne uenæ tumescētes in uarices cō uertumē. nec in crurib; solū. ut quidā nostri tēporis putauere. sed in toto corpore cōspiciunt. Vñ ita scribit: Celsus. Præter hoc euénit in quorundā uētib; uarices sint. quaq; quia nulla alia curatio ē q̄ q̄ in crurib; us esse cōsuegit. Et idē alibi. Cū qd̄ innatū est. ut in uestiū calculus. cū qd̄ incircuit: ut uena q̄ intumescēt in uaricē cōuertit: nīmio labore id euénire puta. scribit Pli. nōnunq; in līs q̄ diu steterūt. Vnde illud ē uatinii in Ciceronē uaricosū cū gloriaref humeris Italiae se reportatū este ab exilio. Vnde ergo īquit tibi uarices. Quo circa p̄suasit sibi Pli. Auctore Fabio: Ciceronē toga demissa ad calceos usq; solitū uelādorū uaricē ḡfa. Quod Fabius nō p̄bat. cū hoc amictus genus in statuis eoz quoq; q̄ post Ciceronē fuerūt appearat. Centuriones milites absolute appellauit. Sic & alibi. Hic aliquis de gente hīrcosa Centurionum. Centuriae. ut dictū ē supra dīr q̄ sub uno Centurione sunt. quoq; cētenarius iustus ē numerus. Crassum. nomē p aduerbio. i. crasle. stulte ridētis morē expressit. Vulpherni^o. nomē fictū a cēturiae

pecūia
vocabu
la.

Liceor.
Licitor
pollic
or
addicē
addicē
BAR.
FON.

IOAN
BRI.
Bass
etruor.

Sabini.

Lyra

poeta. Centū græcos. & philosophos stoicos. Curto cētusse. i. uix centū assibus integris q̄ si dicat nesin gulis qd̄ assibus singulos philosophos æstimat. Hunc ergo locū animaduerti simpliciter accipiendū n̄ es se. Nā hoc significat. Pluris inq̄ faciūt unū bouē q̄ centū philosophos. Nā: ut scribūt Fest⁹ & Gellius Bos æstimabāt cētusibus. quis nero decussib⁹. Sc̄p̄ Poeta oñdit ab ip̄tis uit tutē flocipēdi. Curto. n̄ pēitus ītego. Centusse: multa Pli. & Varrōe auctorib⁹ pecunia signata sunt uocabula æris & argenti h̄c n̄i delicit. As ab ære. Dipodius a duobus pōderibus. Aſipōdius ab uno pōdere dicebat. id ideo qd̄ as erat libra: pōdus deinde ab numero reliquā dictū usq̄ ad cētusibus. ut as singulari nūero. Ab tribus assib⁹ tres sis & sic p̄portio ē usq̄ ad nōussis. In denario nōero hoc mutat qd̄ primū ē ab decē assib⁹ decussis. Secundū dū a duobus decussibus bicesis qd̄ dī solū a duobus bicesis rcliq̄ cōueniunt quod est ut tricesis p̄portio ne usq̄ ad centussis quo maius æris uocabulū nō ē. Liceat æstimat. tātificat. Inueniunt liceat & licitor quoḡ utriusq̄ uerbi significatio ē p̄cium deferre in auctiōe facienda. hoc ē in uenditiōe q̄ publice sit. un̄ est apud Ciceronē in officiorib⁹ libro. iii. Nō licitatorē uendor: nec cōtra se qui liceat emptor apparet. Hinc unū compositū fit pollicet. nō multū a primitua significatiōe dissidens. Est. n. polliceri aliquid ultro p̄mittere. Ita q̄ licenter aut liciran̄. ultro pro re emēda p̄cium aliis alio pollicet. ut sibi potius q̄ alteri uelamina addicant. Nā tali modo uēdere addicere est. Inde & addicti apud ueteres dicebāt: q̄ p̄toris p̄nuntiatione ac tussu cū soliēdo nō esset Creditoribus uendebant. CIncessere deos inflantes corpora. Metū deos corpora uariis morbis inflantiū incussere. Dixeris h̄c. Si h̄c q̄ ad uerā libertatē pertinet iter militares uīros dixeris: ita ridebets. Varieos: laboriosos & duros Varices. n. eminētiōres ueniae in erubibus sunt q̄ interdū stantibus. nimūq̄ laborantibus oriunt. Crassū ridet: uelumenter ac multū ridet. Nomen. n. p̄ aduerbio posuit. Curto cētusse liceat: centū philosophos pui æstimat. Centussis uero a centum assibus dī: quē curtū dicēdo p̄ exiguo p̄tio ponit. Liceri at & licitari ē p̄tium ultro in auctionibus deferre cū in tebus emendis alius alio maius p̄tū pollicet. Satyra. vi.

Dinouit iam bruma foco te basse sabino? Iā ne lyra & tetrico uiuūt tibi pectie chordæ Mire opifex numeris: ueterū primordia uocū. Atq̄ marem strepitum fidis intendisse latīna. Mox iuuenes agitare ioco: & pollice honesto Egregios lusissile senes: mihi nunc ligus ora Intepet: hybernatque inēu mare: q̄ latus ingēs Dant scopuli & multa littus se ualle receptat

Dinouit iam bruma foco te basse sabino? Iā ne lyra & tetrico uiuūt tibi pectie chordæ. Mire opifex numeris: ueterū primordia uocū. Atq̄ marem strepitum fidis intendisse latīna. Mox iuuenes agitare ioco: & pollice honesto Egregios lusissile senes: mihi nunc ligus ora Intepet: hybernatque inēu mare: q̄ latus ingēs Dant scopuli & multa littus se ualle receptat

Atq̄ quē ut malū poetā irriter Mar. Colchida quid scribis: qd̄ scribis amice thyesten. Quid tibi uel Nio-be Bassē uel andromache. Materia: ē mihi crede tuis aptissima chartis. Deucalion: uel si nō placet hic phae: d. Tertius suit lulus bassus: q̄ sub Vespaſiā accusatus: tandem absolutus vindicatusq̄ ē a Domitia no deinde relegatis: a Neruz reuocatus est. bithyniāq̄ sortitus rediit reus. Nā fuerat i puincia eadēq̄ stot qdā a puincialibus: ut amicus accepat. Hac accusatores surta & rapinas: ip̄e munera uocabat tandem absolutus fuit. Quartus Cæsius bassus poeta lyricus de quo ita seri. Fabius. Atlyricor̄ idē Ho. sere solus legi dignus: nā & insurgit aliqd. & plenus ē iucūditatis & gratiæ & uariis uerbis & figuris soelicissime audias. Si quē adscere uelis is Cæsius bassus erit. quē nup uidimus. De hoc itelligere poetā illud declarat qd̄ segitur. iā ne lyra & tetrico uiuūt tibi pectie chordæ. Hūc igit̄ ut amici & in Sabiniis hyemantē alioq̄ poeta: intetragans nū in Sabiniis hyemet. & aliqd ad lyrā modulef & scribat: docetq̄ se portū luna: petul se: ut p̄ quietē musis opam daret mox ciuiū avaritiā notat & eorū amentiā. q̄ ut multa hæredibus suis relīquat: p̄ee ac duriter uiuūt inedia p̄pmodū se cōfidentes. Adinouit iā bruma. cū interrogatiōe legerenda sunt. rogat. n. eū nū in Sabino iā uenerit: & iā aliqd scribat. Bruma: mēsis decēbris adsignat i quo dies sunt breuiores .n. breuis interptāt & diēs. Foco sabino: Poetā n̄ p̄ q̄etē possit scribere solitudines petebat. qd̄ Cornelius oñdit. Adiūce inq̄ qd̄ poetis sibi modo dignū aliqd elaborare & efficere uelit: relinquēda cōuersatio amicor̄ & iucūditas urbis deserenda. cāteria officia: utq; ipsi dicūt in nemo ra & lucos. i. In solitudinē recedēdū ē. Hora. Scriptor̄ chorus oīs amat nemus & fugit urbē. Sabino. Sabini populi sūt inter latīnos & umbros gens qd̄ antiquissima. Ager eōr̄ egrege oliuetis & uuentis p̄dītus est: auctor ē Stra. Iamne lyta & tetrico uiuūt tibi pectie chordæ. Lyra instrumentū ē musicū: quod Erato sthene poeta græco Mercurius oramus ex restudie fecit: quā postea Orphico fecit tradidisse. de quo apud Higyniū multa legunt. Alyra lyrici dicti sūt poetæ qui uersus ad Lyrā decantādos componebant unde auctore Strabone. poetica ad demonstratiōes usa ē cantibus. hoc. n. erat oda: sermo. s. modulatus. Vnde & Rapsodiā & Tragcediā & Comœdiā ueteres dictarunt. Lyricor̄ duo tantū apud latīnos (auctore Fabio) ut dixim̄ claruere. Horatius & Caius Bassus. Apud græcos uero nouē. Soterieorus. Bacchilides Hibiscus. Anacreon. Pyndarus. Symonides. Alchman. Alceus. Sapho. Addunt quidā decimo loco Ca

rynna mulceret de qua Papirius in syllis epicedion in parte suu sic ait. Tu pandere doctus carmina Bacchilide latebrasque lycophronis atri. Sophronias implicitu tenuisque archana Corynnae. Sensus est igitur Ad lyras ne carmina scribis. Tetrico graui & severo: siue potius fabio a more tetrico sabynor. Mire opifex numeris: ordo est. Mite opifex iudeo: numeris. Numeris: titulis versibus: ut alibi: Scribimus in elusi numeros ille hie pede liber: & erit datius casus. Intendisse intensio: neruorum inservisse. Vir. in. viii. Cui carmina semper Et cytharae cordi: numerosque intendere neruis. Vere ergo primordia uocum. i. carmina quae Carina ante orationem soluta fuisse & latini & graece testantur. Vnde Strabo geographus sic refert. Primum ante omnia ante se appatio ipsa poetica pessit in mediis & approbata copulat. Dehinc illa imitari: cum metrum soluisset tunc lutam ora poetica seruatis per tubas re scriptis comedendarunt Cadmus uidelicet & Pherecides & Hecateus. Nam Cadmus auctore Plinius. primum placita omnem cedere instituit. Cornelius quoque Tacitus de claris Orationibus Prosa. hoc ita confirmat. Haec inquit eloquentiae primordia: haec penetralia. haec primum habitu cultus: eomoda etiam ora mortalibus in illa castra: & nullis contacta uitios pectora influxit. sic oracula loquuntur. Vere uocum. Qui tamen autem primum apud mortales carmina: ut dictum est cantabantur. Vnde Cornelius Tacitus: eae ergo felix illud. Aetor. & ut more nostro loquar. aureum saeculum & Oratorum & etimologum in ipso: poetis & ueribus abundat. quod bene facta canerent. non qui male admissa defendere. Atque expositum est atque. p. i. Mare strepitum: expulsit marerat lyras: a quibus & pugiles & certamia quoque catari solent. Virgo. Cui carmina semper & cytharae cordi. nuberosque intendere neruis. Semper equos atque anima uirum pugnasque cauebat. Hora. Muia dedit fidibus diuinos. puer oscula deo: Et pinguis uitorum: & equum certamie primum & iuuenium curas. & libera uirua referat. Mare igitur strepitum. i. sonum masculum & non mulierum: quo certamia & pugilum equorum causas. Maior. n. strepitum haec a poetis canuntur. Fides: eius noisatius est fides non fidis: ut credit Priscianus. haec re deceptus. quod si fides saceret in nominatiuo fidicula non dicere. sed fidicula. non intelligens rationem analogiae fidicula dicendum esse a fides. sicut aedicula ab aedes. sedicula a sedes. eadieula a eadibus. non eadecula. sedecula a decula. Ergo fides dicendum est. cuius diminutiuum est fidicula. uel parua cythara: uel chordula. Nam fides (auctore Festo) genus est cythara: dicta quoque tantum inter se chordae eius: quoniam inter hoies fides eodem corde. In plurali uero tortorum instrumentum ex duobus (ut nonnulli putauere) obliquatis lignis compactum. uel ab exorquenda fide ac ueritate. uel a ueruis finibus. uiculisque quibus hoies torquendi alligabatur. Mox per deinde ponit quod mox uero quod cito significat. Latinae. bene latine. ne graece putaretur. Nam a graece carmine lytricum sumpsit initium. & ut diximus in eo plures claruere graece. Iuuenes agitare iocos. i. iuuenium amores scribente. quod proprium est lyricorum. ut supra. Et iuuenium curas. & libera uirua referre. Agitare amatiu sollicititudinem expedit. Egregios lusissime senes. i. facta seu egregia. Lusissime scripsisse. Vir. Ludere quae uel lem calamo pmisit agresti. Mihi nunc ligus ora intepet. Locum describit: quo uero perget aliud scriberetur: secesserat: et quod dicit esse portum lunae. Ora ligus: ligures populis in amnes Varum & Macrathruscis inherentes. ab iis Maera separati. Intepet hibernatque meum mare: hoc dicit se ab utroque per hyemem secessisse inter eosines liguria & histruria. qua parre est luna oppidum histruria. Intepet. id est hyemal tempore reperatur aerem mihi praebet. Quidius. Cum tanien aura tepet medio defundimur histrio. Hibernatque meum mare: duo significat: tunc est lytemale: & ibi oia tepet etiam clæmetia. Necum mare: id est histruscum. Nam in histrutia patriam suam: ut diximus: habuit Volateras. Quia latus ingens dant scopuli. Luna primum est oppidum histrutiae: uenientis ex Liguria cum portu nobili eiusdem nominis. Graeci enim & porrumpere urbem Selenes: id est luna appellata. Urbs quidem haud sane magna: maximus uero & pulcherrius portus est multos intra se portus amplectens magnae profunditatis uniuersos: que adeo: ut orum: quod mari teneat imperium facile fieret receptaculum: Celsis uero montibus portus ipse circuncluditur: qui prospectus longe pelagi praebet. Nam & Sardiniae & magna utriusque littoris pars cernit: auctor est Stra. Latinus ingens: quia ut dictum est. multos intra se portus complectit. Dant scopuli: id est montes celsi: quibus portus circuncluditur. Multa ualle: properet portus magnitudinem. Receptat: recumbratur.

Amulta dñe: proprie: portus magnitudinem. Recepit: recurritur.
Dmouit iam bruma foco: Mediocritatē fetuaturus in eos inuehitur: qui ut grāde parris
moniū hæredibus suis reliquāt: auaritia: intenti sortide uiuunt. Bruma: bruma a bres
uitare dieꝝ dicta: qnro & uigesimo Decēbris die ichoat: quo sit in Capricorno hyemale
solsticiū, a qua brumales dies q̄ sunt circa brumā cognoscant. Basse: Cessus Bassus poeta
lyricus Netōis tépestate floruit: quē se uidisse Q uintilia. testat. eū inter lyricos nūerans
horatioq; adiūcēs. Tetrico pectic: seuero & graui stilo: allusit āt ad mōte tetrici: dans id
carmīni: qd ē mōtis. ē. n. tetricus i sabinis asprimus mōs. Vñ tetricos hoies. tristes seuerosq; dīcius Vir
I. viii. Qui tetrica: horrētis rupes mōrēq; seueꝝ. Casperiāq; colūt. Sabioꝝ āt gēs antiquissima italiae habita
āgustā admodū regiōem icolit a tiberi momētū usq; Marē strepitū. Maseulū & uirile sonum. fides latiae
Chorda citharae fides est dicta qd tantū eius iter sechordæ. q̄ru iter hoies fides cōcordet. Mox iuuenes
agitare ioeos Lyrici poetæ & iuuenum curas & libera uina. ut sciti. Ho. referunt. Pollice hōesto. dec̄cti &
ornato stilo ppter fides. q pollice agitat. Mihi nūc ligus ora itepet. Ad dextrā italiae sub alpibus ad ma-
crā usq; liguria ē. Hibernatq; meū mate. Eusebius tpū li. psū uolaterranū esse scribit. Ip̄e uero cū se iu
uenē i portu degere. Ilgūsticūq; pelagus suū esse. ut q̄ ide traxerit genus dicat suā pfecto patriā liguriā
esse significat. a uicinitate se appellat ligurem dicer qspia an uero credēsi est cū lunae portus uolaterris
distet stadia circiter septigēta se ligutē p tusco appellauisse. Mare. ii. q uolaterrana abluit. nō ligusticū
sed tuscū dī. An igit errat Eusebiū pūtas. Nullus tpum scriptor est. in tam longa pfectim serie qui non

labi q̄dōq̄ possit. Quin ipse idē Enniū tarentinū appellat. Quin rudiis ortū Sil. italicus lib. xii. auctor ē ut rudiæ genuere uetus tā: Nunc rudiæ solo mēorabile nomē alūno. Quod & Pōponius melia scribit. Post bariū & gnatia & ennio ciue nobiles rudiæ. Hibernathibernaf dī pelagus: cū nauigari p̄ hyemē nequit qm̄ tunc naues i portus: ut milites i hiberna secedūt q̄ lat⁹ igēs dant scopuli. Lunæ quōdā sp̄ediæ nunc portus natura loci munitissimus insulā uel scopulum portius e regiōc paruo admodū interallo: disiunctū hēt ambitus stadioꝝ. xxxx. q̄ parte latus ingēs scopulos dare scribit. Nā a neneris p̄pīquo op̄ piduloper hoc angustū latūs i portū sp̄ediæ nauigat. Et littus mulra se ualle receptat. Lunæ portus ab uttoꝝ latere alris mōtibus cinctis: in areuſq̄ intēri formā euruatus multa se ualle insinuat.

JOAN
BRI.

Lunai portū ē ope cognoscere ciues. Hie uer sus Ennianus ē: ut ille apud Virgi Vnus q̄ nobis cunctando restituit rē: Sensus ē incundū qđem ē o ciues portum lunæ inspicete. Declarauit poeta portū lunæ Enniū testimonio pulcherrimū ēē. Est ope deesi p̄cium: sumptū a mercenariis: q̄b̄ post laborē suave ē capere mercedē suam. Cor iubet hoc Enni: illud. n. carmē in annalibus suis scripsit Enni⁹ de portu lunæ. Enni. Q̄ uint⁹ Ennius poe

Q.enni ta natus ē Tarēti: ut tradit Euse. ut uero scri. Mel la. Rudiis qđ oppidū appuliat ē. Sic. n. scri. Ennio ciue nobiles Rudiæ. qui a catō q̄store Romā trā fatus habitauit in mōte Auētino: pareo admodū sumptu cōtentus: & unius ancillæ ministerio. Se-

Homeri aia in corpus Enniī.
Sptuagēario maior ut scri. Cice. articulare morbo pīt: sepultusq̄ in scipiois prioris monumēto uia appia intra primū ab urbe miliariū: cuius statuā Scipio ut scri. Pli. & Soli. imponi sepulchro suo iussit. Postq̄ de stertuit esse Meonides. Scri. Ennius in principio aūnaliū suog: ut auctor ē porphyrio sōnio se admonitū qđ fm Pythagoræ dogma aia Homeri in suū corpus uenisset. ad qđ respexit Persi. illic. Nec in bicipiū somniasse Parnalo memini. Q̄ uītus pauōe ex pythagoreo: uarias opinōes sequunt̄ poetæ. alii. n. scri būt pythagorā se pauonē fuisse: deinde ex pauōe aiani suā in Euphorbū trāsilētū in Homeg: eadēq; ab Homero tert in ipm trāstatā: tū denū in Enniū pueniste. ut sic accipias enniū qntū fuisse a pauōe i cuius corpe habitauit aia pythagoræ. Heraclides uero pōticus. auctore Plutarcho. refert hūc de se dicere solitū qđ fuisse aliqđdo Aethalides: Mercuriūq; filius putatus esse: Mercuriūq; monuisse illū. ut peteret p̄ tet i mortalitatē qđ uellet petiisse igif ut uiuēs de uita functus oīum q̄ cōtingerēt memorā haberet. Itaq; in uita inenīnisse oīum candēq; incōmoriā & posī mortē reseruasit lōgoꝝ post tpe in Euphorbū uenisse atq; a Menalo fuisse vulneratū. Vñ Oui. Pātholides euphorbus erā: cuī pectore quondā H̄asit in aduerso grauis hasla minoris attridæ. euphorbus at dixit se æthalidē fuisse. atq; a Mercurio p̄ munere hoe accepisse. ut aia illius iugi circuitiōe uagaref. & in q̄s uelut arbores uel aiantes cōmigraret. Postea uero q̄ Eu phorbus dīc obiit. ingressā in hermotimū iōpius aiam q̄ & ipse cū fidē uellet facere. brachidas petiit igres sus apollinis phanū oīndit clypeū quē illic Menelaus affixerat. Ait. n. illū cū ex troia remeasset Apollini sacrasse scutū iā putrefactum solamq; perdurare eburneā faciem. Vbi autem & hermotimus uita functus ē rursus in pyrrhum delium piscatorē migrasse. illumiq; omnia memorasse ut scilicet primum Aethalides fuerit postea Euphorbus. Deinde hermotimus. ac postmodum Pyrrhus effectus sit ac deinceps post Pyrrhum factum eē pythagoram: omniumq; meminisse quā p̄taediximus. Postq̄ destertit eē Meonides. idest postq̄ excitatus e somno ccepit esse homerus. hēc enim particula de icompositiōne plerūq; contrariū significat. ut dedisco: desuesco: contraria enim sunt is uocibus disco & assueisco. Destertere igit̄ est cessār a lōno. Meōides. i. hōerus Patronymicū est a Meōe patre: nō at ut multi putauere a Meōnia regiōe. Nā Arislo. in. iii. Dc poetica libro dicit. In io insula quo tempore heleus cordi filius Coloniā iu Ioniam deduxit. Puellam qđam indigenam: adeo qui musarum consuetudine utebantur: fuisse cōpressam quā cum grauida faēta eēt. infamiam uerita in locum abiit q̄ Aeginā dicebat: ibi a latrōibus capta: ac Smyrnam quā tunc Lydoruī tenebat impio abducta meōni Lydorum regi amico ab iis dono data est. illa: uero puellæ uenuslate captus eām duxit uxorē q̄cū postea iuxta Meletem forte sp̄ciaref: p̄tus subiis occupata doloribus hōeg apud flumenenīa est. Q̄ uē suscipiens Meon pro suo edocauit: matre statim post p̄tū mortua. Vela Nloc. q̄ au. Euphoro Criteida filtā appellis fratris grauidā fecit ex q̄ natus ē Home. ut latius a nobis dictū ē in cōmētariis Sta. Moēidē igif intelliges: dictū siue a uītrīto siue a patre. Hic ego secur⁹ uulgi satyrico more iā fleetif ad avaritiā suog tpoꝝ cārpēdā. Sēsus ē. ego fngt hue cōcedēs. & uulgi strepitū fugi: & austri inimicū pecorī ū timeo: nec ūidia moueor felicitate uincī. ut sic ūidat ab oī aī affectu se remotū eē. Securus uulgi: subaudi ūi. i. a strepitū uulgi temot⁹. i. nō

Auster. anxius: nō sollicitus de iudicio uulgi. & ideo securus. Et qđ p̄paret. a. remotū se eē ostendit ab omni aī Nothus sollicitudine. quā inimica solet esse scribentibus. Vñ Sapho. uacuæ carmina mētis opus. Auster uenit: meridionalis. q̄ alio noīe Nothus dicit: eo flante decidūt imbrēs pecorī maxime noxiī. Vir. Arborib⁹. satisq; nothus. pecoriq; sinistē. Hor. Plūbeū austrū appellauit. Nec mala me abitio pdit. nec plūbeus auster. Infelix inimicus & nō p̄picius: unde contra foelix p̄piciū Vir. Sis foelix nostrūq; leues: q̄cūq;

laborē. Securus & angulus ille uicino nō quia pīnguior. Ordo est. Et sum secutus: quia ille angulus uīcī sit pīnguior nō. Inuidia se non mouerī fōelicitate aliena ostendit: qđ est auari & improbissimū hoīs. Iuue. Maiorq uide. Et melior uicīna seges. Et si idco oēs dītēscant orti. p.u.t.c.o.i.m.s. Nunq̄ īgr̄ do-
lore senescā quod humill̄ loco nati pēcedant me opib⁹. Adco:ualde. Terē. Adolescentē adco nobilem
Ditescār locupleten̄. Ortī. p.i.humiliōrib⁹ nati. Vsq̄: pārricula hāc absolute posita cōtinuationē
significat. i. semp. Recusem: recusa uero. Cœnare. s.u.i. sine delitiis anīsi adsint cibaria lauta & opipara
Magnū. n. ī inuidiæ signū: ira fōelicitatē alienā ægre ferr̄: ut lauatorib⁹ cibis abstineas: ut sit sensus. Ego
tanto dolore alienat̄ fōelicitatē nō cōficiat: ut nōl̄ mihi parati lauta obsonia. i. nō fra tūpar īr̄ genium
meū defraudē. Et signū ī uapida nāso tetigisse lagena. i. recusabo īquit bibere nīsi pocula adsint ea-
pacissimia: ut nō facile uno haustu sicce. nā tetigisse signū ī poculo dū bibis: signū est uas paruū este: ut
facile totū bibass: idq̄ est auaritīæ īdiciū. Signū: fundū poculi designa uit ubi ī imagines sculpī solent.

BAR.
FON.

Vapida: nīmī uaporis ut alibi. Exhalet uapida lāsum pīce sessilis obba.
Lunai portū est opere cognoscete ciues: ope preciū est hūc ut portū q̄stus ḡfa cognoscatis. Huc. n. cū plurimi negociatores lucrī causa nauigarent: nīmī romanor̄ cupiditatē tēphendens: itonice hūc portū cognoscendū demōstrat. est uero poeta Enniū uersus quem ideo suis inseruit ut eius auctoritate arq̄: an-
tiquitate solū patriū. Nam a ueneris pīpī quo oppidulo: per hoc angustū latus in portū spēdiāt nauigat.
 Et littus multa se ualle receptat. Lunæ portus ab utroq̄ latere altis mōtibus cīctus: ī arcisq̄ intēri for-
mā curuatus multa se ualle īsinuat. Lunai portū est ope cognoscere ciues: ope preciū est hūc ut portū
q̄stus ḡfa cognoscatis. Huc. n. cū plurimi negociatores lucrī cā nauigarent: nīmī romanor̄ cupiditatē
rephendens: itonice hunc portū cognoscendū demōstrat. est uero pocta Enniū uersus. quē ideo suis insc-
ruit: ut eius auctoritate atq̄ antiquitate solū patriū cōmendaret. Lunensis aut̄ portus ī. v. Stra. his uet-
bis mērinit: hoḡ luna quidem ciuitas & portus est. Grāce aut̄ & portū & utbē felices. i. lunæ appellant.
 Verḡ ne quis duetus similitudine noīum codem ī loco portū & urbē esse putat. Luna pottus ab urbe
alto mōnte seiungif. Vrbs ī æthruria ad macre fluminis hostia sita est. Portus aut̄ ī liguria positus ab
ea disstat circiter stadia. lxxx. Cor Enni: Enniā prudentia. Cordati. n. sapiētes dicunt. Postq̄ destertuit
ēē mērōides quintus pauone ex pythagoreo. Refert Hetaclides ponticus: ut Laet. scri. Pythagorā diceat
solitū ī se aliqñ æthalidē Mercuri filiū fuisse: qui lōgo post tpe ī Euphorbū: deinde ī Hermotimū: po-
stea īn Pyrrhū: nouissime ī Pythagorā cōmigravit. Ad hunc igif alludens Persius Enniū. v. ab Home.
cē significat: Mērōides. n. Homēns dīcīt uēlā Mōe pīcē q̄ nepte Crīteide uirata Homer̄ genuit: ut Epho-
rus cumeus ī. lī. de patriis rebus scri. Vel a mēōe Lydor̄ tege qui infantē Homer̄ fuscepit: ac libertatē
educāuit: ut Ari. lī. de poetica nieminit. Securi īulgī negligens & cōtēptot. Vir. l. aenei. Securus annor̄
get mane. Auster uero: qui & noīthus dīcīt a mēī-
die autūnali tpe spirans uarios morbos excitat. Securus & angulus ille uicini nostro: quia pīguiot: nec
inuidia laboto: q̄ uicinus me dītior sit. Angulū uero uel pro pīdīo tortū a parte ponit: uel uicini campū ī
telligit. Er si adeo oēs dīrescūt orti pēlorib⁹: q̄q̄ oēs pēlorib⁹ orti parentib⁹: & ipsi quoq̄ derertiū dī-
tiores ī dies fiunt: Adeo autē & multū & ualde significat. Vsq̄: recusem: Cutuus ob id minū ſenīo dī-
tiorib⁹ īnuidendo nec ſib⁹ mortē accelet atq̄: nec genī ſuū defraudatur: pīmittit. Sine uecto nīmis
parce ac ſordide. Et signū ī uapida nāso tetigisse lagena: De ſordido: atq̄ auator̄ cōſuctudine tractū
est: qui uel uīq̄ ad fecē uini: ne quid ī cado ſu persit oprant: cuius in fundo signū aliqđ sculptū est.

IOAN
BRI.

Discrepet his alius gemīnos horoscope uaro
Producis genio ſolī natalibus est qui
Tingat olus ſiccū muria uafet in calice empta
Ipſe ſacrū irrotans patinæ pīp: hic bona dente
Grādia magnanimus pagit puer utar ego utar
Nec rumbos ideo libertis ponere lautus:
Nec tenuem ſollers turdoruni nosſe ſaliuam

Discrepet his aliud: ſatis lepidc dīſcēdit ad tēp-
hendendos auatos. Discrepet: pro discrepabit.

His deest ab: ut ſit ab his q̄ dixi. q. d. al. cōtra fō-
licitate aliena mīx ī modū angēt. Gemīnos ho-
roſcopū uato Producis genio. mirandū oñdit nō
ēē ſi ī tāta hoīum multitudine ſint diuersæ uolūta-
tes & ſtudia: cū ſaþe gemīni dīſimilimi ſtudii ge-
nerenf. Horoscope: astrologiæ dedit: id tpiſ mo-
mentū quo quīſq̄ naſcī horoſcopū appellaue-
q̄ſi horæ notationē & iſpectionē. ea. n. hora a ma-
thematicis cōſiderat: ab hora & ſcopo: qđ ē cōſi-
deratio: ſiuē notatio & iſpectione: hoc at Persius di-

IOAN
BRI.Horo-
ſcopū

cit cōtra Posſidonii ſtoicū multū astrologiæ deditū q̄ putauit eadē cōſtōe astrologiæ natos: eadēq̄ cōceptos
oībus ī rebus ſiſes eē: quod adiūo auguſtino multī ſōnībus & facile conſutat. Varo genio: uaria & diſ-
ſimil natura. Genī naturā appellaſt: qua nobis naſcentib⁹ putauit antiquas deū dari ad nīam custodiā
q̄ genī ſoīa. Solis natalibus est qui tingat olus ſiccū. ſuī ſpiſ ſauaritā notat. A emulatio ē hotatiana
Natales ſalios ne deo: Festus & albatuſ celebret: cornu ipſe bīlibri cauliſbus inſtillet. Muria atria erāt ge-
netā liquamīnis: qđ ex pīſcībus ſiebat: ſed illud ī pīmī laudatissimū hēbaf: qđ ex Scōbris ſiebat gaḡq̄
appellaſat: eo clazomenæ laudat. Alter: erat muria: q̄ ex thynnio cōſciebat. Tertiū qđ alec dicebat: ui-
tiū gaḡ hēbaf: nec aliud quā collata ſex. Ait igif Persi: auar̄ nō gaḡ ſed mutia cibaria cōdire. Gaḡ at p̄:
tīoli ſuiffse mutia docet. Mart. Antipolitani fateor ſum filia Tynnī Efīcm ſi ſcōbti nō tibi miſla for̄. Et
idē alibi. Expirātis adhuc ſcōbri de ſanguine primo. Accipe fasto: miſra cara gaḡ. Muriā tīn. Cato docet

Posſidon

Gatū:
Mūtia
Aleclī. de ci-
mī dīrēz-
Gēnīus

hierū hoc mō. A mphorā defracto collo purā i pletō aquā purā in sole ponito: ibi fiscellā eū sale popula i suspendito & qualsatō suppleret q̄ idētidē. Id aliquoties in die facito usq̄ adeo donec sol desierit tabescere viduū id signi erit: menā aridā uel ouū demittito: si natabit ea muries erit: uel carnē uel caseos uel samenta quo cōdas. Porro mutiā in fabella uel in patina in sole ponito: usq̄ adeo i sole habeto donec cōcrenerit. Inde flos salis fiet. Ipse emphasini hēt. i. nō alius q̄sq̄. Irroras: more roris infundēs. Sac̄ pip̄ ironice dictū. q.d. Tali gestu pip̄ infundit: ut tes sacras ptractare uideat. Hor. de auro inq̄t. Et sacrificis id oīa prima inuentute bona cōsumat. Hic. i. alius. Puer. i. prima iuuentute: adhuc pueritiā nō egredius.

Patina
Patella

Petagit: absumit: Laute uiuēdo. Vtar ego. u. Cū alii inquit auate: alii pdige uiuant: ego uero mediocritatē colā. Vtar ego utar: absolute dictū. i. nō abutar: sed moderate uiua. Nec rūbos: tacitae obiectōi occurrit. q̄si quis dixerit vñquid tūbos & turdos libertis tuis appones? & ipse neget. Monetq̄ ita uitandā ē avaritiā: ut in pdigalitatē nō incurraf. Aemulatio est horatiana. Nec sicut simplex neulus unctā conuiis p̄bebit aquā. Vitiū hoc quoq; magnū. Nec ideo lautus: nec tñ ob eam rem. i. quia auatus nolim est: ero ita splendidus: ut ponā rūbos libertis. Rūbos: pisces sunt peculiates maris plani: ut solea & passeres qui a rumbis situ tñ corpore differunt. Dexter resupinatus est illis passeri lenus. Lautæ gulæ oñdit esse Hor. nū esuriens fastidis oīa p̄ter pauonē & rumbū. Tenuem saliuā: tenuē & optimū saporem: qui in deglutie da saliuā sentit. nam luxuriosæ gulæ & artis cōquinariæ habef: reg; sapore cognoscere. Vnde Hora. ex Catii sñia. Nec ecenaq; qui uis temere arroget ortē. Ni prius exta tēni rōne sapor. Turdor: turdos primi sapotis inter aues indicauit. Mar. Inter aues turdns si quis me iudice certet: Inter quadrupedes gloria prima lepus. Hora. cum sit obeso nil melius turdo.

Rumbi

Turdi

BAR.
FON:

IOAN
BRI.
Tenus

Occare

Sudare

Ionia

Discrepet his alius. Aliū a suis moribus discrepantē sordideq; nūnentē demōstrat. Geminos horoscopē uaro pducis genio: Diuersa cōtrariaq; natura eadē hora ortos pducis. Horoscopus uero genesis est in spector. Varo genio. Genins pro natura: cuius est deus accipif: Vaḡat intortū significat: ut fallit pede regula uaro solis natalibus. Anari sordes ēt in natalibus exprimit: in quibus largius & abundantius uiuitur. Mutia: Salsugo ex liquore piñciū facta miria est: nt. i. & xxx. lib. Pli. scri. Quā cū in calice puo admodū poculo emptā dicat: hois avaritiā declarauit. Irregas: leniter tenuiterq; insp̄ḡcs. Hic bona dente grādia magnaius pagit puer. Cōtrariū supiori adducit bona sua. pdigalit̄ cōsumente. Vtar ego. u. se modū suatnq; pollicet. Nec rōbos: nō rōbos libertis apponā: q̄ pdigalit̄ nimia nota ē. rōb. n. apud maiores in p̄cio suit: plerti rauēnæ captus. Nec tenuē folers turdos uosse saliuā: nec se gulosū futurū dieit: ut tenuem saporem turdor: & q̄cūq; suaniora palato sūt: discernere calleat. Saliua. n. pp sapore ad gulositatē trāferit. Turdus uero: ut Mat. assuerat iter aues gloria p̄ia est. Hor. quoq; obſesso nil melius turdo ait.

Messe tenus p̄pria uiue: satyrica rephensione insurgit in auaq; monens ut pro qualitate teḡ sua rum uiuat. Tenus cum pluratio adiungit numerogenitiū requirit: ut crux tenus cū singulare ablatiuū: ut Crapulo tenus abdidit ensem. Se p̄q; cōtra naturā p̄positōis postponit. significatio āt est: usq; ad: ut mento tenus usq; ad mentū. nū tenus usq; ad nūlū. Aliqñ ēt pro non ultra ut gessit consulatū titulo tenus. i. nō ultra q̄ titulo. Messe tenus propria uiue. i. p̄to qualitate & cōditione p uentus tui. Fas est. Licitū quidem est quæ terra producit consumere. Occa frange. id est consuime & utere. Sumpta metaphora ab agricolis: qui glebas frangunt: & bene ab agicolis. Nam de re agresti looquis cum ait. Messe tenus propria uiue. Occare & occator ab occidendo ut tradit Varto. dicit̄ quod grandes terræ cēdat globos. En seges altera in herba est. Suadet auato futura metui non debere cum iam altera frumenta resurgent in agris. Ast uocat officium non satis erat ostendisse avaritiā sugjendā esse in uictu. nisi & in alios conserendā esse liberalitatē sibidistet. Sensus igitur est. Inopi & egenti siquem uidetis subuenito. Vocat officium. p̄tatis humanitatis liberalitatis exercenda. Trabe rupta. id est nau. Iuue. Nocte cadet fractis trabibus.

Brutia saxa. id est scopulos. Brutii contermini sunt lucanoq; infero mari appositi. Surdaq; uota diis non exaudita. Dicimus enim surdum qui non audit: & qui non audit. Iuuenalis. Et surdo uerbere cedit idest quod non audit. Constat namq; in auctoribus multa inueniri per contrarium significantia. Vnde ē illud Virgilii. Memorem Iuonis ob iram. idest non quæ meminit: sed quæ est in memoria. Terentius. Exprobatio est imemoris beneficij. i. cuius nemo meminit. Sic dicimus hoīem cæcū qui non uidet: & locū cæcū in quo qđ occultat. Vir. Includunt cæco lateri. Ionia: ionia græcoq; regio atq; colonia in extremitate asiae minoris. Media. ut Pli. scribit inter icariā & lydiā: quā a caria: ut ait Solinus Menādet fluvius diuidit. Accepitq; nomē: auctore Vitruvio: a duce Ionio quē atheniēles cū ex Apollinis delphici ora eulo in asia tredecim colonias uno tpe misissent. iis singulos duces cōstituerūt. quos sūmā impīi h̄re iusserūt. Hinc appellati sunt lōnes populi. & inde mare Ioniū. alii uero ab lone luachi filia denoīatū uolūt

Messe tenus propria uiue & granaria fas est. Einolle: qđ metuis: occa: en seges altera in herba est. Ast uocat officium trabe rupta brutia faxa. Cba ē Præhēdit amīcus inops: rēq; oēni surdaq; uota Condidit ionio: iacet ipse in littore & una Ingentes de puppe dei: iamq; obuia mergis Costa ratis laceræ: nunc & de cespite uiuo. Frange aliquid: largire inopī: ne p̄ctus obbetret

46

Aliā ēt ionīā scri. Solinus ēē in extreñis italīæ ab Ione Naulochi filia quā pcaciter insidentē uijs Hercu-
les interemit. Ingētes de puppe dei: simulacra numinū: q̄ in nauibus gestari solēt a nautis. Vir. arma de
osq̄ parār comites. Mergis: mergus anis est aq̄tica in arboribus n̄dificat incipiēt nere. Nūc & de ces
pīte uīuo frāge al. Satyrica indignatōe monet paupi subueniēdū. Sic Hora. ad diuitē auar̄. Gur eget in
dign⁹ q̄sq̄ te diuite: q̄re Tēpla tuūt antiq̄ deū: cur iprobæ caræ Nō aligd pītā tāto emirteris aceruo. Cef
pīte: cesp̄es pp̄rie est herba eū terra euulsa: sed hic emēphoricos pro cēsu domēstico posuit. Ne pīc⁹
oberret cārulea in tabula. Solebat naufragi: ut dictū est in tabella pēdente a collo naufragiū pītā ferre
mēdicāres. Iuue. Mersa rare naufragus ast m. Dū rogar: & picta se tēpestare tuerit.

Mergus
Cesp̄es
Naufra-
gum pi
ctū in ta-
bula.

BAR.
FON.

¶ Messe tenus pp̄ria uiue. Vitā ducas iuxta reḡ tuaꝝ facultatem & inopiam. Tenus enim pīpositio est
pp̄inquitatem significans: quā interdū actio coniungit: Flaccus in argonautice. Et tamen tenus īmen-
so descendit ab euro. Nonnunq̄ & genitiuo. Vit. in geor. Et crurū tenus a mento palearia pēdēt. Quid
metuis: adhortatne honeste cōsumere id meruat: qđ terra parens benigne post paulo sibi reddet. Occa-
seges altera in herba est. Quā exuperant tibi ipsi cōminuens pauperibus diuidas. Mox. n. eadē tepara-
bis: in translatione at uerbog agresti similitudine permanet. Occare. n. glebam occidere & cōminuere est
Var. de re rusti. l.i. Vineas nouellas fodere: aut arare: & postea occare: & deinde cōminuere: ne sit gle-
ba dura: q̄ ita occidunt. Oecare debēt: hinc quoq̄ oecator: qui glebas ira occidit: auctore Festo cognomi-
narur. Ast uocat officiū. Non his modo: quā ex prouentib⁹ superant: sed substātiis p̄priis amicos sub-
leuandos affiriat. Trabe rupta: naufragiū factū oñdit: trabem pro naui quā ex trabibus necit tur po-
nens. Brutia saxa: Brutū littus italīæ super lucanīā est: & ad euripū n̄sc̄p̄ sicutū pertiner' stadior̄ spacio
mille trecentor̄ & q̄nquaginta. Fuere aut̄ brutii lucanoꝝ pastores: a quib⁹ quoniā transflugerūt: brutiſſ
sunt appellati. Luc. in brutios sugiliuos atq̄ rebelles uocat. Sntdaq̄ uota: quoniam a diis non exaudiū
tur. Condidit ionio: in ionio mari naufragium passus rem oēm amisit. Ionium aut̄ pelagus duplex: est
alrerum ab ionia regione minoris asie appellatum: q̄ numeroso ambitu littor̄ flexum ab ægeo ad adri-
aticum mare pīnet: alteḡ in italīæ siusbus a lope Naulochi filia ab hercule interēpta: ut Soli. autumat
nomen traxit. Ingētes de puppe dei: iocoſe in deos maris dictū: quoq̄ simulaera prostrata eūm faceat
neq̄ sibi neq̄ inopi illi profuerint. Iamq̄ obuia mergis costa ratis laceræ iure costam tatis mergis obut
am faciem dicit. Clamore. n. suo tēpestatem denunciātes e medioq̄ mari ad littus evolantes obuia ratū
fragimenta offendunt. Vit. i. geor. Iam sibi tum curvis male tēperat unda catinjs. Cum medio celeres re
uoluāt ex æquore mergi. Clamorēq̄ ferunt ad littora. Mergus uero q̄ se in aquam cibum eaptā īmer-
git cognominatur. De cesp̄ite uiuo frange aliquid de patrimonio aliquid minuens amico inopi largi-
aris. Ne pētus oberret cārulea in tabula. Naufragi easum suum in tabula pictum eitemferebāt quo-
kipem aliquam corrogarent. Cāruleam aut̄ dicendo ad pelagi colorem respexit.

¶ Cārulea: q̄ in ea mare sit pictū: qđ coloris ē cā-
rulei. Sed coenā funeris hāres: irrisio ē poctæ ex
cusantis auar̄. q. dīcat ei ignoleendū esse: quia ab
hārede coena: feralis uō ponere si pīis officiis rē
iminiūset. Nā in mortuor̄ solatiū diis manibus i-
ferf̄ coena: quā silieerniū appellat: q̄: eā silētes cer-
nant umbræ hoe est possideār. auctor est donatus
Iuue. Ponit̄ exigua seralis coena patella. Eiusdem
coenā meminir Pli. eī aīt de miloꝝ. Notatū in iis
rapacissimā & fanelicā semper alitē nihil esculen-
ti tape unq̄ ex finex serculis. Festa aut̄ diis mā-
nisbus sacrata seralia a serēdis epulis: uel a serēdis
pecudibus sunt appellata. Curtaueris: minueris

Silicet
nium

Ferialia

IOAN
BRI.

Cārulea in tabula: sed coenam funeris hāres
Negliget iratus: quod rem curtaueris urnāt
Ossa inodora dabit: seu spirēt clīnāma fūrdū: .
Scū ceraso peccent casīæ nescire paratus.
Tu ne bōa incolūmis miuas: sed bestius urget
Doctores graios: ita fit: postquā sapere urbi
Cū pīpe & palmis uenit nostrū hoc maris exps
Fēnīsecā crasso uitiatuntunguīne pultes:

Ossa inodora dabit. Hoc inuidioſe & satyricē. Corpora. n. mortuor̄ ungebant. Iuue. Et matutino su-
dans Cīlpinus āmomō. Quantū uix redolent duo funera. Pli. in huius moris inuidiā de unguētis hac
scribir. Beatū arabia fecit hoīeni ēt in morte luxuria: q̄ diis intellexerat genita adhibens urendis defun-
ctis. Et paulo inferius hoc adiicis. Aestimēt postea roto orbe singulis annis tot funera aceruarī: inq; cō-
gesta honori cadaueq̄ quā diis per singulas micas danf. Spirēt frāgēt. Cinama. i. unguēta ex cinamio
facta cinamū idēq̄ nascit̄ in æthiopia troglodytis cōnubio pmixta: pdunt̄ mercatores q̄ illud p̄ maria
uasta uehūt: uix q̄nto āno reuerti: & multos interire. Quā de cā in pīcio maxio habef. Surdū sensus est.
Hāres offensus īminuta hāreditate: quā expectabat pūifaciet unguēta bōa ne sint an uitiara. Cāfia: ca-
fia: ur cīnamōtū frutex ē iuxta cīnamī cāpos nascēs. Fabulosa tñ antiq̄tas pīceps ne Herodot⁹ auctore
Pli. narravit cāfia ut supra dixiſ ūrca paludes arabīæ colligī ppugnāre ūgūib⁹ diro uespīlionū ḡne: alī-
gerisq̄ spētib⁹: qb⁹ cōmētis augēt̄ reḡ pīcia. Peccēt cāfia: adulteratæ fint. Mult̄. n. modis: ut scri. Pli.
unguēta uitiabant̄. Tu ne bona īcolūmis miuas! Verba h̄fdis. Sed besti⁹ urget Doctores graios. hā-
res ut besti⁹: ī phīos grācos culpā reicit. q̄si ūprobos q̄ hoīes ad auaritīa fugiēdā & liberalitatē excereēdā in-
struant, nā tpiſbus poetæ diuisi erāt phī & in cōtēptū expellebantq̄ ūpe ex urbe. Vnde ira sc̄ribit Seneca
ad leſbiā matrē. A picius nīa memoria uixit ea urbe ex qua philosophi uelut corruptores luuentutis abi-
re iussi sunt. Bestius: imitio est Horatii. Diceret urendos correptus bestius idē. Virget: accusat: dānat.

cīnamū

Gasia

Doctores graios. i. phios. Ita fit ordo est: ita fit fœniseceæ ultiarūt pultes crasso unguine: postq; hunc nfm sapere expers maris cū pipere & palmis uenit urbi. Ita fit cū indignatōe legunt: & in cōtemptū di sciplinæ græcorū qui ita liberalitatē hoībus exercendā p̄suasere: ut nō tñ diues: sed & uilissimus quisq; laute & luxuriose uiuat. Sicq; poeta luxū epulaḡ sui r̄pis notat. Sapere: sapia uerbū pro noie posuit. alibi. Nost̄ istud uiuere triste. Hoc nfm cū cōceptu phia dictū: quali quæ male doceat: nouoq; mores in urbē iutroduxerit. Expers maris: Hoc in inuidiā dicit græcorū phioꝝ oñdit. n. mores urbis ita delitiis corruptos esse: ut sponte sua romanis nō peragrata græcia: mores tñ græcorū didiecerit. Ergo expers maris. i. quis in græciā nō nauigauimus ad capessenda phioꝝ p̄ceprā: tñ hic ex phioꝝ sñsa uiuimus: q; nos do cent sordidā uitā fugieudā. Vnde illud. Indulge genio carpamus dulcia nfm est. Quod uiuīs: cinis & manes & fabula fies. Venit urbi pro in urbē. Cum pipere & palmis: hic locus nō simpliciter accipiendus est. Nam illos auctore Lactatio notat qui sapiam a priucipio suile noluerūt: sed nuper a philosophis in uentam: ut Lueretus. Deniq; natura hæc rex ratioꝝ reperta est Nuper: & haue primū cū primis ipse re pertus. Nune ego sum in patrias qui possum uertere uoces. Et Seneca. Non dum sunt inqui: mille annis ex quo initia sapiæ nata sunt. Q uod Persius irridet tanq; sapiam cū saporis mercibus inuentā. Cum pipere & palmis. Hæc ad luxū epulaḡ pertinēt. Pipere cibaria condire Catium primū inuenisse scribit Palma cariota Hora. Primus & inuentor piper albū cū sale nigro Incretū puris circūposuile eatissis. Palmis: duplex ē palma: ut restat Stra. Cariota & reliqua Thebaica durior: suauior gultu: dicta cariota a cara qđ significat caput: nam ex ea fiebaut uina iniqua capitū. Ea dono mittebat calendis januarī. Mar. Aurea porrigitur lani cariota calendis. Qui in fastis. Q uid uult palma sibi rugosaq; earica dixi. Fœniseceæ: exagge ratio est saryrica. q. d. Autioribus epulis: ne pauper quidē abstinet: ita romanoḡ luxus incircuit. Vnde Iuue. Ipse foris brcuibus ponbat oluscula qua nunc Squalidus iu magna fastidit compede foslor. Qui meminīt calidæ sapiat quid uulua popinat. Fœniseceæ compositū a sceno & feco. Vitiarunt: cōdinerunt Puls Pulses. i. cibaria. Pultem inconditū panem suile scribit Pl. qua romanis ante usum panis diu uixerunt Pultes præterea excogitatæ sunt multis coadimentis. Cato punicam pultem conditi docet caseo ouo uno. Crasso unguine: hoc est lautis condimentis.

BAR. FON. Scd coena funeris hæres neglignet: sub auari persona poeta loquitur: si amicis p̄pria bona diuiserissira tus hæres funus & epulū neglignet. Seu sp̄re cīnamā surdū: surde spirare ac redolere d̄f cuīs uix odor sentit. cīnamā uero auctore Pl. in æthiopia nascit. Eius frurex duos: cubitorū alitudinis: quattuorq; digitoꝝ crassitudinis est quoꝝ magis nigrescat plus probat. Seu ceraso peccat cassia. Cassia quoꝝ i æthiopia nascens ceraso mixta odoratū unguentū facit. Mortuox; uero cadauera diuersis unguentis condiebanſ. Ipsa quidē cerasus a. L. Lucullo post uictoriā mithridaticā e ponto iu italiā aduecta est. Et bestius urget doctores gra. Cum poeta quæ supra posita sunt: tanq; ab auto prolata dixerit: q; sequit ab eodē in phios dicit. Bestius uero a bestia deriuat. Hora. diceret urēdos correptus bestius idem. Ita fit: postq; sapere urbi cū pipere & palmis uenit: rem auarū dicit iūmīni: postq; luxuria & græcorū philosophica disciplina ad libertatē adhortans in urbe uenit: q; apud maiores parco assuetos: agēndisq; rebus magis q; phioꝝ intētos nō cōtigebat: quidam hæc non ab auaro: sed a Persio dici uolūt: ut sensus & ordo sit ita fit ut græci philosophi rideantur: postq; hoc nūm sapere maris expers anteij transmarinā in gulæ usum adueheretur in urbē cū pipere & palmis uenit: hoc est postq; luxuries tanta increuit: q; si ita legērūmus: sapere a sapore deducitur cuiusmodi apud Horatiū. Fœniseceæ leporis sapiens lectabit̄ armos. Fœniseceæ crasso uitā arūt unguine Pultes: postq; agrestes hoīes cooperunt unctius niuete. Vnguem. n. ab uncto uenit est uero unctū pingue in suis dorso. Puls uero antiquitus farina aqua iūlita tñ fiebat: mox ouo caseo melle additis: sine uncto tam en confecta est: pulsq; punica appellata est.

IOAN. BRI. Hæc einere ulterior meruas: reprehendit eum qui ideo in op̄i largiri nō audet: q; ueret̄: ne ea si bi post mortē nō fiat ab hærede q; aliis mortuis si eti solent. Cinere ulterior. i. ultra & post mortē: qd cōtrariū ē circa mortē. i. uiuēs. At tu me⁹ hæres: Mira urbanitate dū oñdit qd ipse sit facturus, aliis uia & modū p̄scribit uiuēdi. Missa est a cæſa

Laurus re laurus: sensus est. O tu q; hæres meus cr̄is. Nū uictorie tiatū qdē ē a cæſare supatos cē germanos quāobrē sacrificiū paro ducētoꝝ bouū in tātæ uictoriæ gratu uincia, latione: nūqd hoc audes uetare? Misla laurus. tomāi sp̄tores supatis hostib; Romā laurū ut uictoriæ nūcāmittebāt: i cui⁹ rei fidē ita ser. Pl. Laurū p̄ciferat: ut q; p̄tēdī ēt iter armatos hostes getis sit indicū Ronāis p̄cipue lātitia uictoria: nūtia: addit̄ l̄is & militū lāceis p̄līs fīscēs p̄tatoꝝ decorat. A cæſare: dubitari possit de quo cæſare diceret. nisi de cæſonia mētionē fecisset: a Cæſare igīt̄ intellige Caligula: q; ut scri. Trāgl. expeditōis germanicā p̄petū cōficiit: neq; distulit: sed legionib; & auxiliis undiq; excitis de lectib; undiq; acerbissime actis cōfecit tā festināter & rapide: ut p̄torianæ cohortes cōtra morē signā iūmētis iponere & ita subseq; cogereat. Q uia de re scripsit p̄curatorib; triūphū apparat̄t quā minima lūma. sed q̄tus nūq; fuisset: qđo in oīum hoīum bona ius h̄fent: quo tñ triūpho omisso uel dilato ouās urbē Natali suo ingressus ē: de senatu prius cōquest̄ iter cætera fraudatū se dices iusto triūpho: quā ipse pa lo ante ne qđ de honorib; suis ageret̄ ēt sub mortis poena denegtiasset.

Hæc cīnere ulterior metuas at tu meus hæres. Q uisquis eris paulum a turba seductior audiō. O bone num ignoras: missa est a cæſare laurus. Insignem ob cladem germanæ pubis & aris.

BAR.
FON.
IOAN
BRI.

Hæc cincere ulterior metuas. Ad auaritiam obiecta responderet Persius se patcius non uictus: quo magnificè rius posthumus. Interrogat autem nū timeat: quæ post mortem casura sunt. Ac tu meus hæres: canens auarum de hærede sollicitum ad eum se ueritatem: quæ suus quicquid hæres futurus fit. O bone: nū ignoras ob Caligulae uictoriæ de germanis se paria dicit ceterum: mactare uelle: in quo magna impensa futura est. Misericordia est a caesar laurus. C. Caesar germanici & Agrippinae filius qui & Caligula dictus post Tyberium imperauit: inni cam oio germanicæ expeditionem suscepit: in qua nihil memoria dignum fessit. Verutamen: magnificas liras Romam misit: præterque barbaros transfugas & captiuos galliarum pericillim quenque legit: quos in pompa carmenatos adduceret. Quans deinde urbem natali suo ingretus est.

Frigidus excutitur cinis: ac iam postib[us] arma iam clamydes regum: iā lutea gausapa captis. Essedaque ingentesque locat cæsonia rhenos. Diis igitur genioque ducis centum paria ob res. Egregie gestas induco: quis uetat: aude.

Væ nisi connives: oleum: artocreasque popello. Lægor: an phibes: dic clare: nō audeo inquis. Exoffat[us] ager iuxta est: age: si mihi nulla. Iā reliqua ex amitis patruellis nulla proneptis. Nulla manet patrii sterilis mater tera uixit: Deque auia nihil superest: accedo bouillas:

nū britanicum defluit. Ingentes ex histria pedet. nam Caligula conuersus ad cutam triumphi p[ro]pter captiuos ac transfuigas barbaros: galliarum quoque procerissimum quicquam: ac nonnullos ex principibus legit: ac se posuit ad popum: coegeritque non tam rutilem & summittere comam: sed & sermonem germanicum addiscere: & noia barbarica ferre. Cæsonia: satyrice cæsoniam dicit triumphe p[ro]p[ter]a parare: tanquam taliu[m] rex peritam. Nam ut scribit Trag[i]l. ea quae luxuriae & lasciviae pditae ita ardenter & constanter amauit Caligula: ut saepe clamyde peltaque & galea ornata: & iuxta adegitante militibus ostenderit. Cæsonia: cæsones: & cæsaries a cæso corpore matris sunt noia. Locat: disponit & parat. Diis igitur genioque ducis: sacrificium ducentaque uictimas permittit in honorē deo rum: & principis adulacionem ob uictoriā reportatā ex hostibus. sic. n. in principe gratia multa fibebat. Genioque ducis: hoc in iniuria magis quam in principis laude dictum est. Is. n. ut tradit Trag[i]l. multos honesti ordinis desformatos prius stigmatum notis ad metalla & munitores uiare: aut ad bestias condonauit: aut bestiam more quadrupes cauea coercuit: aut medios serua dissecurit: Nec oes gravis ex causis. Verus male de munere suo opinatos uel quod nunquam per genium suum peierant. Persius igitur ueluti principis genium ueneratus in eius honorē sacrificium se factus dicit. Centum paria: duplice hecatombæ. Induco ad sacrificandum. s. f. Quis uetat: minime Persii ad hæredem nisi assenserit. Aude: sup[er]be enuntia. Laudeto uetare ne haec facias. Artocreas genus cibi ex pane & carne: ut cōpositio docet: ab artos quod est panis: & creos quod est ceraso. Non audeo inquis: uerba hæredis quem secum inducit Persius loquentem: & hoc dicit: non audet phibere quo minus ex sua tua uicias. Ut inuatu se ægre ferre. Quod dicto Persius indignatus subiit exoffat[us] ager quasi dicat: cum iam te uideam nolle me me uiuere meo modo: & iā mihi ager sit optimus & proximus urbi alium mihi hæredem inueniam: cui ipse ager detur. Exoffatus ager: id est lapidatus: nam lapides ossa terræ dicuntur. Exoflare. n. est ossa eximere & purgare: unde Terentius de pisce ait. Cum redicere exoffabit: luxta est uincinus urbi. Age si mihi nulla iam reliqua ex amitis: ostendit autem eos stulte facere: qui hæredi metu timent arbitrio suo uiuere: cum licet aliunde hæredes inuenire. Sensus est igitur: Si mihi hæres meus obsterit: quominus mihi illucceat ex uoluntate mea uiuere: eo certe spero alium qui nullo generis vinculo: aut longinquu[m] mihi confunditus sit: recte meaque hæredem relinquam. Ex amitis: amita patris mei soror: quia si militer tertia a me sit: atque auia uideri potest: dicta ex eo quod ab antiquioribus auita sit uocitata: siue amira dicta est: quia a parte amata est. Nam plus sorores a fratribus quam fratres diliguntur. uidelicet propter dissimilitudinem personarum: quæ ideo minus habent dissensionis: quo minus emulatio. Patruelis nulla patruelis filii dicuntur patruel mei. Proneptis: filia nepotis. Patruelis genitluus est casus: ut sit nulla patruelis & nulla proneptis patruel mei. patruel dicitur quod fratri filius sit tanquam pater. Mater tera: mater matrum mane matrimonium matrem familiæ matrem uerterea matræ dictæ uidentur auctore Verrino quia sunt bona qualia. s. sunt quæ sunt matura uel potius a mea quæ est originis græcae. Est igitur mater tera totius meæ quam mater altera. Accedo bouillas. houillæ uicus inter urbem Romanam & ariciam in via Bouillæ appia Clodii cæde nobilitatus. Greci & mutilato corpore illuc mendicabant. Mar. Debet aricino coniuia recumbere cliuo. luuenalis. Dignus aricinos qui mendicaret ad axes.

Etatis frigidus excutitur cinis. Cum uictoribus supplicationes decernebant ad aras templaque deum sacrificabant. Quod nunc seruit litteris a Cæsare de germanica clade missis. Iam clamydes regum: Vestis genius

clamis est: q̄ aliqui militarem existimant. Lutea gausasa: Gausape militare stramentum est: Lutus vero crocinus color a luteo pratensi flore: ac sine usu cogno niuatur. Persimilis autem color ex floribus genistatum & croco. Vir. lam croceo mutauit uellera luto. Esseda: Vehicula gallorum: britannorum sūt. Virgi. i geor. Belgica uel mobilis melius feret eseda collo. Propertius. Esseda cælatis listæ britanna iugis. Ingentes rhenos. uel quia ut Suet. ait ad triumphi pompam procerissimum quēq; legit: ingentes ac colas rheni dicit: uel quia etiam fluminum simulacra in triumphis præferebant. Rhenus at fluuius gallos a germanis disterminat. Cesonia: Cesoniam luxuriae a clausiæ pditæ Caligula uxorem duxit. at dentissimeq; amauit. Genioq; ducis. natali enim suo uiuere ouans intravit. Ve nū eōnues. Et nisi al senserit minitaf. Connivere. n. est oculos claudere: q̄ sape faciunt annuentes. Cicero in pisonē: Ne con niuente quidem te: quod ipsum esset scelus: sed et hilioribus oculis: q̄ solitus eras intuete. Pl. x. Halitus tm̄ implumes etiam num pullos suos percutiens subinde cogit aduersos iitueri solis radios: & si conuenientem flentēq; animaduerterit: præcipitat e nido uelot adulterinum & degenerē. Ariocreas: ex pane catneq; fiebant artocreas. Artos enim panem: creos carnem significat. Dic clate: uisus est hæres: gro animo id tulisse: ac pp̄terea frontem aliquantulum contraxisse: sed qd̄ eū clariss atq; aptius loq; iubet. Haud audeo inquis exossatus ager iuxta est. Prohibere inquis nō audeo: ne saxis cedar: quorū plenus ager pp̄inquis est. Saxa enim terræ ossa existimant: ut lapides in corpore terræ ossa reor diei apud Ouidiuni. Agesi mihi nulla ianu reliqua ex amitis. Tacitæ obiectio responder. Nam dicere potuisset. Si patrimonium distolues: propinquum hæredem non inuenies. At ergo qui tuam hereditatem adeat non defuturos. Amita autem soror patris est. Patruelis filia patru. Proneptis filia neptis. Patruus frat patris. Mater tera soror matris. Aya mater patris. Accedo bouillas. in apia uia bouillæ sunt: citra Aris tiam Roman uersus. Asconius pro milone. Postera die occurrit circa horam nonam. Clodius paulo ul tra bouillas rediens ab aritia.

IOAN. Cliuūq; ad uirbi: cliuus. uirbius pximus ē in ur
BRI. be ciprio nico ubi dianū fuit. illuc ut huius: est au
Virbius tor cū Tullia imperfecto Seruio patre Targnū
cliuus maritū p̄fia regē salutasset. domūq; se recipet. ui

Cliuūq; ad uirbi: præsto ē mihi manius hæres
Progenies terræ q̄re ex me: quis mihi quartus.
Sit pater aut p̄mpte dicam: tñ addē et ununi
carpentū agere p̄cepit. Illic mēdici sedeabant. Præ
sto ē. m. M. h. sensus ē manius q̄qdē p̄genies ter
ræ dī a me ut maior auunculus hæres nieq; scribē
tur. Satis lepide oñdit poeta iure originis oēs hoies:
cognatos esse. Mani allusio ē ad illu manū: quiē
germāj (ut serī. Tacit⁹) antīq; carmibus celebrat

(qd̄ unū apud filios memorie & annaliū genus ē).
fillū fuisse. Tuistōis dei terra editi: euq; originem
gētis & coditorē. Alterius Manii eḡtis romai meminit Varro: quē duor. tñ cubitoz: fuisse tradit. Mani
us at prænomē dictū est ab eo qd̄ mane q̄s natū sit. in Lucius q̄ luce. Præsto est. i. adest. nā p̄sto sūt. i. qd̄
adsū: nec alteri sere uerbo coheret. Cicero p̄ Murena. Ius ciuile didicit. multū uigilauit. laborauit. p̄sto
multi fuit. Quætex me q̄s mihi q̄rtus sit parer. tacitæ obiectio r̄ndet poetā. posset. n. dicere hæres p
iegē fieri nō posse at aquū nō esse ut aliū quā iure cōsanguinitatis cōiunctū hæredē relinquas. at igitur
Persi. & maniū iā iure cōsanguinitatis & originis hæredē suū scribi posse. qdo & sui maiores originē ha
beat a terra quemadmodū & Manius. Quætex ex me q̄s mihi q̄rtus sit pater. Haud p̄mpte dicā ostendit
Persius. mira urbanitate sexto generis gradu se quoq; a terra originem ducere. & ideo se Manii iure ge
neris & originis cognatū esse. Est. n. seūt. Si uoles inq̄t q̄rere ex me q̄s sit mihi proauis nō facile t̄ dicā
neq; n. noia maior̄ meoq; possū recordari. illud tñ certo scio: si ad paucum duos et addideris cū originē
a terra ducere: ut intelligas Persiū sexto gradu genus suum ducere a terra: nā ut uult illos duos prioresa
terra natos & ab his quartum patrē genitū. i. proauū lūū. Haud p̄mpte dicā: quasi difficile sit longo repon
ris interuallo genus suū reminisci. Tñ addē et unū unūt. i. si duos addideris. Ita hæc intulit ut quām
uis nō teneat noia maior̄ suog; tñ certo sciat originē suam sexto gradu duci a terra. Terra ēiā filius.
subaudi pater quartus. Exit: bene exit quasi ex terra oritur. Et mihi ritu Manius hic generis p̄p̄ma
for auunculus exit. Ordo est. Et hic manius exit mihi prope maior auunculus ritu generis. Hic Mani
quē dixi progeniē terræ. Prope maior auunculus exit: ē mihi habita ratiōe genetis ueluti maior auun
culus nā auctore Festo maior auunculus dicit aui de auia auunculus. Qui priores. cur me in decursu la
auuncu pada poscis: insultat auaro hæredi: quē cursoribus palestræ cōparat: nā ē palestra exhibebant qui ad ex
fus. tremus usq; lassationē cūrrent cū facibus ardētibus: qui primus fuisset: ut defatigatus cursor integrō fa
faces ar̄cem dabat: hoc sic cicero in rhetoris nouis scripsit. Nō. n. quicadmodū in palestra q̄ redas ardentes acci
dentes i pit: celerior est in cursu cōtinuo: q̄ ille: q̄ tradit: ita melior ip̄ator nouus q̄ accipit exercitū. q̄ ille q̄ dece
palestra dit: pp̄terea qd̄ defatigatus cursor dat integrō face. Sensus ē igitur. Cū tu auare & avaritate & diuiniis me an
tecedas cur ē qd̄ a me hereditatē expectes cū æquius sit mihi a te hereditatē accipe: ut minus ætate grava
tū. quēadmōdū cursor integer. i. nō fatigatus in cursu a priore face accipit: ut lasso. Sū tibi mercurius
satyrice dictū in pfundā holū auaritiā: qui ad rē adeo anxiū sunt ut hæreditatis q̄ expectat nihil minui

Manius
poli
tu in
illo p̄z
biouz
52.

Præsto.
sum:
Major

omnino uelit cū cōtentis esse deberent: q̄tacūq; pte relieta. Sū tibi mer. i. olo mortens tibi lucrū q̄tacū fuetit. nā Mercurium: ut diximus supra lucrī deū fabulata est antiquas. Huic idibus maiis factificabant mercatores. ut scri. Macto. nā eo die natus dicit. martia. Maia mercutiu et castis idus. Ut ille pingif: nā & lucrī mercatorum deus pingebat. De hoc lege Diodo. & Macrobius.

Cliuūq; ad uirbi. A ritia diana. n̄ reuocatū ab īferis hyppolitū ī aritia niphæ ægeriae cōmēdaust. ub uirbi uerso noie q̄si bis uir è appellatus. Progētes retræ eius. n̄. p̄cipio ḡnis n̄ repro e terra ortus appet

Quare ex me: Ex me si q̄ras: quis ab auus mihi sit haud facile dixerit. Quid si ataus tritaūq; addiderit ad unū tandem deuenies. cuius parēs ignoref. atq; ob id terræ filius iudice f. Major auūulus: auī frater.

Qui priores cur me in decursu lāpada poscis: cū grādior natus sis cur meā captas hereditatē. cū tuā ex pectaū potiū debet. Hoe at uel decursuq; graioq; cōsuetudie tractu ē. q̄ut Hero. viii. memit. Vulcāo facē p uices ferre cōsueuerūt: uel de rādiferis cereris: q̄ cū facibus ad extrema lastationē currebat: uel potius d palestritā more trāstatiū est. Cice. ad Herē. li. iiiii. Nō. n̄. quēadmodū ī palestra: q̄ tedas ardētes arripit: ce lerior est in cursu cōtinuo: q̄ ḡ tradit: ita melior impator nouas qui accipit exercitū q̄ ille q̄ decedit: ppte rea & defatigatus cursu integro facem: hic p̄itus impator impito exercitū tradit. Vī tu gaudete reli etis: Vis ne libenter assuare: q̄cquid reliquerim: qui pro mercurio tibi sum dūitiag loctiq; deo.

CDeest aliqd sūmæ: cōq̄stio ē hāredis q̄ imiuuta sit hāreditas. Minui mihi uerba Persi. Vbi sit fu

gæ q̄rere qd mihi quōdā legarat stadiu: imodera tā hāredis libidinē hñdi reprehēdit: q̄t de alieis legatis & hāreditatib; rōnē sibi reddi postulat. Neu dicta repone paterna. Noli ingt more p̄no a me repōere rei administratæ rōnē poscere. Nā repōere cū ī uari as accipias significatiōes. hic p̄ reparare & uelui renouare pōit: ut sit: noli ī me iisdē uerbis uti qb̄ solet pat in siliū: cū administratæ pecunia rōnē cxi git: sic. n̄. repant uerba paterna. uñ Mar. q̄ amistū

Fœnus.

sōniū ī urbe ī pulencia repabat. Ingēti fruor i proboq; sōno. Et totū mihi nūc repono. q̄cqd T̄ erdenos Fœnus. uigilla uerā p̄ ånos. Surgente focus exceptit. Fœnoris accedat merces: uerbā hāredis. q̄ rōnē sibi postulat redditi fœnoris. Merces fœnoris. fœnus pprie (auitore Festo) appellaſ naturalis terræ scetus ob q̄ cām & nūmox̄ fœt̄ fœnus ē uocatū: & de ea re leges fœnebetes. Quid reliquū ē: cū interrogatiōe legendū & sup̄be. Reliquū nō īterrogātis: sed idignat̄is & irascētis: naturale. n̄. c̄ ut cū irascimur: ultia aquersarii uerba repetāus. Nūc nūc ip̄ēsius sige idignatus & offēsius auditate hāredis cōputatis qd reliquū ē: ex clamāt minas s̄ laetus & sūptuosus uictus. p̄ qd mōet poetan eminē: dū studet posteros hāreditate iū uare: sordide uiuere debere. Vnge puer caules. æmulatio ē Hora. Vngere si caules oleo melioſ caputq; coepis ip̄ēsi pœdū prurigie. Mihi festa luce coq; urtica. sensus ē ár. Ego ingt p̄ce & sordide uiuā: ut nūlta reliquā filio tuo neglissimo. q̄a oia ad oēm libidinē p̄fūdat. cū idignatiōe legēda sūt. Vrīca. urticā po

sinciput

sinciput

CDeest aliqd sūmæ: hāredis uerba: uel patimōiū iminutū conqrētis: nē nūqd ē sūma desit īterrogātis. Minūl mihi rñdet sibi ipsi: qd cūq; deest iminuisse. Veḡ si ei qd sup̄st relinq;: dc̄fisat: q̄rere qd oī sibi a Statio legatū sit fœnoris. Accedat merces hic exime ſūptus: dc̄a parentū ad filios: cū admonēt ne patri moniū minuāt sed itēgra ſp̄ sorte ex mercede fœnoris ſūptus faciat. Reliquis cū hāres īterrogasset quid reliq̄ foret ille idignas famulū lautiorē copiosioreq; uictū parare iubet. Statuit. n̄. geniū ūu nō defraudate: quo luxuriosius hāres ūuāt. Fixa fumosū sinciput aūre: ad fumariū appēsum sinciput qd ē anteri or p̄s capitū autēs ipaq; cōplectēs. Neq; uero i potco solū: sed in hōie df. Apollinaris ad Valerū maio ranum partēq; cerebri. Hic galea cum pte rapit: fortiq; lacerto dissicat ancipiti misibile sinciput.

CVt tuus iste nepos. i. Filius tu⁹ neq;flimus: nā ne potes luxuriosa hoīs uitæ ap̄pellant: qd nō ma- **n̄** nepotes gis is rei suæ familiaris cura est. q̄ iis quib; pater ausq; ūuāt: æmulatio est hotatiana. Filius aut ēt hāc liber⁹ ut ebēbat hāres Dñs int̄mice ūenex custodis. Arseris extis. i. áserino iecof. qd int̄de ūecur an icatas dapes habebat: uñ ita scri. Pli. Nfi sapiēti- ores q̄ áseres ūecoris bōtate ūouere ūartilib⁹ i ma gnā aplitudinē crescit: Exēptū quoq; lacte mulso auget. Nec sine causa i q̄stione est: quis primus tm̄

donū inuenierit. Scipio an metellus ūi cōsularis: an. M. Seius eadē atate eques Romāus. Cū motosa: cū mō aduerbū est tēporis: nō at p̄positio. Singult̄et. rem pudendā exp̄lit. a singultiente ūumptū ē quid ūi singultit toto corpore mouet. Patricia īmetat ūulua. Hora. Ne ditior aut formæ melioris me fat eodem. Mihi trama figuræ Sit reliqua: lepida trāstatio ūupta a tella: cuius ūili. qd ūtra stramē currit trāma appellaſ a tranādo. Teten. subtegme dixit. An? subtegmen nebat. erit igī ūensus. Ego et̄ma Trama

popa cūlētia fuerō: ut costæ & reliqua ossa q̄ corporis tñ texturā præbēti: mihi relinquāt: & is obēfissimo sit uētre. Figuræ: formæ & specie corporis. Ast illi tremat omēto popa ueter: Popa a Persio aceipit p̄ pigula: quo deducti sūr popinōes. i. ii quos nūc dicitus tabernarios uel luxoriosos: q̄ se popinis dedunt. Nā popi popinæ nā dñr tabernæ ubi publica parat obsonia. Trāglus i Nerōe. Interdictū ne qd̄ i popin's costi præter legumia aut olera uētret quiū atea nullū n̄ obsonii gēus pponere. Hora. Qui oia malit. Quæ cūq̄ i mū dis ieruēt allata popinis. Omēto: de omēto dixius supius i secūda satyra. Vēde animā lucro nimia & Mūdus immodera hæredis cōcupiscēta officiis: ut pote quē uideat auaritiae sua finē nulli: facete: exclamat: exacerbat: irascit. Mūdi quē eosmō græci nomine ornamēti appellauere eum & nos a pfecta absolutaq̄ elegatiā mūdū. Ne sit præstātor alter. Hora. Ne sit te dieior alter.

BAR. **FON.** **C**vt tuus iste nepos: ad se ipsū i secūda psona: eū idignatiōe maiore. Nepos s̄t pp̄terea luxuriosus & pdigus dicit: q̄ sub suo educati solutionē delicatiōē ultā degut. Hor. Discitū aut pdā nepos. Sat̄ anseris extis: sapiētores ut Pli. x. li. refert leue āseris pbauerūt fariſibusq; in magnā ap̄litudinem crevit. exēptū quoq; lacte mullo augeſ: de eo Hora. Pigubus & ſiccis pastū iecur āseris albi. Inguine uago ab īguinis uicinitate īguē p̄ mēbro uitili pōit. Vagū āt dicēdo rē turpē hōesto uocabulo cōtegēs marōias nū illud exp̄ſſit. Iā primi satis hic libidinosus alternis & eūdo & exēudo porta te faciet patētiorē. Morōſa uāca enī p̄ prie uenā sit: p̄ quā ſanguinis riuus meat. q̄a tamē p̄ uenā quoq; gēitura trāſcurrit. Gēitalis ſēniſ iter īguine uenā denoiaſ: qd̄ plane p̄ ſingultū exp̄ſſit. Nā ut ſingultū ſauēs. Ita quoq; gēitura ſluēte ſingultire uideſ peniſ. Morōſa āt dices id mutōi: qd̄ est hois i amore uetita & negata petentis dedit. Patria īmeiat uuluā: eū generoſa & nobili ſemina coeāt. Mihi trama figuræ ſit relliqua: ast illi tremat omēto popa ueter: ſēliſ ūt égo parcius uiuēs emaereā: eo luxu p̄ ſingueſcēte: ſibi. n. trama hoc eſt uiliſ ora obſoniam reliq dicit. Trama. n. filū ē qd̄ itra ſtamē diſcurrit. Staminis aut̄ ſila p̄ciosiora q̄ trama ſūt Omētu uero mēbrana ſeu i: q̄ itestina cōtegit. Popa āt p̄igue ſignificat: un̄ & popia dclucit. Nā qd̄ a quodā ſcribit panē ee: quo ſacerdotes uel eorū miniftri uelccbat. un̄ & popeanū ūguetū dicit: ſide earet. Pōpeanū. n. a popea Nērois uxore appellari Pli. testimoniō: uoltū. xi. planū ē ait. n. Crāſſimū alina lac ut coaguli uice utat. Cōferre aliq; & cādori i mulleg: cūte existimat. Popea eerte Domitii Neronis cōiux qngetas p̄ oia ſecū ſortas trahēs balneag: et ſolio totū corpus illo lacte macerabat. extendi quoq; cutē eredēs. Itē. viii. & uigesimo. eutē i ſacile erugari & tenescere & cādore custodiri lacte aliniō. putant. notūq; ē qsdā quotidie ſeptigētag: custodito nūcro ſouere. Popea p̄ hoe uxor. Nērois p̄cipis iſtituit his quoq; pluue. aceedit. aut pigua popeania ſpirat. & hīc miſeri ūſcāt labra mariti. Vēde animā luero. hec ab eodē nō ſine ſtomaeho dicit. q̄ demēs ut patrīmoniū grāde reliqueret multos labores p̄culaq; pertulerit. Ne sit præſtantior alter.

IOAN **BRI.** **Cappadocas** rigida p̄ingues pauiſſe cataſta dīſ. **serui ro** uites romāi auctore plinio tot ſeruos alebāt: ut eo. **Cappadocas** rediga p̄ingues pauiſſe cataſta. **manor** rum iustoſ & integroſ p̄p̄ exercitus domi habeſt. Et quoq; plures alebāt eo potentiores hēbant. **rem dupli** **ca** **fe** **c** **i** **a** **m** **decies** **redit** **i** **ruga** **s** **dēpinge** **ubi** **ſitam**. **I** **uentus** **chrysippe** **tui** **finitor** **acerui**: **Finis**.

Cappa **docia** **Carasta** **Quæſtio**: quot paſeit ſeruos: quot poſſidet agri **Iugera**. **Cappadocas**: cappadocia ſinitia ē arme **nlæ**: un̄ ſcribi mitteban̄ ut e lyria. Mar. Ciuis nō ſyriæue parthiæue. Nee de capadociis æques cataſtiſ. Cataſta. cataſta loea ſūt ubi ſerui uenales expo- nebāt a eatiſao qd̄ ē expono. Mart. Inſpexit molles pueros. oculisq; cōedit. Nō hos quos priæ pſtitue- re casæ. Sed quos arcaniſ ſeruāt tabulata cataſta. Tisbullus. Regnū ipſe tenet quē ſaſe coegit. Barbara gypſatos ferre cataſta pedes. Illic ſeruor̄ garritu igēs erat ſtrepitus. Mar. Heu q̄ ſigua ſilet. nō illā mille cataſtae Vieebāt Pauiſſe. aliuſſe. Rē dupliſa. iſtriorie & ſatyrice iteq; exclamat i auax. Feei. iā triple ſā mihi q̄rto. lā ſedit i rugā decies. i p̄bitas auari ostēdit. q̄ coaceruādæ rei ſinē. nō iuēit. iuxta illud luue. Creſeit amor nūmi q̄tū i p̄ſa p̄cūia erescit. Hoc. n. dicit auar? rē decies cōduplicau. nec tñ adhue cupi- dirati modū iuent mea. lā ſedit i rugā decies reſpexit ad illud op̄ Chrysippi qd̄ ſcripſit de cōduplicatio- uel eōnexo. nā ſeq̄: Depige Chrysippe ubi ſiſtā. ſatis enī lepide ipsū auari tñducit. ut neſcīētē auaritiae Chrysip ſuā terminū iponere a Chrysippō petere. ut ſibi modū quereat rei præſinat. Chrysippe tui finitor pus. acerui. Chrysippus Solēſuſ. uel ut alii ſeribunt Tarsēſiſ tuit. A pōllōniſ ſilius zēnōiſ ſiue Cleātis diſcipu- lus. ut Vale. uero tradit Cleātis præceptor. uir īgeniōſuſ. & acutissimus in omni gñe oratiōiſ. & ſubtili- tate diſpītādi adeo acer: ut nō ille pide qd̄ dicerēt ſi apud deos uſus eēt dialecticæ. ut nō temere alia fu- turā q̄ Chrysippeā. hūe ſerit Vale. octogēmo āno. uolumē coeptū quadrageſimō. exactissimæ ſubtili- tatis abſoluſte. Cōſtat. n. ſeptuagita & quiq; uolumina ſcripſiſe. adeo ut Vale. tradat ad ea quā ſcripſit cognoscēda. lōga uita op̄ ee. Eū tradit Hermippus a diſcipulis ad ſacrificiū uocatū dulce merū hauiſſe. ex quo quītā die defūctus eſt. eū ſeptuagita & tres uixiſſet ānos. In quo miror ab hoe Valeriu Maxi- muſ diſſetire de aetate. eū ſeribat octogēmo āno uolumē pſeciſſe. Et ille. lxxiii. āno morte obuſſe. Sūtq; dieat riſu cōprahensu exp̄iatiſſe. nā ut testaſ Laertius. cū alius manducaret ſieuſ aniculae dixiſſe inū ſinō ſorbendū darer: nīmioq; riſu detētū exhalaffe aīam: unde auarus ita enī alloquit: ut dicat. O chrysippe finitor tui acerui: hoc ē tui libri i quo tāta cumulasti depige ubi ſiſtā. Inuentus. i. ondē designa mihi ubi. i. in quo diuinitas loco inuentus ſiſtā: hoc eſt pedē figā: ac ſi dicat tantā eſſe ſuā cupiditatē. ut nū ſiſtā lo pacto ei ſinem ex ſe repire queat. ſicq; poeta cupiditatē auari inſarabiliem eſſe ostendit.

BAR. Cappadocia rigida pinguis clausisse catasta. Ne quē alium seruorū alter majorē gregem possidet
FON. Catasta aut̄ locus erat ubi letui uenales expouebant: a græco uerbo catista: quod expono significat ap-
 pella. Papi. in siluis. Non te uersabat barbaricæ turba catastæ. Tibullus. Nota loquor regnum ipse te-
 nere quem s̄epe coegit Barbara gypatos ferre catastæ pedes. Pl. v. & xxx. Tale in catastæ uidere christo-
 gonū syllæ. Cappadocia uero Solino auctore potica regio est: quæ laeu latere utrasq; armenias cōma-
 genemq; tangens: dextro multis asis populis circunfusa ad tauri iuga & solis ortus attollit. A piamus ue-
 ro minoris armeniæ partē: Ptolemaeus ipsam minorem armeniæ eē scribunt. Iā deces redit in rugā: iā
 rem decies geminaui: neq; in cupiditatī modū adhibui. Depinge ubi s̄istā iuuentus Chrysipppe tui fini-
 tor acerui: nescius suæ amicitiæ finē iponere Chrysippū rogat: quo tandem in numero diuitiæ consistat.
 Chrysippus uero Apollonii solensis siue tarsensis filius Cleatīs zēnonisq; auditor: ut refert Laertius uni-
 decim & trecenta uolumina in logicis scripsit: in quibus oīa ad eam artē spectatia & coaceruitatē diligen-
 ter absoluit. Ob quod ait sui accrui: hoc est dialecticæ libroq; eumoli finitor Chrysippum reptū ec.

Bartholomæus Fontius Francisco Saxeto Salutem.

Reste facis Sexte carissime: qui ita diligent et studiis incumbis: ut etiam munitiora quæq; p-
 pendas. Quod si aliqui facerent studiosi latinæ linguae nō in tantis ignoratiæ tenebris uer-
 taremur. Quæsisti ex me s̄apius: ut quædā mensuræ uocabula annotarem: quæ saue ali-
 quādiu ob innumeræ occupationes a me dilatas: nunc in unum collecta plura etiā q̄ perie. Digi-
 tus ad te mitro: ut tarditas tuis uertate muneras compense. Mensura proprie ea est: quæ Palma
 a membris hoīs sunpta est: sed eius quoq; appellatione continetur quiequid pondere: ea. Sexta
 pacitate: longitudine: latitudine: animoq; singit. Verum ea: quæ ex me queraris: plurimum & inter se æqua-
 lium interualloq; mensura determinatur: Mensuræ autem appellatione suntr digit⁹: Vncia: Palma: Sex Pes
 ta: Pes: Cubitum: Passus: Decempeda: Clima: Actus: luger⁹: Stadium: militare: Centuria. Digitus est mi-
 nima mensuræ: infra quem siquid dimicta nur: partibus respondemus: ut dimidiam terræ: quartæ di-
 git⁹ partem. Digit⁹ potro obseruatio duplex est: Quadratus. n. dī & rotundus: sed cum simpliciter ap-
 pellamus rotundum accepimus: qui qđem est sextadecima pedis pars: tribus quartis decimis suis quadra-
 to mis̄or. Vneia uero digitum unum & eius terrā partem habet. Nā duodecim uncis pes integrer diffi-
 nitur.. Palmā duplēcē ille reperio extensam. s. & cōpressam. Extensa est quantum expansa manus a pol-
 lice ad minimum se extendit: quæ quidem est duodecim digit⁹. Compresta quantum digiti quatuor
 simul iuncti excepto pollice se expandunt. Verg palmā simpli noiantes de cōpressa intelligimus. Sexta
 digitos duodecim continet. eadem. n. mensurā: quā extensa palma complectit. Pes uero est sexdecim
 digit⁹. Ex pede asit & semis cubitū fit. Ex pedibus quinq; passus. q̄q; & spaciū illud quod interambu-
 landū est inter pedes passus etiam nuncipatur. dictus q̄ gressibus mutuis pedes patescunt. Decempeda
 ex pedibus decē constat. Vnde etiā nomen sumpsit. Sex uero decempedæ clima reddūt: quod quoq; uer-
 sus pedum est sexaginta. Actus dicitur quod in eo boves agerent cum araretur uno impetu: qui erat cé-
 tum uiginti pedum. Tris aut̄ actus esse reperio. Minimum: quadratum & duplicatum. Minimus quatuor
 or pedes patet. quod spaciū in agris erat inter uicinos. Quadratus undiq; centum uiginti pedibus p̄si
 nitur. Quadratus duplicatus iuḡ ex præstat. dictum quod ex duobus quadratis iugis sit iunctū. Vel
 (ut Varro & Pl. placeat) quod id spaciū uno iugo boum in die atari postet. Protenditur itaq; iuger⁹
 in longū pedes duecentos & quadraginta: in latum uero centū uiginti. Stadiū passibus centū uigintiengi
 describitur. Militarium stadia octo: hoc est passus milles complectitur. Centum iugera priuō centuriā fa-
 ciebant. Vnde nomen quoq; sordida est: mox ex dicentis iugeribus seruato noīe expleuerot. Neq; ue-
 ro me pterit in re militari centuriā cētū numerū militū cōtinere & centurionē appellari qui illis p̄act̄.
 Subcenturiatosq; diei milites nō primā: sed secundā cēturiā: ubi ad insidiandum maxime locabant. Fx
 quo in subcenturiis quasi in insidiis quēpiā positum appellamus. Centuriatim quoq; aduerbiū: qđ abun-
 dantiā copiāq; designat: a centuriis quæ in comitiis serebāt suffragia deriuat. Vnde & centuijata comi-
 tia. cæteræ mensutis oībus q̄to breuius fieri potuit explicatis breui quoq; pondere uocabula enarrabo: ne
 quid honesto studio ruo d̄ sit. Pondeq; oīum minimū siliqua est. quod granum ex ea est siliqua: quā fabā
 græca nuncupamus. Sex asit siliqua serupulum faciunt. qui & obolus nuncupatur quem nos pensum de-
 narium dicimus. Est uero quarta & uigesima uncia pars. Supra obolum drachmā ponimus. quæ ex seru-
 pulis tribus constat. Sextula autem ex quattuor sic dicta quod sexta sit pars unciae. Hac quodam tempo-
 re uetusiores denarium appellantur. Denarius enim tunc argenteus nummus erat pōderis siliquatū
 quattuor & uiginti: quanq; proprie denarius decem assūm pondo constet. Atq; hæc erat apud antiquos
 minima quidem æris signati pars supra sextulam semunciam legimus: dimidium unciae continentem.
 Vncia ab uno denominat. quod ex duodecim ea unica est pars assis unciae duæ. sextans quasi sexta ps as-
 sis nuncupat. Quadrans quarta pars hoe est tres uincia qui & triuncium quoq; dicit̄. Triens tertia pars
 assis. Quintuncia unciae quinq;. Semis dimidium assis. Septunx septem unciae. Bes unciae octo quasi des-
 dempto triente ex assis. Dodrans dempto quadrante nouem unciae quem & nouuncium dicimus. Dex-
 tans decem unciae dictus quia assi deest sextans. Deunx undecim unciae quasi una uincia ex assis dempta.
 Inde as ex duodecim uncis constans, mna a græcis. mina a nostris interpositione litteræ appellatur.

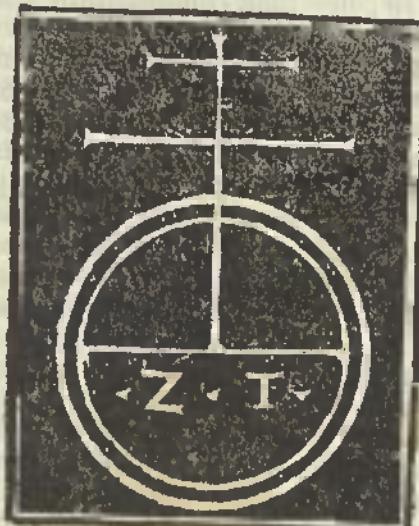
Libra Hunc & libram dicimus: cuius diminutiuum libella: a qua & delibrare: quia quid perpenditur tractum ē
 Sēbella Libellae dimidium ē semibella: quæ semis assis erat: supra assem erat dupondus: librae duæ a duobus pon-
 Dupon detibus. pondus. n. & pondo assis pondere dicebatur: unde & unum pondus est assipundum appellatū.
 dus Ultra dupondium est sestertius libræ duæ & semis: dictus quasi semis tertius: hoc est post duos sequens
 Pondo tertio loco semis. quia. n. fiebat ex duobus assibus & tertio semisse sestertiū veteres uocauerant: auctores
 Sesterti sunt Varro Festus Vetus & ceteri doctiores quos ego testes rei tam notæ non adduxi: sem: nisi apd
 us Lampridium in heliogaballo conperissim sestertia centum libras. xxx. argenti e: sed pax idoneus au-
 Tressis tor est cui credere debeamus: nisi forsan eius æuo erant eiusmodi pondera imatata: supra sestertiū tres
 octassis a tribus assibus dicitur apud Persium tressis agaso. Octassis quoq; ac nonnullis: decussisq; reperitur octo
 Nonus nouem ac decem asses. Decussim uero & denariū a. x. assibus uolet. A duobus deinde decussibus bices-
 sis i. xx. asses. A tribus tricesis tringinta asses. Perfius & centuisse utitur: ut & centū græcos curto centuisse
 Decus, licet. Erant autem centuisse centum asses: qui erant breues ex a re nummi: supra centuisse nauius æris uo-
 sis cabulum non habemus. Nam ducentos tricentos quadringentos sue cum dicimus: nō magis asses qui de
 Bicesis narios: aut alios numeros significamus. Infra uero talentū est: cūtis variæ species cum ponderet: tum ma-
 Tricesis teria extiterat. Nam secundū diversas gentes: diuersi quoq; pondcris inuenitur. Verum quod celebri-
 sis est: atticū majus & minus talentum extat. Minus assibus. ix. Maius tribus & octoginta & triente describi-
 Talen, licet aliqui octoginta tm assuum extitisse contendant. Pli. maior talentum atticū ex Varronis sententia
 tum sexdecim sestertiis taxari scribit. Cui si credimus librae erit quadraginta: sed hæc de pondere. Materiam
 uariam extitisse gravissimi attestantur auctores: nā non solum auro & argento æs hoc pondere estimari
 cōperimus: sed ferrum etiā & alumen. Curtius. n. candidi ferri talenta centum. & Herodotus aluminis
 mille talenta scribit. Hæc sunt mi Saxete quæ breuerter de mensuris ponderibusq; collegi: si qua in re alia
 tibi usui eē possum: omne meum studiū tibi paratissimum semper erit. Vale.

F I N I S.

Clēpressum Venetiis sum ptu diligentissimi viri Ioannis de Tridino. Recognitū uero ac castigatis ab
 eruditissimo viro Bartholomæo Merula Mātuano. Anno a natali christiano. M.cccc. xciiii. die. xiiii. Fe-
 bruarii. Regnante inclito ac felicissimo principe Augustino Barbadico.

Registrum huius operis.

a	Prima alba	qua: iam	Ioannis britannici
b	Hic neq;	dicisse	Eliquat
c	Lippos	pertinentia	Et sectum
d	numerum	quasi	auro & argento
e	de infamiq;	cognoseere	mo capite
f	ante cibum	ciuntur	Vivitur
g	d.d.uerba	est: cum	dendam
h	bacchicos	rynnam	laborem.
i	Hæc cinere	omnino	Cappadocas

YNE
7431

cru
in

